

សាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធច្នៃចុងក្រោយ • ខែ មេសា ឆ្នាំ 2014

លីកាហ្វាណា

ក្តីអំណរ និងការដឹងគុណចំពោះ
ព្រះអង្គសង្គ្រោះដែលបាន
រស់ឡើងវិញ ទំព័រ 16
វិធីប្រាំយ៉ាងដើម្បីធ្វើតាមព្យាភារី ទំព័រ 22
ពរជ័យបច្ចុប្បន្នភាព—មានសម្រាប់
មនុស្សទាំងអស់ ទំព័រ 46, 50, 53, 54, 60

« ចុះតើស្រ្តីនិងក្មេងកូន
ដែលកំពុងបោរដោះ
គតមានអាណិតដល់
កូនដែលចេញពីផ្ទៃ
ខ្លួនមកបានដែរឬអី ?
គេនឹងក្មេងបាន ប៉ុន្តែ
អញមិនដែលក្មេងឯង
ឡើយ ។

« មើល អញបានចារិក
ឯងទុកនៅផ្ទៃបាតដៃ
របស់អញហើយ » ។

សាលិខិត

- 4 **សាលិខិតគណៈប្រធានទីមួយ៖**
ដាក់យុត្តាធិការ
ដោយ ប្រធាន ខៀវច័រី អេហ្វ អុធីដូ
- 7 **សាលិខិតសួរសុខទុក្ខ ៖** បេសកកម្មដីទេវភាព
នៃព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ៖ ព្រះអង្គសង្គ្រោះ និងព្រះ
គ្រោសលោះ

អត្ថបទពិសេសៗ

- 12 **យើងគឺជាព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់**
ដោយ នែល ខេ ណូលែ
ពួកបរិសុទ្ធមកពីប្រទេសប្រេស៊ីល ប្រទេស
អេក្វាដរ ប្រទេសហ្វីលីពីន និងប្រទេស
រុស្ស៊ី បង្ហាញពីអត្តន័យដើម្បីបម្រើដល់អ្នក
ទាំងឡាយដែលខ្វះខាត ។

- 16 **សាស្ត្រិសេសត្រូវទីបន្ទាល់ពីព្រះគ្រីស្ទដ៏**
មានព្រះធុនរស់
សមាជិកនៃគណៈប្រធានទីមួយ និងក្រុម
នៃពួកសាវ័កដប់ពីរនាក់ ថ្លែងទីបន្ទាល់អំពី
ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។

- 22 **ធ្វើតាមព្យាបាល**
ដោយ អែលឌើរ វិល្លាម អេ វីកយ៉េ
យើងគួរតែរៀនមេរៀនទាំងប្រាំនេះចេញ
ពីគំរូផ្ទាល់របស់ប្រធាន ថូម៉ាស អេស
ម៉នសុន ។

- 26 **អ្នកត្រូវត្រាយផ្លូវនៅគ្រប់ទិសទី ៖** ប្រជាជន
ហ្វីលីពីន ៖ កម្លាំងខាងវិញ្ញាណនៅលើកោះ
ទាំងឡាយក្នុងសមុទ្រ
ពួកបរិសុទ្ធបានធ្វើជាសាក្សីនៃការរីកចម្រើន
ដ៏អស្ចារ្យនៅទីនោះ ដោយពុំគិតអំពីគ្រោះ
ធម្មជាតិ និងការលំបាកខាងសេដ្ឋកិច្ចនៅ
ក្នុងប្រទេសហ្វីលីពីនឡើយ ។

- 32 **ការប្រើផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះដើម្បីឆ្លើយ**
សំណួរទាំងឡាយ
ដោយ ឡាប់ន ធីតធើរ ហ្គុន
ផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះអាចជួយយើង
ឆ្លើយសំណួររស់ខាន់ៗមួយចំនួននៃជីវិត ។

ផ្នែកទាំងឡាយ

- 8 **ពួកព្យាបាលគម្ពីរសញ្ញាចាស់៖** ម៉ូសេ
- 10 **គេហដ្ឋាន និង ក្រុមគ្រួសាររបស់យើង៖**
ប្រាំពីរថ្ងៃហូតដល់បុណ្យរឿងស្នើ
- 36 **សំនៀងពួកបរិសុទ្ធថ្ងៃចុងក្រោយ**
- 80 **លុះត្រាយើងជូនទៀត៖** ការស្វែងរកសេចក្តីសង្ឃឹម
នាពេលអនាគត
ដោយ ស្តាន ធ្វើហ្សឺ

នៅលើគម្រប
ខាងមុខ ៖ [XXXXXX] [XXXX] ដោយ ជេ យីក វីដាដ ហាមថត
ចម្លង ។ ខាងក្នុងគម្របខាងមុខ ៖ រចនាបថដោយ ចន លូក ។

40

- 40 បើត្រូវរស់រវើកមើលស្មោះចំពោះសិរីល្អរបស់ខ្ញុំ ដោយខាងលើនៃលសុន និង ហៃឌី ម៉ាក ខនឃី ការធ្វើជាមនុស្សរមែងម្យ តម្រូវឲ្យធ្វើច្រើនជាង ការគ្រាន់តែស្លៀកពាក់ល្អត្រឹមត្រូវ ។
- 44 ទម្រង់យុវមជ្ឈមវ័យ: ការផ្លាស់ប្តូរចិត្ត និងការ ពលិកម្មនៅក្នុងប្រទេសហ្វ្រង់ឡង់ ដោយ មីលីហ្គា ហ្សិនទីណូ

ចាំមើលថា តើអ្នក អាចរកឃើញរូប លីអាហ្វណាដែល លាក់នៅក្នុងលេខនេះ ដែរឬទេ ។ តម្រុយ ៖ តើវត្ថុដែលនាងចូល ចិត្តជាអ្វី ?

54

- 46 បុរស ស្ត្រីនៅក្នុងភិក្ខុការនៃព្រះអម្ចាស់ ដោយ អែលឌើ អិម. វីស្លុល បាឡីដ ទាំងបុរស និង ស្ត្រី ចាំបាច់ត្រូវយល់អំពី សេចក្តីពិតទាំងនេះ អំពីកូនាទិស្ត្រីនៅក្នុង នគរព្រះ ។
- 50 ការរៀបចំខ្លួនដើម្បីបម្រើ ការបម្រើដើម្បីរៀបចំខ្លួន ដោយ ដេវីឌ អេល ហើក ការបម្រើបញ្ចេញផលិតផលអំពីអ្នក និងដាក់ បទដ្ឋានពេញមួយជីវិតរបស់អ្នក ។ នេះជា របៀប ។
- 53 អំណាចដើម្បីប្រទានពរមនុស្សទាំងអស់ ពួកអ្នកដឹកនាំសាសនាព្រះ ថ្លែងទីបន្ទាល់ អំពីពិធីយុទ្ធសាស្ត្រយកពីបញ្ចេញផលិតផល ។
- 54 ការនាំពរដ៏យុទ្ធសាស្ត្រនៃបញ្ចេញផលិតផលក្នុង គេហដ្ឋានរបស់អ្នក ដោយមូនី អិល. អូស្តាស្កុន មិនថាអ្នកជាបុរសឬស្ត្រី ឬស្ថានភាពគ្រួសារ អ្នកយ៉ាងណានោះទេ អ្នកអាចនាំយក អំណាចបញ្ចេញផលិតផលដើម្បីប្រទានពរដល់ គ្រួសារអ្នក ។
- 56 ទំនុកចិត្តនៃភាពសក្តិសម ដោយ អែលឌើ ដេប្រី អ៊ី ហ្សឺន រនៅពេលអ្នកត្រូវបានហៅឲ្យប្រើបញ្ចេញផលិតផល តើអ្នកមានទំនុកចិត្តដើម្បីឆ្លើយតបនឹងការ ស្នើសុំនោះដែរឬទេ ?
- 60 ច្រកចូល និងផ្លូវ នេះជារបៀបដែលបញ្ចេញផលិតផលអាចជួយអ្នក ត្រឡប់ទៅព្រះវរបិតាស្នេហាវិញ ។
- 62 សំណួរ និង ចម្លើយទាំងឡាយ តើខ្ញុំគួរធ្វើយ៉ាងណា នៅពេលមានប្រធានបទមួយ ត្រូវបានលើកយកមកពិភាក្សា នៅឯសាលា រៀន ដែលជួយនឹងការបង្រៀនដំណឹងល្អ ដូចជាការពន្លឺតកូនជាដើមនោះ ?
- 64 ត្រូវ ឬទុស ? ដោយ ដេវីឌ អេ អេដរដ ចូរធ្វើលំហាត់នេះ ហើយរៀនបន្ថែមអំពី របៀបដែលសាកាងកុហកយើង ។

68

- 67 « នោះរាយស្រួលណាស់ លោកតា ! » ដោយ អែលឌើ អ៊ិនវីតូ អា ហ្វែន ហ្វែន វ៉ាហ្វែល ពុំបានគិតថា នាងមានវ័យឆ្មារ ដើម្បីអាចព្រះគម្ពីរមែនទេ ។
- 68 ការសន្យារបស់ផលិតផល ដោយខ្យល់ អិម ស្ទីហ្វីន ផិតទើរ រក្សាសេចក្តីសញ្ញារបស់គាត់— ហើយគាត់ពុំដឹងខ្លួនទេ !
- 70 ការនាំច្នាក់កុមារមកក្នុងលំដាប់នោះ: គ្រួសារ គឺសំខាន់នៅក្នុងផែនការរបស់ព្រះវរបិតាស្នេហា ដោយ ចេន ចេលី
- 72 គំនិតផ្តាច់ ។
- 73 ការរឹតល្អ ដោយអែលឌើ ដើបន អិម វីនសុន ព្រះអម្ចាស់ ចង់ឲ្យយើងដោះស្រាយបញ្ហា របស់យើង—សូម្បីតែជាបញ្ហាតូចមួយក៏ ដោយ ។
- 74 ការបង្កើតមិត្តភាពនៅជុំវិញពិភពលោក: ខ្ញុំឈ្មោះ ខ្រា មកពីប្រទេស ហ្វីលីពីន
- 76 សម្រាប់កុមារតូចៗ
- 81 រូបគំនូរព្យាបាល: ហាប៊ែដ ដបុលយូ ហិនដើ

គណៈប្រធានទីមួយ ៖ ចូម៉ាស អេស. ម៉ែនស៊ុន, ហាតី ប៊ី. អារ៉េង, ខៀង អេស, អុជជូញ

ក្លែងប្រែភាសាក្រុងកំណើត ៖ ប៊ិយដឺ ខេ. ធាកតិ, អិល. ចង កែវ, វិស្សល អិម. ណាលស៊ុន, ដាណូន អេក. អូក, អិម. វិស្សល បាឡាំង, វិធាន ជី. ស្តេ, រ៉ូប៊ីត ឌី. ហែល, ថៃហ្វ្រី អិ. ហ្វឡាន, ដេវីឌ អេ. បែងណា, យ៉ូនចិន អិល. យុក, ឌី ចត. ត្រីស្តូហ្វីន, ឌែល អិល. អាន់ដេស៊ីន

អ្នកកែសម្រួល ៖ ហ្វ្រែក អេ. ខាដុន

អ្នកប្រឹក្សា ៖ សម្រែង ប៊ី អាណុល, រ៉ូន អិម. ហ្វឺន, ប្រីដេល ឌី. ហ្វឡេ, ចល អិល អាឡានស្ត, ត្រីស្តូហ្វេល ហ្វូលឌិន ធុញី

នាយកគ្រប់គ្រង ៖ ដេវីឌ ឌី. វ៉ែន

នាយកគាំទ្រគ្រួសារ និង សមាជិក ៖ វ៉ែនសេនតី អេ. វ៉ៃញ

នាយកទស្សនាវដ្តីសាសនាចក្រ ៖ អាណេស អិ. ឡាយបិច

អ្នកគ្រប់គ្រងពាណិជ្ជកម្ម ៖ ហ្គារ៉ូ ខាណុន

អ្នកគ្រប់គ្រងផ្នែកកែសម្រួល ៖ អិ. វ៉ាល ចនស៊ុន

ជំនួយការអ្នកគ្រប់គ្រងផ្នែកកែសម្រួល ៖ អិ. វ៉ែន ខា

ជំនួយការអ្នកគ្រប់គ្រងផ្នែកកែសម្រួល ៖ ឌី. អេស បាបត, ប៊្រីតតានី ប៊ីតធី, ដេវីឌ ឌី. អេស, ដេវីឌ អេ. អេស, ម៉ាម៉ា ឌី. ហ្វាលតតុន, មិនឌី ប៊ី ហ្វឺនមេន, ថៃវ៉ា អេច. ហ្វាហ្វ, ឡាវិន ចេល ម៉ែ. ហ្វាន, ជេនីហ្វ្រូ ប្រូហ្វេស ជួនស័, ម៉ែឃីល អិ. ហ្វឺស, សាលី ចនស៊ុន អុយយ៉ិក, យ៉ូស្ត ដេ កឹត, ជេន កីនប៊ូហ្វ, វិធាន អិម. វ៉ែនឌី, ប៊ុល ប៊ែនជិនប៊ែច, ម៉ារីស្ការ វ៉ែស៊ុន

នាយកគ្រប់គ្រងផ្នែកសិល្បៈ ៖ ដេ. ស្តេ ឌូដស៊ីន

នាយកផ្នែកសិល្បៈ ៖ ចាត អិ. ភីធីស៊ុន

រចនាសម្ព័ន្ធ ៖ ដេនត អែនដ្រេ, ថៃវ៉ា អែនដ្រេស, ស៊ី. យ៉មបល ប៊ុត, ចូម៉ាស បាលដី, ឌូលស ហ្វឺនគ្រី, អ៊ីក ភី. ចនស៊ុន, ស៊ូហ្វ្រូន ឡូហ្វ្រែន, ស្តេ. អិម. មួយ, ម៉ាក ដុបយូ រ៉ូប៊ីស្ត, ប្រេដ បាលី

អ្នកសម្របសម្រួលកម្សាន្តបញ្ហា ៖ ខ្វែល ឌី ឌែមេរី អាន

អ្នកគ្រប់គ្រងផ្នែកសិល្បៈ ៖ ដេន អាន ភីធីស៊ុន

ផលិតកម្ម ៖ ខេវីន ស៊ី ម៉ែងស័, ខនឌី ប៊ូហ្វ្រូន ប្រីដ, ធុល ម៉ែដេត.

ប្រោយអែន ដុបយូ, ធីតី, ដេនីស តើប, ហ្វឺនឌី ដេ. ឌីនស៊ុន, ហ្គេលី ចេត វ៉ាហ្វ្រី, យេ ឌីកូល វ៉ិកខេនហោស្ត

អ្នកកែសម្រួលការបោះពុម្ព ៖ ដេវីឌ អិល. ម៉ាឌីន

នាយកផ្នែកបោះពុម្ព ៖ ហ្វ្រែក ខេ. សេតីក

នាយកផ្នែកចែកចាយ ៖ ស្តេហ្វ្រីន អិ. ត្រីស្តូស៊ីន

ចំពោះការដាច់ និង តម្លៃនៅខាងក្រៅសហរដ្ឋ និង កាណាដា សូមចូលទៅកាន់គេហទំព័រ store.lds.org ឬ សូមទាក់ទងមជ្ឈមណ្ឌលចែកចាយរបស់សាសនាចក្រក្នុងមូលដ្ឋានរបស់អ្នក ឬ ទាក់ទងអ្នកដឹកនាំ ឬ សហការរបស់អ្នក ។

សូមធ្វើអត្ថបទ និងសំណួរទាំងឡាយ តាមវិធីណែនាំនៅគេហទំព័រ

liahona.lds.org តាមអ៊ីម៉ែលទៅកាន់ liahona@ldschurch.org ឬ

តាមសំបុត្រទៅកាន់ Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St.,

Salt Lake City, UT 84150-0024, USA ។

លីអាហូណា (ពាក្យក្នុងគ្រឹះស្ថានមានន័យថា « ត្រីវិស័យ » ឬ « វត្តនាថ្ម ») ត្រូវបានបោះពុម្ពជាភាសា អាល់បានី, អាមេនី, ប៊ីស្កាហា, ប៊ុលហ្គារី, ខ្មែរ, សេប៊ូហ្គារី, ចិន, ចិន (ងាយស្រួល), ត្រូអាត, ឆែក, ដាណាម៉ាក, ហ្វឡង់, អង់គ្លេស, អេស្ប៉ានី, ហ្វីលីពីន, ហ្វ្រង់ស្ទ័, បារាំង, អាល្លឺម៉ង់, ក្រិច, ហ្វ្រង់ហ្វ្រា, អាយឡែនឌី, កូរ៉េ, តៃវ៉ាន់, អ៊ីតាលី, ជប៉ុន, គីប៉ាត, កូរ៉េ, ឡាវីយ៉ា, លីទុយានី, ម៉ាឡេស៊ី, ម៉ិកស៊ិក, ម៉ុងហ្គោលី, អូស្ត្រាលី, ប៉េរូ, ប៉ូឡូញ, ប៉ារ៉ាហ្វេស៊ី, រ៉ូម៉ានី, រុស្ស៊ី, សាម៉ា, ស្លូវេនី, អេស្ប៉ាញ, ស្វាហ្វីលី, ស្វីសែត, តាហ្គាឡុក, តៃវ៉ាន់, ថៃ, តួនាទី, អ៊ុយក្រែន, អ៊ីឌូ និង ហ្វីលីពីន ។ (ការចេញផ្សាយប្រចាំសប្តាហ៍ គឺប្រែប្រួលទៅតាមភាសា) ។

© 2014 ដោយ Intellectual Reserve, Inc ។ វគ្គសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង ។ បោះពុម្ពនៅសហរដ្ឋអាមេរិក ។

អត្ថបទ និង សម្ភារៈដែលមើលឃើញ ដែលមាននៅក្នុង លីអាហូណា អាច ចត់ម្តងមកទៅប្រើប្រាស់ជាមួយបន្ទាប់ ដែលមិនមែនជាការធ្វើពាណិជ្ជកម្មតាម សាសនាចក្រ ឬ តាមគេហទំព័រឡើយ ។ សម្ភារៈដែលមើលឃើញ មិន អាចចត់ចម្លងបានឡើយ ប្រសិនបើមានដាក់បម្រាម ដែលបានចម្លងបញ្ជាញត្រង់ មន្ត្រីសម្ភាស ដែលនៅជាមួយនឹងសិល្បៈ ។ សំណួរទាក់ទងនឹង ការស្នាសិទ្ធិ គួរតែសាកសួរទៅកាន់ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA អ៊ីម៉ែល ៖ cor-intellectualproperty@ldschurch.org ។

For Readers in the United States and Canada: April 2014 Vol. 13 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480) Cambodian (ISSN 1538-4535) is published six times a year (January, April, June, July, October, and December) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$5.00 per year; Canada, \$6.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431) POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

គំនិតទាំងឡាយសម្រាប់រាត្រីជួបជុំក្រុមគ្រួសារ

ច្បាប់នេះមានអត្ថបទ និង សកម្មភាពនៅដែលអាចយកទៅប្រើប្រាស់សម្រាប់រាត្រីជួបជុំក្រុមគ្រួសារ ។ ខាងក្រោមនេះ គឺជា ឧទាហរណ៍ពី ។

រចនាប្រកបដោយ ឆេតី ស្តេហ្វេ

« ប្រាំពីរថ្ងៃពូកែដល់បុណ្យអ៊ីស្លើ » ទំព័រ 10 និង « សាក្សី ពីសេសផ្លូវចម្ងាយដល់អំពីគ្រឹះស្ថានមានព្រះធម្មនាស់ » ទំព័រ 16 ៖ អ្នកអាចនឹងចង់ប្រើសម្ភារៈនៅក្នុងអត្ថបទទាំងនេះ ដើម្បី ធ្វើការប្រជុំធម្មនិដ្ឋានជាប្រចាំជាមួយគ្រួសាររបស់អ្នកក្នុង សប្តាហ៍មុនបុណ្យអ៊ីស្លើ ។ ពេលចាប់ផ្តើមថ្ងៃអាទិត្យមុនបុណ្យ អ៊ីស្លើ ចូរអានទីបន្ទាល់អំពីគណៈប្រធានទីមួយនៅទំព័រ 17 ហើយធ្វើតាមការណែនាំនៅក្នុង « ប្រាំពីរថ្ងៃពូកែដល់បុណ្យ អ៊ីស្លើ » ។ ជាប្រៀបដល់ថ្ងៃបន្ទាប់មក ចូរអានទីបន្ទាល់អំពី សារកពីនាគ ហើយប្រើបន្ទាត់មួយ ចម្រៀង និងសកម្មភាពនៅ ក្នុងអត្ថបទ « ប្រាំពីរថ្ងៃពូកែដល់បុណ្យអ៊ីស្លើ » ដើម្បីអាន សាលិខិតមួយជាមួយគ្រួសារអ្នក ។ នៅថ្ងៃអាទិត្យបុណ្យ អ៊ីស្លើ អ្នកអាចមើលវីដេអូមួយប្រើប្រាស់ « ទ្រង់បានរស់ឡើងវិញ » ដែលមាននៅlds.org/bible-videos (មានភាសា ជាច្រើន) ។

« នោះកងាយស្រួលណាស់ លោកតា ! » ទំព័រ 67 ៖ បន្ទាប់ពីការអានអត្ថបទនេះ អ្នកអាចនឹងចង់យកនាឡិកា កំណត់នាទីរបស់អ្នកចេញមកផងដែរ ! ចូរពិចារណាអានទំព័រ មួយចេញពីគម្ពីរមេន ជាគ្រួសារ ហើយកំណត់ម៉ោងរបស់ អ្នក ដើម្បីមើលចាត់កំណាយពេលប៉ុន្មាន ។ ចូរប្រើម៉ោង នោះ ជាមគ្គុទេសន៍មួយ ដោយសន្តវ័យពេលដែលនឹង ចំណាយ ដើម្បីប្រឹក្សាអ្នកអានគម្ពីរមេន ។ អ្នកអាចនឹង ចង់ដាក់គោលដៅមួយ ដើម្បីអានគម្ពីរមេនជាមួយគ្នា ។ ការ បង្កើតកាលវិភាគមួយ ដូចជាការអាននៅពេលកំណត់មួយជា ប្រៀបដល់ថ្ងៃ អាចជួយអ្នកសម្រេចគោលដៅអ្នកបាន ។

ជាភាសារបស់អ្នក

លីអាហូណា និងចក្ខុវិស័យសេចក្តីសម្រេចបានជាច្រើនភាសា នៅ languages.lds.org

ប្រធានបទទាំងឡាយក្នុងច្បាប់នេះ លេខទាំងឡាយ គឺតំណាងឲ្យទំព័រទីមួយនៃអត្ថបទ។

ភាសាខ្មែរ 40

ការចេះសង្កេតស្តាប់ 64

ការបម្រើ 12, 36, 38, 50

ការផ្តល់ប្រតិបត្តិជឿ 26, 44

កិច្ចការផ្សព្វផ្សាយសាសនា 26, 62

ក្រុមគ្រួសារ 46, 50, 54, 70

ការកាត់ 76

គំរូ 22

ដង្ហាយធូន 7, 10, 16, 32, 76

តម្លៃរបស់បុគ្គលម្នាក់ ។ 7, 12

ទីបន្ទាល់ 62

ទុក្ខប្រយុ 37, 39

បញ្ជីលក់ 46, 50, 53, 54,

56, 60

បុណ្យអ៊ីស្លើ 10, 16

ប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់សាសនាចក្រ 26

ផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ 32, 37,

39, 70

ព្យាករណ៍ទាំងឡាយ 8, 22

ព្រះគម្ពីរមេន 67

ព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ 8

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ 4, 7, 10, 16, 76

ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ 26, 44

ការបរិសុទ្ធ 40

ម៉ែនស៊ុន, ចូម៉ាស អេស 22

សន្និសីទទូទៅ 4

សុខុមាលភាព 12, 36

សេចក្តីសម្លឹង 80

សេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយ 68

ស្ត្រី 46

ហ៊ានធ្វើ, ហាបើង ដុបយូ 81

ដោយ ប្រធាន
ខៀវ មេហូ អូចចូហូ
ទីប្រឹក្សាទីពីរក្នុងគណៈប្រធានទីមួយ

ដាក់ យុត្តា យ៉ាងមាំ

មិនយូរប៉ុន្មានកន្លងទៅ ខ្ញុំមានឱកាសជិះលើទូកធំមួយតាមឆ្នេរសមុទ្រ អាឡាស្កាដ៏អស្ចារ្យ នៃសហរដ្ឋអាមេរិក ។ នៅពេលមេបញ្ជាការ រៀបចំនាវាដើម្បីស្នាក់នៅមួយយប់នៅក្នុងយូឡសមុទ្រជាច្រើនយាម មួយ នោះគាត់វាយតម្លៃលើទីតាំង និងស្ថានភាពយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន ដូចជាចរន្ត នៃសសៃទឹក ជម្រៅទឹក និងចម្ងាយពីឧបសគ្គដែលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ។ នៅពេលគាត់ទុកចិត្តហើយ នោះគាត់ទម្លាក់យុត្តាចុះ ដើម្បីឲ្យនាវាស្ថិតនៅទី សុវត្ថិភាព ហើយបោះយុត្តាយ៉ាងមាំ ដែលអនុញ្ញាតឲ្យអ្នកធ្វើដំណើរមានឱកាស មួយ ដើម្បីស្នើសុំការស៊ើបអង្កេតភាពស្រស់ស្អាតដ៏អស្ចារ្យនៃការបង្កើតរបស់ព្រះ ។

នៅពេលខ្ញុំមើលទៅតាមជួរមាត់ច្រាំងសមុទ្រ នោះខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមដឹងថា នាវាកំពុងតែរសាត់ត្រសៀកៗស្ទើរតែមិនដឹងតាមខ្សែវាយ និងចរន្តទឹកខាង ក្រោម ។ ហេតុដូច្នោះ នាវាបាននៅយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួនក្នុងរង្វង់នឹងមួយ ដែលកំណត់ ដោយចម្ងាយនៃខ្សែយុត្តា និងកម្លាំងយុត្តា ។

មេបញ្ជាការ ពុំទុកយុត្តាដាក់នៅលើនាវាទេ តែត្រៀមដើម្បីដាក់ចុះ ពេលមាន ព្រះនឹងមកដល់ប៉ុណ្ណោះ ។ ទេ គាត់បានបោះយុត្តានាវា ជាដង្វាស់ការពារមួយ ហើយបានការពារនាវាពីការរំកិលនៃទឹកដែលគ្មានសុវត្ថិភាព ឬពីការរសាត់តិចៗ ចេញពីមាត់ច្រាំង ពេលអ្នកធ្វើដំណើរ និងនាយនារិកមានអារម្មណ៍ថាសុវត្ថិភាព នោះ ។

នៅពេលខ្ញុំគិតអំពីស្ថានភាពនេះ ខ្ញុំឃើញថា ខ្ញុំនឹងពុំអាចធ្វើជាអ្នកបើកយន្ត ហោះបានទេ បើការណ៍នេះពុំមែនជាឱកាសប្រាប់ពីរឿងប្រៀបធៀបនេះ ។

ហេតុអ្វីយើងត្រូវការយុត្តា

គោលបំណងនៃការមានយុត្តាមួយ គឺដើម្បីរក្សាឲ្យនាវាមានសុវត្ថិភាព នឹងល្អ នៅទីតាំងដែលចង់នៅ ឬដើម្បីជួយគ្រប់គ្រងនាវាអំឡុងពេលអាកាសធាតុមិន ល្អ ។ ទោះជាយ៉ាងណា ដើម្បីសម្រេចគោលបំណងសំខាន់ៗទាំងនេះ ការគ្រាន់តែ មានយុត្តា គឺពុំគ្រប់គ្រាន់ទេ ។ យុត្តា ត្រូវតែមុតមាំ អាចពឹងផ្អែកបាន ហើយបាន ប្រើដោយត្រឹមត្រូវតាមពេល និងទីកន្លែងត្រឹមត្រូវ ។

បុគ្គលម្នាក់ៗ និងក្រុមគ្រួសារ ត្រូវការយុត្តាផងដែរ ។ មារសត្រូវ អាចមកដូចជាព្រះដ៏ធំមួយ ដើម្បីបំបំប៉ងយើងចេញពីផ្លូវ ហើយ គំរាមគំហែងយើងបោកទៅនឹងថ្ម ។ ប៉ុន្តែពេលខ្លះ យើងក៏ស្ថិតនៅក្នុងគ្រោះថ្នាក់ ដែរ ពេលអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង មើលទៅដូចជាមានសុវត្ថិភាព—ខ្យល់បក់ត្រសៀកៗ ហើយអាកាសធាតុល្អនោះ ។ តាមពិត យើងអាចស្ថិតនៅក្នុងគ្រោះថ្នាក់បំផុត ពេលយើងរសាត់ ហើយរំកិលទៅយ៉ាងតិចៗ ដែលយើងពុំអាចដឹងខ្លួននោះ ។

ដំណឹងល្អ គឺជាយុត្តារបស់យើង

យុត្តា ត្រូវតែមុតមាំ រឹងមាំ ហើយបានរក្សាយ៉ាងល្អ ដើម្បីត្រៀមជាស្រេចពេល ត្រូវការវា ។ បន្ថែមពីលើនោះ វាត្រូវតែភ្ជាប់ទៅនឹងគ្រឹះមួយ ដែលអាចរឹកបន្តុក ទម្ងន់នៃកម្លាំងបញ្ជាស់នោះ ។

ប្រាកដណាស់ ដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺជាយុត្តាមួយ ។ វាត្រូវបាន រៀបចំដោយអង្គបង្កើតនៃសាកលលោក សម្រាប់គោលបំណងដ៏ទេវភាព ហើយគូសគ្រោងដើម្បីផ្តល់សុវត្ថិភាព និងការណែនាំដល់កូនចៅរបស់ទ្រង់ ។ អ្វីដែលសំខាន់ តើជាដំណឹងល្អអ្វី ក្រៅពីផែនការរបស់ព្រះ ដើម្បីប្រោសលោះ កូនចៅទ្រង់ ហើយនាំពួកគេត្រឡប់ទៅវត្តមានរបស់ទ្រង់នោះ ?

ដោយដឹងថា វាគឺជារឿងធម្មជាតិដែលអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងអាចរសាត់អណ្តែត នោះ យើងត្រូវដាក់យុត្តាយើងឲ្យមាំនៅលើថ្មនៃសេចក្តីពិតដំណឹងល្អ ។ វាមិនត្រូវដាក់ ស្រាលៗទៅលើខ្សាច់នៃភាពឆ្លើងឆ្លៃ ឬគ្រាន់តែដាក់ប៉ះនឹងផ្ទៃខាងលើនៃការជឿ សិប្បរបស់យើងនោះទេ ។

ខែនេះ យើងមានឱកាសមួយដើម្បីស្តាប់អ្នកបម្រើរបស់ព្រះ នៅក្នុងសន្និសីទ ទូទៅនៃសាលានាចក្រ ។ ពាក្យសម្តីរបស់ពួកគាត់ រួមជាមួយនឹងបទគម្ពីរ និងការ បំផុសគំនិតនៃព្រះវិញ្ញាណ បានផ្តល់នូវគ្រឹះថ្មដ៏សុវត្ថិភាព និងនឹងនៃតម្លៃ និង គោលការណ៍ទាំងឡាយដ៏អស់កល្ប ដែលយើង អាចភ្ជាប់យុត្តារបស់យើង ដើម្បី យើងអាចបន្តនៅដោយខ្ជាប់ខ្ជួន និងសុវត្ថិភាពនៅកណ្តាលឧបសគ្គ និងការ សាកល្បងនៃជីវិត ។

ព្យាករណ៍បុរាណ ហេលេមិន បានបង្រៀន ថា៖ « ចូរចងចាំចុះ ចូរចងចាំចុះថា គឺនៅលើ សិលានៃព្រះដ៏ប្រោសលោះនៃយើង គឺព្រះគ្រីស្ទជា ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដែលកូនត្រូវសង់គ្រឹះរបស់កូន ដើម្បីកាលណាអារក្សបញ្ចេញខ្យល់ដ៏ខ្លាំងក្លារបស់ វាមក មែនហើយ ព្រួញរបស់វានៅក្នុងខ្យល់គួប មែនហើយ កាលណាព្រិល និង ខ្យល់ ព្យុះកំណាចទាំងអស់របស់វា បោកបក់មក លើកូន នោះវានឹងគ្មានអំណាចមកលើកូន ឡើយ ដើម្បីទាញកូនចុះទៅក្នុងជង្គុកនៃ សេចក្តីវេទនា និងទុក្ខលំបាក ដ៏មិនចេះចប់ មិនចេះហើយ ពីព្រោះមកពីសិលាដែលកូន បានសង់នៅលើនោះ ដែលជាគ្រឹះដ៏ខ្លាំងមួយ ជាគ្រឹះមួយ បើសិនណាមនុស្សសង់នៅលើនោះ នោះពួកគេ មិនអាចរលំបានឡើយ » (ហេលេមិន 5:12)។

តម្លៃនៃការដាក់យុត្តាធិការ

ជីវិតមានរបៀបនៃការសាកល្បងយុត្តារបស់យើង ហើយល្បួងយើងឲ្យរសាត់អំណត់ ។ ទោះជាយ៉ាង ណា បើយុត្តារបស់យើង ដាក់យ៉ាងត្រឹមត្រូវនៅក្នុង សិលានៃព្រះប្រោសលោះរបស់យើង នោះវានឹងនៅ នឹង—មិនថាមានកម្លាំងខ្យល់ កម្លាំងស្រែទឹក ឬ កម្លាំងរលកខ្ពស់ប៉ុណ្ណោះទេ ។

ប្រាកដណាស់ នាវាមួយ ពុំបានធ្វើឡើងដើម្បី រក្សាទុកឲ្យនៅក្នុងដៃមួយជានិច្ចនោះទេ តែវាត្រូវ

លើកយុត្តាឡើង ហើយត្រាច់ចរទៅក្នុងសមុទ្រនៃ ជីវិត ។ ប៉ុន្តែនោះជាជឿនប្រៀបមួយ សម្រាប់ ពេលផ្សេង ។

សម្រាប់ឥឡូវ ខ្ញុំបានធូរស្រាលចិត្តដោយដឹងថា យុត្តានៃដំណឹងល្អ និងសិលានៃព្រះប្រោសលោះ របស់យើង នឹងរក្សាយើងឲ្យនៅខ្លាំងខ្លួន និង មានសុវត្ថិភាព ។

យុត្តាមួយដូច្នោះ នឹងរក្សាយើងមិនឲ្យរសាត់ ទៅក្នុងគ្រោះថ្នាក់ និងភាពអកុសលឡើយ ។ វា នឹងអនុញ្ញាតឲ្យយើងមានឱកាសដ៏រុងរឿង ដើម្បី រីករាយនឹងភាពស្រស់ស្អាតដែលពុំអាចប្រៀបធៀបនៃ ទិដ្ឋភាពជីវិតដែលមានការផ្លាស់ប្តូរគ្មានទីបំផុត និង សម្រស់នៃជីវិត ។

ជីវិត គឺស្រស់ស្អាត ហើយមានតម្លៃក្នុងការ រស់នៅ ។ ខ្យល់ ព្យុះ និងចរន្តទឹកដែលមាន អាច ល្បួងយើងឲ្យរសាត់ទៅក្នុងគ្រោះថ្នាក់ដែលមើល ឃើញ ឬមើលមិនឃើញ ប៉ុន្តែសារលិខិតដំណឹងល្អ និងអំណាចដ៏ទេវភាពរបស់វា នឹងរក្សាយើងនៅលើ ផ្លូវត្រឡប់ទៅកាន់ផែសុវត្ថិភាពនៃព្រះវរបិតាស្នាក់ របស់យើង ។

ហេតុដូច្នោះ ចូរយើងពុំគ្រាន់តែស្តាប់ប្រសាសន៍ ទាំងឡាយក្នុងសន្និសីទទូទៅខែមេសាប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏អនុវត្តសារលិខិតនោះ ជាការដាក់យុត្តាដ៏មាំ មួយក្នុងជីវិតរស់នៅប្រចាំថ្ងៃរបស់យើង ។

សូមឲ្យព្រះប្រទានពរ និងដឹកនាំយើងនៅក្នុង កិច្ចខិតខំដ៏សំខាន់ និងដ៏មានសារៈសំខាន់នេះ ! ■

ការបង្រៀនចេញពីសារលិខិតនេះ

ប្តី ពិចារណាពិភាក្សាអំពីសារៈសំខាន់នៃយុត្តានៅក្នុងបិបទនៃការធ្វើដំណើរតាមទូករបស់គ្រួសារលីហៃ ទៅកាន់ ផែនដីសន្យា (សូមមើល និព្វេនិ 1 18) ។ អ្នកអាចនឹងចង្អុលបង្ហាញពីនិព្វេនិ 1 18:11-15 ជាគ្រាមួយ ពេល និព្វេនិរួច លីហៃណាបានឈប់ដើរ ហើយទូកបានបោកបក់ដោយព្យុះដ៏កាចសាហាវ ។ តើយើងប្រឈមមុខនឹង ផលវិបាកអ្វីខ្លះ នៅពេលយើងពុំបានបោះយុត្តាឲ្យមាំនៅក្នុងដំណឹងល្អ ? អ្នកក៏អាចនឹងចង្អុលបង្ហាញផងដែរពី និព្វេនិ 1 18:21-22 ហើយពិភាក្សាអំពីរបៀបដែលយើងអាចស្វែងរកសុវត្ថិភាព តាមរយៈការដាក់ទៅក្រុះអង្គសង្គ្រោះ ។

សន្និសីទ និងខ្ញុំ

ដោយ សារី ឌីក

ស្នេហា ធ្លាប់បានគិតអំពីសន្និសីទទូទៅចុងសប្តាហ៍ ចាកយូរ និងធុញទ្រាន់ ប៉ុន្តែពេលពេលវេលាបានកន្លងផុតទៅ ខ្ញុំបានស្រឡាញ់ ហើយទន្ទឹងចាំវា ។ សន្និសីទទូទៅចុងសប្តាហ៍ អាចដូចជាការសាកល្បងវិញ្ញាណ ប៉ុន្តែវាងាយស្រួលលាបអារម្មណ៍ទាំងនេះ នៅពេលចាប់ផ្តើមបន្ត ជីវិតតាមធម្មតារបស់យើងនៅថ្ងៃចន្ទ ។ គំនិតយោបល់មួយចំនួនដូចខាងក្រោម បានជួយខ្ញុំឲ្យបន្តទទួលបានសន្និសីទយ៉ាងច្រើនតាមដែលអាចធ្វើបាន ។

ខ្ញុំបានរៀបចំខ្លួនសម្រាប់សន្និសីទ ដោយការសរសេរសំណួរ រួចហើយខ្ញុំកត់ត្រានុក ពេលសំណួររបស់ខ្ញុំត្រូវបានឆ្លើយ ។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំចង់ដកយកប្រសាសន៍ក្នុងសន្និសីទ និងតម្រូវឲ្យបានល្អបំផុត ដាក់ទៅក្នុងម៉ាស៊ីន MP3 មួយ ដើម្បីខ្ញុំអាចស្តាប់ប្រសាសន៍ ឬនិទន្ទកដំកើងមួយ ពេលខ្ញុំទៅធ្វើការតាមទម្រង់ប្រចាំថ្ងៃរបស់ខ្ញុំ ។ ខ្ញុំក៏

ចូលចិត្តសិក្សានូវសូន្យដ៏ *លឿន* លឿនណា ច្បាប់សន្និសីទ ផងដែរ ។ ខ្ញុំបានគូសពណ៌ ហើយកត់ត្រានៅលើរឹមទំព័រ នៃទស្សនាវដ្តីរបស់ខ្ញុំ ។ ដល់ពេលសន្និសីទក្រោយមក ដល់ នោះទស្សនាវដ្តីរបស់ខ្ញុំត្រូវបានអានអស់ ។ ពេលខ្លះ គ្រួសារខ្ញុំសិក្សាសាលាខិតខំក្នុងក្រុមជុំក្រុម គ្រួសារ ។

ការសិក្សាអារម្មណ៍ដែលយើងទទួល អំឡុងសន្និសីទ ឲ្យនៅជាមួយយើង ហើយបន្តរៀនមកពីសាលាខិត នោះ វាតម្រូវឲ្យយើងធ្វើសកម្មភាព ប៉ុន្តែការធ្វើដូចនេះ វាជា ពិធីដ៏ធំមួយសម្រាប់ខ្ញុំ ។ ខ្ញុំបានទទួលកម្លាំង និង ការណែនាំដ៏ច្រើន ក្នុងគ្រាដែលត្រូវការ តាមរយៈការ សិក្សាសាលាខិតមកពីសន្និសីទទូទៅ ហើយខ្ញុំដឹងថា សាលាខិតទាំងនេះ ត្រូវបានបំផុសគំនិត ។

អ្នកនិពន្ធសំរាប់ក្នុងទម្រង់ក្រុងតូរ៉ូ ប្រទេសកាណាដា ។

កុមារ

ការដាក់យុត្តារបស់អ្នក

ប្រព័ន្ធ ដ៏ខ្លះ នឹងរក្សាអ្នកឲ្យបោះយុត្តាទៅក្នុងដំណឹងល្អ ? ចូរគូសបន្ទាត់មួយពីខ្សែក្រវាត់ដៃរបស់កុមារ ទៅនឹងអ្នកដែលប្រធាន អុចដុហ្វូ បានមានប្រសាសន៍ថា ជាកន្លែងដែលមានសុវត្ថិភាពដើម្បី ដាក់យុត្តារបស់អ្នក ។

ខាងឆ្វេង : ប្រថុលម្តាយដោយ រ៉ូប៊ីន ខាស៊ី ប្រថុលដោយ ខាដ ម៉ាកស៊ី

សាលាវិទ្យាស្រាវជ្រាវស្ត្រី

សូមសិក្សាឯកសារនេះដោយការអធិស្ឋាន ហើយព្យាយាមស្គាល់នូវអ្វីដែលត្រូវចែកចាយ ។ តើការយល់ដឹងពីភារកិច្ច និង របស់កម្មបរសម្រាប់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ និងពង្រឹងសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកលើទ្រង់ ហើយប្រទានពេលវេលាទាំងឡាយដែលមើល ការបង្រៀនតាមផ្ទះដោយរបៀបណា? ចំពោះព័ត៌មានបន្ថែម សូមចូលទៅ reliefsociety.lds.org ។

បេសកកម្មដ៏ទេវភាព របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ព្រះអង្គសង្គ្រោះ និងព្រះ ប្រោសលោះ

នេះជាផ្នែកនៃគំរូមួយអំពីសាលាវិទ្យាស្រាវជ្រាវស្ត្រី ដែលឆ្លុះបញ្ចាំង ពីទិដ្ឋភាពនៃរបស់កម្មបរសម្រាប់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។

នៅក្នុងចំណោមនាមដ៏សំខាន់បំផុតរបស់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺព្រះប្រោសលោះ ។ អែលឌើរ ឌី ថត គ្រីស្ទូហ្វីសិននៃក្លឹបនៃពួកសាវ័ក ដប់ពីរនាក់ បានមានប្រសាសន៍ ។ « ប្រោសលោះ មានន័យថាឲ្យបង់សងនូវកាតព្វកិច្ចមួយ ឬបំណុល មួយ ។ ប្រោសលោះ ក៏អាចមានន័យថា សង្គ្រោះ ឬដោះលែងដោយការបង់សងថ្លៃលោះ ។ . . . អត្ថន័យនីមួយៗទាំងនេះ ផ្តល់ជាទម្រង់ផ្សេងនៃ ការប្រោសលោះដ៏មហិមា ដែលបានសម្រេចដោយ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ តាមរយៈដង្ហាយធួនទ្រង់ ដែល រួមមាន នៅក្នុងពាក្យវចនានុក្រមថា « ដើម្បីលោះ ពីបាប និងលោះពីទណ្ឌកម្មនៃអំពើបាប ដោយ ពលិកម្មដែលបានធ្វើសម្រាប់អ្នកមានបាប » ។¹

លីនដា ខេ ប៊ើកុន ប្រធានសមាគមសង្គ្រោះ ទូទៅ បានមានប្រសាសន៍ថា « ព្រះវរបិតាស្តី គឺ . . . បានបញ្ជូនព្រះរាជបុត្រាសំណប់ និងលួតកខ្មៅ របស់ទ្រង់ឲ្យមករងទុក្ខចំពោះអំពើបាបរបស់យើង ការឈឺចាប់របស់យើង និងអ្វីៗទាំងអស់ ដែលមើល ទៅអយុត្តិធម៌ក្នុងជីវិតបុគ្គលម្នាក់ៗផ្ទាល់ ។

« . . . ស្ត្រីម្នាក់ដែលបានឆ្លងកាត់ការសាកល្បង និងទុក្ខសោកអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ បាន និយាយទាំងទឹកភ្នែកថា « ខ្ញុំបានដឹងថា ខ្ញុំដូចជា

ក្រដាសប្រាក់ 20 ដុល្លារចាស់មួយសន្លឹក —ដែល ខ្ញុំក៏ខ្ចី រំហែក ប្រឡាក់ ជាន់ឈ្នី និង ភ័យខ្លាច ។ ប៉ុន្តែ . . . ខ្ញុំនរតែមានតម្លៃ 20 ដុល្លារពេញ ។ ស្ត្រីរូបនេះ ដឹងថា គាត់ . . . មានតម្លៃគ្រប់គ្រាន់ ល្មម ដើម្បី [ព្រះ] បញ្ជូនបុត្រាទ្រង់ដើម្បីធ្វើដង្ហាយ ធួនសម្រាប់គាត់ ជាលក្ខណៈបុគ្គល ។ គ្រប់ស្ត្រី ក្នុងសាសនាព្រះគ្រីស្ទ គួរតែដឹងនូវអ្វីដែលស្ត្រីរូបនេះ ដឹង » ។²

ចេញពីព្រះគម្ពីរ

និវ័ហ្វិទី 2:2-6; ហេលេមិន 5:11-12; ម៉ូសេ 1:39

តំណត់ចំណាំ
1. ឌី ថត គ្រីស្ទូហ្វីសិន « ការប្រោសលោះ » *Ensign* ឬ *Liahona*, ខែឧសភា ឆ្នាំ 2013, 109 ។
2. លីនដា ខេ ប៊ើកុន « តើសេចក្តីជំនឿទៅលើដង្ហាយធួននៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បានចារក្នុងដួងចិត្តយើងឬទេ? » *Ensign* ឬ *លីអាហ្វណា* ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ 2012 ទំព័រ 114 ។

តើខ្ញុំអាចធ្វើអ្វីបាន ?

1. តើយើងអាចបង្ហាញការដឹងគុណចំពោះ ព្រះអង្គសង្គ្រោះ និងព្រះប្រោសលោះ ព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ ដោយរបៀបណា ?
2. តើយើងអាចទទួលបានពរជ័យទាំងឡាយនៃពលិកម្ម ធួនរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះយើង ក្នុងជីវិតយើងដោយ របៀបណា ?

សេចក្តីជំនឿ ក្រុមគ្រួសារ កាលសង្គ្រោះ

ចេញពីប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់យើង

គម្ពីរសញ្ញាថ្មី មាននូវដំណើររឿងអំពីស្ត្រី ដែលអនុវត្តសេចក្តីជំនឿទៅលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បានរៀន ហើយរស់នៅតាមការបង្រៀនទ្រង់ និង ច្នៃធីតាទីបន្ទាល់អំពី ការបម្រើ អព្វគហេតុ និងភាព អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ ។

ព្រះយេស៊ូវ បានមានបន្ទូលទៅស្ត្រីនៅ អណូងទឹកថា ៖

« អ្នកណាដែលជីកទឹកខ្ញុំហើយ នោះនឹងមិន ស្រេកទៀតឡើយ ទឹកដែលខ្ញុំឲ្យនឹងត្រឡប់ជា រន្ធទឹកនៅក្នុងអ្នកនោះ ដែលផុសឡើងដល់ទៅ បានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ។

« ស្ត្រីនោះក៏ទូលទ្រង់ថា លោកម្ចាស់ អើយ សូមឲ្យទឹកនោះមកខ្ញុំផង ដើម្បីកុំឲ្យខ្ញុំ ស្រេក ។ . . .

« ខ្ញុំដឹងហើយថា [ព្រះមែស៊ី] យាងមក ដែលត្រូវបានឲ្យព្រះនាមថា ព្រះគ្រីស្ទ ៖ កាលណាមកហើយ នោះទ្រង់នឹងប្រាប់ឲ្យយើង ខ្ញុំដឹងគ្រប់ទាំងអស់ ។

« ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា នោះគឺខ្ញុំនេះ ហើយ ដែលនិយាយនឹងនាង » ។

គាត់ « ទុកភ្លឺចោល » ហើយបានច្នៃធីតា ទីបន្ទាល់អំពីទ្រង់នៅក្នុងទីក្រុង ។ (សូមមើល យ៉ូហាន 4:6-30) ។

ទំព័រ ៧ ដោយ ហេតិ យ៉ែន

ម៉ូសេ

« ម៉ូសេអស្សារ្យណាស់ ដែលសូម្បីតែព្រះគ្រីស្ទ ក៏ត្រូវបានពិពណ៌នាថាជា ព្យាករិតម្ហូរដ៏អស្ចារ្យដែលបានប្រើប្រាស់ដើម្បីស្រាវជ្រាវ ពីបុរាណនេះដែរ » ។¹ —អែលឌើរ ហ្វ្រែស អ៊ែកខន់យី (ឆ្នាំ 1915-85) នៃក្រុមនៃពួកសារកដប់ពីរនាក់

០២១ បានកើតនៅប្រទេសអេស៊ីប ជាគ្រាមួយ ដែលប្រជាជនខ្ញុំ សាសន៍អ៊ីស្រាអែល ត្រូវជាប់ជាទាសភាព ។ ដោយខ្លាចថា ទាសករអ៊ីស្រាអែល មានចំនួនកើនឡើង នោះជាធានា បានបញ្ជាឱ្យសម្លាប់ទាសករសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ដែលកើតមកមានភេទប្រុសទាំងអស់ ។ ដើម្បីការពារខ្ញុំ នោះម្តាយខ្ញុំបានលាក់ខ្ញុំអស់រយៈពេលបីខែ បន្ទាប់ពីខ្ញុំកើតមក មុនពេលដាក់ខ្ញុំក្នុងកញ្ជើរនៅក្នុងត្រែងទឹកទន្លេនីល ។ កូនស្រីជាធានា បានឃើញខ្ញុំ ហើយបានចិញ្ចឹមខ្ញុំដូចជាកូនប្រុសនាង ។²

នៅពេលខ្ញុំធំឡើង ខ្ញុំបានចាកចេញពីប្រទេសអេស៊ីប ហើយបានរស់នៅលើដែនដីម៉ាឌាន ។ នៅទីនោះ ខ្ញុំត្រូវបានបញ្ជូន ដែលជាអ្នកគង្វាល និងជាសង្ឃម្នាក់ពេញចិត្ត ហើយបានរៀបការកូនស្រីគាត់ឱ្យខ្ញុំ ឈ្មោះ សេផរ៉ា ។ ខ្ញុំបានទទួលបញ្ញត្តិភាពមីលគីស្យាដែកពីបញ្ចូល ។³

ថ្ងៃមួយ ពេលខ្ញុំបានមើលថែបង្កូងសត្វរបស់បញ្ចូល នោះព្រះអម្ចាស់បានលេចមកខ្ញុំនៅក្នុងគុម្ពបន្ទាភ្លើងមួយ ហើយបានហៅខ្ញុំឱ្យរំដោះកូនចៅអ៊ីស្រាអែលចេញពីទាសភាព ។⁴

ខ្ញុំបានត្រឡប់ទៅប្រទេសអេស៊ីបវិញ ហើយបានប្រាប់ជាធានាឱ្យដោះលែងរាស្ត្ររបស់ព្រះអម្ចាស់ ប៉ុន្តែផ្ទុយទៅវិញ គាត់បានដាក់បន្ទុកគេកាន់តែច្រើន ។ ព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជូនគ្រោះចង្រៃមួយចំនួនមកលើប្រជាជនអេស៊ីប ប៉ុន្តែជាធានា មានចិត្តរឹងរូស ហើយនៅតែបដិសេធមិនដោះលែងសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ។ គ្រោះចង្រៃចុងក្រោយគេ គឺទេវតាបំផ្លាញ ដែលបានសម្លាប់កូនប្រុសច្បងនៅគ្រប់គ្រួសារក្នុងប្រទេសអេស៊ីប ។ សាសន៍អ៊ីស្រាអែលត្រូវបានការពារពីទេវតាបំផ្លាញ តាមរយៈការ

លាបលោហិតចៀមល្អឥតខ្ចោះនៅលើគ្រោងទ្វាររបស់ពួកគេ ហើយត្រូវនៅក្នុងផ្ទះ ។ តាមរយៈខ្ញុំ ព្រះអម្ចាស់បានបង្កើតការបរិភោគអាហារនៃបុណ្យរំលង ជាពិធីបរិសុទ្ធមួយ ដើម្បីជួយសាសន៍អ៊ីស្រាអែលឱ្យចាំពីអព្វកហេតុនេះជារៀងរាល់ឆ្នាំ ។⁵

គ្រោះចង្រៃចុងក្រោយនេះ បានបណ្តាលឱ្យជាធានា បន្ទន់ចិត្ត ហើយដោះលែងសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ។ ប៉ុន្តែក្រោយមក ជាធានាបានមានចិត្តរឹងរូសឡើងវិញ ហើយបានបញ្ជូនទាសករឱ្យដេញតាមសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ។ ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានពន្លឺជាមួយនឹងអំណាចដើម្បីញែកទឹកសមុទ្រក្រហម ហើយ

យើងបានដើរលើដីស្ងួត ពេលសមុទ្របានលិចជន់លើទំព័ររបស់ជាធានា ។⁶

រួចព្រះអម្ចាស់បាននាំយើងឆ្លងកាត់ទីរហោស្ថានដោយពពកពេលថ្ងៃ និងដោយបង្គោលភ្លើងនៅពេលយប់ ។ ទ្រង់បានទ្រទ្រង់យើងដោយ

ម៉ូសេនៅដើមបុស © PROVIDENCE COLLECTION; ម៉ូសេញកន្តកសមុទ្រក្រហម ដោយ រ៉ូបឺត ធី. បាប៊ីត. ម៉ូសេ និងផ្លាងថ្ម. ដោយ ថៃ ហាស្តុន; ម៉ូសេហៅប្រទេសអេស៊ីប. ដោយ ហារី អាង់ឌើស្តុន; ម៉ូសេ និងកសិលដ្ឋាន. ដោយ ចូឌីស អេ. ហៀ

ទឹក នំម៉ាណា និងសត្វក្រូច ។⁷

ខ្ញុំបានឡើងលើភ្នំសីណាយ ជាកន្លែងដែលខ្ញុំបាននៅអស់រយៈពេល 40 ថ្ងៃ ហើយបានទទួលក្រឹត្យវិន័យដប់ប្រការមកពីព្រះអម្ចាស់ ។ នៅពេលខ្ញុំត្រឡប់មកពីភ្នំវិញ សាសន៍អ៊ីស្រាអែល បានងាកចេញពីព្រះ ហើយបានសង់គោមាសមួយដើម្បីថ្វាយបង្គំ ។ ពួកគេពុំសក្តិសម ដើម្បីទទួលក្រឹត្យវិន័យដែលព្រះប្រទានឲ្យខ្ញុំទេ ដូច្នេះខ្ញុំបានបំបែកផ្ទាំងថ្មដែលមានក្រឹត្យវិន័យនៅលើនោះចោល ។ ខ្ញុំបានត្រឡប់ទៅភ្នំវិញ ជាកន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានក្រឹត្យវិន័យទាបជាងមកខ្ញុំ ដែលត្រូវបានហៅតាមឈ្មោះខ្ញុំថា—ក្រឹត្យវិន័យរបស់ម៉ូសេ ។⁸

នៅក្នុងទីរោងចក្រ ព្រះអម្ចាស់បានបើក

សម្តែងដល់ខ្ញុំនូវគម្រោងដើម្បីសាងសង់រោងឧបោសថ ឬព្រះវិហារបរិសុទ្ធចូលល័ក ។ យើងបានសែងរោងឧបោសថជាមួយយើងក្នុងការធ្វើដំណើររបស់យើង ដូច្នេះយើងនឹងថ្វាយបង្គំនៅក្នុងនោះ ។ នៅក្នុងរោងឧបោសថ ប្រជាជនបានទទួលពិធីបរិសុទ្ធទាំងឡាយ ហើយខ្ញុំបានទូលទៅព្រះអម្ចាស់ « ទល់មុខនឹងគ្នា ដូចជាមនុស្សនិយាយនឹងសម្លាញ់ខ្លួន » ។⁹ ព្រះអម្ចាស់ក៏បានបង្ហាញខ្ញុំពីរបៀបដើម្បីធ្វើហិបនៃសេចក្តីសញ្ញា ជាវត្ថុបុរាណដ៏ពិសិដ្ឋមួយ ដែលបានដាក់នៅក្នុងផ្នែកដ៏ពិសិដ្ឋបំផុត ជាទីបរិសុទ្ធនៃភាពបរិសុទ្ធទាំងឡាយ ។¹⁰

នៅពេលព្រះអម្ចាស់ បញ្ជូន « ពស់ភ្លើង » ដើម្បីផ្តាញផ្តាល់ពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែល នោះខ្ញុំត្រូវបានបញ្ជាឲ្យធ្វើពស់លម្អិនមួយ ហើយលើកវាឡើងនៅលើបង្គោលមួយ ដើម្បីឲ្យមនុស្សទាំងអស់ដែលត្រូវពស់ចឹក អាចមើលទៅវា ហើយបានជាសះស្បើយ ។ ប៉ុន្តែដោយសារតែភាពឆ្លើងឆ្លើរបស់ពួកគេនិងភាពងាយនៃកិច្ចការ នោះមនុស្សជាច្រើនមិន

បានងើយមើលទេ ហេតុដូច្នោះពួកគេក៏បានស្លាប់ទៅ ។¹¹

ព្រះអម្ចាស់ បានបណ្តាលឲ្យពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែលដើរវង្វេងនៅក្នុងទីរោងចក្រអស់រយៈពេល 40 ឆ្នាំ មុនពេលអនុញ្ញាតឲ្យពួកគេចូលទៅក្នុងដែនដីសន្យា ។¹² ខ្ញុំពុំបានចូលទេ ប៉ុន្តែត្រូវបាន « លើកឡើងដោយព្រះវិញ្ញាណ » ទៅព្រះអម្ចាស់ ។¹³ ■

កំណត់ចំណាំ

1. ប្រ៊ែស អ៊ី ម៉ាក់ខនឃី *Mormon Doctrine*, 2nd ed (ឆ្នាំ 1966), 515; សូមមើលផងដែរ ចោទិយកថា 18:15–19 ។
2. សូមមើល និក្ខមន៍ 2:1–10 ។
3. សូមមើល និក្ខមន៍ 2:11–22; គោលលទ្ធិ និងសេចក្តីសញ្ញា 84:6 ។
4. សូមមើល និក្ខមន៍ 3; 4:1–17 ។
5. សូមមើលនិក្ខមន៍ 5–12; អរសគាល 45:21 ។
6. សូមមើល និក្ខមន៍ 14 ។
7. សូមមើល និក្ខមន៍ 13:21–22; 15:22–27; 16; 17:1–7 ។
8. សូមមើលនិក្ខមន៍ 24:18; 31:18; 32; 34 ។
9. និក្ខមន៍ 33:11 ។
10. សូមមើល និក្ខមន៍ 25–29, 40:21 ។
11. សូមមើល ជនគណនា 21:6–9; នីហ្វេទី 1 17:41; អាណម៉ា 33:19–20 ។
12. សូមមើល ជនគណនា 14:33–34 ។
13. អាណម៉ា 45:19 ។

ប្រអប់ភាពពិត ៖ ម៉ូសេ

កា

សរសេរអំពីម៉ូសេ ៖ ធាការបន្ថែមទៅលើគម្ពីររបស់ម៉ូសេនៅក្នុងគម្ពីរមុត្តាដ៏មានតម្លៃមហិមា ម៉ូសេបានសរសេរសៀវភៅប្រាំដំបូងនៅក្នុងគម្ពីរវិស្វនុរ ៖ លោកុយុត្តិ, និក្ខមន៍, លេវីវិន័យ, ជនគណនា និងចោទិយកថា ។

តួនាទីមុនជីវិតលើផែនដី ៖ បានជ្រើសរើសឲ្យធ្វើការគ្រប់គ្រងលើដីនាន់កាន់កាប់ ត្រួតត្រាមួយ (សូមមើល អប្រាហាំ 3:22–23)

តួនាទីជីវិតមេងស្លាប់ ៖ ដឹកនាំសាសន៍អ៊ីស្រាអែលចេញពីអេស៊ីប បានទទួលក្រឹត្យវិន័យនៅលើភ្នំសីណាយ (សូមមើលនិក្ខមន៍ 12; 20)

តួនាទីក្រោយពីជីវិតមេងស្លាប់ ៖ បានលេចមកនៅលើភ្នំប្រ្រូប ប្រគល់កូនសោទៅដល់ ពេត្រុស យ៉ាកុប និង យ៉ូហាន (សូមមើល សេចក្តីណែនាំដល់មនុស្សទាំងឡាយ « ការប្រ្រូប » scriptures.lds.org); បានលេចមកនៅក្នុងព្រះវិហារវិស្វនុរខិតខ្យង នៅទីក្រុងអូហៃអូ សហរដ្ឋអាមេរិក នៅថ្ងៃទី 3 ខែមេសា ឆ្នាំ 1836 បានស្តារតួនសោនៃការប្រមូលផ្តុំនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលទៅដល់យ៉ូសេប ឆ្លីត (សូមមើល គ&ស 110:11)

ប្រាំពីរថ្ងៃរហូតដល់បុណ្យអ៊ីសស្ទើរ

អ្នក និងគ្រួសារអ្នក អាចរៀនអំពីអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវ បានធ្វើ ពេលទ្រង់កំពុងរស់នៅលើផែនដី ។ ការចាប់ផ្តើមថ្ងៃ អាទិត្យ មុនពេលបុណ្យអ៊ីសស្ទើរ ។ រាល់ថ្ងៃ សូមអានគម្ពីរ ធ្វើសកម្មភាព ឬច្រៀងចម្រៀង (ឬច្រៀងចម្រៀងមួយ ទៀតអំពីប្រធានបទនោះ) ។ បន្ទាប់មក កាត់ និងបិទនៅលើប្រអប់ទទេរមួយ នូវរូបភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដែលត្រូវនឹងរឿង បទគម្ពីរ ។ នៅពេលប្រអប់ទាំងអស់ពេញ នោះបុណ្យអ៊ីសស្ទើរ នឹងមកដល់ ! ■

ថ្ងៃ 1 ព្រះវិបិតាស្ថិតិ បានបញ្ជូន ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ ដើម្បីកើតនៅលើ ផែនដី ។

- លូកា 2:4-7
- « ទ្រង់បានបញ្ជូនព្រះរាជបុត្រា ទ្រង់ » (សៀវភៅចម្រៀងកុមារ, 34) ។

ថ្ងៃ 2 ព្រះយេស៊ូវកាលនៅធានាក តូច ។ យើងអាចក្លាយដូចជា ទ្រង់ ដោយការមានធ្វើល្អ និង មានចិត្តល្អ ។

- លូកា 2:40,52
- « ព្រះយេស៊ូវកាលនៅធានាក តូច » (Children's Songbook, 55) ។

ថ្ងៃ 3 ព្រះយេស៊ូវ បានរក្សា បទបញ្ញត្តិទាំងអស់របស់ ព្រះវិបិតាស្ថិតិ រួមទាំង បទបញ្ញត្តិដើម្បីទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ។

- ម៉ាថាយ 3:13-17
- « នៅពេលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក » (Children's Songbook, 102) ។

ថ្ងៃ 4 ព្រះយេស៊ូវ បានធ្វើអំពើហេតុ ជាច្រើន ដូចជាការព្យាបាល មនុស្សឈឺ ការជួយមនុស្ស ខ្វាក់ឲ្យមើលឃើញម្តងទៀត និងការ បញ្ឈប់រលួយ ។

- ម៉ាកុស 4:36-39
- « ប្រាប់ខ្ញុំនូវរឿងព្រះយេស៊ូវ » (Children's Songbook 57) ។

5

នៅយប់អាហារចុងក្រោយ ព្រះយេស៊ូវ បានស៊ីឲ្យសិស្ស ទ្រង់ទទួលបានសាក្រាមីង ជាប្រៀបមួយដើម្បីចងចាំទ្រង់ ។ នៅពេលយើងទទួលបានសាក្រាមីង រាល់សប្តាហ៍ យើងក៏អាចចងចាំ ព្រះអង្គសង្គ្រោះឆងដែរ ។

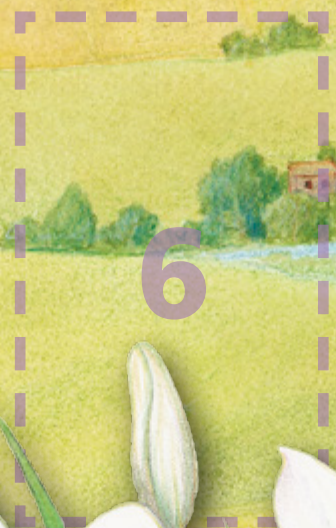
- លូកា 22:19-20
- និយាយជាមួយឪពុកម្តាយអ្នក អំពីអ្វីមួយ ដែលអ្នកអាចធ្វើដើម្បី ជួយអ្នកគិតអំពីព្រះយេស៊ូវ អំឡុង សាក្រាមីងនៅថ្ងៃអាទិត្យនេះ ។

6

ដោយសារព្រះវរបិតាស្នូតិ និងព្រះយេស៊ូវ ស្រឡាញ់ យើង ព្រះយេស៊ូវបានយាង មកផែនដីដើម្បីទទួលចំពោះ អំពើ បាបរបស់យើង ដើម្បីយើងអាចទទួល បានការអត់ខឹងទោស ហើយត្រឡប់ទៅ ព្រះវរបិតាស្នូតិវិញ ។

- លូកា 22:41-44
- តើមានអ្វីខ្លះ ដែលអ្នកអាចធ្វើ នៅថ្ងៃនេះ ដើម្បីបង្ហាញដល់ព្រះ យេស៊ូវថាអ្នកមានអំណរគុណ ចំពោះពលិកម្មរបស់ទ្រង់ ?

7

បន្ទាប់ពីនៅក្នុងផ្នូរអស់ រយៈពេលបីថ្ងៃ នោះ ព្រះយេស៊ូវបានរស់ឡើងវិញ ។ ដោយសារទ្រង់បានរស់ឡើងវិញ នោះ យើងអាចត្រូវបានរស់ឡើងវិញដែរ ។

- យ៉ូហាន 20:15-17
- លូកា 24:36-40
- « តើព្រះយេស៊ូវរស់ឡើងវិញ ឬ ? » (សៀវភៅចម្រៀងកុមារ ទំព័រ 12) ។

អ្នកអាចស្តាប់ ចម្រៀងនៅក្នុង សកម្មភាពនេះនៅ lds.org/music1

យើងគឺជា ព្រះហស្តរបស់ ព្រះអម្ចាស់

ការស្វែងរកអ្នកក្រីក្រ និងបម្រើដល់អ្នកទាំងឡាយដែលរងទុក្ខ
គឺចាំបាច់ចំពោះអត្ថន័យដើម្បីធ្វើជាសិស្សម្នាក់របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

ដោយ នែល ខេ ល្លាវែល ល្លាវែល
កម្មវិធីសុខុមាលភាព

អ ឡុងប៉ូនានថ្ងៃដំបូងនៃវិបត្តិសេដ្ឋកិច្ចដ៏ធំ ប្រធានស្តេកប្រាំមួយរូបមកពី
ស្តេកជ្រលងភ្នំសលត៍ លេក បានរួមគ្នាដើម្បីប្រឈមមុខនឹងពពកខ្មៅ
នៃភាពក្រីក្រ និងភាពស្រេកឃ្លាន ដែលបានគំរាមគំហែងយ៉ាងលើស
លប់ដល់សមាជិកសាសនាចក្រយ៉ាងច្រើន ។^១ ទោះបីជាវិបត្តិសេដ្ឋកិច្ច បានជះ
ឥទ្ធិពលលើប្រជាជនគ្រប់ទីកន្លែងក្តី ទន្ទឹមនឹងនោះ រដ្ឋយូថាហ៍ ក៏ត្រូវបានរងការ
ហិនហោចយ៉ាងខ្លាំងជាពិសេសដែរ ។^២

នៅគ្រានោះ អ្នកដឹកនាំសាសនាចក្រ មានធនធានមួយចំនួនតូចដើម្បីជួយ
ដល់អ្នកទាំងឡាយដែលខ្វះខាត ។ ប្រាកដណាស់ថា ពួកគេអាចប្រើដង្ហាយ
តមអាហារ ប៉ុន្តែតម្រូវការជាបន្តបន្ទាប់ មានទំហំធំជាងដែលពួកគេធ្លាប់ជួប
ប្រទះ ។ នៅក្រោមការដឹកនាំរបស់គណៈប៊ីស្សុពជាអធិបតី នោះការិយាល័យ
ការងារដេសឺតមួយ បានបង្កើតឡើងនៅក្នុងដើមទសវត្សរ៍ឆ្នាំ 1900 ។ ប៉ុន្តែវាពុំ
មានឧបករណ៍គ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីគ្រប់គ្រងតម្រូវការដ៏សន្ធឹកសន្ធាប់ដូច្នោះទេ ។

អ្នកដឹកនាំពូជិតភាពទាំងប្រាំមួយរូបនេះ បានដឹងថា បើមានមនុស្សក្នុង
ស្តេករបស់ពួកគាត់ត្រូវការជំនួយ នោះពួកគាត់ពុំអាចរង់ចាំបានទេ ។ ពួកគាត់
នឹងចាត់វិធានការណ៍ភ្លាម ។ ពួកគាត់បានចាប់ផ្តើម ដោយការដាក់មនុស្សឲ្យ
ចេញធ្វើការ ។ ពួកគាត់បានរៀបចំបុរសៗ ហើយបាននាំពួកគេទៅចម្ការ ដើម្បី
ពួកគេអាចច្រូតកាត់ផលដំណាំ ។ ជាការប្តូរទៅនឹងការងាររបស់ពួកគេ នោះ
កសិករដ៏ប្រកបដោយការដឹងគុណ បានបរិច្ចាគអាហារដោយសប្បុរសដល់
ពួកគេ ។ អ្វីដែលលើស ត្រូវបានយកទៅដាក់ក្នុងឃ្នាំង ហើយបានចែកចាយទៅ
ដល់អ្នកដទៃដែលស្រេកឃ្លាន ។ នៅពេលការបរិច្ចាគមានចំនួនកើនឡើង នោះ

ពួកបរិសុទ្ធបានចាប់ផ្តើមធ្វើម្ហូបកំប៉ុងដើម្បីរក្សាវាទុក ។ នេះគឺជាការចាប់ផ្តើម
កម្មវិធីសុខុមាលភាពនៅសម័យទំនើប ។

ប្រាំបីទសវត្សក្រោយមក អ្នកដឹកនាំសាសនាចក្រនាសម័យទំនើបនៅទូទាំង
ពិភពលោក បានមើលទៅក្រុមជំនុំរបស់ពួកគាត់ ហើយទទួលបានអារម្មណ៍នៃការ
តាំងចិត្តដូចគ្នា ដើម្បីឈោងទៅរកអ្នកទាំងឡាយដែលខ្វះខាត ។

នៅក្នុងសន្និសីទទូទៅខែតុលា ឆ្នាំ 2011 នោះប្រធាន ខៀវថើរ អេស្ត
អុដដូហ្វ ជាទីប្រឹក្សាទីពីរនៅក្នុងគណៈប្រធានទីមួយ បានមានប្រសាសន៍ថា ៖
« ជាញឹកញាប់ យើងកត់សម្គាល់ឃើញពីសេចក្តីត្រូវការនៅជុំវិញយើង ដោយ
សង្ឃឹមថា មានអំណាចអ្វីមួយឲ្យមនុស្សម្នាក់មកពីទីឆ្ងាយ និងលេចមកដើម្បី
បំពេញតាមតម្រូវការទាំងនោះ ។ ប្រហែលជាយើងរង់ចាំអ្នកជំនាញដែលមាន
ចំណេះដឹងស្ទាត់ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាជាក់លាក់ ។ នៅពេលយើងធ្វើដូចនេះ
យើងឆក់យកពីអ្នកជិតខាងយើងនូវការបម្រើ ដែលយើងអាចផ្តល់ឲ្យ ហើយ
យើងឆក់យកពីខ្លួនយើងនូវឱកាសដើម្បីបម្រើ ។ ខណៈដែលវាគ្មានទាក់ទងនឹង
អ្នកជំនាញ ចូរយើងគិតពីរឿងពិតវិញ ៖ នឹងគ្មានអ្នកជំនាញគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីដោះ
ស្រាយបញ្ហាទាំងអស់នោះទេ ។ ផ្ទុយទៅវិញ ព្រះអម្ចាស់ បានដាក់បញ្ចូលភាព
ទ្រង់ និងអង្គការពូជិតភាពនៅមាត់ជណ្តើររបស់យើង នៅគ្រប់សាសន៍ ដែល
សាសនាចក្រ ត្រូវបានស្ថាបនាឡើង » ។^៣

ការហៅនេះ សម្រាប់អ្នកដឹកនាំសាសនាចក្រ និងសមាជិកចាត់វិធានការណ៍
ដូចបានបំផុសដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលបានដឹកនាំមនុស្សជាច្រើន
នៅទូទាំងពិភពលោក ដូចប្រធាន អុដដូហ្វ បានមានប្រសាសន៍ថា « គិត

ដោះស្រាយ [ដោយខ្លួនគេ] » ។¹ ពួកគេបានប្តូរដៃអាវ ហើយដោះស្រាយ « ដើម្បីនឹកចាំក្នុងគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ពីមនុស្សទាល់ក្រ និងមនុស្សកំសត់ទុរគត់ ពីមនុស្សឈឺ និងមនុស្សមានទុក្ខវេទនា » (គ. និង ស. 52:40). ។

អេក្វាដ័រ

នៅពេលប៊ីស្សូ ចននី ម៉ូរ៉ាន់តេ នៅក្នុងហ្គូយ៉ាហ្គីល អេក្វាដ័រ សម្លឹងទៅ សមាជិកក្នុងរូងដលោក នោះដូងចិត្តលោកកាន់តែបារម្ភខ្លាំងឡើង ។ មាន សមាជិកជាច្រើន បានព្រះពារដើម្បីមានរបស់ចាំបាច់បំផុតដើម្បីរស់ក្នុងជីវិត ។ គាត់ចង់ជួយពួកគេ ដូច្នោះគាត់បានពិភាក្សាជាមួយនឹងអ្នកដឹកនាំរូង ហើយនាំ រឿងនោះទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ ។

ដោយសារឱកាសការងារនៅក្នុងតំបន់នោះមានដោយកម្រ នោះគាត់បាន ចាប់ផ្តើមធ្វើការជាមួយក្រុមបងប្អូនស្រីមួយក្រុមដែលមានចំនួន 11 នាក់ ដោយ លើកទឹកចិត្តពួកគេឲ្យព្យាយាមរកលទ្ធភាពឱកាសបង្កើតអាជីវកម្មតូចមួយ ។ បងប្អូនស្រីទាំងនេះ បានកត់សម្គាល់ឃើញថា គេត្រូវការសម្ភារសម្ភាគផ្ទះដែល មានតម្លៃថោក ហើយមានគុណភាព នោះពួកគាត់បានរៀនរូលថា គេពួកគេ អាចផលិត ហើយលក់នៅក្នុងសហគមន៍ពួកគេបានឬអត់ ។ ប៉ុន្តែតើពួកគេនឹង រៀនចេះធ្វើសម្ភារទាំងនេះដោយរបៀបណា ?

នៅពេលនេះ ប៊ីស្សូ ម៉ូរ៉ាន់តេ បានដឹងថាមានស្រ្តីអត់ការងារធ្វើម្នាក់នៅក្នុង រូងគាត់ ដែលធ្លាប់ធ្វើការជាអ្នកគីមីខាងឱសថស្ថាន ។ នៅពេលបងប្អូនស្រី 11 នាក់បានសុំឲ្យគាត់ជួយ នោះគាត់រីករាយបង្រៀនដល់ពួកគេពីរបៀបដើម្បីធ្វើ សារធាតុដែលមានសុវត្ថិភាព និងមានគុណភាព ។

ពួកគាត់បានបង្កើតផែនការអាជីវកម្មមួយ បានកំណត់តំបន់ក្នុងសហគមន៍ ដែលបងប្អូនស្រីម្នាក់ៗនឹងទៅ ជ្រើសរើសផលិតផលដែលពួកគេធ្វើ ហើយរៀបចំ វេចខ្ចប់ និងដាក់ស្លាក ។

ក្នុងរយៈពេលពីរខែ នោះពួកគេបានបង្កើតកន្លែងអតិថិជនមួយ ហើយបាន រកចំណូលល្អម្តងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីសម្រាលភាពក្រីក្ររបស់ពួកគេ និងជួយផ្គត់ផ្គង់ តម្រូវការគ្រួសារពួកគេ ។

នៅពេលអ្នកគ្រប់គ្រងក្រុមហ៊ុនខាងឱសថក្នុងមូលដ្ឋានមួយ បានដឹងអំពី សហគ្រាសនេះ នោះពួកគេបានចាប់អារម្មណ៍នឹងរឿងរបស់បងស្រីអ្នកគីមី ខាងឱសថស្ថាន ដែលអត់ការងារធ្វើនោះ ។ ទីបំផុត ពួកគេបានសម្ភាស ហើយ បានជួលគាត់ឲ្យគ្រប់គ្រងលើឧស្សាហកម្មផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ ។

ប្រទេសរ៉ូស៊ី

នៅក្នុងរូង វិចណូយ ទីក្រុងម៉ូស្កូ ប្រទេសរ៉ូស៊ី បងស្រីហ្គាលីណា ហ្គុននាវ៉ូវ៉ា ដែលកំពុងបម្រើជាអ្នកប្រវត្តិសាស្ត្ររូង បានអរិយលើទឹកកក ហើយបាក់ដៃ របស់គាត់ ។ គាត់បានគេនាំទៅមន្ទីរពេទ្យ ដែរបស់គាត់ត្រូវប៉ងសឹម៉ង់ ។ គាត់ពុំ

អាចបរិភោគ ឬស្លៀកពាក់ដោយខ្លួនឯងឡើយ ។ គាត់ពុំអាចសិតសក់ ឬលើក ទូរស័ព្ទឡើយ ។

នៅពេលបងប្អូនសមាជិកក្នុងរូងរបស់គាត់ បានដឹងអំពីអ្វីដែលបានកើតឡើង នោះពួកគេបានឆ្លើយតបភ្លាមៗ ។ អ្នកកាន់បញ្ជីពិការភាព បានប្រសិទ្ធពឲ្យគាត់ ហើយធ្វើការជាមួយបងប្អូនសមាគមសង្គ្រោះ ដើម្បីដាក់កាលវិភាគមួយ ដើម្បី មកមើលបងស្រីជំងឺរូងនេះ ហើយជួយតាមតម្រូវការគាត់ ។

បន្ទាប់ពីហ្គាលីណា ហ្គុននាវ៉ូវ៉ា បានអរិយលើចាក់ដៃរបស់គាត់ បងប្អូនស្រីសមាគមសង្គ្រោះរបស់គាត់ បាន បម្រើដៃរបស់គាត់ ។

វាឡាឌីមេរី នេនីប៊ូរ៉ូ ជាអ្នកដឹកនាំបេសកកម្មរូង បាននិយាយថា « យើងចាំ ប្រសាសន៍ក្នុងសន្និសីទមួយអំពី រូបសំណាកព្រះគ្រីស្ទ ដែលឥតមានដៃ ។² នៅ ខាងក្រោមរូបសំណាក មានមនុស្សម្នាក់បានដាក់ស្លាកមួយដែលអានថា អ្នក ជាដៃរបស់ខ្ញុំ » ។ អស់រយៈប៉ុន្មានសប្តាហ៍ក្រោយមក បងស្រីជំងឺរូងនេះ ពិការ នោះសមាជិកក្នុងរូង វិចណូយ ទទួលអារម្មណ៍ដ៏កំដាប់នឹងរឿងនោះ ។ ពួកគេ បានក្លាយជាដៃរបស់គាត់ » ។

ប្រទេស ហ្វីលីពីន

នៅពេលព្រះត្រូពិច វ៉ាស្សី បានចុះមកលើប្រទេសហ្វីលីពីន ក្នុងឆ្នាំ 2011 វាបានជន់លិចតំបន់នោះដោយទឹកជំនន់ និងខ្យល់ព្យុះ ។ ផ្ទះចំនួនប្រហែល 41,000 ខ្នង ត្រូវបានខូចខាត ហើយមានមនុស្សច្រើនជាង 1,200 នាក់បានបាត់ បង់ជីវិត ។

ពីមុនមានទឹកជំនន់ ម៉ាក សាអាវីត្រា ជាប្រធានស្តេក កាហ្គាយ៉ាន ដេ អ្នកប្រទេសហ្វីលីពីន បានទទួលអារម្មណ៍បំផុសគំនិតឲ្យបង្កើតក្រុមឆ្លើយតប និងភាពបន្ទាន់ប្រចាំស្តេកមួយ ។ គាត់បានរៀបចំគណៈកម្មការដើម្បីបំពេញកិច្ចការផ្សេងៗ—អ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ចាប់តាំងពីការស្រាវជ្រាវ និងការជួយសង្គ្រោះទៅដល់ការសង្គ្រោះបឋមដើម្បីផ្តល់ម្ហូបអាហារ ទឹក និងសម្លៀកបំពាក់ ។

នៅពេលទឹកជំនន់លិច ហួសកម្រិតសុវត្ថិភាព នោះអ្នកដឹកនាំសាសនាចក្រ និងសមាជិកបានជម្លៀសចេញ ។ ពួកគេមើលលើសុវត្ថិភាពរបស់សមាជិកម្នាក់ៗ និងប៉ាន់មើលពីការខូចខាត ។ សមាជិកម្នាក់ បានផ្តល់ជាកូនជំរំ ដើម្បីនាំសមាជិកទៅទីសុវត្ថិភាព ។ សាលាជំនុំ ត្រូវបានបើកដើម្បីផ្តល់ជាជម្រកដល់អស់អ្នកដែលត្រូវការម្ហូបអាហារ សម្លៀកបំពាក់ ក្បាល និងកន្លែងស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន ។ ទឹកស្អាត ជាតម្រូវការសំខាន់មួយ ដូច្នេះប្រធាន សាអាវីត្រា បានទាក់ទងទៅអាជីវកម្មមូលដ្ឋានមួយដែលមានឡានបាញ់ទឹក ហើយពួកគេបានដឹកទឹកស្អាតទៅសាលាជំនុំដែលជាកន្លែងជម្លៀស ។ សមាជិកដែលមានបទពិសោធន៍វិជ្ជាជីវៈពេទ្យ បានឆ្លើយតបចំពោះអ្នកទាំងឡាយដែលបានរងគ្រោះ ។

នៅពេលសមាជិកសាសនាចក្រ ត្រូវបានគេមើលខុសត្រូវ នោះប្រធានសាអាវីត្រា និងក្រុមគាត់ បានទៅមើលកន្លែងជម្លៀសដទៃទៀត នៅក្នុងទីក្រុង ហើយផ្តល់ជំនួយ ។ ពួកគេបាននាំម្ហូបអាហារ និងសម្ភារដទៃទៀត ។ សមាជិកជាច្រើនទៀត ទោះជាបាត់បង់ផ្ទះផ្ទាល់ខ្លួនក្តី ពួកគេបានបម្រើអ្នកដទៃដោយពុំគិតពីខ្លួនឯងបន្ទាប់ពីព្យុះកន្លងផុតទៅ ។ នៅពេលភ្លៀងរាំង ហើយដីស្ងួត នោះអ្នកស្ម័គ្រចិត្តដៃជំនួយមមន ដែលមកពីស្តេកទាំងបី បានចេញទៅធ្វើការចែកចាយសម្ភារ ក៏ដូចជាជួយធ្វើការបាសសម្អាត ។

ប្រទេស ប្រេស៊ីល

នៅក្នុងទីក្រុង ស៊ីតេ ឡាហ្គូស ប្រទេសប្រេស៊ីល មានជម្រកមួយសម្រាប់ស្ត្រីពិការ ដែលជីវិតត្រូវរងគ្រោះដោយសារថ្នាំញៀន ។ រាល់ថ្ងៃពួកគេពុះពាររស់នៅ ។ ពួកគេមានឡារតូចមួយ ដែលពួកគេប្រើដើម្បីដុតនំប៉័ង 30 ដុំក្នុងមួយថ្ងៃ ។ ទោះជាស្ត្រីទាំងនោះ បានទទួលជំនួយខ្លះៗពីសមាគមន៍មនុស្សធម៌ក្នុងមូលដ្ឋានមួយក្តី ក៏ពួកគេកម្របានអាហារគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីចំណេញពោះណាស់ ។ នៅពេលអ្នកដឹកនាំសាសនាចក្រ មកពីស្តេក ស៊ីតេ ឡាហ្គូស ប្រទេសប្រេស៊ីល បានដឹងពីតម្រូវការរបស់ស្ត្រីទាំងនេះ នោះពួកគេចង់ជួយ ។

ពួកគេបាននិយាយជាមួយស្ត្រីទាំងនោះអំពីតម្រូវការរបស់ពួកគេ ។ ស្ត្រីទាំងនោះបាននិយាយថា បើពួកគេអាចដុតនំបានច្រើនជាងនោះ នោះពួកគេពុំគ្រាន់តែសម្រាប់បរិភោគខ្លួនឯងទេ ប៉ុន្តែអាចលក់វា ហើយរកបានចំណូលដែលត្រូវការយ៉ាងខ្លាំងផងដែរ ។

អ្នកដឹកនាំសាសនាចក្រ និងសមាជិកទាំងឡាយ បានធ្វើការជាមួយប៉ូលីសកងទ័ពក្នុងមូលដ្ឋាន និងសាលាក្នុងមូលដ្ឋានមួយ ដើម្បីកែលម្អស្ថានភាពរបស់

ស្ត្រីទាំងនេះ ។ ដោយទទួលបានជំនួយសប្បុរសធម៌របស់សាសនាចក្រ និងជំនួយពីអ្នកស្ម័គ្រចិត្តមកពីសាសនាចក្រ និងសហគមន៍ នោះពួកគេអាចបង្កើតជាកន្លែងដុតនំថ្មីមួយ—ជាកន្លែងមួយដែលឲ្យស្ត្រីៗទាំងនោះ ដុតនំប៉័ងបាន 300 ដុំក្នុងមួយថ្ងៃ ។

ព្រមជាមួយនឹងចំណូលដែលពួកគេបានទទួល ស្ត្រីនៅហាងដុតនំទាំងនោះ អាចជួលអ្នកធ្វើការដំបូងរបស់ពួកគេ—ជាស្ត្រីម្នាក់នៅកន្លែងរស់នៅនោះ ។

កិច្ចការសុខុមាលភាព

ក៏ដូចជាអ្នកដឹកនាំសាសនាចក្រដំបូងគំនិតទាំងនោះកាលពីប៉ុន្មានទសវត្សកន្លងទៅ ដែលបានមើលឃើញពីតម្រូវការដ៏ធំនៅជុំវិញពួកគេ ហើយពុំបានរុញច្រានចេញ នោះអ្នកដឹកនាំសាសនាចក្រ និងសមាជិកនៅទូទាំងពិភពលោកសព្វថ្ងៃនេះ កំពុងតែធ្វើដូចគ្នានៅក្នុងតំបន់ផ្ទាល់ខ្លួន និងធ្វើតាមវិធីផ្ទាល់ខ្លួនពួកគេ ។

នៅពេលប្រធាន អុជដូហ្វ មានប្រសាសន៍ទៅកាន់សាសនាចក្រអំពីការមើលថែគ្នាទៅវិញទៅមក លោកមានប្រសាសន៍ថា ៖ « វិវេណៈរបស់ព្រះអម្ចាស់ គឺពុំមែនអង្គុយនៅមាត់ស្ទឹងរង់ចាំឲ្យទឹកហូរផុត មុនពេលដើរឆ្លងនោះទេ ។ គឺត្រូវមកជាមួយគ្នា ម្ល៉េះដៃអាវរបស់យើងឡើង ហើយចេញទៅធ្វើការ ហើយសង់ស្ពាន ឬទូកដើម្បីឆ្លងទឹកនៃខ្ទប់សត្រូវរបស់យើង » ។⁶

ការស្វែងរកអ្នកក្រីក្រ ហើយបម្រើដល់អ្នកទាំងឡាយដែលរងទុក្ខ គឺជាផ្នែកដ៏សំខាន់មួយនៃអត្ថន័យនៃការធ្វើជាសិស្សម្នាក់របស់ព្រះគ្រីស្ទ ។ វាគឺជាកិច្ចការដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទផ្ទាល់បានធ្វើ នៅពេលទ្រង់បម្រើដល់ប្រជាជនក្នុងជំនាន់ទ្រង់ ។ ប្រធាន អុជដូហ្វ បានបញ្ចប់ថា « កិច្ចការនៃការផ្គត់ផ្គង់តាមរបៀបរបស់ព្រះអម្ចាស់នេះ គឺពុំមែនគ្រាន់តែជាកិច្ចការមួយទៀតដ៏សាមញ្ញនៅក្នុងកាតាឡុក កម្មវិធីនៃសាសនាចក្រទេ » ។ « វាពុំអាចធ្វេសប្រហែស ឬទុកចោលឡើយ ។ វាគឺជាចំនុចសំខាន់ចំពោះគោលលទ្ធិរបស់យើង វាគឺជាចំនុចសំខាន់នៃសាសនារបស់យើង » ។⁷ ■

កំណត់ចំណាំ

- 1. ប្រធានស្តេកទាំងបួនរូបនេះគឺ—ហាហ្វ ប៊ី ប្រធាន, ហាវ៉ូល ប៊ី. លី, ហែនរី ឌី. ម៉ូឡេយ, និង ម៉ារ៉ុន ជី. មេនី—ក្រោយមកត្រូវបានហៅជាពួកសាវ័ក ហើយពួកលោកទាំងបួនរូប ក្រោយមកទៀតបម្រើនៅក្នុងគណៈប្រធានទីមួយនៃសាសនាចក្រ ។ ហាវ៉ូល ប៊ី. លី ក្លាយជាប្រធានសាសនាចក្រទី 11 ។
- 2. នៅក្នុងឆ្នាំ 1930 រដ្ឋយូថាហ៍ មានអត្រានៃអ្នកកំពុងមានការងារធ្វើខ្ពស់បំផុតទីពីរក្នុងសហរដ្ឋ ។ សូមមើល Garth L. Mangum and Bruce D. Blumell, *The Mormons' War on Poverty: A History of LDS Welfare 1830–1990* (ឆ្នាំ 1993), 95 ។
- 3. ខៀវចើរី អេស៊ូ អុជដូហ្វ « Providing in the Lord's Way » *Ensign* ឬ *Liahona*, ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 2011, 54 ។
- 4. ខៀវចើរី អេស៊ូ អុជដូហ្វ « Providing in the Lord's Way » 55 ។
- 5. សូមមើល ខៀវចើរី អេស៊ូ អុជដូហ្វ « You Are My Hands » *Ensign* ឬ *លីអាហ្គណា*, ខែឧសភា ឆ្នាំ 2010, 9 រឺ 68 ។
- 6. ខៀវចើរី អេស៊ូ អុជដូហ្វ « Providing in the Lord's Way » 55 ។
- 7. ខៀវចើរី អេស៊ូ អុជដូហ្វ « Providing in the Lord's Way » ទំព័រ 55–56 ។

ស័

មាជិកនៃគណៈប្រធានទីមួយ និងក្រុមនៃពួកសាវ័កដប់ពីរនាក់ គឺជាព្យាករិសម័យទំនើប ជាអ្នកមើលឆុត និងជាអ្នកបើកសម្តែង ដែលបានឈរជា « សាក្សីពិសេសអំពីព្រះនាមនៃ ព្រះគ្រីស្ទ នៅពេញសព្វក្នុងពិភពលោក » (គ. និង ស. 107:23) ។ ដូច្នេះ ពួកលោក មានការទទួលខុសត្រូវដើម្បីថ្លែងទីបន្ទាល់អំពីភាពជាព្រះ របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងបេសកកម្មទ្រង់ ក្នុងនាមជា ព្រះអង្គសង្គ្រោះ និងព្រះប្រោសលោះនៃពិភពលោក ។

នៅក្នុងពាក្យដកស្រង់ខាងក្រោមប្រាប់ថា បុរសជម្រើសពិសេសទាំងនេះ ចែកចាយទីបន្ទាល់របស់ពួកលោកអំពី ដង្វាយធួន ការរស់ឡើងវិញ និងការមានព្រះជន្មរស់ពិតរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។

សាក្សីពិសេសស្ទើងទីបន្ទាល់ពី ព្រះគ្រីស្ទដ៏មានព្រះជន្មរស់

ព្រះយេស៊ូវ គឺជាព្រះប្រោសលោះរបស់យើង

« ខ្ញុំតម្លើងសម្លេងរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងទីបន្ទាល់ក្នុងនាមជាសាក្សីពិសេសមួយរូប និង សូមប្រកាសថា ព្រះ

មានព្រះជន្មរស់ដោយអស់ពី ដួងចិត្តរបស់ខ្ញុំ និង អារម្មណ៍ដ៏មុតមាំនៃព្រលឹងរបស់ខ្ញុំ ។ ព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ ជាបុត្រាសំណាញ់តែមួយគត់របស់ព្រះវរបិតានៅក្នុងសាច់ឈាម ។ ទ្រង់ជាព្រះប្រោសលោះរបស់យើង ទ្រង់ជាអង្គបង្រៀមរបស់យើង ជាមួយនឹងព្រះវរបិតា ។ ទ្រង់ គឺជាអង្គដែលបានសុគតនៅលើឈើឆ្កាងដើម្បីធ្វើឲ្យយើងនឹងអំពើបាបទាំងឡាយរបស់យើង ។ ទ្រង់បានក្លាយទៅជាផលដំបូងនៃការរស់ឡើងវិញ ។ ដោយសារតែ ទ្រង់សុគត នោះមនុស្សទាំងអស់ នឹងបានរស់ឡើងវិញ » ។

• នេះជាឃ្លាដែលមានបទដ៏ពិរោះ ៖ « ខ្ញុំដឹងថាព្រះប្រោសលោះខ្ញុំនៅរស់ ! » « ខ្ញុំដឹងថាព្រះប្រោសលោះខ្ញុំនៅរស់ » *ទំនុកជំរើង* ទំព័រ 38-39 ។

ប្រធាន ចូម៉ាស មេស មីនស្កេ « ខ្ញុំមិនចាំបាច់ប្រោសលោះខ្ញុំនៅរស់ ! » *Ensign* ឬ *វិញ្ញាណ* ខែ ឧសភា ឆ្នាំ 2007 ទំព័រ 25 ។

ខ្ញុំជាសាក្សីម្នាក់

« ខ្ញុំជាសាក្សីម្នាក់នៃការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដូចជាខ្ញុំបាននៅទីនោះ នាពេលល្ងាចជាមួយនឹងពួក

សិស្សពីរូបនៅក្នុងផ្ទះនៅលើផ្លូវអេម៉ាស ។ ខ្ញុំដឹងថាទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ ដូចជាយ៉ូសែបស្ទីធដឹងផងដែរ នៅពេលលោកបានឃើញព្រះបិតា និងព្រះរាជបុត្រាស្ថិតនៅ ក្នុងពន្លឺដ៏ចែងចាំងនៃព្រឹកមួយ ក្នុងព្រៃនៅរដ្ឋបាលប៊ែរ៉ា ។ . . .

« . . . ខ្ញុំសូមធ្វើទីបន្ទាល់ ជាសាក្សីមួយរូបនៃព្រះអង្គសង្គ្រោះដែលបានរស់ឡើងវិញ និងជាព្រះប្រោសលោះរបស់យើង » ។

ប្រធាន ហិន ប៊ី អាវ៉ែន ធានីប្រឹក្សាទីមួយនៅក្នុងគណៈប្រធានទីមួយ « ចូរមកតាមខ្ញុំ » *Ensign* ឬ *វិញ្ញាណ*, ខែឧសភា ឆ្នាំ 2013, 25 ។

ដង្ហាយធួន និងសេចក្តីសង្គ្រោះ

« ព្រះជាព្រះបិតា គឺជាអ្នកនិពន្ធនៃដំណឹងល្អ វាគឺជាផ្នែកសំខាន់មួយនៃផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះ ឬផែនការនៃ

ការប្រោសលោះ ។ វាក្រូវបានហៅថា ដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដោយសារវាគឺជាដង្ហាយធួននៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលធ្វើឲ្យការប្រោសលោះ និងសេចក្តីសង្គ្រោះកើតមានឡើងបាន ។ តាមរយៈដង្ហាយធួន បុរស ស្ត្រី កុមារតូចៗទាំងអស់ ត្រូវបានប្រោសលោះពីការស្លាប់ខាងរូបកាយដោយឥតលក្ខខណ្ឌ ហើយមនុស្សទាំងអស់នឹងត្រូវបានប្រោសលោះពីអំពើបាបរបស់ពួកគេ ក្នុងលក្ខខណ្ឌថាពួកគេទទួលយក និងគោរពតាមដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ . . . ។

« ខ្ញុំធ្វើជាសាក្សីអំពីកិច្ចការនេះដោយអស់ពីដួងចិត្ត និងគំនិតរបស់ខ្ញុំ » ។

ប្រធាន ខៀវើរ មេស អុចធួហ្វ ធានីប្រឹក្សាទីពីរក្នុងគណៈប្រធានទីមួយ « Have We Not Reason to Rejoice? » *Ensign* ឬ *វិញ្ញាណ* ខែតុលា ឆ្នាំ 2007, ទំព័រ 19, 21 ។

ព្រះយេស៊ូវ គឺជាព្រះគ្រីស្ទ

« ខ្ញុំដឹងថាព្រះ គឺជាព្រះវរបិតារបស់យើង ។ ទ្រង់បានណែនាំព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដល់យ៉ូសែប ស្ទីវ ។ ខ្ញុំសូមប្រកាសដល់អ្នកថា ខ្ញុំដឹងថាព្រះយេស៊ូវ គឺជាព្រះគ្រីស្ទ ។ ខ្ញុំដឹងថា ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ ។ ទ្រង់បានប្រសូតមកនៅក្នុងពេលដ៏ត្រឹមត្រូវ ។ ទ្រង់បានបង្រៀនដំណឹងល្អរបស់ទ្រង់ និងបានសាកល្បង ។ ទ្រង់បានអង្គុកហើយត្រូវបានឆ្កាង និងបានរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃទីបី ។ ទ្រង់គឺដូចជាព្រះបិតាទ្រង់ គឺមានរូបកាយជាសាច់ និង ឆ្អឹង ។ ទ្រង់បានធ្វើដង្ហាយធួនរបស់ទ្រង់ ។ ខ្ញុំសូមថ្លែងទីបន្ទាល់ចំពោះទ្រង់ ។ ខ្ញុំជាសាក្សីម្នាក់ពីទ្រង់ » ។

ប្រធាន មិយដ៍ យេ តាកគី ប្រធាននៃក្រុមប្រឹក្សានៃពួកសាវតរដ៏បរិសុទ្ធ « ពួកបដិសេធនាគ៍ » Ensign ឬ វិញ្ញាណ ខែឧសភា ឆ្នាំ 2008, ទំព័រ 87 ។

ថ្ងៃលោះសម្រាប់គ្រួសារមនុស្សលោក

« ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺជាផ្នែកកណ្តាលនៃផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះវរបិតា ព្រះអង្គសង្គ្រោះត្រូវបានប្រទានឲ្យជាថ្ងៃលោះមួយ សម្រាប់មនុស្សលោក ។ ព្រះបានបញ្ជូនព្រះរាជបុត្រាសំណប់របស់ទ្រង់ដើម្បីយកឈ្នះលើការធ្លាក់នៃលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា ។ ទ្រង់យាងមកជែនដីជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ និងព្រះប្រោសលោះយើង ។ ទ្រង់យកឈ្នះលើឧបសគ្គនៃការស្លាប់ខាងរូបកាយសម្រាប់យើង តាមរយៈការលះបង់ព្រះជន្មផ្ទាល់របស់ទ្រង់ ។ នៅពេលទ្រង់សុគតនៅលើឈើឆ្កាងវិញ្ញាណទ្រង់បានយាងបែកចេញពីរូបកាយទ្រង់ ។ នៅថ្ងៃទីបី វិញ្ញាណនិងរូបកាយទ្រង់ ត្រូវបានផ្គុំគ្នាដ៏អស់កល្បជានិច្ចវិញ ពុំបែកចេញពីគ្នាទៀតឡើយ » ។

អែលឆើ អិល ចេ តែវី នៃក្រុមប្រឹក្សានៃពួកសាវតរដ៏បរិសុទ្ធ « ផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ » Ensign ឬ វិញ្ញាណ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 2006, ទំព័រ 71 ។

ទង្វើសំខាន់នៃប្រវត្តិសាស្ត្រមនុស្ស

ដង្ហាយធួនរបស់ទ្រង់ ត្រូវបានមកនៅក្នុងស្ថានភាពសេម៉ានី ជាកន្លែងដែលទ្រង់ហូរលោហិតចេញពីគ្រប់រន្ធព្រិស (សូមមើល លូកា 22:44) និង នៅគាល់កូថា (ឬ កាវ៉ារីយ៉ូ) ជាកន្លែងដែលរូបកាយរបស់ទ្រង់ ត្រូវបានលើកឡើងលើឈើ ឆ្កាង « លើភ្នំរលាក្យាល » ដែលតំណាងឲ្យសេចក្តីស្លាប់ (ម៉ាកុស 15:22 ម៉ាថាយ 27:33 សូមមើលផងដែរនិរ្យោ ទី 3 27:14) ។ ដង្ហាយធួនដែលគ្មានទីបញ្ចប់នេះ នឹងរំដោះមនុស្សពីសេចក្តីស្លាប់ដែលមិនចេះចប់ (សូមមើលនិរ្យោទី 2 9:7) ។ ដង្ហាយធួនរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះបានធ្វើឲ្យការរស់ឡើងវិញជាការពិតមួយនិងជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ចអាចមានដល់មនុស្សទាំងអស់ ។ ដង្ហាយ ធួនរបស់ទ្រង់ បានក្លាយទៅជាកិច្ចការដ៏សំខាន់ចំពោះប្រវត្តិសាស្ត្រនៃមនុស្សលោកទាំងអស់ ។

អែលឆើ វិស្ស អិម ណិលសុននៃក្រុមប្រឹក្សានៃពួកសាវតរដ៏បរិសុទ្ធ « The Peace and Joy of Knowing the Savior Lives » Ensign, ខែធ្នូ ឆ្នាំ 2011, 20; វិញ្ញាណ ខែធ្នូ ឆ្នាំ 2011, 22 ។

ការពលិកម្មចំពោះអំពើបាប

« ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បានស្ម័គ្រចិត្តនូវការងារទុក្ខ ដែលមិនអាចយល់បាន ដើម្បីទ្រង់ផ្ទាល់ធ្វើការពលិកម្មមួយសម្រាប់អំពើបាបរបស់មនុស្សទាំងអស់ ។ ការពលិកម្មនោះ ត្រូវថ្វាយនូវអ្វីដែលល្អបំផុត—កូនចៀមឈ្មោលតិកខ្លោះមួយ—សម្រាប់អំពើអាក្រក់ច្រើនបំផុត—ជាអំពើបាបនៃពិភពលោកទាំងមូល ។ . . .

« ការបូជានោះ—ដែលជាដង្ហាយធួននៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ—ជាចំនុចកណ្តាលនៃផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ។ . . .

« ខ្ញុំដឹងថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រាតែមួយគត់នៃព្រះ ជាព្រះវរបិតាដ៏អស់កល្បជានិច្ច ។ ខ្ញុំដឹងថា ដោយសារការបូជាដ៏ធួនរបស់ទ្រង់នោះយើងមាននូវការធានាអះអាងពីអមតៈភាព និង ឱកាសសម្រាប់ជីវិតអស់កល្ប ។ ទ្រង់គឺជាព្រះអម្ចាស់របស់យើង ព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង និងជាព្រះប្រោសលោះរបស់យើង » ។

អែលឆើ ធាលីន មេក មូក នៃក្រុមប្រឹក្សានៃពួកសាវតរដ៏បរិសុទ្ធ « ការពលិកម្ម » វិញ្ញាណ ថ្ងៃទី 19 ខែ ឧសភា ឆ្នាំ 2012 ទំព័រ 22 ។

ព្រះអង្គសង្គ្រោះដឹកនាំសាសនាចក្រទ្រង់សព្វថ្ងៃនេះ

« ដង្ហាយធួននៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺជាផ្នែកសំខាន់មួយនៃផែនការរបស់ព្រះវរបិតាស្នូតយើង សម្រាប់បេសកកម្មលើផែនដីរបស់ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ និងសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះយើង ។ ឱតើយើងគួរមានការដឹងគុណយ៉ាងណាទៅ ដែលព្រះវរបិតាស្នូតយើង ពុំបានទូលអង្វរជំនួស ប៉ុន្តែបានទប់សាវ័ត្តិជាបិតារបស់ទ្រង់ ក្នុងការសង្គ្រោះបុត្រសំណប់របស់ទ្រង់វិញ ។ នោះគឺដោយសារតែក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ចំពោះអ្នករាល់គ្នា និងខ្ញុំ ទើបទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យព្រះយេស៊ូវបំពេញបេសកកម្មដែលបានតែងតាំងទ្រង់ទុកជាមុន ដើម្បីក្លាយជាព្រះប្រោសលោះរបស់យើង ។ . . .

« ព្រះយេស៊ូវ ព្រះអង្គសង្គ្រោះ និងព្រះប្រោសលោះនៃមនុស្សរាល់ពុំសុគតនោះឡើយ ។ ទ្រង់មានព្រះជន្ម—ជាព្រះបុត្រានៃព្រះដែលមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ—នោះជាទីបន្ទាល់របស់ខ្ញុំ ហើយទ្រង់ដឹកនាំកិច្ចការនៃសាសនាចក្រទ្រង់នៅសព្វថ្ងៃនេះ ។ »

មែលឌើរ អិច. វ៉ាល បាឡិម នៃភ្នំមនោរម្យសារកម្រងបំបែក
នាក់ « ដង្ហាយធួន និងគម្រោងព្រលឹងមួយ » *Ensign* ឬ *Liahona*, ខែឧសភា ឆ្នាំ 2004, 85, 86 ។

សេចក្តីសង្ឃឹមរបស់យើង អធ្យាកណ្តាលរបស់យើង ព្រះប្រោសលោះរបស់យើង

« សុវត្ថិភាពរបស់យើង គឺស្ថិតនៅលើ [ព្រះវរបិតាស្នូតយើង] និងព្រះរាជបុត្រាសំណប់របស់ទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ខ្ញុំដឹងថាព្រះអង្គសង្គ្រោះស្រឡាញ់អ្នក ។ ទ្រង់នឹងបញ្ជាក់ពីកិច្ចខិតខំរបស់អ្នក ដើម្បីពង្រឹងដល់ទីបន្ទាល់អ្នក ដើម្បីក្លាយជាអំណាចសម្រាប់សេចក្តីល្អនៅក្នុងជីវិតអ្នកទាំងស្រុង ជាអំណាចមួយដែលនឹងគាំទ្រអ្នកនៅគ្រប់ពេលដែលមានតម្រូវការ ហើយផ្តល់ភាពសុខសាន្ត និងការអះអាងនៅក្នុងគ្រានៃភាពពុំច្បាស់លាស់ ។

« ក្នុងនាមជាសាវ័កដែលមានសិទ្ធិអំណាចម្នាក់នៃទ្រង់ ដើម្បីថ្លែងទីបន្ទាល់ពីទ្រង់ ខ្ញុំសូមថ្លែងទីបន្ទាល់ដ៏ខ្សោយកិច្ច ខ្ញុំដឹងថាព្រះអង្គសង្គ្រោះមានព្រះជន្មរស់ ថាទ្រង់ត្រូវបានរស់ឡើងវិញ ជាអង្គនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏រុងរឿងឥតខ្ចោះ ។ ទ្រង់ជាសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់យើង អាជ្ញាកណ្តាលរបស់យើង ព្រះប្រោសលោះរបស់យើង » ។

មែលឌើរ វិចិត ធី ស្តេច នៃភ្នំមនោរម្យសារកម្រងបំបែក
« The Power of a Strong Testimony » *Ensign*, ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 2001, 89 *Liahona*, ខែមករា ឆ្នាំ 2002, 103 ។

ការផឹកពែងល្ងង់

« នៅក្នុងសួនច្បារគេតសេម៉ានី ព្រះអង្គសង្គ្រោះ និងព្រះប្រោសលោះយើង ពុំបានរុញការផឹកពែងល្ងង់នៃដង្ហាយធួនទេ [សូមមើលគ. និងស. 19:16–19] ។ ហើយនៅលើលើយ៉ាង ទ្រង់បាននងទុក្ខម្តងទៀតដើម្បីធ្វើតាមព្រះទ័យរបស់ព្រះបិតា រហូតដល់ទីបំផុតទ្រង់អាចមានបន្ទូលថា < ការស្រេចហើយ > [យ៉ូហាន 19:30] ។ ទ្រង់បានស្ងៀមដល់ទីបញ្ចប់ ។ ជាការឆ្លើយតបចំពោះការគោរពប្រតិបត្តិជំនុំឥតខ្ចោះរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះក្នុងការឈរដោយរឹងមាំ នោះព្រះវរបិតាស្នូតយើងបានប្រកាសថា < បុត្រាដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់យើងដែលយើងគាប់ចិត្តណាស់ ដែលបានដំកើងដល់នាមរបស់យើង > [និវេទន៍ 3 11:7] ។

« . . . ចូរយើងថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះនាមនៃព្រះ ដោយការឈររឹងមាំជាមួយនឹងព្រះអង្គសង្គ្រោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ខ្ញុំថ្លែងជាសាក្សីលើសេសថា ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ » ។

មែលឌើរ វ៉ិលីស ឌី ហេល នៃភ្នំមនោរម្យសារកម្រងបំបែក
« Stand Strong in Holy Places » *Ensign* ឬ *Liahona*, ខែឧសភា ឆ្នាំ 2013, 51 ។

បុត្រដ៏តតខ្លោះតែមួយគត់របស់ព្រះ

« ខ្ញុំដឹងថា ព្រះមានវត្តមាននៅគ្រប់ពេល និងគ្រប់មធ្យោបាយ និងគ្រប់ស្ថានភាពទាំងអស់ ជាព្រះវរបិតាស្នូតជាទីស្រឡាញ់ និងប្រកបដោយការអភ័យទោស ។ ខ្ញុំដឹងថា ព្រះយេស៊ូវគឺជាបុត្រសំណាញ់តែមួយអង្គគត់របស់ទ្រង់ ដែលបានបូជាជីវិតដោយក្តីស្រឡាញ់ តាមព្រះរាជឆន្ទ ទាំងព្រះបិតា និងព្រះរាជបុត្រា ដើម្បីប្រោសលោះយើងទាំងអស់គ្នា ដែលមិនល្អឥតខ្ចោះ ។ ខ្ញុំដឹងថា ទ្រង់បានរស់ឡើងវិញពីសុគតដើម្បីរស់ម្តងទៀត ហើយដោយសារទ្រង់បានធ្វើដូច្នោះ នោះអ្នក និងខ្ញុំនឹងរស់ឡើងវិញដូចគ្នាដែរ ។ »

មែលឌើរ ហ្វ្រែដ្រី អិច ហុឡិន នៃភ្នំមនោរម្យសារកម្រងបំបែក
« Lord, I Believe » *Ensign* ឬ *Liahona*, ខែឧសភា ឆ្នាំ 2013, 95 ។

ខ្ញុំដឹងថា ព្រះអង្គសង្គ្រោះមានព្រះជន្ម ។

« ខ្ញុំសូមប្រកាសជាសាក្សី និង ការដឹងគុណរបស់ខ្ញុំ ចំពោះការពលិកម្មដ៏អស់កល្ប និង គ្មានទីបញ្ចប់របស់ព្រះអម្ចាស់ យេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ខ្ញុំដឹងថាព្រះអង្គសង្គ្រោះមានព្រះជន្មរស់ ។ ខ្ញុំបានទទួលបទពិសោធន៍ ទាំងព្រះចេស្ដានៃការប្រោសលោះរបស់ទ្រង់ និង ការប្រទានអំណាចឲ្យរបស់ទ្រង់ ហើយខ្ញុំសូមថ្លែងទីបន្ទាល់ថា អំណាចទាំងនេះគឺពិត ហើយមានដល់យើងទាំងអស់គ្នា ។ ជាការពិតណាស់ ។ នៅក្នុងកម្លាំងរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។ យើងអាចធ្វើ និង ឈ្នះលើកិច្ចការទាំងអស់ នៅពេលដែលយើងខំឆ្ពោះទៅ មុខនៅលើដំណើរនៃភាពមែងស្លាប់របស់យើង » ។

អែលឌើ ធាវី អេ បែណណ នៃភ្នំមនោរម្យនៃពួកសាវ័កដំបូង
« The Atonement and the Journey of Mortality » *Ensign*, ខែមេសា ឆ្នាំ 2012, 47; *Liahona*, ខែមេសា ឆ្នាំ 2012, 19 ។

ព្រះគ្រីស្ទបានបំពេញបេសកកម្មរបស់ទ្រង់

« [ព្រះអង្គសង្គ្រោះ] បានលើកដាក់លើព្រះអង្គទ្រង់នូវ បន្ទុកនៃអំពើបាបរបស់មនុស្សលោក ។ និង មនុស្សអាក្រក់ទាំងឡាយដែលសាតាំង... អាចធ្វើទុក្ខទោស » [James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 613] ។ នៅក្នុងដំណើរការនេះ ទ្រង់បានស្នើទ្រាំនឹងការកាត់ទោសដែលបានបង្កើតឡើងដោយក្លែងបន្លំ និងព្រឹត្តិការណ៍ដ៏អាក្រក់សោកនាវកដ្ឋម្យទាំងឡាយដើម្បីឆ្លងទ្រង់ ។ នៅទីបំផុតនៃកិច្ចការនៃការរស់ឡើងវិញដោយជោគជ័យរបស់ព្រះគ្រីស្ទនេះ បានកើតឡើងនៅថ្ងៃអាទិត្យបុណ្យអ៊ីសស្ទើរ ។ ព្រះគ្រីស្ទបានបំពេញបេសកកម្មដ៏ពិសិដ្ឋរបស់ទ្រង់ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ និងព្រះប្រោសលោះ ។ យើងនឹងត្រូវបានរស់ឡើងវិញពីសេចក្តីស្លាប់ ហើយវិញ្ញាណយើងបានរួមផ្គុំគ្នាជាមួយនឹងរូបកាយរបស់យើងវិញ ។ . . .

« ខ្ញុំសូមថ្លែងជាសាក្សីក្នុងនាមជាសាវ័កថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមានព្រះជន្មរស់ ហើយទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ និងព្រះប្រោសលោះនៃពិភពលោក ។ ទ្រង់បានប្រទានផ្លូវទៅកាន់សុភមង្គលពិត » ។

អែលឌើ ឃ្លីនតិន អិល យុក នៃភ្នំមនោរម្យនៃពួកសាវ័កដំបូង
« We Follow Jesus Christ, » *Ensign* ឬ *លីអាហ្សាណា*, ខែឧសភា ឆ្នាំ 2010, 83-84, 86 ។

ព្រះអង្គសង្គ្រោះបានប្រោសលោះយើង

« ការរងទុក្ខរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះនៅគេតសេម៉ានី និងការឈឺចាប់របស់ទ្រង់នៅលើឈើឆ្កាងប្រោសលោះយើងពីអំពើបាប ដោយការបំពេញឲ្យស្តប់ស្តល់តាមតម្រូវការដែលសេចក្តីយុត្តិធម៌មានមកលើយើង ។ ទ្រង់បានប្រទានសេចក្តីករុណា និងអភ័យទោសដល់អ្នកទាំងឡាយដែលប្រែចិត្ត ។ ដង្វាយធួន ក៏បានធ្វើឲ្យស្តប់ស្តល់ដល់បំណុលនៃសេចក្តីយុត្តិធម៌ដើម្បីលោះយើង ដោយការព្យាបាលនិងការបង់ថ្លៃសងដល់យើងនូវវាល់ការរងទុក្ខ ដែលយើងស្នើទ្រាំដោយស្មោះត្រង់ ។ ត្បិតមើលចុះ ទ្រង់រងទុក្ខការឈឺចាប់នៃមនុស្សលោកទាំងអស់ មែនហើយគឺការឈឺចាប់របស់សត្វលោកសព្វសារពើ ដែលរស់នៅ ទាំងប្រុស ទាំងស្រី និងក្មេងៗដែលជាគ្រួសារនៃលោកអ័ដាម » (នីហ្វែទី 2 9:21; សូមមើលផលដៃអាលម៉ា 7:11-12). . . .

« . . . ការប្រោសលោះដ៏គ្មានទីបំផុត គឺនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងទ្រង់តែមួយអង្គឯង ។ ខ្ញុំសូមទទួលស្គាល់ទ្រង់ ជាព្រះប្រោសលោះដោយរាបសារ និងដោយការដឹងគុណ » ។

អែលឌើ ឌី ចេត គ្រីស្ទូហ្វីសិន នៃភ្នំមនោរម្យនៃពួកសាវ័កដំបូង
« ការប្រោសលោះ » *Ensign* ឬ *លីអាហ្សាណា*, ខែឧសភា ឆ្នាំ 2013, ទំព័រ 110, 112 ។

ការរស់ឡើងវិញ និងជីវិត

« យើងសូមប្រកាសអំពីព្រះអង្គសង្គ្រោះ និងព្រះប្រោសលោះនៃយើង ជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ លើសអ្វីៗទាំងអស់ ។ រាល់អ្វីដែលយើងមាន—រាល់អ្វីដែលយើងនឹងធ្វើ—យើងពឹងពាក់ទ្រង់ ។ . . .

« ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់បានឮខ្លួនពេញសតវត្សរ៍ ៖
« ខ្ញុំជាសេចក្តីរស់ឡើងវិញ ហើយជាជីវិត អ្នកណាដែលជឿដល់ខ្ញុំ ទោះបីបានស្លាប់ហើយ គង់តែនឹងរស់ឡើងវិញដែរ ៖

« ឯអ្នកណាដែលរស់នៅ ហើយជឿដល់ខ្ញុំ នោះមិនត្រូវស្លាប់ឡើយ » (យ៉ូហាន 11:25-26) ។

« បងប្អូនប្រុសស្រី ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ ។ ទ្រង់បានរស់ឡើងវិញ ។ ទ្រង់ដឹកនាំកិច្ចការបរិសុទ្ធទ្រង់នៅលើផែនដី » ។

អែលឌើ នែល អិល. អាន់ឌើរសិន នៃភ្នំមនោរម្យនៃពួកសាវ័កដំបូង
« Come unto Him » *Ensign* ឬ *លីអាហ្សាណា*, ខែឧសភា ឆ្នាំ 2009, 80 ។

ការឆ្លើយនិងសំណួរទាំងឡាយ

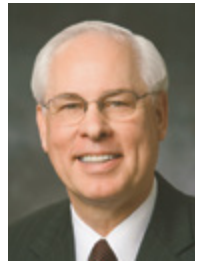
តើមនុស្សដែលបានរស់ឡើងវិញ មានរូបរាងយ៉ាងណា ?

« បន្ទាប់ពីយើងបានឆ្លងកាត់ជីវិតនេះ យើងនឹងមាន . . . រូបកាយដ៏រុងរឿងរបស់យើង ដែលពុំមានជំងឺ និងភាពតានតឹងអ្វីសោះឡើយ ហើយបានប្រែជាស្រស់ស្អាតបំផុត ។ គ្មានអ្វីដែលស្រស់ស្អាតជាងពេលមើលទៅបុរស ឬស្ត្រីដែលបានរស់ឡើងវិញនោះទេ ។ ខ្ញុំមិនអាចស្រមៃថាមានអ្វីដែលរិសេសជាងបុរស [ឬស្ត្រី] ម្នាក់ អាចទទួលបាន

នូវរូបកាយរស់ឡើងវិញនោះទេ ។ នឹងគ្មានជាពួកបរិសុទ្ធច្រូចុងក្រោយទៀតទេ . . . តែជាអ្វីជាក់លាក់ដែលរំពឹងទុកនោះ គឺជាការក្រោកឡើងនៅព្រឹកនៃការរស់ឡើងវិញដ៏បួងនេះ ហើយត្រូវបានលើកតម្កើង បានសិរីល្អនៅក្នុងវត្តមាននៃព្រះ » ។

ប្រធាន Lorenzo Snow (ឆ្នាំ 1814-1901), នៅក្នុង Conference Report, ខែតុលា ឆ្នាំ 1900 ទំព័រ 4 ។

ធ្វើតាម

ព្យាករ

កាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំកន្លងទៅ គ្រាន់តែពីមុនសន្និសីទទូទៅ ប្រធានថ្នាក់ អេស ម៉ែនសុន បានបង្រៀនមេរៀនដ៏ អស្ចារ្យមួយ ។ ពេលនេះ វាជាពេលដែលពួកអ្នកមានសិទ្ធិ អំណាចទូទៅមកជុំគ្នា ដែលពួកគាត់បានធ្វើដំណើរមកទីក្រុងសលត លេក រដ្ឋ យូថាហ៍ ពួកគាត់ជាច្រើនមកពីកន្លែងនានានៅជុំវិញពិភពលោក ដែលពួកគាត់ កំពុងបម្រើនៅក្នុងគណៈប្រធានតំបន់ ។ យើងបានមកជុំគ្នា ដើម្បីទទួលការ ណែនាំពីគណៈប្រធានទីមួយ និងពួកសាវ័កដប់ពីរនាក់ ។

ពេលការប្រជុំមកដល់ នោះមនុស្សគ្រប់គ្នាហាក់បីដូចជាមកចូលរួម លើក លែងតែប្រធានម៉ែនសុន ។ ប៉ុន្មាននាទីមុនការប្រជុំចាប់ផ្តើម យើងបានឈប់ សួរសុខទុក្ខគ្នា ហើយបានអង្គុយស្តាប់តន្ត្រីកំដរដោយមានការរីករាយ រំពឹងថា ព្យាករនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗ ។

យើងបានអង្គុយចាំដោយអត់ធ្មត់ពេលដល់ម៉ោង 9:00 ហើយវាបានហួស ម៉ោង ។ មានម្នាក់បានដើរចេញទៅក្រៅ—ដើម្បីមើលថា មានត្រូវការជំនួយអ្វី ខ្លះឬទេ ។ ពេលត្រឡប់មកវិញ គាត់បាននិយាយថា « ប្រធានម៉ែនសុន នឹងមក ចូលរួមជាមួយអ្នកក្នុងពេលឆាប់ៗ » ។

ប្រហែលជា 15 នាទីក្រោយមក ប្រធាន ម៉ែនសុន បានចូលមកក្នុងបន្ទប់ ។ យើងបានក្រោកឈរឡើងពេលលោកចូលមក ដើម្បីជាការគោរពដល់លោក ។ យើងរីករាយដើម្បីជួបលោក ហើយត្រេកអរដែលលោកមានសុខភាពល្អ ។ គ្មាន ហេតុផលជាក់លាក់ថា ហេតុអ្វីលោកមកយឺតនោះទេ ។

ប្រធានម៉ែនសុន បានទៅកាន់វេទិកា ហើយមានប្រសាសន៍ថា « បងប្អូនប្រុស ទាំងឡាយ ខ្ញុំសូមទោសដែលមកយឺត ប៉ុន្តែភរិយាខ្ញុំត្រូវការខ្ញុំនាព្រឹកនេះ » ។

ខ្ញុំមានការចាប់អារម្មណ៍ និងមានចិត្តរាប់សារយ៉ាងខ្លាំង ហើយខ្ញុំពុំអាចឈប់ គិតអំពីពាក្យរបស់លោក ។

នេះគឺពិតជាការប្រជុំដ៏សំខាន់មួយ ។ ថ្នាក់ដឹកនាំរៀបចំក្នុងសាលានាចក្រ ទាំងមូលបានមកជុំគ្នា ប៉ុន្តែប្រធានម៉ែនសុន បានធ្វើជាកូនដល់យើងទាំងអស់ គ្នា ។ ភរិយាលោកត្រូវការលោក ហើយលោកចំណាយពេលចាំបាច់ដើម្បីថែ ទាំគាត់ ។ នោះជាទេសនកថាដ៏អស្ចារ្យមួយ ។ ខ្ញុំពុំចាំអ្វីដែលបាននិយាយនៅថ្ងៃ នោះទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ចាំនូវទេសនកថានោះ ៖ « ភរិយាខ្ញុំត្រូវការខ្ញុំ » ។

នៅពេលយើងធ្វើតាមប្រធានម៉ែនសុន ហើយព្យាយាម ដើម្បីប្រែក្លាយកាន់តែដូចទ្រង់ នោះយើងនឹងទទួល បានជោគជ័យដោយចៀសមិនរួច ក្នុងការធ្វើជាសិស្ស កាន់តែស្មោះត្រង់នៃព្រះអម្ចាស់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

ការធ្វើតាមគំរូរបស់ព្យាករ

ខ្ញុំចង់ឲ្យយោបល់ប្រាំយ៉ាង ដែលយើងអាចធ្វើតាមគំរូរបស់ប្រធាន ម៉ែនសុន ។

1. **យើងអាចនៅមានភាពវិជ្ជមាន ហើយយើងអាចសប្បាយរីករាយ ។**
នៅក្នុងមុក្តាដ៏មានតម្លៃមហិមា ព្យាករវិយ៉ូសែប ស្ទីវ បានពិពណ៌នាអំពី « ចរិយាស្រាយ » (យ៉ូសែប ស្ទីវ—ប្រវត្តិ 1:28) ។ « ស្រាយ » ក៏មាន ពិពណ៌នាអំពីប្រធាន ម៉ែនសុនផងដែរ ។

នៅក្រោមមួយ ប្រធានម៉ែនសុន បានមានប្រសាសន៍ថា ៖ « យើង... អាច ជ្រើសរើសដើម្បីមានអាកប្បកិរិយាវិជ្ជមាន ។ យើងមិនអាចបញ្ជាខ្យល់បានទេ ប៉ុន្តែយើងអាចបង្វែរក្តារបាន ។ ជាពាក្យម្យ៉ាងទៀត យើងអាចជ្រើសរើសដើម្បី រីករាយ និងវិជ្ជមាន មិនថាមានអ្វីកើតឡើងចំពោះយើងទេ » ។

ថ្ងៃមួយ ខ្ញុំនៅរង់ចាំនៅខាងក្រៅបន្ទប់ក្រុមប្រឹក្សាគណៈប្រធានទីមួយ ។ ខ្ញុំ ត្រូវបានអញ្ជើញឲ្យទៅនោះដើម្បីចូលរួមក្នុងការប្រជុំមួយ ដើម្បីពិភាក្សាអំពីរឿង ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។ ខ្ញុំបានអង្គុយដោយស្ងៀមស្ងាត់នៅខាងក្រៅបន្ទប់ តែម្នាក់ ឯង ។ ខ្ញុំបានគិតថា គណៈប្រធានទីមួយកំពុងតែមានការប្រជុំ ហើយខ្ញុំនឹង ត្រូវបានអញ្ជើញឲ្យចូលរួមនឹងពួកលោកក្នុងពីរបីនាទីទៀត ។

នៅពេលខ្ញុំអង្គុយនៅទីនោះ ខ្ញុំបានព្យាយាមដើរហួចនៅតាមច្រកដើរ ។ ខ្ញុំបានគិតក្នុងចិត្តថា « នរណាគេហ្ន៎ ពុំយល់ពីពិធីការត្រឹមត្រូវអញ្ចឹង ។ អ្នក មិនត្រូវដើរហួចនៅជិតខាងក្រៅការិយាល័យរបស់ប្រធាននៃសាលានាចក្រទេ » ។

នៅគ្រប់ការឧទ្ទិសក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ប្រធាន ម៉ែនសុន បានផ្ដោតទៅលើកុមារតូចៗ ។ លោកចូលចិត្តឲ្យពួកគេចូលរួមក្នុងពិធីដាក់ថ្មជ្រុងយ៉ាងឯក ។

បន្តិចក្រោយមក អ្នកហូចនោះបានដើរមកដល់កាច់ជ្រុង—គឺប្រធាន ម៉ែនសុន ។ លោករីករាយ ហើយលោកនៅមានភាពវិជ្ជមាន ។ លោកបានទទួល ខ្ញុំដោយកក់ក្ដៅ ហើយមានប្រសាសន៍ថា « ខ្ញុំគិតស្មានថា យើងនឹងចាប់ផ្ដើមការ ប្រជុំក្នុងពេលពីរបីនាទីទៀតមែនទេ » ។

ទោះជាមានទម្ងន់នៃសាសនាចក្រនៅលើស្មារបស់លោកក្ដី លោកគឺជាគំរូនៃ សុភមង្គលមួយ ហើយលោកតែងតែមានអាកប្បកិរិយាវិជ្ជមាន ។ យើងគួរតែមាន អាកប្បកិរិយាបែបនោះ ។

2. យើងអាចមានចិត្តល្អ ហើយស្រឡាញ់ដល់កុមារតូចៗ ។

ព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលជាដើមអំពី កុមារតូចៗ ។ ព្យាករិទ្ធនៃ ប្រធាន ម៉ែនសុន បានមានប្រសាសន៍ជាញឹកញាប់អំពីកុមារតូចៗផងដែរ ។ ខ្ញុំបានឃើញ ជាពិសេសនៅក្នុងការឧទ្ទិសក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ អំពីរបៀបដែលលោកស្រឡាញ់ កុមារតូចៗ ហើយតាមគំរូលោក លោកបានបង្រៀនយើងអំពីរបៀបប្រព្រឹត្តចំពោះ កុមារតូចៗទាំងឡាយ ។ នៅគ្រប់ការឧទ្ទិសក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ លោកបាន ផ្ដោតទៅលើកុមារតូចៗ ។ លោកចូលចិត្តឲ្យមានពួកគេនៅក្នុងពិធីដាក់ថ្មជ្រុង យ៉ាងឯក ហើយតែងតែអញ្ជើញពួកគេពីរបីនាទីឲ្យដាក់បាយអរនៅថ្មជ្រុងយ៉ាង ឯកនោះ ជានិមិត្តរូប ការចូលរួមក្នុងការបញ្ចប់សំណង់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។ លោក បានធ្វើវាឲ្យគ្រាយជាដើមរីករាយចំពោះពួកគេ ។ លោកធ្វើឲ្យវាគឺជាការចងចាំ ចំពោះពួកគេ ។ លោកតែងតែមានស្នាមញញឹមដ៏ធំមួយចំពោះពួកគេ ។ លោក បានលើកទឹកចិត្ត ហើយសរសើរពួកគេ ។ វាជារឿងអស្ចារ្យដើម្បីមើលឃើញរឿង នេះ ។

ការរាក់ទាក់ដោយកក់ក្ដៅរបស់លោក ជាញឹកញាប់មាន ការលើក

ម្រាមប្រាំទះដៃ ការញាក់ត្រចៀក និងការលើកទឹកចិត្តឲ្យបម្រើបេសកកម្ម ហើយ រៀបការក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។

ប៉ុន្មានឆ្នាំកន្លងទៅ ប្រធាន ម៉ែនសុន បានដាក់កាលវិភាគដើម្បីឧទ្ទិសក្នុង ព្រះវិហារបរិសុទ្ធអូក្លា ម៉ែនធីន យូថាហ៍ នៅថ្ងៃខួបកំណើតរបស់លោក ។ នៅពេលលោកបានមកដល់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ហើយបានដើរចូលទ្វារមុខនៃ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ នោះក្រុមយុវវ័យមួយក្រុមបានប្រជុំគ្នា ។ ជាក់ស្ដែងណាស់ ពួកគេបានដឹងថា វាគឺជាថ្ងៃខួបកំណើតរបស់ប្រធានម៉ែនសុន ដោយសារពួកគេ បានច្រៀងបទ « រីករាយថ្ងៃកំណើត » ដល់លោក ។ លោកបានឈប់ ហើយ បានងាកទៅពួកគេដោយស្នាមញញឹមយ៉ាងធំនៅលើផ្ទៃមុខ ។ លោកក៏បាន ចាប់ផ្ដើមលើកដៃត្រូវ ហាក់ដូចជាលោកដឹកនាំពួកគេឲ្យច្រៀង ។ នៅចុងបញ្ចប់ ពួកគេបានបន្ទូលនិយមថា « ហើយមានអ្វីៗច្រើនទៀត » ។ លោកមានប្រសាសន៍ មកខ្ញុំថា « នោះជាផ្នែកដែលខ្ញុំចូលចិត្ត » ។

កុមារតូចៗ និងយុវវ័យនៃសាសនាចក្រ ស្រឡាញ់លោក ហើយពួកគេពុំ សង្ឃឹមពីក្តីស្រឡាញ់របស់លោកចំពោះពួកគេទេ !

3. យើងអាចធ្វើតាមការបំផុសគំនិតពីព្រះវិញ្ញាណ ។

ប្រធាន ម៉ែនសុន បានថ្លែងយ៉ាងល្អពីការលះបង់របស់លោកថ្វាយព្រះអម្ចាស់ និងការតាំងចិត្តរបស់លោក ដើម្បីធ្វើតាមការបំផុសគំនិតនៃព្រះវិញ្ញាណដោយ ពាក្យទាំងនេះថា « បទពិសោធន៍ដ៏ផ្អែមល្អបំផុត ដែលខ្ញុំដឹងក្នុងជីវិត គឺដើម្បី ដឹងពីការបំផុសគំនិត ហើយធ្វើតាមការបំផុសគំនិត រួចហើយក្រោយមករកមើល ថា វាបានបំពេញតាមការអធិស្ឋានរបស់នរណាម្នាក់ ឬតម្រូវការរបស់នរណាម្នាក់ ឬទេ ។ ហើយខ្ញុំតែងតែចង់ឲ្យព្រះអម្ចាស់ដឹងថា បើទ្រង់ត្រូវការធ្វើកិច្ចការមួយ គឺ ថម ម៉ែនសុន នឹងធ្វើកិច្ចការនោះថ្វាយទ្រង់ » ។²

នោះគឺជាគំរូមួយ ដែលយើងម្នាក់ៗ គួរតែចង់ធ្វើតាម ។

4. យើងអាចស្រឡាញ់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។

ប្រធាន ម៉ែនសុន នឹងចុះក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ ជាអ្នកសង់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធដ៏ អស្ចារ្យមួយរូប នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃសាសនាចក្រ ។ ចាប់តាំងពីក្លាយជាប្រធាននៃ សាសនាចក្រនៅក្នុងខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ 2008 លោកបានបន្តកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យនៃការ សាងសង់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។ នៅក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយឆ្នាំ ដែលលោកធ្វើជា ព្យាការី ប្រធាន ម៉ែនសុន បានប្រកាសអំពីផែនការដើម្បីសង់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធថ្មី ចំនួន 33 ទៀត ។

ប្រធានម៉ែនសុន បានមានប្រសាសន៍ថា « សូមឲ្យយើងរាល់គ្នារស់ក្នុងជីវិត សក្ដិសម ដោយមានបាតដៃស្អាតស្អំ និងចិត្តបរិសុទ្ធ ដើម្បីឲ្យព្រះវិហារបរិសុទ្ធ មានឥទ្ធិពលមកលើជីវិត និងក្រុមគ្រួសារយើង » ។³

លោកក៏ផ្តល់នូវការសន្យាដ៏អស្ចារ្យនេះផងដែរថា « នៅពេលយើង ស្រឡាញ់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ប៉ះព្រះវិហារបរិសុទ្ធ និងចូលរួមក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ នោះជីវិតយើងនឹងឆ្លុះបញ្ចាំងពីជំនឿរបស់យើង ។ នៅពេលយើងមកកាន់ ដំណាក់បរិសុទ្ធនៃព្រះទាំងនេះ នៅពេលយើងចងចាំសេចក្ដីសញ្ញាដែលយើងធ្វើ

នៅក្នុងនោះ នោះយើងនឹងអាចទ្រាំទ្រនូវវាល់ការសាកល្បង ហើយយកឈ្នះរាល់សេចក្តីល្បងនីមួយៗ ។ »⁴

ចូរយើងដើរតាមគំរូ ដែលព្យាករីបានដាក់សម្រាប់យើងក្នុងការស្រឡាញ់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។

5. យើងអាចមានចិត្តល្អ ចេះយោគយល់ ហើយមានក្តីស្រឡាញ់ ។

ប្រធាន ម៉ែនសុន គឺជាគំរូដ៏អស្ចារ្យមួយនៃការស្រឡាញ់អ្នកដទៃ ។ ការបម្រើទាំងមូលរបស់លោក មានពេញដោយការទៅសួរសុខទុក្ខដល់ផ្ទះជាច្រើន ការដាក់ដៃលើក្បាល និងការប្រសិទ្ធពរ ការទូរស័ព្ទទៅដោយពុំរំពឹងទុកដើម្បីកំសាន្តចិត្ត និងលើកទឹកចិត្ត ការផ្ញើសំបុត្រលើកទឹកចិត្ត ការសរសើរ និងការអរគុណ ការទៅសួរសុខទុក្ខនៅតាមមន្ទីរពេទ្យ និងមជ្ឈមណ្ឌលគាំពារនានា ហើយនឹងការឆ្លៀតពេលទៅចូលរួមបុណ្យសព និងមើលមុខសព ដោយពុំគិតអំពីកាលវិភាគដ៏រវល់នោះឡើយ ។

ដូចជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនឹងធ្វើ ចូម៉ាស ម៉ែនសុន បានចេញទៅធ្វើការល្អ (សូមមើល កិច្ចការ 10:38) ហើយប្រសិទ្ធពរ និងស្រឡាញ់អ្នកដទៃ នេះគឺជាកម្លាំងចលករនៅក្នុងជីវិតលោក ។

គំរូដ៏អស្ចារ្យមួយនៃសណ្តានចិត្តល្អរបស់ប្រធាន ម៉ែនសុន បានកើតឡើងក្នុងឆ្នាំ 2012 ។ ពេលព្រះវិហារបរិសុទ្ធព្រិកហាំ ស៊ីធី យូថាហាំ ជិតសាងសង់រួច នោះខ្ញុំបានជួបនឹងគណៈប្រធានទីមួយ ដើម្បីពិភាក្សាអំពីផែនការសម្រាប់ពិធីខុសឆ្លង ។ ដោយសារព្រិកហាំ ស៊ីធី នៅខាងជើងទីក្រុងសលត លេក មានចម្ងាយចំរើនរយៈពេលមួយម៉ោង នោះវាងាយស្រួលណាស់សម្រាប់ប្រធាន ម៉ែនសុន ធ្វើដំណើរទៅទីនោះដើម្បីធ្វើពិធីខុសឆ្លង ។

ផ្ទុយទៅវិញ ប្រធាន ម៉ែនសុន បានមានប្រសាសន៍ថា « ព្រិកហាំ ស៊ីធី ជាទីក្រុងកំណើតរបស់ប្រធាន ប៊ិយដ៍ យេ ជាកី ជាសាវ័កដ៏អស្ចារ្យ ដែលបានអង្គុយជិតខ្ញុំអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំនៅក្នុងក្រុមសាវ័កដប់ពីរនាក់ ។ ខ្ញុំចង់ឲ្យគាត់មានកិត្តិយស និងពរជ័យនៃការខុសឆ្លងព្រះវិហារបរិសុទ្ធក្នុងទីក្រុងកំណើតគាត់ ។ ខ្ញុំនឹងនៅផ្ទះ ហើយខ្ញុំនឹងចាត់ឲ្យប្រធាន ជាកី ទៅខុសឆ្លងព្រះវិហារបរិសុទ្ធព្រិកហាំ ស៊ីធី ។ ខ្ញុំចង់ឲ្យវាជាថ្ងៃសំខាន់មួយចំពោះគាត់ » ។

វាជាថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យមួយ សម្រាប់ប្រធាន ជាកី និងស៊ីស្ទើរ ជាកី ដែលគាត់ក៏ធំឡើងក្នុងទីក្រុងព្រិកហាំផងដែរនោះ ។ ខ្ញុំបានដក់ជាប់ក្នុងចិត្តជាខ្លាំង ដោយសណ្តានចិត្តល្អ និងកាយវិការដ៏សប្បុរសរបស់ប្រធានម៉ែនសុន ចំពោះសាវ័កជាប់បួនរបស់លោក ។ យើងទាំងអស់គ្នា អាចធ្វើបែបនោះបាន ។ យើងអាចចែកចាយ និងមានចិត្តល្អ ហើយគិតច្រើនអំពីអ្នកទាំងឡាយដែលនៅជុំវិញយើង ។

គំរូរបស់ព្យាករីម្នាក់

ប្រធាន ម៉ែនសុន បានបង្រៀនយើងពីរបៀបដើម្បីរស់នៅតាមក្នុងជីវិតយើងនូវសារលើខិតដ៏អស្ចារ្យ និងបំផុសគំនិតនៅសន្និសីទទូទៅ ។ លោកបានបង្រៀន

ដូចជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនឹងធ្វើ ប្រធាន ម៉ែនសុន បានចេញទៅធ្វើការល្អ ហើយប្រសិទ្ធពរ និងស្រឡាញ់អ្នកដទៃ នេះគឺជាកម្លាំងចលករនៅក្នុងជីវិតលោក ។

យើងអំពីរបៀបដើម្បីធ្វើជាអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ តាមរបៀបដ៏អស្ចារ្យ និងគំរូផ្ទាល់ខ្លួនដ៏ល្អ ។ ពិគណាស់ ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានក្បួនមួយដល់យើងនៅគ្រប់រឿងទាំងអស់ ហើយគំរូមួយដែលយើងគួរតែព្យាយាមធ្វើតាម គឺគំរូរបស់ព្យាករីជាទីស្រឡាញ់របស់យើង ។

ខ្ញុំថ្លែងទីបន្ទាល់ថា មានព្រះមួយអង្គគង់នៅស្ថានសួគ៌ ដែលស្គាល់យើងហើយស្រឡាញ់យើង ។ ទ្រង់បានប្រទានដល់យើងនូវព្យាករីម្នាក់ —ដើម្បីដឹកនាំយើង បង្រៀនយើង ហើយដឹកនាំយើងក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយនេះ ។ យើងជឿថា ព្រះអម្ចាស់រំពឹងឲ្យយើងស្រឡាញ់ព្យាករី គាំទ្រលោក ហើយធ្វើតាមគំរូលោក ។

ខ្ញុំរាប់ថាវាជាពរជ័យដ៏អស្ចារ្យមួយ ដើម្បីរស់នៅក្នុងជំនាន់ដែល ប្រធាន ចូម៉ាស អេស ម៉ែនសុនជាព្យាករីរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។ នៅពេលយើងធ្វើតាមលោក ហើយព្យាយាមដើម្បីប្រែក្លាយកាន់តែដូចលោក នោះយើងនឹងទទួលបានជោគជ័យដោយចៀសមិនរួច ក្នុងការធ្វើជាសិស្សកាន់តែស្មោះត្រង់នៃព្រះអម្ចាស់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ■

ដកស្រង់ពីការប្រជុំមុនដ្ឋាននៃប្រព័ន្ធអប់រំសាសនាចក្រ ដែលបានផ្តល់ឲ្យនាសាកលវិទ្យាល័យព្រិកហាំយ៉ង់-អិដាហ្សូ នៅថ្ងៃទី 5 ខែឧសភា ឆ្នាំ 2013 ។ សម្រាប់អត្ថបទទាំងស្រុងជាភាសាអង់គ្លេស សូមចូលទៅកាន់ lds.org/broadcasts ។

កំណត់ចំណាំ
1. « Messages of Inspiration from President Monson, » *Church News*, ថ្ងៃទី 2 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2012, 2 ។
2. *On the Lord's Errand* (DVD, ឆ្នាំ 2008) ។
3. ប្រធាន ចូម៉ាស អេស ម៉ែនសុន « Blessings of the Temple » *Ensign* ឬ *លីអាហ្សណា*, ខែតុលា ឆ្នាំ 2010, 19 ។
4. ប្រធាន ចូម៉ាស អេស ម៉ែនសុន *Be Your Best Self* (ឆ្នាំ 1979), 56; គូសបញ្ជាក់បន្ថែម ។

ប្រជាជនហ្វីលីពីន ៖

កម្លាំងខាង
វិញ្ញាណនៅលើ
កោះទាំងឡាយ
ក្នុងសមុទ្រ

ក្នុងអំឡុងដំឡើងនៃរយៈពេល 53 ឆ្នាំ
សាសនាចក្របានប្រទះឃើញ
នូវភាពរឹងមាំ និងការរីកចម្រើនដ៏
អស្ចារ្យក្នុងប្រទេសហ្វីលីពីន ដែល
បានស្គាល់ថាជា « គុជនៃបូព៌ា
ប្រទេស » ។

បំ ពោះ អូហ្គូស្តូ អេ លីម សារលិខិតដែលបានបង្ហាញដោយអ្នក
ផ្សព្វផ្សាយសាសនាវិយាក្រុងពីររូប មកពីសហរដ្ឋ ហាក់ដូចជាបញ្ជាក់ពី
គោលការណ៍ទាំងឡាយដែលគាត់បានដឹងថាពិតទៅហើយនោះ ។
មេធាវីយក្រុង និងជាគ្រីស្ទានរូបនេះ អូហ្គូស្តូ បានកត់សម្គាល់ថា គោលលទ្ធិ
ទាំងឡាយ ដូចជាការបន្តមានវិវឌ្ឍន៍ គឺជា « រឿងដែលខ្ញុំបានជឿ តាំងពីខ្ញុំនៅ
វិទ្យាល័យ និងមហាវិទ្យាល័យម៉ែ » ។¹

បន្ទាប់ពីប៉ុន្មានខែមក អូហ្គូស្តូ បានយល់ព្រមចូលរួមក្នុងកម្មវិធីថ្ងៃអាទិត្យ
ហើយទទួលយកសំណូមពរឲ្យអាន និងអធិស្ឋានអំពីព្រះគម្ពីរមរមន ។ គាត់
បានប្រាប់ថា « ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមអានគម្ពីរមរមនដោយយកចិត្តទុកដាក់ តាម
អារម្មណ៍ដូចគ្នាដែលម្សិលមិញបានទូន្មានដល់យើង [ឲ្យធ្វើ] ។ នៅពេលខ្ញុំបានធ្វើ
ដូចនោះដោយមានបំណងចង់ដឹង បើវាពិតឬអត់—បន្ទាប់ពីពីរបីបន្ទាត់មក—ខ្ញុំ
បានទទួលទីបន្ទាល់មួយ » ។²

នៅក្នុងខែតុលាឆ្នាំ 1964 អូហ្គូស្តូ លីម បានជ្រមុជទឹក ហើយក្លាយជាអ្នក
ត្រួតត្រាយផ្លូវម្នាក់នៃសាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នៃពួកបរិសុទ្ធច្នៃចុង
ក្រោយ នៅក្នុងប្រទេសហ្វីលីពីន ដែលមានភរិយា និងគ្រួសារចូលរួមពេលខ្លី
ក្រោយមក ។ សព្វថ្ងៃនេះ បន្ទាប់ពីការបម្រើដោយស្មោះត្រង់រាប់ទសវត្សក្នុង
សាសនាចក្រ—ដែលបញ្ចូលទាំងការហៅមួយក្នុងឆ្នាំ 1992 ដើម្បីបម្រើជាអ្នក
មានសិទ្ធិអំណាចទូទៅ ជាជនជាតិហ្វីលីពីនដំបូងគេ ដើម្បីបម្រើនៅក្នុងតំណែង
នោះ—បងប្រុស លីម បានឆ្លុះបញ្ចាំងពីសេចក្តីជំនឿ និងការលះបង់របស់
ពួកបរិសុទ្ធជាមួយពាន់នាក់ដែលរស់នៅលើ « គុជនៃបូព៌ាប្រទេស » ។

ដ៏មានជីវជាតិ

ប្រហែលជា 550 ឆ្នាំមុនកំណើតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ព្រះអម្ចាស់ បាន
សន្យានឹងព្យាករិនីហ្វែក្នុងព្រះគម្ពីរមរមនថា ៖ « យើងចាំពួកអ្នកដែលនៅលើ

កោះនានាក្នុងសមុទ្រ » ហើយ « យើងនាំពាក្យរបស់យើងចេញមកដល់កូនចៅ
មនុស្ស មែនហើយ គឺគ្រប់ទាំងសាសន៍លើផែនដីនេះ » (នីហ្វែក 2 29:7) ។
ចំពោះមនុស្សជាច្រើនដែលបានអានពាក្យដ៏ល្អទាំងនេះ ពាក្យ « កោះនានាក្នុង
សមុទ្រ » បានចូលក្នុងគំនិតរបស់ប្រជាជនហ្វីលីពីន ។

ដោយចំនួនប្រជាជនមានជិត 100 លាននាក់ នោះសាធារណៈរដ្ឋហ្វីលីពីន
គឺជាកោះដ៏ធំមួយក្នុងចំណោមក្រុមកោះប្រហែលជា 7100 កោះ ដែលមានទីតាំង
នៅលើសមុទ្រភាគអាគ្នេយ៍នៃទ្វីបអាស៊ី ។ វាជាប្រទេសត្រូពិចដ៏ស្រស់ស្អាត
មួយ ដែលមានប្រជាជនរាបសារ សកម្ម និងរូសរាយរាក់ទាក់ ។ ប៉ុន្តែប្រទេស
នេះ គឺត្រូវបានទទួលរងដោយការញ្ជួយដី ព្យុះទីហ្វុង បន្ទុះភ្នំភ្លើង ភាពជោរ ឬ
នាចនៃរលកសមុទ្រ និងគ្រោះធម្មជាតិដទៃទៀត ហើយរងគ្រោះមកពីបញ្ហា
សេដ្ឋកិច្ចសង្គមដ៏ច្រើន ។ ភាពក្រីក្រជាទូទៅ គឺជាបញ្ហាមួយ ហើយប្រជាជន
ហ្វីលីពីន បានស្វ័យភ័យនៃអស្ថិរភាពខាងនយោបាយ និងវិបត្តិសេដ្ឋកិច្ច ។

ប៉ុន្តែចំពោះអ្នកទាំងឡាយណាដែលស្គាល់ម៉ាករបស់ព្រះអម្ចាស់ ប្រទេស
ហ្វីលីពីន គឺជាទឹកដីដ៏មានជីវជាតិសម្រាប់ដាំដុះគ្រាប់ពូជនៃដំណើរល្អ ។
ព្រមជាមួយនឹងភាសាតាកាឡុក និងភាសាជាតិដទៃទៀត ប្រជាជនហ្វីលីពីន
ជាច្រើន និយាយភាសាអង់គ្លេស ដែលក៏ជាភាសាជាតិផងដែរ ។ ដោយសារ
ការគ្រប់គ្រងរបស់អេស្ប៉ាញមានរយៈកាលយូរអង្វែង នោះមានប្រជាពលរដ្ឋ
ច្រើនជាង 90 ភាគរយ គឺជាគ្រីស្ទាន ហើយមួយភាគតូច គឺជាម៉ូស្លីម ។

ការប៉ុនប៉ងណែនាំអំពីសាសនាចក្រជាលើកដំបូងនៅក្នុងប្រទេសហ្វីលីពីន គឺ
ធ្វើឡើងក្នុងឆ្នាំ 1898 អំឡុងពេលសង្គ្រាមអេស្ប៉ាញ-អាមេរិកកាំង ដោយរឺលីត
ខល និង ចច ស៊ីមែន ជាទាហានពួកបរិសុទ្ធច្នៃចុងក្រោយមកពីរដ្ឋយូថាហ្វ
ដែលបានញែកចេញជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា មុនពេលការចេញដំណើរ
របស់ពួកគេ ។ ពេលមានឱកាសហុចឲ្យ ពួកគេបានផ្សាយដំណើរល្អ ប៉ុន្តែគ្មាន
ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកទេ ។

រូបថត © GETTY IMAGES រូបថតឆ្លោងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហ្វីលីពីន ហាយ ធីនឡូ ស្តូលីត

កាលវេលានៅលើគោលការណ៍នៃដំណឹងល្អ មន្ត្រីមួយវ័យក្មេង នៅប្រទេសហ្វីលីពីន កំពុងសម្រេចជោគជ័យ ហើយក្លាយជាអ្នកដឹកនាំដ៏វែងឆ្ងាយនៅក្នុងសាសនាចក្ររបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

អំឡុងសង្គ្រាមលោកលើកទី 2 ពួកបរិសុទ្ធច្នៃចុងក្រោយមួយចំនួន បានផ្លាស់ទៅកោះនានា ជាមួយកងទ័ពសម្ព័ន្ធមិត្តទៅមុខ ។ នៅក្នុងឆ្នាំ 1944 និងឆ្នាំ 1945 ក្រុមទ័ពបានធ្វើការប្រជុំសាសនាចក្រនៅក្នុងកន្លែងជាច្រើន ហើយសមាជិកយោធាអិលឌីអេស និងកងយោធាជាច្រើន នៅតែស្ថិតនៅក្នុងប្រទេសហ្វីលីពីន ពេលសង្គ្រាមបានបញ្ចប់ ។ នៅក្នុងចំណោមពួកគេមាន ម៉ាកស៊ីន ថេត និង អ្នកផ្លាស់ចិត្តជឿថ្មី ឈ្មោះ យេរ៉ូម ហ្សឺតស្ស ។ អ្នកទាំងពីរ បានជួយណែនាំអំពីដំណឹងល្អទៅដល់ អានីសេតា ហ្វាចារខូ ។ ពេលកំពុងជួយសង់ផ្ទះ អានីសេតា ឡើងវិញ នៅក្នុងតំបន់ទម្លាក់គ្រាប់បែកនៃទីក្រុងម៉ានីល បងប្រុសហ្សឺតស្ស បានចែកចាយក្តីជំនឿដែលគាត់ទើបតែមានថ្មីៗទៅ អានីសេតា និងកូនស្រីរបស់គាត់ រ៉ូស ។

អានីសេតា បានទទួលទីបន្ទាល់ ហើយបានសម្រេចចិត្តធ្វើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ប៉ុន្តែសាសនាចក្រ ពុំអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកដល់ជនជាតិហ្វីលីពីននៅពេលនោះ ដោយសារគ្មានអង្គការសាសនាចក្រអចិន្ត្រៃយ៍តាំងនៅលើកោះទាំងនោះ ។ អែលឌីរ ហារ៉ូល ប៊ី លី (ឆ្នាំ 1899-ឆ្នាំ 1973) នៃក្រុមនៃពួកសាវកដប់ពីរនាក់ បានដឹងពីបំណងប្រាថ្នារបស់អានីសេតា ហើយដោយសារគាត់ជាប្រធាននៃគណៈកម្មការរបស់យោធាទូទៅ នោះអែលឌីរ លី បានអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ឲ្យអានីសេតា ។ នៅព្រឹកបុណ្យអ៊ីសស្ទើរ ក្នុងឆ្នាំ 1946 អានីសេតា ហ្វាចារខូ បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយយោធា ឡូរ៉េន ហ្វឺរី ហើយដែលឥឡូវ ត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាជា ជនជាតិហ្វីលីពីនដំបូងគេ ដែលបានក្លាយជាសមាជិកម្នាក់នៃសាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធច្នៃចុងក្រោយ ។

ការចាប់ផ្តើមនៃកិច្ចការផ្សព្វផ្សាយសាសនា

បន្ទាប់ពីសង្គ្រាម ព្រះវិហារ ត្រូវបានរៀបចំឡើងនៅទីតាំងយោធា អា.ម.វ ចំនួនពីរ—គឺ ទីតាំងភ្នាក់ អែរ និង ទីតាំង សាប៊ីក បេ ណារ៉ាល់—ជាសមាជិកយោធាពួកបរិសុទ្ធច្នៃចុងក្រោយ ដែលបានទន្ទឹងចាំឲ្យមានការបង្កើតវត្តមានសាសនាចក្រជាផ្លូវការមួយក្នុងប្រទេសហ្វីលីពីន ។ នៅថ្ងៃទី 21 ខែសីហា ឆ្នាំ 1955 ប្រធាន យ៉ូសែប ហ្វីលីឌីន ស្ទីធី (ឆ្នាំ 1876-1972) បានឧទ្ទិសឆ្លងប្រទេសហ្វីលីពីន សម្រាប់ការផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ ។ ទោះជាយ៉ាងណា ការដាក់កំហិតផ្នែកច្បាប់ បានពន្យារពេលនៃការចូលមករបស់អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា រហូតដល់ឆ្នាំ 1961 ។

នៅក្នុងឆ្នាំ 1960 អែលឌីរ ហ្វាចារខូ ប៊ី ហ្វីតឺ (ឆ្នាំ 1910-2008) កាលពេលនោះជាជំនួយការក្រុមនៃពួកសាវកដប់ពីរនាក់ បានទៅប្រទេសហ្វីលីពីនចំនួនបួនប្រាំថ្ងៃ ៖ « ខ្ញុំសូមសម្តែងពីទស្សនៈថា កិច្ចការផ្សព្វផ្សាយសាសនានឹង... មានផលផ្លែយ៉ាងបរិបូរណ៍នៅកន្លែងផ្សេងទៀតជាច្រើនក្នុងពិភពលោកដែរ » ។³ នៅឆ្នាំក្រោយមក បន្ទាប់ពីបានធ្វើការរៀបចំ និងបំពេញកិច្ចការក្រដាសស្នាមជាច្រើន ដោយពួកសមាជិក ដែលមានដូចជា ម៉ាកស៊ីន ថេត ហ្វ្រីម និងប្រធាន រ៉ូប៊ីត អេស ថេលលើរ នៃបេសកកម្ម ស្បោសជីន ហ្វា អ៊ីស ក៏ដូចជាមិត្តភក្តិក្រៅសាសនាចក្រផងដែរនោះ អែលឌីរ ហ្វីតឺ បានត្រឡប់ទៅកោះទាំងនោះវិញ ដើម្បីឧទ្ទិសឆ្លងសារជាថ្មីដល់ប្រទេសហ្វីលីពីន សម្រាប់ការចាប់ផ្តើមកិច្ចការផ្សព្វផ្សាយសាសនា ។

នៅថ្ងៃទី 28 ខែមេសា ឆ្នាំ 1961 នៅជាយក្រុង ម៉ានីល អែលឌីរ ហ្វីតឺ បានជួបនឹងសមាជិកយោធាមួយក្រុមតូច អ្នករស់នៅជនជាតិអាមេរិក និងសមាជិកហ្វីលីពីនម្នាក់—ដេវីឌ ឡាហ្វែន—រួចធ្វើការអធិស្ឋានជាពិសេសមួយ « ថានឹងមានមនុស្សជាច្រើនពាន់នាក់ ដែលនឹងទទួលសារលិខិតនេះ ហើយនឹងត្រូវបានប្រទានពរឲ្យ » ។⁴ ពាក្យទាំងនោះ បានចេញមកពីអ្នកបម្រើពិតម្នាក់របស់ព្រះអម្ចាស់ មិនយូរក្រោយមក វាបានក្លាយជាពាក្យព្យាករណ៍ ។

អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាបួននាក់ដំបូងគឺ—វ៉ែម៉ុង អិល. ហ្គូតសាន, ហ្វឺរី ដេ. មីរី, ខេន ស៊ី. ឡូ និង នៃស្ទើរ អូ. លេខ៊ែស្ទា—បានមកដល់ទីក្រុងម៉ានីល ប៉ុន្មានសប្តាហ៍ក្រោយមក ។ អែលឌីរ ឡូ បានកត់សម្គាល់ឃើញថា « ប្រជាជនហ្វីលីពីន បានទទួលយកដំណឹងល្អយ៉ាងឆាប់រហ័សណាស់ » ។ នៅពេលមេត្រូសារបានសម្រេចចិត្តដើម្បីចូលរួមក្នុងសាសនាចក្រ នៅក្នុងករណីជាច្រើន ត្រូវសារទាំងមូលនឹងចូលរួមក្នុងសាសនាចក្រ » ។⁵

ការរីកចម្រើនក្នុងសាសនាចក្រ

កិច្ចការបានរីកចម្រើនទៅដល់ចំណុចដែលបេសកកម្មហ្វីលីពីន ត្រូវបានរៀបចំឡើងត្រឹមឆ្នាំ 1967 ។ ដល់ចុងឆ្នាំនោះ មានសមាជិកចំនួន 3193 នាក់នៅក្នុងបេសកកម្ម មាន 631 នាក់ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរចិត្តនៅឆ្នាំនោះ ។ ត្រឹមឆ្នាំ 1973 សាសនាចក្រនៅក្នុងប្រទេសហ្វីលីពីន បានរីកចម្រើនជិតដល់ 13000 នាក់ ។ នៅថ្ងៃទី 20 ខែឧសភា ឆ្នាំ 1973 ស្តេកម៉ានីល ហ្វីលីពីន ត្រូវបានបង្កើត

ឡើង ដែលមាន អូហ្គស្តូ អេ លីម ជាប្រធាន ។ នៅក្នុងឆ្នាំ 1974 បេសកកម្មត្រូវបានបំបែក បានបង្កើតបេសកកម្មម៉ានីល ហ្វីលីពីន និងបេសកកម្មទីក្រុងសេប៊ូ ហ្វីលីពីន ។

នៅក្នុងខែ សីហា ឆ្នាំ 1975 ប្រធាន ស្ថានស៊ើប ដបុលយូ យីមប៊ីល (ឆ្នាំ 1895-ឆ្នាំ 1985) បានមកទីក្រុងម៉ានីល ដើម្បីធ្វើជាអធិបតីនៅក្នុងសន្និសីទតំបន់ដំបូងក្នុងប្រទេសហ្វីលីពីន ។ ខែសីហា គឺជាខែព្រះភ្លៀង ធ្វើឲ្យមានការលំបាកក្នុងការធ្វើដំណើរ សម្រាប់អ្នកទាំងឡាយដែលមកកាន់ទីក្រុងម៉ានីល ។ ឡានក្រុងពួកបរិសុទ្ធមកពីទីក្រុង ឡាអូហ្គា ស្ទើរតែមិនអាចធ្វើដំណើរមកបាន ប៉ុន្តែពួកបរិសុទ្ធបញ្ជូនឡានរបស់ពួកគេចេញពីអន្លង់កក ហើយសុំអង្វរដល់អ្នកបើកឡានកុំឲ្យត្រឡប់ទៅក្រោយវិញ ។ ក្រុមពួកបរិសុទ្ធមួយទៀត បានពុះពារនឹងព្រះសមុទ្រ ច្រើនជាងបីថ្ងៃ ដោយសារតែរឿងជំនាន់នេះ ដូចបងស្រីម្នាក់បាននិយាយថា គឺដើម្បីមកមើល និងស្តាប់ព្យាករណ៍នៃរាសីរបស់ព្រះ ។

ទិញដីទំហំ 3.5 acres (1.4 ហិចតា) នៅក្នុងទីក្រុង យ៉ូសូន ។ ទីតាំងនោះមើលឃើញជ្រលង ម៉ារីគីណា ហើយទីតាំងវា អាចឲ្យសមាជិកសាសនាចក្រជាច្រើនអាចទៅដល់ ។ សំណើត្រូវបានអនុម័ត ហើយទ្រព្យអសកម្មនោះ ត្រូវបានទិញនៅក្នុងខែមករា ឆ្នាំ 1981 ។ ឈ្មោះផ្លូវ ត្រូវបានផ្លាស់ទៅជា ផែនផល ដោយ តាមសំណើរបស់សាសនាចក្រ ។

សម្រាប់ពិធីបើកការផ្លាស់សាងសង់ នៅថ្ងៃទី 25 ខែសីហា ឆ្នាំ 1982 ដោយមិនគិតពីការគំរាមគំហែងពីព្រះទីហ្វុង សមាជិកប្រហែលជា 20000 នាក់បានមកប្រមូលផ្តុំគ្នាគ្រប់ផ្នែកទាំងអស់នៃកោះ តាមទូក តាមរថភ្លើង និងតាមឡានក្រុង ។ ការសាងសង់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ មិនយូរប៉ុន្មានក៏បានចាប់ផ្តើម ហើយវាសាងសង់រួចរាល់ដើម្បីឧទ្ទិសឆ្លង នៅក្នុងខែសីហា ឆ្នាំ 1984 ។

មានសមាជិក និងអ្នកមិនមែនជាសមាជិកជិត 27000 នាក់ បានដើរទស្សនាព្រះវិហារបរិសុទ្ធមុនពេលវាឧទ្ទិសឆ្លង ។ ពួកគេមកទស្សនាដោយមិនគិតពីព្រះ

ឆ្នាំ 1898 ៖ សមាជិកយោធា អិល.ឌី.អេស ពីរូបផ្សាយដំណឹងល្អនៅក្នុងប្រទេសហ្វីលីពីន អំឡុងសង្គ្រាមអេស្ប៉ាញ-អាមេរិកាំង

ឆ្នាំ 1944-45 ៖ សមាជិកយោធាអិល.ឌី.អេស ច្រើនទៀតផ្សាយអំឡុងពេលសង្គ្រាមលោកលើកទី 2

ឆ្នាំ 1955 ៖ ប្រធានយុវសប ហ្វីលីពីនឌី.ស្ទីវ បានឧទ្ទិសឆ្លងប្រទេសហ្វីលីពីនសម្រាប់ការផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ

ប្រធាន យីមប៊ីល បានមកទស្សនាប្រទេសហ្វីលីពីនម្តងទៀតក្នុងឆ្នាំ 1980 ដើម្បីធ្វើជាអធិបតីក្នុងសន្និសីទតំបន់មួយទៀត ហើយលោកដ៏បានជួបក្នុងរយៈពេលខ្លីមួយជាមួយនិងប្រធានាធិបតី ហ្វ្រែនឌីណាន ម៉ាកូស នៃប្រទេសហ្វីលីពីនផងដែរ ។ ការប្រជុំនេះ បានក្រាលផ្លូវសម្រាប់សាសនាចក្របើកមជ្ឈមណ្ឌលបំពាក់បំប៉នអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាមួយនៅប្រទេសហ្វីលីពីនក្នុងឆ្នាំ 1983 ហើយបានឧទ្ទិសឆ្លងព្រះវិហារបរិសុទ្ធម៉ានីលហ្វីលីពីននៅឆ្នាំបន្ទាប់ ។ ក្នុងឆ្នាំ 1987 តំបន់ហ្វីលីពីន / មីក្រូនេសា ត្រូវបានស្ថាបនាឡើងដោយមានទីស្នាក់ការកណ្តាលនៅទីក្រុងម៉ានីល ។

ជម្រើសខ្លះៗចេញពីព្រះគម្ពីរមរមន ត្រូវបានបកប្រែជាភាសា តាហ្គាឡុក ក្នុងឆ្នាំ 1987 ។ ការបកប្រែព្រះគម្ពីរមរមន ឥឡូវត្រូវបានបកប្រែជាភាសាជាច្រើននៃប្រជាជនហ្វីលីពីន រួមទាំងសេប៊ូណាណូ ។

ព័ត៌មានទាំងឡាយនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ

នៅក្នុងខែធ្នូ ឆ្នាំ 1980 ប្រធាន ស្ថានស៊ើប ដបុលយូ យីមប៊ីល បានបញ្ជូននាយកការិយាល័យផ្នែកអចលនទ្រព្យរបស់សាសនាចក្រ ទៅកាន់ទីក្រុងម៉ានីល ដើម្បីរកមើលកន្លែងសមរម្យមួយសម្រាប់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។ បន្ទាប់ពីពិចារណាមើលកន្លែងមួយចំនួនហើយ នាយករូបនោះបានបញ្ជូនសំណើមួយដើម្បី

ទីហ្វុងទេ—គ្រាន់តែ 48 ម៉ោងពីគ្នាប៉ុណ្ណោះ—ដែលវាបានពុះច្រៀកប្រជាជនហ្វីលីពីន កាលនៅពីបីថ្ងៃមុននោះ ។ ពួកបរិសុទ្ធមកពីខេត្តឆ្ងាយៗ បានមកដល់ដោយនឿយហត់ ប៉ុន្តែមានចិត្តរីករាយដ៏លើសលប់ ។ ក្នុងករណីជាច្រើន ពួកគេត្រូវបានបង្ខំឲ្យធ្វើដំណើរតាមផ្លូវបត់បែនទៅកាន់ទីក្រុង ម៉ានីល ដោយសារផ្លូវជាច្រើន ត្រូវលិចទឹក ហើយស្ថានបានខូចខាត ដោយសារទឹកទន្លេជន់ខ្លាំង ។

សម្រស់នៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ បានធ្វើឲ្យអ្នកមកទស្សនាចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំង រួមទាំងជនជាតិហ្វីលីពីនល្បីឈ្មោះជាច្រើនផងដែរ ។ អ្នកនិពន្ធ សែលឡូ កាន់នុនហ្គាន បានផ្តល់មតិអំពី « អារម្មណ៍បរិសុទ្ធមួយ ដែលពេលអ្នកចូលទៅខាងក្នុង នោះអ្នកនឹងជួបនឹងអង្គបង្កបង្កើតរបស់អ្នក » ។ ខុឡូនែល ឃេនីនីដូ ខាស្ត្រូ រាយតម្រូវពូជិតនៃកងប៉ូលីសហ្វីលីពីន បាននិយាយថា ព្រះវិហារបរិសុទ្ធគឺជា « កន្លែងមួយដែលអ្នកអាចសញ្ជឹងគិតអំពីរឿងស្ថានសួគ៌ ដោយសារអ្នកស្ថិតនៅក្នុងបរិស្ថានមួយដូចស្ថានសួគ៌ » ។ ដូនដីពីរ រូប បានមានអារម្មណ៍ថា ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ « គឺពិតជាដំណាក់របស់ព្រះមែន » ។ អីវ៉ា អេសត្រាដា-កាឡូ ជាសមាជិកសភា ហ្វីលីពីន មួយរូប បានប្រាប់អ្នកនាំភ្ញៀវថា « ខ្ញុំសង្ឃឹមថា អ្នកនឹងសាងសង់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធឲ្យច្រើនទៀតនៅទីនេះ » ។⁶

ប្រធាន ហ៊ីងគី ជាទីប្រឹក្សាទីពីរនៅក្នុងគណៈប្រធានទីមួយនៅពេលនោះ

បានដឹកនាំកម្មវិធីបញ្ចុះថ្មដ្រុងយ៉ាងឯកនៅថ្ងៃអង្គារ ទី 25 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 1984 ។ សម័យប្រជុំការឧទ្ទិសឆ្លងប្រាំបួន សម័យប្រជុំបានធ្វើឡើងតាមក្រោយ ដែលធ្វើនៅក្នុងបន្ទប់ សេឡេស្ទាល ។ មានពួកបរិសុទ្ធចំនួន 6500 នាក់មកពីស្តេក ចំនួន 16 ស្តេក និង 22 មណ្ឌល នៅក្នុងតំបន់ប៉ាស៊ីហ្វិក បាន មកចូលរួមក្នុងសម័យប្រជុំផ្សេងៗគ្នា ។

បន្ទាប់ពីសម័យប្រជុំឧទ្ទិសឆ្លងចុងក្រោយគេ ត្រូវ បានបញ្ចប់ក្នុង ប៉ូឡូ វី ម៉ាលីត ដុញ្ជី និង អ៊ែតណា អេ យ៉ាស្តណា បានក្លាយជាគូស្វាមីភរិយាដំបូងគេ ដែលរៀប ការនៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធហ្វីលីពីនម៉ានីល នៅថ្ងៃទី 27 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 1984 ។ ប្រធានដំបូងគេនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ នោះគឺ ដបូលយូ ហ្គាស អាន់ដ្រេស ដែលបានប្រារព្ធធ្វើពិធី

បានសម្រេចចិត្តលក់ផ្ទះរបស់ពួកគេ ដើម្បីបង់ថ្លៃការធ្វើដំណើរ ដើម្បីពួកគេ និងកូនៗ អាចបានផ្សារភ្ជាប់ជាក្រុមគ្រួសារ ដ៏អស់កល្បជានិច្ចមួយ ។ បន្ទាប់ពី ពួកគេបានលក់ផ្ទះរបស់ ពួកគេ និងរបស់របរស្ទើរតែទាំងអស់របស់ពួកគេហើយ ពួកគេ បានរៀបចំប្រមូលផ្តុំគ្នានូវចំនួនជាក់លាក់ ដើម្បីបង់ថ្លៃជិះទូក ទៅទីក្រុងម៉ានីល សម្រាប់គ្រួសាររបស់ពួកគេដែលមានគ្នា ប្រាំបួននាក់នោះ ។ លីអូណាត បានបាម ពីព្រោះពួកគេគ្មាន ផ្ទះទេ ពេលត្រឡប់មកវិញ ។ ប៉ុន្តែបើរណាដូ បានអះអាង នឹងគាត់ថា ព្រះអម្ចាស់នឹងប្រទានឲ្យ ។ ពួកគេបានផ្សារភ្ជាប់ ជាគ្រួសារមួយសម្រាប់ជីវិតនេះ និងភាពអស់កល្បជានិច្ច នៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធក្នុងឆ្នាំ 1985 ។ វាមានតម្លៃគ្រប់ការ លះបង់ ដែលពួកគេបានធ្វើ ពីព្រោះនៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ

ឆ្នាំ 1961 ៖ ប្រទេសហ្វីលីពីន បានបើកជាផ្លូវការសម្រាប់ កិច្ចការផ្សព្វផ្សាយសាសនា អ្នក ផ្សព្វផ្សាយសាសនាបួននាក់ដំបូងគេ បានមកដល់

ឆ្នាំ 1967 ៖ បេសកកម្ម ហ្វីលីពីន បាន រៀបចំឡើង

ឆ្នាំ 1973 ស្តេកហ្វីលីពីនម៉ានីល បាន បង្កើតឡើង

ឆ្នាំ 1974 ៖ បេសកកម្ម ហ្វីលីពីន បានបំបែក ដែល បានបង្កើតបេសកកម្ម ម៉ានីល ហ្វីលីពីន និង បេសកកម្មទីក្រុង សេប៊ូ ហ្វីលីពីន ។

ឆ្នាំ 1975 ៖ សន្និសីទតំបន់ ដំបូងគេ បានធ្វើ ឡើងនៅក្នុងទីក្រុង ម៉ានីល

ឆ្នាំ 1983 ៖ មជ្ឈមណ្ឌល បំពាក់បំប៉នអ្នក ផ្សព្វផ្សាយសាសនា បានបើកនៅ ទីក្រុងម៉ានីល

អាពាហ៍ពិពាហ៍ ។

សមាជិករាប់សិបនាក់ បានឈរតម្រង់ជួរគ្នាដើម្បីទទួល ពិធីបរិសុទ្ធរបស់ពួកគេ ដែលចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងអ្នកធ្វើ ពិធីបរិសុទ្ធ ។ កិច្ចការព្រះវិហារបរិសុទ្ធ បានបន្តពេញមួយយប់ ដល់ទៅថ្ងៃស្អែកទៀត ។

សមាជិកទទួលអារម្មណ៍ថាកាន់តែចង់ចូលក្នុងព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ ។ អ្នកទាំងឡាយដែលរស់នៅឆ្ងាយពីទីក្រុង ម៉ានីល ត្រូវលះបង់យ៉ាងច្រើន ដើម្បីធ្វើដំណើរយ៉ាងឆ្ងាយតាមទូក ឬ តាមឡានក្រុង ។ ប៉ុន្តែពួកគេនៅតែមក ហើយបាននាំទៅ ជាមួយពួកគេនូវរឿងទាំងឡាយនៃសេចក្តីជំនឿ និងការតាំង ចិត្ត ។

សម្រាប់ ឧត្តមសេនីបើរណាដូ និងលីអូណាត អូប៊ីដូស្យា នៃសានតូស ការទៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៅផ្លូវ ឆ្ងាយរហូតដល់ទីក្រុងម៉ានីល ហាក់ដូចជារឿងដែលមិន អាចធ្វើទៅបាន ។ ប៉ុន្តែដូចជាអ្នកជំនួញដែលបានទៅលក់ អ្វីៗទាំងអស់ដែលគាត់មាន ដើម្បីទិញគុដមួយដ៏មានតម្លៃ មហិមា (សូមមើល ម៉ាថាយ 13:45-46) គូស្វាមីភរិយានេះ

ការប្រជុំសមាគមសង្គ្រោះមួយ ស្តីពីការរៀបចំសម្រាប់ភាពអាសន្ន ផ្តល់ជា ព័ត៌មានដ៏មានតម្លៃសម្រាប់បងប្អូនស្រី ដែលរស់នៅក្នុងក្រុងមួយដែលធូបនិង គ្រោះធម្មជាតិច្រើន ។

ពួកគេបានរកឃើញក្តីអំណរដែលពុំអាចប្រៀបធៀបបាន—ជាគុណដែលពុំអាចកាត់ថ្លៃបានរបស់ពួកគេ ។ ហើយពិតដូចជាពាក្យរបស់បើរីណាដូ ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានដល់ពួកគេ ។ នៅពេលពួកគេត្រឡប់ពីទីក្រុងម៉ានីលវិញ មិត្តចិត្តល្អជាច្រើនបានផ្តល់កន្លែងឲ្យពួកគេស្នាក់នៅ ។ កូនៗរបស់ពួកគេបានបញ្ចប់ការសិក្សា ហើយទីបំផុតគ្រួសារ បានមានផ្ទះផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ នៅក្នុងទីតាំងថ្មីមួយ ។

នៅថ្ងៃទី 18 ខែមេសា ឆ្នាំ 2006 គណៈប្រធានទីមួយ បានប្រកាសអំពី ការសាងសង់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ទីក្រុង សេប៊ូ ហ្វីលីពីន ។ ពេលស្តាប់ព្រះជំនុំនេះ សមាជិកសាសនាព្រះគ្រីស្ទបានស្រក់ទឹកភ្នែកដោយក្តីអំណរ ។ សេសា ពើវ៉េស្ត ជុញីរ៉ា ជានាយកនៃថ្នាក់វិទ្យាស្ថានសាសនាទីក្រុងសេប៊ូ បាននិយាយថា « យើងមានពរ ដោយសារព្រះអម្ចាស់បានជ្រើសរើសទីក្រុងសេប៊ូ ធ្វើជាទីតាំងដើម្បីមានព្រះវិហារបរិសុទ្ធបន្ទាប់ »

កំណើននៃសមាជិកភាពក្នុងសាសនាព្រះគ្រីស្ទនៅប្រទេសហ្វីលីពីន

ចំនួនសមាជិកភាពក្នុងសាសនាព្រះគ្រីស្ទ ៖ 675,166 នាក់*
 រដ្ឋ និងសាខាចំនួន ៖ 1,134
 បេសកកម្មចំនួន ៖ 17
 ព្រះវិហារបរិសុទ្ធចំនួន 2 (មួយទៀតកំពុងសាងសង់)
 មជ្ឈមណ្ឌលពង្សប្រវត្តិចំនួន ៖ 167

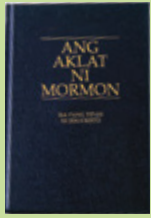
* ត្រឹមខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2013

ឆ្នាំ 1984 ៖ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធម៉ានីលហ្វីលីពីន បានឧទ្ទិសឆ្លង

ឆ្នាំ 1987 ៖ តំបន់ហ្វីលីពីន / ម៉ីក្រូនេស៊ី បានស្ថាបនាឡើង ដោយមានទីស្នាក់ការកណ្តាលនៅទីក្រុងម៉ានីល

ឆ្នាំ 1987 ៖ វគ្គជាច្រើននៃគម្ពីរមាមន បានបកប្រែជាភាសាតាហ្គាឡុក

ឆ្នាំ 2010 ៖ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធទីក្រុង សេប៊ូ ហ្វីលីពីន បានឧទ្ទិសឆ្លង

រយៈពេលពីរបីខែបន្ទាប់ពីការឧទ្ទិសឆ្លងនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ទីក្រុង សេប៊ូ ហ្វីលីពីន ពួកបរិសុទ្ធច្នៃចុងក្រោយហ្វីលីពីន បានរកឃើញហេតុផលដើម្បីរីករាយសារជាថ្មីម្តងទៀត ។ នៅថ្ងៃទី 2 ខែតុលា ឆ្នាំ 2010 អំឡុងពេលនៃប្រសាសន៍រឹកសន្តិសុខទៅរបស់លោក ប្រធាន ចូម៉ាស អេស ម៉នសុន បានប្រកាសអំពីការសាងសង់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ អូដានេតា ហ្វីលីពីន នៅក្នុងប៉ាងហ្គាសីណាន ។

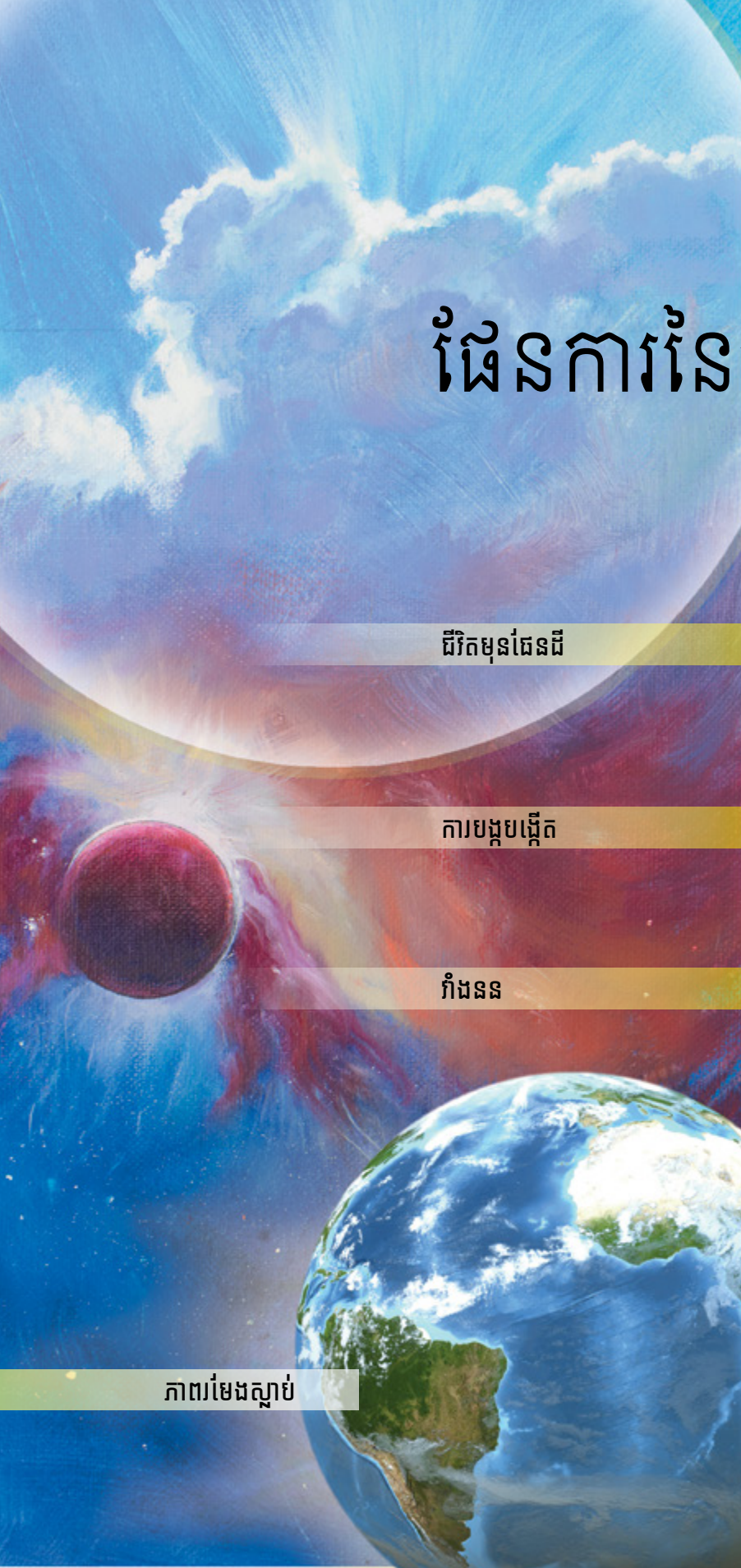
រឿងល្អបំផុត និងកើតមាន

សាសនាព្រះគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធច្នៃចុងក្រោយ នៅប្រទេសហ្វីលីពីន គឺនៅក្នុងខ្លី បើប្រៀបទៅនឹងវត្តមានរបស់វានៅក្នុងប្រទេសដទៃទៀត ប៉ុន្តែជាភាសានារបស់សាសនាព្រះគ្រីស្ទជាតិសាសន៍លើកោះ គឺរុងរឿងណាស់ ។ ការរីកចម្រើននៃសាសនាព្រះគ្រីស្ទ គឺអស្ចារ្យណាស់ ហើយរឿងល្អបំផុតនឹងកើតមាន ។ អែលឌើរ ម៉ែយល ចន យូ តេ នៃពួកចិតសិបនាក់ ជាជនជាតិហ្វីលីពីនទីពីរ ដែលបានហៅឲ្យបម្រើជាអ្នកមានសិទ្ធិអំណាចទូទៅម្នាក់ បានមានប្រសាសន៍ថា « យើង [ជាពួកបរិសុទ្ធច្នៃចុងក្រោយហ្វីលីពីន] ចាំបាច់ត្រូវរៀបចំខ្លួនយើងខាងវិញ្ញាណ ឲ្យកាន់តែខ្លាំងជាងមុន ដោយសារកិច្ចការនឹងរីកលឿនទៅមុខ ទោះជាមានជំនួយ ឬគ្មានជំនួយរបស់យើងក្តី » ។⁷

ប្រាកដណាស់ ពេលសតវត្សទី 21 បានបន្តទៅមុខ សាសនាព្រះគ្រីស្ទដែលបានស្តារឡើងវិញ និងបន្តរីកចម្រើនទាំងចំនួន និងឥទ្ធិពល កាលណាជនជាតិហ្វីលីពីនទទួលយកសារលិខិតកាន់តែច្រើនឡើងៗនោះ ហើយវាក្លាយជាពរដ៏មួយចំពោះប្រជាជនជម្រុះនេះ នៅលើកោះទាំងឡាយក្នុងសមុទ្រ ។ សម្រាប់អែលឌើរ តេ និងពួកបរិសុទ្ធហ្វីលីពីន « . . . ពាក្យសន្យាទាំងឡាយរបស់ព្រះ ធំណាស់ហ្ន៎ ចំពោះពួកអ្នកដែលនៅលើកោះទាំងឡាយក្នុងសមុទ្រ » (និវិទ្ធិ 2 10:21) ឥឡូវកំពុងតែត្រូវបានបំពេញ ។ ■

កំណត់ចំណាំ

1. អាហ្គូស្តូ អេ លីម នៅក្នុង អា ឡានីយើ ប្រឹកថ « Faithful, Good, Virtuous, True': Pioneers in the Philippines, » *Ensign*, ខែសីហា ឆ្នាំ 1997, ទំព័រ 60; *លីអាហ្គូណា*, ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ 1998, ទំព័រ 44 ។
2. អាហ្គូស្តូ លីម នៅក្នុងហ្គីលេន តូប៊ីអាស « Augusto Lim: The Man of Many Firsts, » countrywebsites.lds.org/ph/index.php/datetime-philippines/jubilee-2011 ។
3. សូមមើល សៀវភៅ ឧ *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (ឆ្នាំ 1996), ទំព័រ 213-15 ។
4. ហ្គូឌីន ប៊ី ហ្គីងគ្លី « Commencement of Missionary Work in the Philippines, » *Tambuli*, ខែមេសា ឆ្នាំ 1991, ទំព័រ 18 ។
5. ការសម្ភាសរបស់ខន ភ្លេត ឡូ ដោយ ជេម នៃល ក្លាក ថ្ងៃទី 3 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2007 ។
6. ហ្គ្រែនស័ស អិម អិរីហ្គីឡូ « Temple Dedication Rewards Faith of Filipino Saints, » *Ensign*, ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 1984, 107 ។
7. ម៉ែយល ចន យូ តេ « Scriptures and Spiritual Preparation » [Area Presidency Messages, ខែឧសភា ឆ្នាំ 2011]; lds.org/ph/index.php/literature ។

ការប្រើ ផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ដើម្បីឆ្លើយសំណួរទាំង ឡាយ

ជីវិតមុនផែនដី

ការបង្កបង្កើត

រំលងនន

ភាពរមែងស្នាប់

ដោយ ឡាប់ន ធីតើរ ហ្គន
ទស្សនាវិទ្យាសាស្ត្រ

១ យើងកំពុងរស់នៅក្នុងគ្រាដំបូងបំផុត ។
ដំណឹងល្អដែលបានស្តារឡើងវិញនៃ
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺកំពុង « ចេញពីទី
អាប៊ូរូ » (គ. និង ស. 1:30) ។ ជាលទ្ធផល កូនចៅ
ព្រះវរបិតាស្ថិតជាច្រើន ដែលពុំមែនក្នុងជំនឿយើង កំពុង
ស្តាប់អំពី « ពួកមរមន » ។ អ្នកខ្លះស្តាប់រឿងទាំងឡាយ
ដែលស្តាប់ទៅចម្លែក និងច្របូកច្របល់ ។ អ្នកខ្លះទៀត
ស្តាប់រឿងទាំងឡាយ ដែលមានអារម្មណ៍ថាស្គាល់ និង
កំសាន្តចិត្ត ។ បុគ្គលម្នាក់ៗមកពីក្រុមនីមួយៗ អាចមក
រកយើង ព្យាយាមរកចម្លើយចំពោះសំណួររបស់ពួកគេ ។
ចម្លើយជាច្រើន មាននៅក្នុងផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ
ដែលក៏ត្រូវបានគេស្គាល់ថាជា « ផែនការនៃសុភមង្គលដ៏
មហិមា » ផងដែរ (អាលម៉ា 42:8) ។

សំណួរ ដែលត្រូវបានសួរជាទូទៅបំផុត គឺថា « តើ
ខ្ញុំមកពីកន្លែងណា ? » « ហេតុអ្វីខ្ញុំនៅទីនេះ ? »
ហើយ « តើខ្ញុំទៅកន្លែងណាបន្ទាប់ពីជីវិត
នេះ ? » សំណួរទាំងអស់នេះ អាចត្រូវបាន
ឆ្លើយតាមរយៈសេចក្តីពិត ដែលមាននៅក្នុង
ផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ។ អត្ថបទនេះ

សេចក្តីជំនឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ការប្រែចិត្ត

រចនាដោយ រ៉ូប៊ីន អ៊ីលីសស

បានចែកចម្លើយមួយចំនួន ដែលព្រះគម្ពីរ និងព្យាករណ៍របស់យើង ប្រធាន ចូម៉ាស អេស ម៉នសុន បានផ្តល់ឲ្យ ទាក់ទងនឹងសំណួរទាំងនេះ ។

តើខ្ញុំមកពីណា?

យើងជាកូនអង្គជំរុញកល្យ ។ យើងបានរស់នៅជាមួយព្រះ មុនជីវិតនេះ ជាកូនចៅវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ ។ ប្រធានម៉នសុន មានប្រសាសន៍ថា « សាវ័កប៉ុល [បានបង្រៀន] ថា < យើងរាល់គ្នាជាពូជព្រះហើយ > [កិច្ចការ 17:29] » ។ « ដោយសារយើងដឹងថា រូបកាយរបស់យើង ជាកូនរបស់ឪពុកម្តាយក្នុងជីវិតមុនស្លាប់របស់យើង នោះយើងត្រូវតែស្រាវជ្រាវរកអត្តន័យនៃសេចក្តីថ្លែងរបស់ប៉ុល ។ ព្រះអម្ចាស់បានប្រកាសថា < វិញ្ញាណ និងរូបកាយ គឺជាព្រលឹងនៃមនុស្ស > [គ. និង ស. 88:15] ។ ដូច្នេះ វាក៏ជាវិញ្ញាណទេតើ ដែលជាពូជព្រះ ។ អ្នកនិពន្ធហេព្រើរ បានសំដៅទៅទ្រង់ថា ជា < បិតាខាងវិញ្ញាណ > [ហេព្រើរ 12:9] » ។¹

ហេតុអ្វីខ្ញុំនៅទីនេះ ?

អំពីជីវិតយើងនៅលើផែនដី ប្រធានម៉នសុន មានប្រសាសន៍ថា ៖ « យើងមានអំណរគុណណាស់ ដែលអង្គបង្កបង្កើតដ៏ល្អឆ្ងាយ បានបង្កើតផែនដី ហើយដាក់យើងនៅទីនេះ ដោយមានរាំងនននៃការភ្លេច អំពីជីវិតពីមុនរបស់យើង ដើម្បីយើងអាចមាន បទពិសោធន៍ក្នុងគ្រា នៃការសាកល្បង ជាឱកាស ដើម្បីបង្ហាញខ្លួនយើងថា មានភាពសក្តិសមចំពោះអ្វីៗទាំងអស់ ដែលព្រះ បានរៀបចំសម្រាប់យើង ទទួល ។

« គោលបំណងដ៏សំខាន់នៃជីវិតរបស់យើងលើផែនដី គឺដើម្បីទទួលសាច់ឈាម និង ឆ្អឹង ។ យើង ក៏បានទទួលអំណោយទាននៃការជ្រើសរើសផងដែរ ។ យើងមានឯកសិទ្ធិជ្រើសរើសរាប់ពាន់វិធីសម្រាប់ខ្លួនយើង ។ នៅទីនេះ យើងរៀនចេញមកពីការងារដ៏ពិបាកក្នុងបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ។ យើងដឹងរវាងល្អ និង អាក្រក់ ។ យើងញែកដឹងអ្វីល្អដូចត្រូវ និង ផ្តែមល្អ ។ យើងរកឃើញថា មានផលវិបាកទាក់ទងនឹងសកម្មភាពរបស់យើងផងដែរ » ។²

តើខ្ញុំទៅកន្លែងណាបន្ទាប់ពីជីវិតនេះ ?

សេចក្តីស្តាប់ កើតមានដល់សមាជិកគ្រួសារមនុស្សលោកទាំងអស់ ។ ប៉ូន្តែ « បើបុរសម្នាក់ស្លាប់ តើគាត់នឹងរស់ឡើងវិញឬទេ ? » (យ៉ូប 14:14) ។ ប្រធាន ម៉នសុន មានប្រសាសន៍ថា « យើងដឹងថា សេចក្តីស្តាប់ពុំបញ្ចប់អ្វីៗនោះទេ » ។ « សេចក្តីពិតនេះបានបង្រៀន តាមរយៈពួកព្យាករណ៍នៅរស់គ្រប់ជំនាន់ ។ វាក៏មាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរហិស្តូរីរបស់យើងផងដែរ ។ នៅក្នុងគម្ពីរមរមន យើងអាននូវពាក្យល្ងង់លោមជាក់លាក់ថា ៖

នៅពេលយើង ឬ
អ្នកដទៃទៀត មាន
សំណួរអំពីជំណើរល្អ
នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
តើយើងដឹងថាត្រូវរក
ចម្លើយនៅកន្លែងណា
ទេ ?

ការស្នើសុំដល់
ទីបំផុត

ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក
អំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

តើខ្ញុំអាចរៀនបន្ថែមទៀត អំពីផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះនៅកន្លែងណា ?

1. ផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ត្រូវបានបង្រៀនយ៉ាងច្បាស់បំផុតនៅក្នុងព្រះគម្ពីរមមន គោលលទ្ធិ និង សេចក្តីសញ្ញា និងមុត្តង្គីមាន តម្លៃមហិមា ។
2. ពាក្យសម្តីនៃពួកព្យាករនៅរស់ រកបាននៅក្នុង conference.lds.org ។ អ្នកអាចស្រាវជ្រាវរកពាក្យ ដូចជា ផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ផែនការនៃសុភមង្គល ជង្វាយធួន ភាពឆ្លើងឡើង សេចក្តីយុត្តិធម៌ និងព្រះគុណ ការប្រែចិត្ត និងការរស់ឡើងវិញ ។
3. សូមមើល « មេរៀនទី 2 ៖ ផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ » នៅក្នុងជំពូក 3 នៃសៀវភៅ ប្រកាសដំណឹងល្អរបស់យើង ៖ សៀវភៅណែនាំសម្រាប់ការបម្រើរបស់អ្នក ដួងដួងយសសនា ។

« ឥឡូវនេះ ស្តីអំពីស្ថានភាពនៃព្រលឹងនៅក្នុងចន្លោះរវាងសេចក្តីស្លាប់ និង ដំណើររស់ឡើងវិញមើលចុះ មានទេវតា បានប្រាប់ ឲ្យឪពុកដឹងថា វិញ្ញាណរបស់មនុស្សទាំងអស់ នៅមួយរំពេចដែលចាកចេញពីរូបកាយសាច់ឈាមនេះទៅ មែនហើយ វិញ្ញាណ របស់មនុស្សទាំងអស់ ទោះជាគេល្អ ឬអាក្រក់ក្តី នឹងបានត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ គឺទៅជួបនឹងព្រះដែលទ្រង់បានប្រទានជីវិតដល់គេ ។

« ហើយបន្ទាប់មក ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា វិញ្ញាណរបស់ពួកសុចរិតនឹងបានទទួលស្ថានភាពនៃសុភមង្គល ដែលជាស្ថានបរមសុខ ដែលជាស្ថានភាពឈប់សម្រាក ស្ថានភាពសុខសាន្ត ជាកន្លែងដែលគេនឹងបានសម្រាកពីអស់ទាំងកង្វល់ ពីអស់ទាំងការបារម្ភ និងពីទុក្ខព្រួយ » [អាណម៉ា 40:11-12] » ។³

បន្ទាប់ពីយើងត្រូវបានរស់ឡើងវិញ នោះយើងទៅកាន់ នគរសេឡេស្ទាល មានសិរីល្អដូចជាព្រះអាទិត្យ នគរតេឡេស្ទាល មានសិរីល្អនៃព្រះច័ន្ទ នគរតេឡេស្ទាល មានមានសិរីល្អដូចជាផ្កាយ ឬ ចូលទៅក្នុងសេចក្តីងងឹត (សូមមើល គ. និង ស. 76) ។

តើពិតជាមានព្រះឬ ? តើសាតាំងមានពិតឬ ?

ព្រះវរបិតាស្តី ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងសាតាំង មានវត្តមានទាំងអស់គ្នានៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាដ៏ធំក្នុងស្ថានសួគ៌ ពីមុនយើងចាប់កំណើត ។ ជាចំណែកនៃផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ព្រះវរបិតាស្តី បានសួររកម្នាក់ឲ្យទៅផែនដី ហើយធ្វើដង្វាយធួនសម្រាប់អំពើបាបរបស់យើង ។ ទ្រង់ថ្លែងថា ៖ « តើយើងនឹងចាត់អ្នកណា ? ហើយម្នាក់ [ព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ] ដូចជាកូនមនុស្សបានឆ្លើយថា ៖ ទូលបង្គំនៅឯណោះហើយ សូមចាត់ទូលបង្គំចុះ ។ ហើយម្នាក់ទៀត [សាតាំង] បានឆ្លើយ ហើយនិយាយថា ៖ ទូលបង្គំនៅឯណោះហើយ សូមចាត់ទូលបង្គំចុះ ។ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានមានបន្ទូលថា ៖ យើងនឹងចាត់អ្នកទីមួយ ។

« ហើយអ្នកទីពីរ[សាតាំង]ក៏ខឹង ហើយពុំបានរក្សាសណ្ឋានទីមួយរបស់ខ្លួនឡើយ ហើយនៅថ្ងៃនោះ មានមនុស្សជាច្រើនបានដើរតាមគាត់ » (អំប្រាហាំ 3:27-28; សូមមើលផងដែរ គ. និង ស. 29:36-37; ម៉ូសេ 4:1-4) ។

តើយើងមានអំណាចដើម្បីទប់ទល់នឹងការល្អរបស់សាតាំងដែរឬទេ ?

ពួកវិញ្ញាណមួយភាគបី ដែលបានជ្រើសរើសដើរតាមសាតាំង បន្ទាប់ពីក្រុមប្រឹក្សានៅស្ថានសួគ៌ ត្រូវបានបណ្តេញចេញទៅជាមួយវា ។ ពួកគេ និងសាតាំង ស្ថិតនៅជាវិញ្ញាណដោយគ្មានរូបកាយ ។ ព្យាករីយ៉ូសប ស្ទីវី បានបង្រៀនថា ៖ « គ្រប់មនុស្ស និង សត្វលោកទាំងអស់ ដែលមានរូបកាយ មានអំណាចលើអ្វីៗ ដែលគ្មានរូបកាយ » ។⁴ ដូច្នោះសាតាំង អាចល្អឡើងយើង ប៉ុន្តែយើងមានអំណាចដើម្បីទប់ទល់នឹងវា ។

ភពវិញ្ញាណ

សេចក្តីស្លាប់

ដំណើររស់ឡើងវិញ

ការជំនុំជំរះ

សេឡេស្ទាល

លេបស្ទាល

តេឡេស្ទាល

ហេតុអ្វីបានជាពេលខ្លះមើលទៅហាក់ដូចជាព្រះរាបិតាស្ងួត ពុំឆ្លើយនិងការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំដូច្នោះ ?

« ការអធិស្ឋាន គឺជាទង្វើ ដែលព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះរាបិតា និងឆន្ទៈរបស់កូន បាននាំឲ្យមាន ទំនាក់ទំនងនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក ។ គោលបំណងនៃការអធិស្ឋាន គឺពុំធ្វើឡើងដើម្បីផ្លាស់ប្តូរព្រះទ័យ នៃព្រះឡើយ » (Bible Dictionary, « Prayer ») ការអធិស្ឋាន គឺជាឧបករណ៍មួយ ដែល ជួយយើងសម្រេចចិត្ត បើយើងនឹងប្រើសិទ្ធិជ្រើសរើសរបស់យើង ឲ្យសម្របឆន្ទៈរបស់យើង ជាមួយ នឹងព្រះទ័យរបស់ទ្រង់ (សូមមើល អំប្រាហាំ 3:25) ។ ព្រះរាបិតាស្ងួត តែងតែឆ្លើយតបចំពោះការ អធិស្ឋានរបស់យើង ប៉ុន្តែចម្លើយទាំងនោះ អាចមកជាទម្រង់ បាទ ទេ ឬមិនទាន់ ។ ពេលវេលា គឺ សំខាន់ ។

ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំមានឧបសគ្គ នៅពេលខ្ញុំព្យាយាមរស់នៅក្នុងជីវិតល្អមួយដូច្នោះ ?

ឧបសគ្គ គឺជាចំណែកក្នុងផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ។ វាធ្វើឲ្យយើងកាន់តែរឹងមាំ ចម្រាញ់យើង ហើយបន្តឲ្យយើង នៅពេលយើងពឹងផ្អែកលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងដំណឹងល្អទ្រង់ ។ ព្រះរាបិតាស្ងួត គាំទ្រយើងអំឡុងពេលយើងមានឧបសគ្គ ។ ការសាកល្បងរបស់យើងនឹង « ផ្តល់ការពិសោធន៍ដល់ [យើង] ហើយនឹងទៅជាការល្អដល់ [យើង] ទៅវិញ » (គ. និង ស. 122:7) ។

តើខ្ញុំអាចដឹងនូវអ្វីត្រូវ និងអ្វីខុសដោយរបៀបណា ?

កូនចៅទាំងអស់របស់ព្រះ បានកើតមកដោយមានពន្លឺនៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលជួយយើងឲ្យ « ដឹង ខុស និងត្រូវ » (ម៉ូរីណេ 7:16) ។ លើសពីនោះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអាចថ្លែងជាសាក្សីចំពោះយើងពី សេចក្តីពិតនៅក្នុងគំនិត និងចិត្តរបស់យើង នូវអារម្មណ៍សុខសាន្ត និងភាពកក់ក្តៅ (សូមមើល គ. និង ស. 8:2-3) ។

តើខ្ញុំអាចត្រូវបានអភ័យទោស ទោះជាយើងបានធ្វើអំពើបាបធ្ងន់ធ្ងរមែនដែរឬទេ ?

ព្រះដឹងថា យើងទាំងអស់គ្នានឹងមានបាប នៅពេលយើងរៀនជ្រើសរើស រវាងត្រូវ និងខុស ។⁵ ទោះជាយ៉ាងណា អំពើបាបទាំងអស់ មានជាប់ជាមួយវានូវទារុណកម្ម ។ សេចក្តីយុត្តិធម៌ តម្រូវ ឲ្យទារុណកម្មត្រូវរងទុក្ខ ។ នៅក្នុងព្រះគុណទ្រង់ ព្រះរាបិតាស្ងួត អនុញ្ញាតឲ្យព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ ធ្វើ ដង្ហាយធួន ហើយបំពេញតាមតម្រូវការនៃសេចក្តីយុត្តិធម៌ សម្រាប់យើងទាំងអស់គ្នា (សូមមើល អាលម៉ា 42) ។ ជាពាក្យម្យ៉ាងទៀត ការរងទុក្ខរបស់ព្រះគ្រីស្ទ នៅក្នុងសួនច្បារគេតសេម៉ានី និង ការសុគតនៅគាល់កូថា បានបង្កើតសម្រាប់អំពើបាបរបស់យើងទាំងអស់ បើយើងទទួលយក ដង្ហាយធួនរបស់ព្រះគ្រីស្ទ តាមរយៈការប្រែចិត្ត និងការទទួលពិធីបរិសុទ្ធនៃដំណឹងល្អ ។ អំពើបាប របស់យើង នឹងត្រូវបានអត់ទោស (សូមមើល គ. និង ស. 1:31-32) ។ ■

កំណត់ចំណាំ

1. ថូម៉ាស អេស. ម៉នស្កន « The Race of Life » *Ensign* ឬ *លីអាហ្វណា*, ខែឧសភា ឆ្នាំ 2012, ទំព័រ 91; សូមមើល ផងដែរ អំប្រាហាំ 3:22-26 ។
2. ថូម៉ាស អេស. ម៉នស្កន « The Race of Life, » 91-92; សូមមើលផងដែរ អាលម៉ា 34:32-34។
3. ថូម៉ាស អេស. ម៉នស្កន « The Race of Life, » 93; សូមមើលផងដែរ គោលលទ្ធិ និងសេចក្តីសញ្ញា 76:59-111 ។
4. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (ឆ្នាំ2007), ទំព័រ 211 ។
5. កុមារតូចៗអាចមានអំពើបាបទេ « ទាល់តែពួកគេចាប់ផ្តើមដឹងខុស និងត្រូវ » (សូមមើលគ. និង ស. 29:46-47) ។

តើពួកគេបានដឹងដោយរបៀបណា ?

ប្រធាន ខៀវចើរ អេសូ អុជដូហ្វ ជាទីប្រឹក្សា ទីពីរនៅក្នុងគណៈប្រធានទីមួយ បានផ្តល់ សារលិខិតមួយទៅបងប្អូនស្រីសមាគមសង្គ្រោះ អំឡុងការប្រជុំសមាគមសង្គ្រោះទូទៅ ឆ្នាំ 2011 ដែលប៉ះដល់ដួងចិត្តខ្ញុំ ហើយផ្តល់ក្តីសុខសាន្តដល់ ខ្ញុំ ។ លោកមានប្រសាសន៍អំពី ផ្កាកុំភ្លេចខ្ញុំតូចៗ និងរបៀបដែលគ្រប់គ្នាទាំងប្រាំ តំណាងឲ្យរឿងប្រាំ យ៉ាង ដែលយើងគួរតែចងចាំជានិច្ច ។¹

បន្ទាប់ពីការប្រជុំ កូនស្រីរបស់ខ្ញុំ អាណិត បាន ប្រាប់ខ្ញុំនូវរឿងមួយអំពីមិត្តរបស់នាង ចេស៊ី ដែល មានអាជីវកម្មលក់ម្ហូបអាហារតូចមួយ ។ ចេស៊ី ត្រូវ បានអ្នកដឹកនាំសមាគមសង្គ្រោះស្តេករបស់នាងសុំ ឲ្យធ្វើបង្កើតដើម្បីបម្រើ បន្ទាប់ពីការប្រជុំសមាគម សង្គ្រោះទូទៅ ។ ចេស៊ី បានប្រាប់អាណិតស្វាថា នាងដឹងភ្លាមនូវអ្វីដែលគួរធ្វើ—គឺនឹងចំនួន 250 ។ អាណិតស្វា បានស្ម័គ្រចិត្តជួយដឹកនាំទៅមជ្ឈមណ្ឌល

ស្តេក ។ ពេលដល់ថ្ងៃប្រជុំ អាណិតស្វាបានទៅជួយ នាង បានឃើញ ចេស៊ី ស្ទើរចង់យំ ។ នំបានរៀបរួចស្រេច ប៉ុន្តែចេស៊ី បានធ្វើបច្ចេកទេសទៅសាច់ញាតិម្នាក់ ដែល គាត់បាននិយាយថា វាមិនល្អស្អាតសម្រាប់ការប្រជុំ ទេ ។

ចេស៊ី បានសង្ស័យនឹងខ្លួននាង ។ នាងបាន សន្និដ្ឋានថា អ្នកដឹកនាំសមាគមសង្គ្រោះស្តេក នឹង រំពឹងចង់បានអ្វីមួយដែលល្អជាងនំសាមញ្ញរបស់ខ្លួន នេះ ។ នាងបានព្យាយាមទាំងព្រួយចិត្ត ដើម្បីរកវិធី តុបតែងនំឡើងវិញ ប៉ុន្តែពុំមានពេលទេ ។ នាង និង អាណិតស្វា បានយកនំនោះទៅ ដោយចេស៊ី មាន អារម្មណ៍ថា នាងបានធ្វើឲ្យស្រ្តីៗអន់ចិត្ត រហូតដល់ នាងបានប្រធាន អុជដូហ្វ មានប្រសាសន៍ ។

នៅពេលលោកមានប្រសាសន៍អំពី ផ្កាកុំភ្លេច ខ្ញុំតូចៗនោះ រូបភាពនៃផ្កាតូចៗពណ៌ខៀវ បាន

លេចឡើងនៅលើអក្រុង ។ វាជាផ្កាសាមញ្ញមួយ ប៉ុន្តែស្រស់ស្អាតណាស់ ដែលមានស្រទាប់ល្អិតៗដ៏ ស្អាត ។ សារលិខិតរបស់ប្រធាន អុជដូហ្វ បានប៉ះ ចំដួងចិត្តមនុស្សគ្រប់រូប នៅពេលគាត់បានសុំអង្វរ យើងកុំឲ្យខ្លាចនឹងផ្កាកុំភ្លេចៗនៅជុំវិញយើង ដែលយើងភ្លេចពីសេចក្តីពិតសាមញ្ញៗចំនួនប្រាំ ប៉ុន្តែសំខាន់ ដែលលោកបានបង្រៀនយើងនោះ ។

បន្ទាប់ពីការអធិស្ឋានបិទ បងប្អូនស្រីបានដើរទៅ សាលប្បវេណី ។ នៅពេលអាណិតស្វា និងចេស៊ី បាន ដើរចូល ពួកគេបានឃើញមនុស្សគ្រប់គ្នាឈរនៅ ជុំវិញកូន ហើយសួរថា « តើពួកគេដឹងដោយរបៀប ណាហ្នឹង ? »

នៅលើនំនីមួយៗ គឺមានលាបស្ករពណ៌ស ហើយ តុបតែងដោយផ្កាកុំភ្លេចខ្ញុំដែលមានស្រទាប់ប្រាំ យ៉ាងសាមញ្ញ ស្រស់ស្អាតនៅលើនោះ ។ ■

ប្រាណ អាស្រ័យ រដ្ឋអាស្រ័យណា ស.ហ.។

តំណត់ចំណាំ
1. សូមមើល ខៀវចើរ អេសូ អុជដូហ្វ « Forget Me Not » Ensign ឬ លីអាហ្សណា, ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 2011, ទំព័រ 120 ។

នាងបានរៀបរួចស្រេច ប៉ុន្តែចេស៊ី បានធ្វើបច្ចេកទេសទៅសាច់ ញាតិម្នាក់ ដែលគាត់បាននិយាយ ថា វាមិនល្អស្អាតសម្រាប់ការប្រជុំ សមាគមសង្គ្រោះទេ ។

ការសន្យាបានផ្តល់ក្តីសង្ឃឹមដល់ខ្ញុំ

បន្ទាប់ពីស្វាមីខ្ញុំ និងខ្ញុំរៀបការ យើងបានពរដោយមានកូនប្រុសម្នាក់ ។ នៅពេលខ្ញុំមើលស្នាមញញឹមគាត់ ហើយមើលទៅកែវភ្នែកគាត់ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍អរគុណណាស់ចំពោះព្រះវរបិតាស្នាម ។ កូនប្រុសរបស់យើងហាក់ដូចជាល្អិតខ្លះចំពោះខ្ញុំ ។ ស្វាមីខ្ញុំ និងខ្ញុំបានអរគុណព្រះអម្ចាស់រាល់ថ្ងៃ ចំពោះអំណោយដ៏មានតម្លៃដូច្នោះ ។

នៅថ្ងៃទី 19 ខែកុម្ភៈ ខ្ញុំបានរៀបចំដើម្បីត្រឡប់ទៅសាលារៀនវិញ សម្រាប់ឆ្នាំចុងក្រោយរបស់ខ្ញុំ ។ ស្វាមីខ្ញុំ និងខ្ញុំ មិនដឹងថា នៅថ្ងៃស្អែកឡើង កូនប្រុសសំណប់របស់យើង ឈឺក្តៅខ្លួនហើយចាកចេញពីជីវិតមែនស្លាប់នេះទេ ។

វាជាបទពិសោធន៍ដ៏លំបាកមួយសម្រាប់ខ្ញុំដើម្បីរំលឹក ។ សមាជិកក្នុងរូងយើង បានមកផ្ទះយើងដើម្បីលូងលោមចិត្តយើង ដោយមានឧតម្ភិរ និងទំនុកដំកើង ហើយអធិស្ឋានឲ្យយើង ។ ខ្លឹមរាយនឹងការចូលរួមរំលែកទុកដោយក្តីមេត្តារបស់ពួកគេប៉ុន្តែទុកសោករបស់ខ្ញុំចំពោះកូននៅតែមាន ។ ពេលណាខ្ញុំគិតពីគាត់ នោះខ្ញុំស្រក់ទឹកភ្នែកយ៉ាងខ្លាំង ។

រយៈពេលបួនថ្ងៃ បន្ទាប់ពីមរណភាពរបស់គាត់ ខ្ញុំត្រូវបានបំផុសគំនិតឲ្យសិក្សាសៀវភៅការបង្រៀនរបស់ប្រធានសាសនាចក្រ ៖ យូសែប ស្ទីវ ។ នៅពេលខ្ញុំកាន់សៀវភៅ ដៃខ្ញុំបានបើកទៅជំពូក ដែលមានចំណងជើងថា « ពាក្យសម្តីនៃក្តីសង្ឃឹម និងការលូងលោមចិត្តក្នុងគ្រាមានមរណភាព » ។ ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមអាន ហើយចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំងលើការបាត់បង់យ៉ាងសោកនាដកម្ម ដែលយូសែប និង អិមម៉ា បានរងទុក្ខ នៅពេលពួកគាត់ចាប់ផ្តើមគ្រួសារ ។ នៅពេលខ្ញុំអានដល់ពាក្យដកស្រង់មួយចេញពីសន្ទរកថាមួយ ដែលព្យាករណ៍បានផ្តល់ឲ្យនៅពិធីបុណ្យសពរបស់ក្មេងស្រីអាយុពីរឆ្នាំម្នាក់ ខ្ញុំទទួលអារម្មណ៍ដូចជាមានទឹកត្រជាក់ចាក់ស្រោចមកលើក្បាលខ្ញុំ ដែលរំលឹកគំនិតដ៏ក្រៀមក្រំរបស់ខ្ញុំ ។

ខ្ញុំបានហៅស្វាមីខ្ញុំ ។ យើងបានអានជាមួយ

គ្នា ៖ « ខ្ញុំ... បានសួរសំណួរថា ហេតុអ្វីបានជាទារក កុមារស្លូតត្រង់តូចៗ ត្រូវបានដកចេញពីយើង ។ ... ព្រះអម្ចាស់ដកយកមនុស្សជាច្រើនទៅ សូម្បីតែទារក ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចចៀសផុត... ទុក្ខសោក និងសេចក្តីអាក្រក់នៃពិភពលោកបច្ចុប្បន្ននេះ ពីព្រោះពួកគេបរិសុទ្ធនាស់ គួរឱ្យស្រឡាញ់ណាស់ ដែលមិនអាចរស់នៅលើផែនដីនេះ ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាត្រូវបានពិចារណាដោយត្រឹមត្រូវនោះ ជាការជំនួសឱ្យការទូញសោក នោះយើងមានមូលហេតុដើម្បីរីករាយ នៅពេលពួកគេត្រូវបានដោះចេញពីសេចក្តីអាក្រក់ ហើយយើងនឹងមានពួកគេម្តងទៀតក្នុងពេលឆាប់ៗ » ។

ព្យាករណ៍បានបន្ថែមថា ៖ « សំណួរមួយអាចត្រូវបានសួរថា— តើម្តាយនឹងមានកូនៗរបស់ពួកគេនៅក្នុងភាពអស់កល្បជានិច្ចឬទេ? » បាទ ! បាទ ! ម្តាយទាំងឡាយអ្នកនឹងមានកូនៗរបស់អ្នកវិញ ត្បិតពួកគេនឹងមានជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ច ពីព្រោះបំណុលរបស់ពួកគេត្រូវបានបង់ថ្លៃរួចហើយ » ។

នៅ ពេលខ្ញុំកាន់សៀវភៅ ខ្ញុំបានបើកទៅជំពូក ដែលមានចំណងជើងថា « ពាក្យនៃក្តីសង្ឃឹម និងការលូងលោមចិត្តនៅគ្រាមានមរណភាព » ។

ចាប់តាំងពីយើងបានអានពាក្យដ៏ល្អទាំងនោះ ការអធិស្ឋានរបស់គ្រួសារយើង គឺមានពេញដោយការថ្លែងអំណរគុណចំពោះ ការសន្យាថា តាមរយៈដង្ហាយធួនរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ យើងនឹងនៅជាមួយនឹងកូនប្រុសរបស់យើងម្តងទៀត ។

សព្វថ្ងៃនេះ យើងមានកូនដ៏ល្អពីរនាក់ ជាប្អូនរបស់កូនប្រុសដែលបានស្លាប់ទៅនោះ ។ យើងកំពុងបង្រៀនពួកគេអំពី សេចក្តីពិត និងដំណឹងល្អដ៏អស់កល្ប ដែលនឹងដឹកនាំពួកគេត្រឡប់ទៅព្រះវរបិតាស្នាមគេ និងព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់គេ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

ខ្ញុំដឹងថា សារលិខិតរបស់ព្យាករណ៍យូសែបស្ទីវអំពីជីវិតបន្ទាប់ពីសេចក្តីស្លាប់គឺជាការពិត ។ ខ្ញុំមានអំណរគុណជាដ្ឋានរហូតចំពោះក្តីសង្ឃឹមក្តីសុខសាន្ត ក្តីអំណរ និងសុភមង្គល ដែលមានដល់គ្រួសារយើង—ដែលនៅទាំងសងខាងនៃរាំងនន ។ ■

ចូលីណា ហ្វេមីន ឡាហ្វូស ធីហ្សេរីយ៉ា
 កំណត់ចំណាំ
 1. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (ឆ្នាំ 2007) ទំព័រ 176, 177 ។

ខ្ញុំមានអ្វីច្រើនណាស់ដើម្បីចែកចាយ

តែងតែបានគិតអំពីការត្រៀមខ្លួនសម្រាប់គ្រា មានអាសន្ន ក្នុងន័យថាជាការថែទាំគ្រួសារខ្ញុំ និងខ្លួនខ្ញុំ ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានរៀនដើម្បីមើលទៅការរៀបចំ តាមរបៀបខុសប្លែកមួយ នាព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យមួយ នៅ រដ្ឋហ្សឺរ៉ូជាប់ខាងក្បែរ ក្នុងឆ្នាំ 1992 ។ ព្រះអាន់ដ្រូ ជាព្រះដឹកនាំអាច បានបោកបក់មកលើសហរដ្ឋ ដែលបានរកគូសដល់រដ្ឋវ៉ាស្តីនីស្រស់ស្អាតមួយ នៅ រដ្ឋ ម៉ិស៊ីស៊ី រដ្ឋហ្សឺរ៉ូ ។

ខ្ញុំរស់នៅជាបណ្តោះអាសន្នតែម្នាក់ឯងនៅផ្ទះ មាត់ឆ្នេរមួយ រៀនកម្មវិធីវគ្គសិក្សារយៈពេលបីខែ សម្រាប់ការងាររបស់ខ្ញុំ ។ នៅពេលមានការព្រមាន អំពីព្រះ ហើយខ្ញុំដឹងថាយើងត្រូវជៀសចេញពីផ្ទះ របស់យើងនៅត្រឹមថ្ងៃត្រង់ នោះអ្នកធ្វើការបានកក់ បន្ទប់សណ្ឋាគារនៅឆ្ងាយពីមាត់សមុទ្រសម្រាប់ ក្រុមការងារ និងខ្ញុំ ។ ខ្ញុំបានបិទបង្អួច ហើយបាន ដាក់ទុករបស់របរខ្ញុំ ។

ដោយរំពឹងថាការិយាខ្ញុំ និងកូននឹងមកលេង រយៈពេលមួយអាទិត្យ នោះខ្ញុំបានទិញមួកអាហារ និងទឹកទុកជាមុន ល្មមសម្រាប់គ្រួសារខ្ញុំ ដែលមាន គ្នាប្រាំមួយនាក់ ។ ខ្ញុំធ្លាប់ដោយដឹងថា ខ្ញុំមាន

កន្លែងសុវត្ថិភាពដើម្បីទៅ ហើយមានម្ហូបគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីយកទៅជាមួយ ដែលអាចប្រើបានជាច្រើន សប្តាហ៍ ។

ពេលខ្ញុំរៀបចំចេញនៅម៉ោង 10:30 ព្រឹក ខ្ញុំ មានអារម្មណ៍ល្អ—អ្វីគ្រប់យ៉ាងមានរបៀប រៀបរយ ។ ខ្ញុំបានលុតជង្គង់ចុះអធិស្ឋាន អរគុណ ព្រះវរបិតាស្ម័គ្រចំពោះពរជ័យរបស់ខ្ញុំ ហើយបានសុំ ជំនួយរបស់ទ្រង់ ពេលមានព្រះដែលនឹងមកដល់ នោះ ។ ពេលខ្ញុំបញ្ចប់ការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ ព្រះ វិញ្ញាណបានបំផុសគំនិតខ្ញុំឲ្យនិយាយថា « បើមាន នរណាម្នាក់ត្រូវការជំនួយ សូមជួយខ្ញុំឲ្យជួបគាត់ ឬនាង » ។

ប៉ុន្មាននាទីបីនាទី មានស្រ្តីមេម៉ាយម្នាក់ ដែល មានវ័យ 80 ឆ្នាំ បានមកគោះទ្វារខ្ញុំ ។ គាត់និយាយ ថា « អូ ! ខ្ញុំសូមទោស » ។ « ខ្ញុំមកខុសបន្ទប់ ។ ខ្ញុំកំពុងរកមិត្តម្នាក់ » ។

គាត់មើលទៅមានការភិតភ័យ ។ ពេលខ្ញុំសួរ ថា តើខ្ញុំអាចជួយអ្វីបាន គាត់ហាក់ដូចជាព្រួយចិត្ត ហើយនិយាយថា គាត់មិនដឹងថាត្រូវធ្វើយ៉ាងណា ឬ ទៅកន្លែងណាទេ ។ ខ្ញុំបានសួរគាត់ថា គាត់រស់នៅ

ទីណា រួចយើងបានដើរជាមួយគ្នាទៅផ្ទះគាត់ បាន ស្ទង់មើលពីស្ថានភាពរបស់គាត់ ហើយគិតពី ជម្រើសរបស់គាត់ ។

ខ្ញុំបានប្រាប់គាត់ថា ក្រុមហ៊ុនខ្ញុំ អាចនឹងមាន កន្លែងមួយក្នុងបន្ទប់សណ្ឋាគាររបស់យើង ហើយខ្ញុំ បានអញ្ជើញគាត់ឲ្យស្នាក់នៅជាមួយក្រុមយើង ។ គាត់បានដកដង្ហើមធ្មេចចិត្ត ។ យើងបានប្រញាប់ ប្រញាល់រថខ្ទប់ ហើយចាក់សោផ្ទះគាត់ និង របស់របរ រួចហើយខ្ញុំបានរៀបចំឲ្យមិត្តម្នាក់បើកឡាន នាំគាត់ទៅសណ្ឋាគារ ។

ពេលខ្ញុំរៀបចំនឹងចាកចេញ នោះមានស្រ្តី មេម៉ាយពីររូបទៀត បានសុំជំនួយ ។ ខ្ញុំបានជួយ ពួកគាត់កុំឲ្យបារម្ភ ដូច្នោះពួកគាត់អាចគិតបាន ច្បាស់ ហើយរកមើលកន្លែងដើម្បីជ្រកកោនបាន ។ នៅពេលខ្ញុំបានលើកវ៉ាលីមកពីមិត្តរូបការងារខ្ញុំមួយ ទៀត នោះមានស្រ្តីមេម៉ាយចំណាស់ម្នាក់ទៀត មកសុំជំនួយ ។ យើងបានដាក់របស់របរដែលអាច បែកបាក់របស់គាត់ នៅកន្លែងមានសុវត្ថិភាព ហើយ បានជួយគាត់ត្រៀមខ្លួនចាកចេញ ។

ស្របពេលនោះដែរ មិត្តរូបការងារផ្សេងទៀត បានអញ្ជើញនិសិត្យពីរនាក់ដែលរស់នៅឆ្ងាយពី មាត់សមុទ្រមកនៅក្នុងក្រុមយើង នៅក្នុងសណ្ឋាគារ ផងដែរ ។ អាហារដែលពួកគេមាន គឺមានតែអាហារ សំរន់ និងទឹកមួយដប (.95 លីត្រ) ប៉ុណ្ណោះ ។ សំណាងល្អ ខ្ញុំមានអាហារយ៉ាងច្រើនដើម្បីចែក រំលែក មិនត្រឹមតែជាមួយពួកគាត់ ប៉ុន្តែជាមួយនឹង មនុស្សផ្សេងទៀតផងដែរ ។

ឱនោះជាពរជ័យណាស់ ដែលត្រូវបានរៀបចំ និងដឹកនាំដោយព្រះអម្ចាស់ ។ រឿងនេះ បានឲ្យខ្ញុំ ផ្តល់នូវឥទ្ធិពលស្ងប់ស្ងាត់មួយ អំឡុងពេលមាន អាសន្ន ហើយដើម្បីខ្ញុំអាចចំណាយពេលស្ទើរតែ ទាំងអស់របស់ខ្ញុំ ជួយដល់អ្នកដទៃដោយពុំបារម្ភ អំពីខ្លួនឯង ។ ខ្ញុំបានទទួលបាននូវការសរសើរ មួយកម្រិតទៀត ចំពោះដំបូន្មានមកពីអ្នកដឹកនាំ បញ្ជីជិតភាពរបស់យើងឲ្យត្រៀមខ្លួន ។ ■

ប្រទេស ហ្វីលីពីន រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា ស.វ.២១

៣ លុខ្ញុំសួរថា តើខ្ញុំអាច ជួយអ្វីបាន គាត់ហាក់ ដូចជាព្រួយចិត្ត ហើយ និយាយថា គាត់មិន ដឹងថាត្រូវធ្វើយ៉ាងណា ឬទៅកន្លែងណាទេ ។

ការរង់ចាំព្រះអាទិត្យរះ

ស្រី មោលបានគ្របបន្ទប់ក្នុងភាពងងឹត ពេលខ្ញុំដេកស្តាប់ការដកដង្ហើមស្នាមរបស់ខ្ញុំដោយព្យាយាមគិតថា គាត់កំពុងសម្រានប្លយ៉ាងណា ។ វាបានត្រឹមតែពីរថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ រាប់តាំងពីថ្ងៃដែលកូនស្រីអាយុ 12 ឆ្នាំរបស់យើងបានស្លាប់ទៅ ដោយសារគ្រោះថ្នាក់មួយរំពេចមួយ ។ ខ្ញុំបានបិទភ្នែកម្តងទៀត ប៉ុន្តែខ្ញុំពុំដេកសោះ ។ ដួងចិត្តខ្ញុំគិតដល់កូនស្រីខ្ញុំ ។ រាល់ចំណេះដឹងអំពីផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ពុំអាចសម្រាលការឈឺចាប់ក្នុងការបាត់បង់នាងបានទេ ។

ពេលហៀបភ្លឺ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ដ៏ខ្លាំងក្លាមួយភ្លាម ។ ព្រះអាទិត្យនឹងរះក្នុងពេលឆាប់ៗ ហើយក្នុងគំនិតខ្ញុំ ខ្ញុំបានមើលឃើញផ្ទៃមេឃមានពន្លឺពណ៌ផ្កាឈូក ។ កូនស្រីរបស់ខ្ញុំ ស្រឡាញ់ពណ៌ផ្កាឈូក ។ ព្រះអាទិត្យរះឡើងពណ៌ផ្កាឈូក នឹងជាអ្វីដែលខ្ញុំត្រូវការមាន ដើម្បីមានអារម្មណ៍ថានៅជិតនាងម្តងទៀត ។

ខ្ញុំបានខ្សឹបប្រាប់ស្វាមីខ្ញុំដែលកំពុងងងុយនៅឡើយថា « តោះយើងទៅមើលព្រះអាទិត្យរះ » ។

យើងបានឈរនៅលើផ្លូវចូលផ្ទះ បែរទៅទិសខាងកើត រង់ចាំ ហើយរង់ចាំទៀត... ។ ទោះជាមេឃភ្លឺភ្លឺ ក៏ព្រះអាទិត្យពុំបានលេចចេញមកពីពពកដែរ ។

ខ្ញុំបានផ្តេកក្បាលខ្ញុំនៅលើស្មារប្តីខ្ញុំ ហើយដកដង្ហើម ដោយព្យាយាមធ្វើពិរេចថា វាមិនអីទេ ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់បានបន្ថែមទៀត ។ ខ្ញុំត្រូវការបន្ថែមទៀត ។ ប្រាកដណាស់ ព្រះវរបិតាស្នូត អាចប្រទានដល់ខ្ញុំនូវក្តីប្រាថ្នានេះ បន្ទាប់ពីបានយកកូនស្រីជាទីស្រឡាញ់របស់យើងទៅផ្ទះជួបនឹងទ្រង់វិញហើយនោះ ។

ពេលស្វាមីខ្ញុំងាកដើរទៅក្នុងផ្ទះវិញ មើលទៅខាងក្រោយយើងទៅទិសខាងលិច គាត់បាននិយាយថា « មើលនំ ! »

ខ្ញុំបានងាកមើល ។ នៅខាងក្រោយយើងពពកបានពេញដោយពន្លឺពណ៌មាសស្រាលៗដ៏ស្រស់ស្អាតនៅជុំវិញវា ។ ខ្ញុំបានស្ញើច ហើយក៏បានស្រក់ទឹកភ្នែក ។ វាមានភាពស្រស់ស្អាតជាង

ដែលខ្ញុំបានគិតទៅទៀត ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ដូចជាវាជាការឱបមកពីកូនស្រីរបស់យើង ។ ខ្ញុំបានដឹងថា ព្រះវរបិតាស្នូត បានដឹងពីការឈឺចាប់ក្នុងដួងចិត្តរបស់ខ្ញុំ ហើយកំពុងតែបញ្ជូននូវការសន្យានៃក្តីសង្ឃឹមសម្រាប់អនាគត—ជាការរំព្យកដ៏ទន់ភ្លន់មួយអំពីគ្រួសារដ៏អស់កល្បជានិច្ច និងរាល់គ្រាដ៏ស្រស់ស្អាតដែលនឹងមកដល់ ។

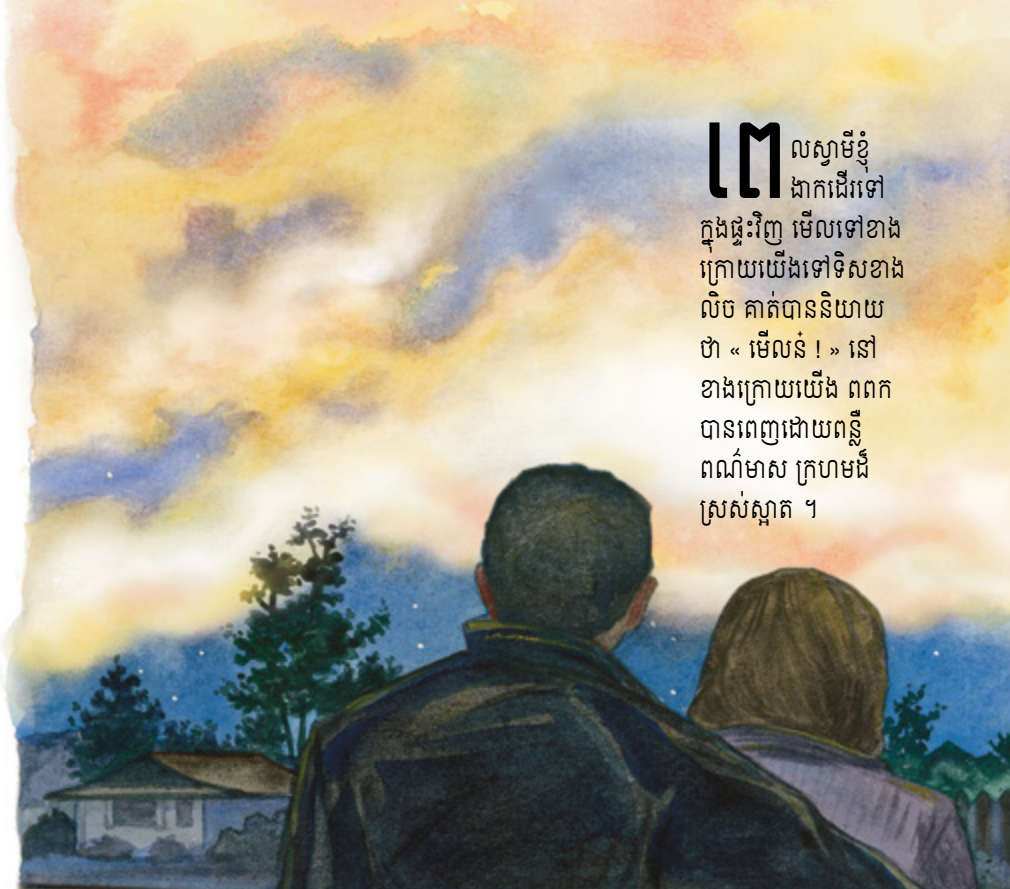
ខ្ញុំបានគិតជារឿយៗអំពីគ្រាដ៏ស្រស់ស្អាតនោះ ហើយនឹងការរំពឹងទុកថ្មីមួយ ដែលបានផ្តល់មកឲ្យខ្ញុំ ។ តើដែលមាននរណាទន្ទឹងចាំព្រះអាទិត្យរះនៅទិសខាងលិចនោះ ? ប៉ុន្តែនោះគឺជាកន្លែងដែលអព្ភតហេតុរបស់ខ្ញុំកំពុងរង់ចាំ ។ តើមានពរជ័យ និងអព្ភតហេតុច្រើនប៉ុណ្ណាទៀត ដែលខ្ញុំបានខកខាន ដោយសារតែវាមកពីកន្លែងដែលខ្ញុំរំពឹងទុកនោះ ? តើមានប៉ុន្មានដងដែលខ្ញុំផ្តោតទៅលើអ្វីដែលខ្ញុំគិតថាគួរតែមាន ហើយបានខកខាននូវសិរីល្អរបស់វានោះ ?

យើងបានអធិស្ឋានមិនដាច់សុំអព្ភតហេតុ

មួយ ដែលត្រូវបានបដិសេធ ប៉ុន្តែពេលខ្ញុំបានមើលជុំវិញដោយការទស្សនៈថ្មីរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំមើលឃើញអព្ភតហេតុនៃជីវិតបួននាក់បានល្អប្រសើរឡើង តាមរយៈការបរិច្ចាគសិរីរាងរបស់កូនស្រីយើងអព្ភតហេតុនៃក្តីស្រឡាញ់របស់គ្រួសារ និងសាមគ្គីភាពក្នុងផ្ទះ និងអព្ភតហេតុនៃការបម្រើ ។ ខ្ញុំមានការសោកស្តាយយ៉ាងខ្លាំង ប៉ុន្តែខ្ញុំមានក្តីសង្ឃឹមដ៏មានអំណាចពេញព្រលឹងខ្ញុំផងដែរ ជាមួយនឹងព្រះអាទិត្យរះដ៏ត្រចះត្រចង់នីមួយៗ ព្រះអាទិត្យលិចនីមួយៗ និងផ្កាពណ៌ផ្កាឈូកនីមួយៗដែលនៅតាមផ្លូវខ្ញុំ ។

ឥឡូវដូចដែលព្រះអាទិត្យរះ ខ្ញុំមើលទៅទិសខាងកើត ហើយងាកទៅមើលនៅទិសខាងលិច ។ ខ្ញុំញញឹមដោយការដឹងថា តែងតែមានអព្ភតហេតុ និងពរជ័យជានិច្ច—ហើយថា ព្រះអាទិត្យនឹងតែងតែរះពីលើភាពសោកសៅរបស់យើង បើយើងអនុញ្ញាត ។

■
ធួលៀ ក៏ហ្គឺរី រដ្ឋ អូហៃអូ ស.វ.រ.រ

៣ លស្វាមីខ្ញុំ ងាកដើរទៅក្នុងផ្ទះវិញ មើលទៅខាងក្រោយយើងទៅទិសខាងលិច គាត់បាននិយាយថា « មើលនំ ! » នៅខាងក្រោយយើង ពពកបានពេញដោយពន្លឺពណ៌មាស ក្រហមដ៏ស្រស់ស្អាត ។

តើការរស់នៅដោយមន្ទ្រានិក
ភាសា អាកប្បកិរិយា និង
រូបរាងកាយ ជួយយើងបញ្ចាំង
ពន្លឺ និងសិរីល្អនៃព្រះដោយ
របៀបណា ?

បើភ្នែករបស់អ្នកមើលស្មោះចំពោះ

សិរីល្អរបស់ខ្ញុំ

ដោយខាតិរិន នៃលសន និង ហែឌី ម៉ាក ឌនឃី

នៅ ក្នុងក្រុមប្រឹក្សាស្ថានសួគ៌មុន
ជីវិតនេះ ពេលព្រះយេស៊ូវ
គ្រីស្ទ បានស្ម័គ្រចិត្តដើម្បីធ្វើជា
ព្រះអង្គសង្គ្រោះយើង ទ្រង់មានបន្ទូលទៅព្រះបិតា
ថា « សូមឲ្យព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គបានសម្រេច
ហើយសូមឲ្យសិរីល្អរបស់ព្រះអង្គបានជាប់រាល់ផង
ព្រះអង្គរហូត (ម៉ូសេ 4:2) ។

ព្រះអម្ចាស់ តែងតែធ្វើជាគំរូនៃការថ្វាយសិរីល្អ
ដល់ព្រះបិតា ។ អំឡុងពេលការបម្រើក្នុងជីវិតមែង
ស្លាប់របស់ទ្រង់ ព្រះអង្គសង្គ្រោះពុំដែលខ្វល់ពី
ព្រះអង្គទ្រង់ទេ ទ្រង់ប្រាប់អ្នកដើរតាមទ្រង់ឲ្យទៅរក
ព្រះបិតា បង្រៀនថា « អ្នកណាដែលជឿដល់ខ្ញុំ នោះ
មិនមែនជឿដល់ខ្ញុំ គឺជឿដល់ព្រះអង្គដែលចាត់ឲ្យខ្ញុំ
មកនោះវិញ » (យូហាន 12:44) ។ ព្រះអង្គសង្គ្រោះ
យើង បង្រៀនយើងអំពីសារៈសំខាន់នៃភាពមន្ទ្រានិក
ទាំងក្នុងអាកប្បកិរិយា រូបរាងកាយ ពាក្យសម្តី និង
ទង្វើ ។

ក្នុងការលះបង់របស់ពួកគេ ដើម្បីធ្វើតាម
ព្រះអង្គសង្គ្រោះ មជ្ឈិមវ័យវ័យក្មេង បានដកស្រង់
នៅក្នុងអត្ថបទនេះ ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីអារម្មណ៍
ខាងក្នុង និងខាងក្រៅរបស់ពួកគេ អំពីភាពមន្ទ្រានិក
ហើយចែកចាយពីរបៀបដែលការតាំងចិត្តរបស់
ពួកគេ ដើម្បីថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ បានដុសខាត់
អត្តចរិករបស់ពួកគេ ហើយបានដឹកនាំសកម្មភាព
របស់ពួកគេ ។

សូមថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ ហើយបញ្ចាំងពន្លឺចេញទៅ
យើងនឹងស្គាល់ពីរបៀបដើម្បីមានភាពមន្ទ្រានិក
ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះកាន់តែល្អ ពេលយើងយល់
ថា ភាពមន្ទ្រានិកជាអ្វីឲ្យពិតនោះ ។ *សៀវភៅពិត*
ចំពោះសេចក្តីជំនឿ ពន្យល់ថា ៖ « ភាពមន្ទ្រានិក គឺជា
អាកប្បកិរិយានៃភាពរាបសារ ហើយមានសុភារធម៌
ក្នុងការស្លៀកពាក់ ការតុបតែងខ្លួន ភាសា និង
អាកប្បកិរិយា ។ បើអ្នកមានភាពមន្ទ្រានិក អ្នកពុំគិត
យកចិត្តទុកដាក់តែលើខ្លួនឯងនោះទេ ។ ផ្ទុយទៅ
វិញ អ្នកនឹងស្វែងរក < តម្កើងព្រះនៅក្នុងរូបកាយ
ហើយក្នុងវិញ្ញាណនៃអ្នករាល់គ្នា > (កូរិនថូសទី 1
6:20) ។¹

នៅពេលយើងរៀនបង្ហាញភាពមន្ទ្រានិកដូចជា
ព្រះអង្គសង្គ្រោះ នោះយើងស្វាគមន៍ព្រះវិញ្ញាណឲ្យ
ចូលក្នុងជីវិតរបស់យើង ដែលបំពេញតាមការសន្យា
ថា « បើសិនជាភ្នែករបស់អ្នកស្មោះស្ម័គ្រទាំងស្រុង
ទៅចំពោះសិរីល្អរបស់ [ព្រះ] នោះ [រូបកាយ]
របស់អ្នកទាំងមូលនឹងបានពោរពេញទៅដោយ
ពន្លឺ » (គ&ស 88:67) ។ នៅពេលអ្នកអានពីរបៀប
ដែលយុវមជ្ឈិមវ័យដទៃទៀត យល់អំពីភាពមន្ទ្រានិក

នោះអ្នកអាចពិចារណាអំពីរបៀបបង្កើនពន្លឺខាង
វិញ្ញាណផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក តាមរយៈការកែសម្រួល
ដើម្បីកែលម្អការតាំងចិត្តផ្ទាល់ខ្លួនហើយសម្តែងនូវ
ភាពមន្ទ្រានិកនៅខាងក្រៅខ្លួន ។

ចូរមានភាពមន្ទ្រានិកភាសា និងអាកប្បកិរិយា
« ពាក្យសម្តី និងសកម្មភាពរបស់អ្នក អាច
មានឥទ្ធិពលដ៏ខ្លាំងមួយចំពោះខ្លួនអ្នក និងអ្នក
ដទៃ ។ ចូរសម្តែងពីខ្លួនអ្នក តាមរយៈភាសា និង
សកម្មភាពស្ម័គ្រវិជ្ជមាន និងលើកតម្កើង ដែលនាំ
សុភមង្គលទៅដល់អ្នកទាំងឡាយដែលនៅជុំវិញ
អ្នក ។ កិច្ចខិតខំដើម្បីមានភាពមន្ទ្រានិករបស់អ្នក
ទាំងខាងពាក្យសម្តី និងទង្វើ នាំឲ្យមានការរំណនាំ
និងការលូតលាចិត្តមកពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកាន់
តែខ្លាំងឡើង » ។²

ជាចា សើរហ្គីណា ស្ទីកូ នៃទីក្រុង វ៉ូឡូក្រាដ
ប្រទេសរ៉ុស្ស៊ី បានពន្យល់ថា យើងមានភាពមន្ទ្រានិក
ក្នុងការនិយាយស្តីរបស់យើង នៅពេលយើងប្រព្រឹត្ត
នឹងអ្នកដទៃដោយការគោរព ហើយប្រើ « សម្លេង
ទន់ភ្លន់ និងបង្ហាញពីគំនិតរបស់យើងដោយ

ស្ងប់ស្ងាត់ ដែលគ្មានការប្រើពាក្យមិនត្រឹមត្រូវ ឬ គ្រោតគ្រោត » ។ ភាសារមទម្ង គឺជាភាសាពុំ និយាយដើមគេ ពុំចំអកឡកឡើយ ព្រិះគន់ ហើយពុំ បញ្ជីចិត្តគេ ។ ពុំបន្ទាបបន្ថោកអ្នកដទៃ ឬនិយាយ បំភ្លើសសោះឡើយ ភាសារមទម្ងជាការបង្ហាញ ដោយចិត្តល្អ និងទទួលស្គាល់ទេវភាពនៃកូនចៅ របស់ព្រះវរបិតាស្នូតដោយសាមញ្ញវិញ ។

ការនិយាយស្តីរបស់យើង ក៏គួរតែបង្ហាញនូវ ការគោរពដល់ក្រុមព្រះផងដែរ ៖ « ចៀសវាងពី ការនិយាយស្តីដែលក្រខ្វក់ និងគ្មានគិតពិចារណា

« ភាពរមទម្ង គឺជាអាកប្បកិរិយា នៃភាពរាបស ហើយមានសុដីរធម៌ ក្នុងការស្លៀកពាក់ ការតុបតែងខ្លួន ភាសា និងអាកប្បកិរិយា ។ បើអ្នក មានភាពរមទម្ង អ្នកពុំគិតយកចិត្ត ទុកដាក់តែលើខ្លួនឯងនោះទេ » ។

ប្រើព្រះនាមព្រះដោយមិនគោរពកោតខ្លាច ដែលជា រឿងទូទៅក្នុងពិភពលោក ។ . . . ធម្មជាតិមិនគោរព កោតខ្លាចនៃភាសាដូច្នោះ . . . ធ្វើឲ្យអសមត្ថភាព របស់យើង ដើម្បីទទួលការបំផុសគំនិតនៃ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដោយស្ងៀមស្ងាត់ » ។³

ការនិយាយដើមគេ និងការចំអក អាចធ្វើឲ្យ ខូចទំនាក់ទំនង ដូចជាការនិយាយអសុរសផងដែរ ឯការនិយាយរមទម្ង បណ្តុះនូវការតាំងចិត្តដ៏ ជ្រាលជ្រៅចំពោះព្រះ ហើយ ដូចជា ខេលលី ប្រ៊ី នៅ រដ្ឋយូថាហ៍ ស.រ.អា បានពន្យល់ថា « ជួយបង្កើន សមត្ថភាពដើម្បីស្តាប់នាទំនាក់ទំនងវិជ្ជមានជាមួយ អ្នកដទៃ ។ ការនិយាយរមទម្ងរបស់យើង ជួយយើង ឲ្យទាញយកសក្តានុពលពីអ្នកដទៃ » ។

ភាពរមទម្ងក្នុងភាសានិយាយ និងភាពរមទម្ង ក្នុងអាកប្បកិរិយា ដើរទៅទន្ទឹមគ្នា ។ ម៉ែ អូលសុន នៃរដ្ឋយូថាហ៍ បាននិយាយថា « វាសំខាន់ណាស់ ដើម្បីមានភាពរមទម្ងក្នុងភាសានិយាយ និង អាកប្បកិរិយា ដោយសារវាបង្ហាញថា អ្នកជា នរណា ហើយនឹងតម្លៃអ្នក » ។ មនុស្សកត់សម្គាល់ នៅពេលពាក្យសម្តី និងសកម្មភាពពុំដើរស្របគ្នា ។ ភាសារបស់យើង ដែលលើកតម្កើងអ្នកដទៃ និង ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ គួរតែត្រូវបានដើរអមជាមួយ នឹងសកម្មភាព ។ តាមរយៈសកម្មភាពនៃការបម្រើ និងសណ្តានចិត្តល្អ នោះយើងបង្ហាញពីការតាំងចិត្ត យើង ដើម្បីលើកតម្កើងអ្នកដទៃ ហើយគោរពព្រះ កាន់តែខ្លាំងឡើងនៅក្នុងពាក្យសម្តីរបស់យើង ។ គំរូ នៃភាពជាសិរិល្អរបស់យើង ក្នុងពាក្យសម្តី និងទង្វើ អាចមានឥទ្ធិពលសម្រាប់សេចក្តីល្អ ។

ខារី ខារសុន នៃរដ្ឋកូឡុរ៉ាដូ ស.រ.អា បាន និយាយថា « ខ្ញុំមានអំណរគុណណាស់ចំពោះភាព រមទម្ងក្នុងអាកប្បកិរិយា និងពាក្យសម្តី » ។ « មាន អ្វីមួយដ៏ល្អនៅក្នុងនរណាម្នាក់ ដែលរាបសារ ហើយ ពុំធ្វើរឿងសម្រាប់ជម្រុញឲ្យមានការចាប់អារម្មណ៍ ។ អ្នកទាំងឡាយដែលនិយាយដោយរមទម្ង ក្លាយជា ឧបករណ៍ដ៏មានអានុភាពសម្រាប់ព្រះ » ។

ចូរមានភាពរមទម្ងក្នុងការស្លៀកពាក់ និងអារម្មៈខាងក្រៅ

ប៉ុល ខេវ រដ្ឋយូថាហ៍ បាននិយាយថា « ភាព រមទម្ង [ក្នុងការស្លៀកពាក់] ជួយយើងទាញ សក្តានុពលចេញពីក្នុងខ្លួនយើង តាមរយៈការជួយ ឲ្យយើង ផ្ដោតទៅខាងវិញ្ញាណ ជាជាងមនុស្សខាង សាច់ឈាម » ។ តាមរយៈការស្លៀកពាក់រមទម្ង នោះយើងលើកទឹកចិត្តអ្នកដទៃឲ្យស្គាល់យើង ហើយអរគុណយើងចំពោះបុគ្គលិកលក្ខណៈ និង អត្តចរិតរបស់យើង ជាជាងរូបរាងខាងក្រៅរបស់ យើង ។

របៀបដែលយើងស្លៀកពាក់ ពុំគ្រាន់តែជាសញ្ញា ដល់អ្នកដទៃ អំពីរបៀបដែលពួកគេគួរប្រព្រឹត្តនឹង យើងប៉ុណ្ណោះទេ តែវាក៏ជាឥទ្ធិពល នៃរបៀបដែល យើងមើល និងប្រព្រឹត្តចំពោះខ្លួនយើងផងដែរ ។ លូអ៊ីស ជា ក្រសួង ជុញី បាននិយាយថា « យើង

រៀនពីដំណឹងល្អថា រូបកាយយើងគឺជាអំណោយ ទានមួយមកពីព្រះ » ។ « រូបកាយយើង ជួយយើង រីកចម្រើន និងប្រែក្លាយដូចជាព្រះវរបិតាយើង ។ សម្រាប់មូលហេតុនេះ វាសំខាន់ ដើម្បីស្លៀកពាក់ រមទម្ង ។ តាមរយៈការធ្វើដូច្នោះ នោះយើងបង្ហាញ ដល់ព្រះ និងអ្នកដទៃថា យើងបានគោរពដល់ អំណោយទាននេះ និងគោរពអ្នកដទៃ » ។⁴

ខារី ពន្យល់ថា « ការស្លៀកពាក់មិនរមទម្ង គឺ ជាការបង្ហាញរូបកាយ ដូចជាកម្មវត្ថុរាងកាយ មួយដោយចេតនា ដែលផ្តាច់ចេញពីវិញ្ញាណជាមួយ បុគ្គលិកលក្ខណៈ និងអត្តចរិត ។ ការធ្វើជាមនុស្ស មានភាពរមទម្ង ទោះជាពេលខ្លះ ខ្ញុំត្រូវចំណាយ ប្រាក់ច្រើន និងពេលវេលាច្រើនក្តី ក៏វាបានជួយខ្ញុំឲ្យ ដឹងថា រូបកាយខ្ញុំ គឺជាឧបករណ៍នៃវិញ្ញាណដ៏មាន តម្លៃមួយ ជាមួយនឹងសក្តានុពល និងជោគវាសនា ដ៏ទេវភាព ជាបុគ្គលិកលក្ខណៈ និងបានចិញ្ចឹមបីបាច់ ដោយឪពុកម្តាយស្នូត ។ វាត្រូវការនូវការមើលថែ និងការគោរព ច្រើនជាងដែលពិភពលោកផ្តល់ឲ្យ វា » ។

« សៀវភៅពិតចំពោះសេចក្តីជំនឿ បង្រៀនថា ៖ « បន្ថែមពីលើការចៀសវាងពី [ការស្លៀកសំលៀក បំពាក់មិនរមទម្ង] អ្នកគួរតែចៀសវាងពីអាការៈ ស្លៀកពាក់ និងម៉ូតសក់ដែលហួសហេតុផងដែរ ។ ការស្លៀកពាក់ ការតុបតែងខ្លួន និងឥរិយាបថ តែងតែស្អាតស្អំ និងស្អាតបាត មិនត្រូវមានសភាព មិនយកចិត្តទុកដាក់ ឬមិនសមរម្យនោះឡើយ » ។⁵ ក្នុងរបៀបដែលយើងស្លៀកពាក់ និងបង្ហាញខ្លួន យើង នោះយើងផ្តល់ការគោរពរបស់យើងដល់ព្រះ ដល់ខ្លួនយើង និងអ្នកដទៃ ។

ការតាំងចិត្តដើម្បីនៅខ្ជាប់ខ្ជួន

នៅពេលយើងព្យាយាមធ្វើតាមបទដ្ឋាន ដំណឹងល្អនៃភាពរមទម្ង នោះយើងបង្ហាញ ការតាំងចិត្តរបស់យើង តាមរយៈភាពខ្ជាប់ខ្ជួន ការ គោរពបទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអម្ចាស់គ្រប់ពេល ជាជាង តែពេលណាដែលមានភាពងាយស្រួលនោះ ។

ការតាំងចិត្តពិត គឺតែងតែចាក់ឫសក្នុង គោលការណ៍ដំណឹងល្អ ។ អាទិត្យ រ៉ូប៊ីត

នៃរដ្ឋយូថាហ៍ ពន្យល់ថា « ភាពរមទម្យ គឺជាសភាវនៃគំនិត ជាបំណងប្រាថ្នាមួយ ដើម្បីដើរជាប្រចាំនៅក្នុងការយល់ដឹងពីដំណឹងល្អ និងផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ » ។ នៅពេលយើងជ្រមុជខ្លួនយើងទៅក្នុងដំណឹងល្អ នោះការផ្លាស់ប្តូរចិត្តជឿយើង អាចនឹងចាក់ឫសជ្រៅ ហើយបង្កើនបំណងប្រាថ្នាយើង ក្នុងការរស់នៅតាមគោលការណ៍ដំណឹងល្អ ។

កាលយល់ដឹងពីលក្ខណៈដ៏ទេវភាពរបស់អ្នក

ការអនុវត្តភាពរមទម្យយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន ជួយយើងឲ្យយល់ និងអរគុណចំពោះសិទ្ធិពីកំណើតរបស់យើង ហើយចំណេះដឹងអំពីលក្ខណៈដ៏ទេវភាពរបស់យើង អាចជួយបំផុសយើងឲ្យកាន់តែមានភាពរមទម្យ ។ វ៉ាហ្វេលឡា ហ្វ្រែនីនៃ នៃហ្វ្រែនីនៃ ប្រទេសអ៊ីតាលី ពន្យល់ថា « ភាពរមទម្យ ប្រទានពរដល់ជីវិតខ្ញុំ ដោយសារវាជួយខ្ញុំមានអារម្មណ៍ដូចជាខ្ញុំជាបុត្រីដ៏ពិសេសម្នាក់របស់ព្រះវរបិតាស្នូតយើង ហើយចំណេះដឹងនោះ បានជួយខ្ញុំឲ្យចង់មានភាពរមទម្យ » ។

ការអនុញ្ញាតឲ្យពិភពលោក កំណត់ថាយើងជានរណា វាអាចបង្កការគោរពខ្លួនរបស់យើង ។ ដូលីណា អូណា នៃរដ្ឋយូថាហ៍ បានពិពណ៌នា

បទពិសោធន៍នាងថា ៖ « មុនពេលខ្ញុំបានទទួលទីបន្ទាល់អំពីគោលការណ៍នៃភាពរមទម្យ ខ្ញុំពុំមានអារម្មណ៍រីករាយ និងមានសុវត្ថិភាពខាងវិញ្ញាណទេ ។ ការទុកឲ្យពិភពលោក កំណត់ថាខ្លួនខ្ញុំជានរណា គឺជាការពិការខាងវិញ្ញាណ និងអស់សង្ឃឹមដោយសារការរំខានរបស់ពិភពលោក ជាមួយនឹងរឿងខាងសាច់ឈាម ហើយរឿងខាងរាងកាយ គឺឃោរឃៅ និងឥតមត្តា ។ ទីបំផុត ខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តឈប់ស្តាប់តាមលោកិយ ហើយទុកឲ្យទំនាក់ទំនងរបស់ខ្ញុំជាមួយព្រះ ជាអ្នកកំណត់ខ្ញុំជានរណាវិញ នោះជីវិតខ្ញុំបានស្រាកស្រាន្ត មានសេរីភាព និងសប្បាយរីករាយច្រើនជាង ។ នៅពេលយើងស្វែងរកការអនុម័តពីព្រះវរបិតាស្នូត ជំនួសឲ្យលោកិយ នោះយើងនឹងរកឃើញក្តីអំណរដ៏មហិមាជាងក្នុងជីវិត និងជម្រុញទឹកចិត្តឲ្យកាន់តែមានភាពរមទម្យ ។

រស់នៅជីវិតរមទម្យ

ហ្គាលីណា វិកត្រូណា សាវល្យក នៃណូវ៉ូស៊ីប៊ីស្ក ប្រទេសរុស្ស៊ី បាននិយាយថា « ភាពរមទម្យ គឺត្រូវបានបង្ហាញនៅគ្រប់អ្វីដែលយើងធ្វើ ៖ ការនិយាយរបស់យើង អាការៈខាងក្រៅរបស់យើង ទង្វើរបស់យើង និងសូម្បីតែកន្លែងដែលយើងទៅលេង » ។ ការរស់នៅដោយរមទម្យ គឺមានទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធនឹងការតាំងចិត្តរបស់យើងចំពោះដំណឹងល្អ និងទំនាក់ទំនងរបស់យើងជាមួយព្រះ ។

ភាពរមទម្យពិត គឺជាបណ្តុំនៃអាកប្បកិរិយា និងឥរិយាបថ ។ ការធ្វើការកែលម្អ ទាំងអាកប្បកិរិយា ឬគំនិតរបស់យើង នឹងជួយយើងកែលម្អអ្នកដទៃ ។ ការមានភាពរមទម្យនៅក្នុងអាកប្បកិរិយា និងអាការៈខាងក្រៅ ដោយគ្មានការអភិវឌ្ឍការតាំងចិត្តពេញមួយជីវិត រវាងយើងមិនឲ្យទទួលបានជ័យពេញលេញនៃការរស់នៅដោយរមទម្យ ។ ហើយការជឿថាខ្លួនយើង ជាមនុស្សរមទម្យ ដោយពុំធ្វើព្រមគ្នានឹងសកម្មភាពរបស់យើង គឺជាការបញ្ឆោតខ្លួនឯង ។^៦

នៅក្នុងបរិបទអំពីភាពរមទម្យ ដើម្បីនិយាយថា ភ្នែករបស់យើងមើលស្មោះចំពោះសិរីល្អរបស់

ព្រះ មានន័យថា យើងតាំងចិត្តទាំងក្នុង និងក្រៅខ្លួន យើងដើម្បីរស់នៅដោយភាពរមទម្យ ។ ក៏ដូចជា កែវភ្នែក ត្រូវមើលឆ្ពោះទៅព្រះ នោះអាការៈខាងក្រៅ និងសកម្មភាពយើង ត្រូវតែស្របគ្នាជាមួយនឹងគោលការណ៍នៃភាពរមទម្យផងដែរ ។ ប៉ុន្តែការគ្រាន់តែមានកែវភ្នែកមើលឆ្ពោះទៅព្រះ វាពុំធ្វើឲ្យស្មោះចំពោះសិរីល្អរបស់ទ្រង់ទេ វាត្រូវតែផ្តោតទៅលើទ្រង់ ។ ដូចគ្នានេះដែរ សម្លៀកបំពាក់ និងការតុបតែងខ្លួនរមទម្យ ត្រូវតែមានអមដោយទស្សនៈនៃគោលការណ៍ដ៏អស់កល្បជានិច្ច ។

នៅពេលយើងបែកភ្នែកយើងទៅកាន់ព្រះ នោះយើងនឹងអាចផ្តោតចក្ខុវិស័យទៅលើទ្រង់បានកាន់តែងាយស្រួល ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត នៅពេលយើងផ្តោតចក្ខុវិស័យរបស់យើងទៅព្រះ នោះភ្នែករបស់យើង នឹងមើលទៅតាមការដឹកនាំរបស់ទ្រង់ដោយឯកឯង ។

នៅពេលយើងព្យាយាម រស់នៅដោយរមទម្យ នោះយើងនឹងទទួលបានទិព្វលាភរបស់ព្រះវិញ្ញាណ បង្កើនឡើងក្នុងជីវិតរបស់យើង ។ អែលឌី រ៉ូប៊ើត ឌីហោល នៃកូរ៉េនៃពួកសាវកដប់ពីរនាក់ បានបង្រៀនថា ៖ « ភាពរមទម្យ គឺជាគ្រឹះដើម្បីមានភាពសក្តិសមមានព្រះវិញ្ញាណ ។ ដើម្បីមានភាពរមទម្យ គឺត្រូវមានភាពរាបសារ ហើយការមានភាពរាបសារ អញ្ជើញឲ្យមានព្រះវិញ្ញាណគង់នៅជាមួយយើង » ។⁷ ដោយមានព្រះវិញ្ញាណដឹកនាំគំនិត និងសកម្មភាពរបស់យើង នោះកែវភ្នែកយើង នឹងស្មោះចំពោះសិរីល្អនៃព្រះ ហើយយើងនឹងមានពេញដោយពន្លឺ ។ ■

ខាវធីរិន នៃលស្មុន បានរស់នៅរដ្ឋយូថាហ៍ ស.រ.អា ហៃឌី ម៉ាកខនតី រស់នៅក្នុង ដាឡាដ៍ ស.រ.អា ។

កំណត់ចំណាំ

1. ពិតចំពោះសេចក្តីជំនឿ ៖ ឯកសារយោងដំណឹងល្អ (ឆ្នាំ 2004) ទំព័រ 79 ។
2. ពិតចំពោះសេចក្តីជំនឿ ទំព័រ 67-68 ។
3. ពិតចំពោះសេចក្តីជំនឿ ទំព័រ 67-68 ។
4. សូមមើល ពិតចំពោះសេចក្តីជំនឿ ទំព័រ 12 ។
5. ពិតចំពោះសេចក្តីជំនឿ ទំព័រ 67-68 ។
6. សូមមើល លិន ជី រ៉ូប៊ើន « What Manner of Men and Women Ought Ye to Be? » *Ensign* ឬ *លីអាកហ្សណូ* ខែ ឧសភា ឆ្នាំ 2011 ទំព័រ 103) ។
7. រ៉ូប៊ើត ឌី ហោល « Modesty: Reverence for the Lord, » *Ensign*, ខែសីហា ឆ្នាំ 2008, 34; *Liahona*, ខែសីហា ឆ្នាំ 2008, 18 ។

ការផ្លាស់ប្រែចិត្ត និងការពលិកម្មនៅក្នុង ប្រទេសហ្វ្រង់ឡង់

ប្រយោជន៍ ហ្វ្រង់ឡង់

ប្រហែលជាពីរបីម៉ែល ពីឆ្នេរសមុទ្រ ហែលស៊ីនគី ប្រទេសហ្វ្រង់ឡង់ គឺជាបំបែកមនុស្សនៃ ស៊ូមែនលីនណា ដែលបានស្ថាបនានៅក្នុងសតវត្សទី 18 ដើម្បីធ្វើជាបន្ទាយទប់ទល់នឹងការឈ្លានពាន ។ ដោយបន្ទាយនេះលាតសន្ធឹងដល់ទៅប្រាំមួយកោះ នោះវាលយ៉ាងមាំ តំណាងឲ្យការតាំងចិត្តដ៏ខ្លាំងរបស់ប្រជាជនហ្វ្រង់ឡង់ ។

ប៉ុន្តែសមាជិកបានទស្សនាអគារផ្សេងមួយទៀតពេលគេធ្វើដំណើរទៅដល់រដ្ឋធានីពួកគេនោះ ។ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធហ្វ្រង់ឡង់ ហែលស៊ីនគី គឺជានិមិត្តរូបខាងសាច់ឈាមមួយ អំពីការផ្លាស់ប្រែចិត្តជឿរបស់ពួកគេ និងការការពារ ដែលពួកគេទទួលមកពីការរស់នៅតាមដំណើរល្អ ។

សម្រាប់ នីអ៊ីឡូ ខីរីនីន យុវមជ្ឈម័យអាយុ 24 ឆ្នាំ មកពីរ៉ូម៉ានី ប្រទេសហ្វ្រង់ឡង់ បានធ្វើដំណើរតាមចក្ខុវិស័យពេល 10 ម៉ោង ទៅហែលស៊ីនគី ក្នុងតម្លៃតិចតួចមួយ ដើម្បីបង់ថ្លៃសម្រាប់ពរជ័យនៃការបម្រើក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។

មុនពេលការខ្វែងខ្វាចព្រះវិហារបរិសុទ្ធហែលស៊ីនគី ហ្វ្រង់ឡង់ នៅខែតុលា ឆ្នាំ 2006 នីអ៊ីឡូ និងសមាជិកផ្សេងទៀតក្នុងរដ្ឋគាត់ បានធ្វើដំណើរទៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ស្តុកខ្ទម ស្លឹកខែន ឬព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៅខេត្តហាហ្គែន ប្រទេសដាណឺម៉ាក ។ គាត់ចាំថា « ការធ្វើដំណើរ នឹងចំណាយពេលមួយសប្តាហ៍ អំឡុងវិស្សមកាលរដូវ

ក្តៅ » ។ ការធ្វើដំណើរតាមឡានក្រុង និងការគេងក្នុងតង់អំឡុងការធ្វើដំណើរនោះ គឺជាការចងចាំដ៏ល្អបំផុតមួយចំនួន ដែលគាត់មាន ។

ប៉ុន្តែការមានព្រះវិហារបរិសុទ្ធមួយ ក្នុងទឹកដីកំណើតរបស់គាត់ គឺជាពរជ័យដ៏អស្ចារ្យមួយ ។ នីអ៊ីឡូ បាននិយាយថា « នៅពេលគេបានប្រកាសពីព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ហែលស៊ីនគី ខ្ញុំសប្បាយចិត្តខ្លាំងណាស់ » ។ « នៅតែពួកអធិស្ឋានខ្ញុំសឆ្លងក្នុងដួងចិត្តខ្ញុំ រាល់ពេលដែលខ្ញុំចូលទៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធនោះ » ។

ក្តីស្រឡាញ់ចំពោះព្រះវិហារបរិសុទ្ធនេះ បានញែក នីអ៊ីឡូ ខុសប្លែកពីមិត្តភក្តិគាត់ ។ គាត់បានពន្យល់ថា « ប្រជាជនហ្វ្រង់ឡង់ បានខិតខំធ្វើការ ហើយរីករាយសកម្ម ប៉ុន្តែទុកពេលបន្តិចបន្តួច សម្រាប់រឿងខាងវិញ្ញាណនៅក្នុងជីវិតពួកគេ » ។ ទោះជា នីអ៊ីឡូ បាននិយាយថា គាត់តែងតែមានពរដោយមានមិត្តល្អៗក្តី តែពេលគាត់ធំឡើង ភាពខុសគ្នារវាងរបៀបដែលមិត្តគាត់រស់នៅនិងរបៀបដែលគាត់ត្រូវបានបង្រៀនឲ្យរស់ បានបង្ហាញកាន់តែច្បាស់ ។ ការខុសប្លែកគ្នានេះហើយដែលបណ្តាលឲ្យ នីអ៊ីឡូ ស្វែងរកទីបន្ទាល់ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ នៅពេលគាត់មានអាយុ 17 ឆ្នាំ ។ គាត់បាននិយាយថា « ខ្ញុំត្រូវធ្វើការសម្រេចចិត្តមួយ ពីកន្លែងដែលគាត់ត្រូវឈរ និងមនុស្សរបៀបណាដែលខ្ញុំត្រូវប្រក្រាយ » ។ « ជាមួយនឹងពរជ័យទាំងឡាយពីព្រះអម្ចាស់ និងជាមួយការដឹកនាំពី

តើវាយ៉ាងណាទៅ ដើម្បីធ្វើជាយុវមជ្ឈម័យស្មោះត្រង់នៅប្រទេសហ្វ្រង់ឡង់ ? យុវជនម្នាក់ ចែកចាយពីរប្បដម្ម និងជំនឿរបស់គាត់ ។

គ្រួសារ និងមិត្តល្អៗ ខ្ញុំបានទទួលទីបន្ទាល់កាន់តែខ្លាំងអំពីសាសនាចក្រ » ។

នៅក្នុងការនិយាយអំពី ការផ្លាស់ប្រែចិត្តជឿ អែលឌើរ ដេវីឌ អេ ប៊ែតណា នៃក្រុមនៃពួកសាវ័កដប់ពីរនាក់ បាននិយាយថា « ខ្ញុំសន្យាថា នៅពេលយើងដឹងពីចំណេះដឹងនៃសេចក្តីពិត ហើយត្រូវបានផ្លាស់ប្រែចិត្តចំពោះព្រះអម្ចាស់ នោះយើងនឹងនៅតែរឹងមាំ ហើយខ្ជាប់ខ្ជួន និងពុំធ្លាក់ចុះឡើយ » ។ ទោះជាការធ្វើដំណើរទៅ ហែលស៊ីនគី តម្រូវឲ្យចំណាយពេលវេលា និងប្រាក់កាសក្តី ក៏ នីអ៊ីឡូបានតាំងចិត្តដើម្បីធ្វើជាសិស្សម្នាក់នៃព្រះគ្រីស្ទដែរ ។ ហើយសម្រាប់ នីអ៊ីឡូ នោះពុំមែនជាការពលិកម្មនោះទេ ។ ■

កំណត់ចំណាំ
1. ដេវីឌ អេ ប៊ែតណា « Converted unto the Lord, » Ensign ឬ Liahona, ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 2012, 109 ។

រឿងច្រើនទៀតអំពីជីវិត

តាមធម្មតា តើប្រជាជនហ្វាំងឡង់បរិភោគអ្វី ?

អាហារដែលខ្ញុំចូលចិត្ត រួមមានស៊ីប្រីសាម៉ុង និងសាច់រមាំង ជាមួយនិងជំនួងបារាំងកិន ។ យើងក៏បរិភោគនំប៉័ងស្រូវ ប៊ីច្រើនផងដែរ ។

តើអ្នកធ្វើអ្វីសម្រាប់ការសប្បាយ ?

ខ្ញុំចូលចិត្តលេងជិះស្គី មើលវីដេអូ ឬគ្រាន់តែដើរលេងនៅ ខាងក្រៅផ្ទះ ។ ខ្ញុំបានបម្រើបេសកកម្មនៅក្នុងប្រទេសជប៉ុន ដូច្នេះខ្ញុំសិក្សាភាសាជប៉ុន ពេលណាខ្ញុំអាចធ្វើបាន ។

តើការដើរលេងជាគូក្នុងប្រទេសហ្វាំងឡង់មានលក្ខណៈ យ៉ាងណា?

យើងពុំមានវប្បធម៌នៃការដើរលេងជាគូរឺងមាំទេ ។ ជាទូទៅ មនុស្សស្នេហាម្នាក់ចេញទៅក្រៅ តែពេលពួកគេចាប់ អារម្មណ៍លើគ្នាច្រើនរួចហើយ ។ នៅទីនេះ ការដើរលេង ជាគូ ពុំមែនជាយាន្តដើម្បីស្គាល់គ្នានោះទេ ។ មាន យុវមជ្ឈិមវ័យស្មោះត្រង់នៅទីនេះ ទោះជាពុំមានសមាជិក ច្រើនក្តី ។ ពេលខ្លះ សមាជិកយុវមជ្ឈិមវ័យ ធ្វើដំណើរឆ្លុះ គ្នាយូទៅដើរលេងជាមួយនរណាម្នាក់ នោះពួកគេជួបគ្នា នៅក្នុងការរាំបែបសម្រស់យុវមជ្ឈិមវ័យនៅលើវ ។

សាសនាចក្រនៅក្នុង ប្រទេសហ្វាំងឡង់

ពួកបរិសុទ្ធច្រើនក្រោយមាន 4715 នាក់
 មានរូបចំនួន 15
 សាខាចំនួន 15
 ស្តេកចំនួន 2
 បេសកកម្មចំនួន 1
 ព្រះវិហារបរិសុទ្ធចំនួន 1
 បានឧទ្ទិសធុងនៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 2006

ដោយចំនួនជាតិលេខ

ប្រជាជនចំនួន 5,250,000 (ចាប់ពីខែមករា ឆ្នាំ 2012)
 បឹងចំនួន 187,888
 កោះចំនួន 179,584
 ស្ពាន 2.2 លាន

កត្តាទាំងឡាយ

រដ្ឋធានី ៖ ហែលស៊ីនគី ភាសា ហ្វាំងឡង់ (ស្ស៊ីអ៊ី)

បុរស និង ស្ត្រីនៅក្នុង កិច្ចការនៃព្រះអម្ចាស់

នៅក្នុងផែនការនៃការផ្តល់បញ្ជីជីវិតភាពដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះវរបិតាស្តីយ៉េង នោះបុរស
និង ស្ត្រីមានតួនាទីផ្សេងគ្នា ប៉ុន្តែជាតួនាទីដែលមានតម្លៃស្មើគ្នា ។

ហេយ អែលឌើ
អិម. ហ្សែល ចាឡីដ
នៃក្លឹបនៃពួកសាវកដប់ពីរនាក់

ជឿថា មានសេចក្តីពិតមួយចំនួនដែល ទាំងបុរស និង ស្ត្រីត្រូវការយល់ អំពីតួនាទីចាំបាច់ដែលស្ត្រីមាន នៅ ក្នុងការពង្រឹង និង ការស្ថាបនានូវគ្រប់ព្រះឡើងនៅ លើផែនដីនេះ ។ តាមរបៀបជាច្រើន ស្ត្រីគឺជាចំណុចសំខាន់ នៃសាសនាចក្រនេះ ។ ដូច្នោះ ដោយមានជំនួយពីព្រះអម្ចាស់ នោះខ្ញុំចង់ចែកចាយទៅកាន់ស្ត្រីដ៏ស្មោះត្រង់ និង យុវនារី ទាំងនេះនៃសាសនាចក្រ ។ ចំពោះបងប្អូនស្ត្រីជាទីស្រឡាញ់ មិនថាអ្នករស់នៅទីណាលើផែនដីនេះនោះទេ សូមឲ្យអ្នក ទទួលបានជំនួយសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏មហិមាសម្រាប់អ្នក និង ទំនុកចិត្តដែលគណៈប្រធានទីមួយ និង ពួកសាវកដប់ពីរនាក់ មានលើអ្នកគ្រប់គ្នា ។

សូមឲ្យខ្ញុំចាប់ផ្តើមរំលឹកអ្នកបន្តិច អំពីអ្វីដែលយើងកំពុងធ្វើ នៅលើផែនដីនេះ ។

យើងទាំងអស់គ្នាគឺជាបុត្រា និង បុត្រីខាងវិញ្ញាណនៃ ព្រះវរបិតាស្តីយ៉េង ។ ពួកយើងបានរស់នៅជាមួយ ទ្រង់ពីមុនជីវិតនេះ ។ ដើម្បីសម្រេចបាននូវបេសកកម្មនៃ ការនាំ « ឲ្យមានអមតភាព និង ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដល់មនុស្ស » (ម៉ូសេ 1:39) នោះព្រះវរបិតាស្តីយ៉េង បានបង្កើតនូវផែនការដែលបានរៀបចំមួយ ដើម្បីជួយកូនចៅ របស់ទ្រង់សម្រេចបាននូវសក្តានុពលដ៏ទីបំផុតរបស់ខ្លួន ។ ផែនការរបស់ព្រះវរបិតាយើង បានតម្រូវឲ្យមនុស្សលោក ធ្លាក់ ហើយនៅបែកពីទ្រង់មួយរយៈពេល ដោយការចាប់ កំណើតទៅជាជីវិតមែងស្លាប់ ដោយទទួលរូបកាយ និង ចូល ទៅកាន់រយៈពេលមួយនៃការតស៊ូ និង ការសាកល្បង ។

ផែនការរបស់ទ្រង់ បានផ្តល់ព្រះអង្គសង្គ្រោះមួយអង្គ ដើម្បី ប្រោសលោះមនុស្សលោកពីការធ្លាក់ ។ ដង្ហាយធួនរបស់ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទនៃយើង ផ្តល់ជាផ្លូវ តាមរយៈពិធី បរិសុទ្ធនានានៃដំណឹងល្អ និង សេចក្តីសញ្ញាពិសិដ្ឋនានា ដើម្បីត្រឡប់ទៅកាន់ទីវត្តមាននៃព្រះ ។ ដោយសារពួកយើង រស់នៅក្នុងពិភពនៃជីវិតមែងស្លាប់ ដែលពោរពេញដោយ គ្រោះថ្នាក់ និង ការរំខាននានា នោះព្រះវរបិតាស្តីយ៉េង និង បុត្រា របស់ទ្រង់បានញ្ញាណដឹងថា ពួកយើងត្រូវការចូលឲ្យដល់ អំណាចដែលប្រសើរជាងខ្លួនយើង ។ ទ្រង់ដឹងថា ពួកយើង ត្រូវការចូលឲ្យដល់អំណាចទ្រង់ ។ ដំណឹងល្អ និង គោលលទ្ធិ នៃព្រះគ្រីស្ទ ផ្តល់ដល់អស់អ្នកទាំងឡាយណា ដែលទទួល អំណាចនេះ ដើម្បីសម្រេចបាននូវជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច និង អំណាចដើម្បីស្វែងរកសេចក្តីអំណរនៅក្នុងដំណើរនេះ ។

មានមនុស្សមួយចំនួន សូរិយាទីរបស់ស្ត្រីនៅក្នុង ផែនការរបស់ព្រះ និង ក្នុងសាសនាចក្រនេះ ។ ខ្ញុំត្រូវបាន សម្ភាសល្មមគ្រប់គ្រាន់ដោយភ្នាក់ងារព័ត៌មានជាតិ និង អន្តរជាតិ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា អ្នកកាសែតស្ទើរតែគ្រប់រូប ដែល សម្ភាសខ្ញុំ បានមានគំនិតដែលគ្មានភស្តុតាងអំពីប្រធានបទ នេះ ។ អស់ជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ មានមនុស្សជាច្រើនបានសួរ សំណួរដែលបង្ហាញថា ស្ត្រីគឺជាពលដ្ឋេចណាត់ថ្នាក់ទីពីរនៅ ក្នុងសាសនាចក្រនេះ ។ គំនិតនេះមិនពិតទាល់តែសោះ ។

សូមឲ្យខ្ញុំផ្តល់ជាយោបល់ចំពោះចំណុចសំខាន់ៗចំនួន ប្រាំសម្រាប់ ឲ្យអ្នកពិចារណាទាក់ទងនឹងប្រធានបទដ៏សំខាន់ នេះ ។

១. ព្រះមានឆន្ទការដើម្បីជួយយើងឲ្យសម្រេចបានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច

ព្រះវរបិតាសូមគំរប់សំយើងបានបង្កើតទាំងស្រ្តី និង បុរស ដែលជាបុត្រី និង បុត្រាខាងវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ ។ នេះមានន័យថាភេទគឺជាភាពអស់កល្ប ។ ទ្រង់មានផែនការមួយដែលបានកាត់តែងឡើង ដើម្បីជួយដល់អស់អ្នកដែល ជ្រើសរើស ដើរតាមទ្រង់ និង ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ឲ្យសម្រេច បាននូវវិជ្ជាសាសនារបស់ពួកគេ ក្នុងនាមជាអ្នកគ្រងមរតកនៃជីវិតដ៏នៅអស់កល្ប ជានិច្ច ។

បើសិនភាពលើកតម្កើងនៅទីបញ្ចប់របស់យើង គឺជាគោលដៅ និង បំណងដ៏ សំខាន់របស់ទ្រង់ ហើយបើសិនទ្រង់ញាណដឹងអ្វីៗទាំងអស់ ហើយល្អិតខ្លោះ ដូចដែលយើងដឹងថាទ្រង់ពិតជាដូច្នោះមែន នោះទ្រង់យល់បានយ៉ាងល្អបំផុត ពីរបៀបដើម្បីរៀបចំ បង្រៀន និង ដឹកនាំពួកយើង ដើម្បីឲ្យយើងមានឱកាសដ៏ អស្ចារ្យដើម្បីសមនឹងបានភាពលើកតម្កើង ។

ស្ទើរតែមនុស្សគ្រប់រូបមានគ្រួសារ ឬ មិត្តភក្តិដែលមានបញ្ហានានាជា ច្រើនខាងសង្គម ។ ការជជែកវែកញែកអំពីបញ្ហានេះ ជាទូទៅពុំនាំឲ្យមាន ដំណោះស្រាយទេ ហើយការពិតទៅ វាអាចបង្កជាជំលោះ ។ មានសំណួរមួយ ចំនួនអំពីមុខងារនៃសាសនាចក្រនេះ ស្តីអំពីបញ្ហាដែលពិបាកដោះស្រាយ ដែល ពិបាកនឹងឆ្លើយឲ្យមនុស្សម្នាក់ក៏ជាបច្ច័ត្ត ។ ទោះបីយ៉ាងណា នៅពេលយើង

ស្វែងរកព្រះអម្ចាស់តាមការអធិស្ឋានអំពី របៀបទទួលអារម្មណ៍ និង អ្វីដែលត្រូវ ធ្វើនៅក្នុងស្ថានភាពទាំងនេះ នោះចំណាប់អារម្មណ៍នេះផុសចេញមក ៖ « តើ អ្នកមានជំនឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទេ ហើយតើអ្នកធ្វើតាមទ្រង់ និង ព្រះវរបិតា ដែរឬទេ ? » ខ្ញុំជឿថា ភាគច្រើនមនុស្សគ្រប់រូបនៅក្នុងសាសនាចក្រ មាន ពេលណាមួយ ឬ ពេលផ្សេងទៀតនឹងងើងឆ្ងល់ បើសិនថាពួកគេអាចធ្វើ អ្វីៗទាំងអស់ ដែលពួកគេត្រូវបានស្នើឲ្យធ្វើនោះបានដែរឬទេ ។ ប៉ុន្តែបើសិន យើងពិតជាជឿលើព្រះអម្ចាស់មែន នោះការបញ្ជាក់នេះនឹងមក ៖ « ខ្ញុំជឿលើ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយមានបំណង ដើម្បីធ្វើអ្វីៗក៏ដោយដែលទ្រង់មានព្រះទ័យ ត្រូវការឲ្យខ្ញុំធ្វើ » ។ ដូច្នេះយើងបន្តព្យាយាមទៅមុខទៀត ។ ឃ្លានេះពិតជា អស្ចារ្យអ្វីម៉្លេះនំ ដែលថា « ខ្ញុំជឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ » ។

ទីបន្ទាល់ និង សន្តិភាពនៃដួងចិត្ត និង ស្ថានភាពរស់នៅរបស់យើង ចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងនន្ទៈ ដោយជឿថា ព្រះវរបិតានៅឋានសួគ៌ពិតជាញាណដឹង យ៉ាងល្អបំផុត ។

២. សាសនាចក្រនេះត្រូវបានត្រួតត្រាដោយកូនសៅនៃបញ្ចមិតភាព

សាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធច្រើនក្រោយ គឺជា សាសនាចក្ររបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយសាសនាចក្ររបស់ទ្រង់ត្រូវបានត្រួតត្រា

និង តាមរយៈសិទ្ធិអំណាចបញ្ជាផ្ទៃក្នុង និង កូនសោបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ។ « កូនសោ បញ្ជាផ្ទៃក្នុងគឺជាសិទ្ធិអំណាចព្រះ ដែលបានប្រទានដល់អ្នកដឹកនាំបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ដើម្បី ដឹកនាំ គ្រប់គ្រង និង ត្រួតត្រាការប្រើប្រាស់បញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ទ្រង់នៅលើ ផែនដី » ។¹

អស់អ្នកដែលមានកូនសោបញ្ជាផ្ទៃក្នុង—ទោះបីជាខ្ញុំកូនដែលមានកូនសោ សម្រាប់ក្រុមរបស់ខ្លួន ឬ បីស្បែកដែលមានកូនសោសម្រាប់រូបរបស់ខ្លួន ឬ ប្រធានស្តេកដែលមានកូនសោសម្រាប់ស្តេករបស់ខ្លួន ឬ ប្រធាននៃសាសនាចក្រ នេះ ដែលកាន់កូនសោទាំងអស់—និយាយឲ្យចំទៅអាចធ្វើឲ្យមានសម្រាប់អស់ អ្នកដែលបម្រើ ឬ ធ្វើការយ៉ាងស្មោះត្រង់ ក្រោមការដឹកនាំ ឲ្យអនុវត្តសិទ្ធិអំណាច បញ្ជាផ្ទៃក្នុង ហើយអាចចូលទៅដល់អំណាចនៃបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ។

បុរស និង ស្ត្រីទាំងអស់បម្រើនៅក្រោមការដឹកនាំនៃអស់អ្នកដែលមាន កូនសោនោះ ។ នេះជារបៀបដែលព្រះអម្ចាស់ត្រួតត្រាសាសនាចក្ររបស់ទ្រង់ ។

សូមឲ្យខ្ញុំនិយាយម្តងទៀតពីអ្វីដែលខ្ញុំបានឮនៅក្នុងសន្និសីទទូទៅខែ មេសា ឆ្នាំ 2013 ថា « នៅក្នុងផែនការដែលមានអំណាចបញ្ជាផ្ទៃក្នុងដ៏អស្ចារ្យ របស់ព្រះវរបិតាស្តេក នោះបុរសមានទំនួលខុសត្រូវពិសេសដើម្បីបម្រើបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ប៉ុន្តែពួកគេមិនមែនជាបញ្ជាផ្ទៃក្នុងឡើយ ។ បុរស និង ស្ត្រីមានតួនាទីផ្សេង គ្នា ប៉ុន្តែជាតួនាទីដែលមានតម្លៃស្មើគ្នា ។ គឺថាស្ត្រីមិនអាចមានកូនបានឡើយ បើគ្មានបុរសនោះ ដូចគ្នានេះដែរ បុរសមិនអាចអនុវត្តអំណាចនៃបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ដើម្បីស្ថាបនាគ្រួសារអស់កល្បមួយបានដោយគ្មានស្ត្រីឡើយ ។ . . . នៅក្នុង ទស្សនវិស័យអស់កល្បជានិច្ច ទាំងអំណាចនៃការបង្កើតកូន និង អំណាច បញ្ជាផ្ទៃក្នុងត្រូវបានប្រើរួមគ្នាស្នាម និង ភរិយា ។²

ហេតុអ្វីបានជាបុរសត្រូវបានតែងតាំងតំណែងបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ហើយស្ត្រីបែប ជាពុំបានតែងតាំងទៅវិញ ? ប្រធាន ហ្គេដុន ប៊ី ហ្សឺត្រី (ឆ្នាំ 1910–2008) បាន ពន្យល់ថា នេះគឺមកពីព្រះអម្ចាស់ មិនមែនមកពីមនុស្សនោះទេ « ដែលជា អ្នកតាក់តែងថា បុរសនៅក្នុងសាសនាចក្ររបស់ទ្រង់ គួរតែកាន់បញ្ជាផ្ទៃក្នុង នោះ » ហើយនោះក៏មកពីព្រះអម្ចាស់ផងដែរ ដែលជាអ្នកប្រទានដល់ស្ត្រី នូវ » សមត្ថភាពដើម្បីបំពេញអង្គការដ៏មហិមា និង អស្ចារ្យនេះ ដែលជា សាសនាចក្រ និង នរកនៃព្រះ » ។³ នៅទីបញ្ចប់ ព្រះអម្ចាស់មិនបានបើកសម្តែង ពីមូលហេតុដែលទ្រង់បានរៀបចំសាសនាចក្ររបស់ទ្រង់ដូចដែលទ្រង់មាននេះ ឡើយ ។

សូមយើងកុំភ្លេចថា ប្រមាណជាពាក់កណ្តាលភាគនៃការបង្រៀនទាំងអស់ ដែលបានធ្វើឡើងនៅក្នុងសាសនាចក្រនេះ ត្រូវបានបង្រៀនដោយបងប្អូនស្ត្រី ។ ថ្នាក់ដឹកនាំភាគច្រើនបានផ្តល់ដោយបងប្អូនស្ត្រីរបស់យើង ។ ឱកាសបម្រើនានា និង សកម្មភាពជាច្រើន ត្រូវបានដាក់ផែនការ និង ដឹកនាំដោយស្ត្រី ។ ដំបូន្មាន និង ការចូលរួមនានាមកពីស្ត្រីនៅ ក្នុងក្រុមប្រឹក្សារូប និង ស្តេក និង នៅក្នុងក្រុម ប្រឹក្សាទូទៅនៅទីស្នាក់ការកណ្តាលនៃសាសនាចក្រផ្តល់ជាការយល់ដឹង ប្រាជ្ញា និង មានតុល្យភាពដែលចាំបាច់ ។

វាចាំបាច់ថា ទាំងបុរសដែលគោរពដល់ស្ត្រី និង អំណាចនាខាងវិញ្ញាណ ពិសេស ដែលពួកស្ត្រីមាន ព្រមទាំងស្ត្រីដែលគោរពកូនសោបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ដែល កាន់ដោយបុរស ដើម្បីនាំមកនូវពរជ័យដ៏ពេញលេញពីឋានសួគ៌ នៅក្នុងកិច្ច ខំប្រឹងខ្លះខ្លែងនៅក្នុងសាសនាចក្រនេះ ។

3. បុរស និង ស្ត្រីមានសារៈសំខាន់ស្មើគ្នា

បុរស និង ស្ត្រីគឺស្មើគ្នានៅចំពោះព្រះនេត្ររបស់ព្រះ និង នៅចំពោះមុខនៃ សាសនាចក្រ ប៉ុន្តែភាពស្មើគ្នានេះពុំមែនមានន័យថា ពួកគេដូចគ្នានោះទេ ។ ទំនួលខុសត្រូវ និង អំណោយទានដ៏ទេវភាពនានានៃបុរស និង ស្ត្រីផ្សេងៗពីគ្នា ទៅតាមធម្មជាតិរបស់ខ្លួន ប៉ុន្តែមិនមែនទៅតាមភាពសំខាន់ ឬ ឥទ្ធិពលរបស់ ខ្លួននោះឡើយ ។ គោលលទ្ធិនៃសាសនាចក្ររបស់យើងដាក់ស្ត្រីឲ្យស្មើនឹងបុរស ប៉ុន្តែពួកគេផ្សេងពីបុរស ។ ព្រះពុំចាត់ទុកភេទណាមួយថាប្រសើរជាងភេទណា មួយឡើយ ឬ សំខាន់ជាងគ្នាឡើយ ។ ប្រធាន ហ្សឺត្រី បានថ្លែងទៅកាន់ស្ត្រី ថា « ព្រះវរបិតាអស់កល្បរបស់យើង . . . គ្មានព្រះឆន្ទៈថា អ្នកគួរតែតូចតាចជាង ការបង្កបង្កើតនានាដែលលេចធ្លោបំផុតរបស់ទ្រង់ឡើយ » ។⁴

បុរស និង ស្ត្រីមានអំណោយទានផ្សេងពីគ្នា កម្លាំងខុសគ្នា និង ទស្សនៈនៃ ការយល់ដឹង និង ទំនោរចិត្តខុសគ្នា នោះហើយដែលជាហេតុផលសំខាន់មួយ ដែលយើងត្រូវការគ្នាទៅវិញទៅមក ។ វាត្រូវការបុរសម្នាក់ និង ស្ត្រីម្នាក់ដើម្បី បង្កើតគ្រួសារមួយ ហើយវាត្រូវការបុរស និង ស្ត្រីជាច្រើនដើម្បីសម្រេចបាននូវ កិច្ចការរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។ ស្នាម និង ភរិយាមួយគូ ធ្វើការជាមួយគ្នាដោយ សុចរិតដើម្បីបំពេញតម្រូវការគ្នាទៅវិញទៅមក ។ សូមឲ្យយើងប្រុងប្រយ័ត្នថា យើងមិនព្យាយាមខានផែនការ និង ព្រះរាជបំណងនានារបស់ព្រះវរបិតាស្តេក យើងនៅក្នុងជីវិតរបស់យើងឡើយ ។

4. មនុស្សទាំងអស់មានពរដោយសារអំណាចបញ្ជាផ្ទៃក្នុង

នៅពេលបុរស និង ស្ត្រីទៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធ នោះពួកគេទាំងពីរត្រូវបាន ប្រទានឲ្យនូវអំណាចដូចគ្នា គឺជាអំណាចបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ។ ខណៈដែលសិទ្ធិ អំណាចនៃបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ត្រូវបានដឹកនាំតាមរយៈកូនសោបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ហើយ កូនសោបញ្ជាផ្ទៃក្នុងត្រូវបានកាន់ដោយបុរសដែលសក្តិសម នោះការចូលទៅដល់ អំណាច និង ពរជ័យនានានៃបញ្ជាផ្ទៃក្នុងមានដល់កូនចៅរបស់ព្រះទាំងអស់ ។

ព្រះវរបិតារបស់យើងដែលគង់នៅឋានសួគ៌ មានព្រះទ័យសប្បុរសជាមួយ នឹងអំណាចរបស់ទ្រង់ ។ បុរស និង ស្ត្រីគ្រប់រូបទាំងអស់ មានសិទ្ធិចូលទៅ ដល់អំណាចនេះ សម្រាប់ជាជំនួយក្នុងជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ ។ អស់អ្នក ទាំងឡាយណាដែលធ្វើសេចក្តីសញ្ញាពិសិដ្ឋជាមួយព្រះអម្ចាស់ និង អស់អ្នក ទាំងឡាយណាដែលគោរពតាមសេចក្តីសញ្ញាទាំងនោះ មានសិទ្ធិទទួលបាន នូវវិវរណៈផ្ទាល់ខ្លួន ត្រូវបានប្រទានពរដោយការបម្រើរបស់ពួកទេវតា ទាក់ទង ជាមួយព្រះ ទទួលបាននូវភាពពោរពេញនៃដំណឹងល្អ ហើយទីបំផុតក្លាយជាអ្នក

គ្រងមរកជាមួយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នូវអ្វីៗទាំងអស់ដែលព្រះវរបិតាមាន ។

5. យើងត្រូវតែចេះ និង ថ្លែងទីបន្ទាល់ពីគោលលទ្ធិ

យើងត្រូវការស្រ្តីនៃសាសនាចក្រចេះគោលលទ្ធិនៃព្រះគ្រីស្ទ និង ថ្លែងទីបន្ទាល់នៃការស្តារឡើងវិញតាមគ្រប់មធ្យោបាយទាំងអស់ដែលអ្នកអាចធ្វើបាន ។ ពុំដែលមានសម័យណាដែលមានពេលដ៏ស្មុគស្មាញជាងសម័យនេះនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃជំនន់នេះឡើយ ។ សាកាំង និង ពួកពលបរិវាររបស់បានប្រើប្រាស់អាវុធដែលមានអនុភាពរបស់ពួកវាសម្រាប់សហសតវត្សរ៍ ហើយពួកវាមានបទពិសោធន៍ខាងការបង្ហាញសេចក្តីជំនឿ និង ការទុកចិត្តលើព្រះ និង លើព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទក្នុងចំណោមគ្រួសារមនុស្ស ។

យើងទាំងអស់គ្នា—បុរស ស្រ្តី យុវជនវ័យ យុវវ័យ និង ក្មេងប្រុសស្រី—មានព្រះអម្ចាស់ និង សាសនាចក្ររបស់ទ្រង់ដើម្បីគាំទ្រ ការពារ និង ដើម្បីមានពាសពេញផែនដី ។ យើងត្រូវការស្រ្តីដែលមានលក្ខណៈពិសេស មានសំឡេងដែលមានឥទ្ធិពល និង ស្រ្តីនៃសេចក្តីជំនឿកាន់តែច្រើនជាងនេះទៀត ។ យើងត្រូវការអ្នកឲ្យរៀនពីគោលលទ្ធិ និង យល់ពីអ្វីដែលយើងជឿ ពេលនោះហើយដែលអ្នកអាចថ្លែងទីបន្ទាល់របស់អ្នកអំពីសេចក្តីពិតនៃការណ៍គ្រប់យ៉ាង—ទោះបីជាទីបន្ទាល់ទាំងនោះត្រូវបានផ្តល់ឲ្យនៅជុំវិញភ្នាក់ងារនៅឯការបោះជំរុំយុវនារី ទីបន្ទាល់នៅក្នុងប្រជុំមួយ ទីបន្ទាល់នៅតាមអ៊ិនធើរណែត ឬ នៅលើ Facebook ឡើយ ។ មានតែអ្នកប៉ុណ្ណោះដែលអាចបង្ហាញដល់ពិភពលោកថា តើស្រ្តីនៃព្រះដែលបានធ្វើសេចក្តីសញ្ញា និង មានសេចក្តីជំនឿនោះមានលក្ខណៈដូចម្តេច ។

បងប្អូនស្រ្តីអើយ សម្មតភាពនៃជនៈឥទ្ធិពលរបស់អ្នកគឺជាសម្មតភាពពិសេសមួយ—ជាសម្មតភាពមួយដែលបុរសមិនអាចធ្វើដូចឡើយ ។ គ្មាននរណាម្នាក់

អាចគាំទ្រព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើងជាមួយនឹងការបញ្ចុះបញ្ចូល ឬ អំណាចច្រើនជាងអ្នកឡើយ បុត្រនៃព្រះអើយ—អ្នកគឺជាមនុស្សដែលមានកម្លាំង និង ការបញ្ចុះបញ្ចូលបែបនោះនៅក្នុងខ្លួនអ្នក ។ អំណាចនៃសំឡេងរបស់ស្រ្តីដែលផ្លាស់ប្តូរចិត្តជឿ គឺពុំអាចវាស់វែងបានឡើយ ហើយឥឡូវនេះ សាសនាចក្រត្រូវការសំឡេងរបស់អ្នកច្រើនជាងពេលណាៗទាំងអស់ ។

ខ្ញុំសូមបន្ទូលទុកជាមួយអ្នកនូវសាក្សី និង ទីបន្ទាល់របស់ខ្ញុំថា យើងស្ថិតនៅចំពេលដែលយើងត្រូវតែប្តូរមុខមាត់ ។ យើងត្រូវតែប្តូរមុខមាត់—ទាំងបុរស និង ស្រ្តី យុវជន និង យុវនារី ក្មេងប្រុស និង ក្មេងស្រី ។ យើងត្រូវតែគាំទ្រផែនការរបស់ព្រះវរបិតាស្តីពីរបស់យើង ។ យើងត្រូវតែការពារទ្រង់ ។ ទ្រង់កំពុងត្រូវបានគេបដិសេធ ។ យើងមិនអាចឈរដោយព្រងើយកន្តើយឡើយ ដោយសារក្នុងនាមជាសមាជិកនៃសាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធច្នៃចុងក្រោយ ហើយសូមឲ្យការណ៍នោះបន្តកើតឡើង ដោយគ្មានភាពក្លាហានគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីបង្ហាញគំនិត និង អារម្មណ៍របស់យើងនោះឡើយ ។

សូមឲ្យព្រះប្រទានពរដល់អ្នក ឲ្យចិត្តក្លាហាន ដើម្បីសិក្សា និង ដឹងពីសេចក្តីពិតសាមញ្ញៗនៃដំណឹងល្អ ហើយចែកចាយទីបន្ទាល់ទាំងនោះគ្រប់ឱកាសអ្នកមាន ។ ■

ដកស្រង់ចេញពីសូន្យកថា ប្រជុំធម្មនិដ្ឋាន ដែលបានផ្តល់ឲ្យនៅសាកលវិទ្យាល័យ ព្រិកហាំ យ៉ង់ នៅថ្ងៃទី 20 ខែ សីហា ឆ្នាំ 2013 ។ សម្រាប់អត្ថបទទាំងមូលជាភាសាអង់គ្លេស សូមចូលទៅកាន់ speeches.byu.edu ។

កំណត់ចំណាំ
1. កូនខ្លាតភាគ 2 ៖ ការគ្រប់គ្រងសាសនាចក្រ (ឆ្នាំ 2010) ចំណុច 2.1.1 ។
2. អ៊ឹម ស៊ុល បាឡិដ « នេះជាកិច្ចការ និង សិរិល្អរបស់យើង » *លីអាហ្សណា* ខែ ឧសភា ឆ្នាំ 2013 ទំព័រ 19 ។
3. ហ្គរដុន ប៊ី ហ្គីងគ្លី « Women of the Church » *Ensign* ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ 1996 ទំព័រ 70 ។
4. ហ្គរដុន ប៊ី ហ្គីងគ្លី « Stand Strong against the Wiles of the World » *Ensign* ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ 1995 ទំព័រ 98 ។

រៀបចំដើម្បីបម្រើ បម្រើដើម្បីរៀបចំ

ព្រះបានប្រទានបព្វជិតភាពអើរ៉ុនដល់អ្នក ដោយសារទ្រង់មានកិច្ចការសម្រាប់អ្នក—នាពេលនេះ និង ពេលអនាគត ។

មេរ៉ែ អិល ហើក
ប្រធានយុវជនទូទៅ

ប៊ូណាចាន់ គឺមិត្តម្នាក់របស់ខ្ញុំ ដែលបានចូលរួមសាសនាចក្រកាលពីបួនឆ្នាំមុន ។ គាត់គឺជាសមាជិកនៃសាសនាចក្រតែម្នាក់ឯងនៅក្នុងគ្រួសាររបស់គាត់ ។ បន្ទាប់ពី គាត់បានទទួលបព្វជិតភាពអើរ៉ុនមក គាត់បានចាប់ផ្តើមបម្រើមនុស្សដទៃ មិនដូចដែលគាត់ធ្លាប់បម្រើពីមុនឡើយ ។ ចូណាចាន់ បានដឹងថា ដើម្បីបម្រើ គាត់ចាំបាច់ត្រូវរៀនច្រើន ។ គាត់ក៏ចង់ប្រែជាសក្តិសម ហើយអាចពិភពក៏បានដូច្នោះគាត់បានសិក្សាដំណឹងល្អ អធិស្ឋាន និង ចូលរួមការប្រជុំថ្ងៃអាទិត្យ និង ថ្នាក់សិក្សាសាលារបស់គាត់ ។ គាត់បានខិតខំរក្សាព្រះបញ្ញាក្តី និង បទដ្ឋាននានារបស់សាសនាចក្រ ។ គាត់ព្យាយាមបំពេញករណីកិច្ចនៃបព្វជិតភាពរបស់គាត់ រួមមានទាំងធ្វើជាគ្រូបង្រៀនតាមផ្ទះដ៏អស្ចារ្យ ។ សៀវភៅភាគព្វកិច្ចចំពោះព្រះរបស់គាត់ បានជួយគាត់ឲ្យយល់ពីភាគព្វកិច្ចទាំងនោះ ហើយរៀនពីរបៀបដើម្បីបំពេញវា ។

ការបម្រើនៃបព្វជិតភាពដ៏ស្មោះត្រង់របស់ ចូណាចាន់ បានផ្តល់កម្លាំងខាងវិញ្ញាណដល់គាត់ ។ ការបម្រើនោះបានជួយគាត់ឲ្យចៀសចេញពីឥទ្ធិពលអាក្រក់ ។ គាត់រីកចម្រើនយ៉ាងខ្លាំង នៅពេលគាត់បានបម្រើ និង រៀបចំខ្លួនសម្រាប់ពេលអនាគត ។ កាលពីឆ្នាំមុន គាត់ទទួលបានបព្វជិតភាពមិលគីស្យាដែកដោយចិត្តសក្តិសម និង អំណោយទានពីសិដ្ឋនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។ ឥឡូវនេះ គាត់កំពុងបម្រើបេសកកម្មនៅប្រទេស ប្រេស៊ីល ។

ជាទូទៅ បព្វជិតភាពអើរ៉ុនត្រូវបានហៅថាជា « បព្វជិតភាពបម្រុង » ។ ព្រះបានប្រទានបព្វជិតភាពអើរ៉ុនដល់អ្នកដោយសារទ្រង់មានកិច្ចការសម្រាប់អ្នក—នាពេលនេះ និង ពេលអនាគត ។ ការបម្រើដ៏ស្មោះត្រង់របស់អ្នកនៅក្នុងបព្វជិតភាពអើរ៉ុន រៀបចំអ្នកសម្រាប់ឱកាសអស្ចារ្យនានា ដើម្បីបម្រើនៅឆ្នាំបន្តបន្ទាប់ទៀត ។ ដូចជា ចូណាចាន់ ដែរអ្នកកំពុង

តែរៀបចំខ្លួន « ដើម្បីទទួលបព្វជិតភាពមិលគីស្យាដែក ដើម្បីទទួលពរជ័យនានានៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ដើម្បីបម្រើបេសកកម្មពេញម៉ោង ដើម្បីក្លាយជាស្វាមី និង ឪពុកជាទីស្រឡាញ់ ហើយដើម្បីបន្តក្នុងការបម្រើដ៏យូរអង្វែងចំពោះព្រះអម្ចាស់ » (ពិតចំពោះសេចក្តីជំនឿ ៖ ឯកសារយោងនៃដំណឹងល្អ ឆ្នាំ 2004 ទំព័រ 4) ។

អ្នកប្រហែលជាមិនដឹងសេចក្តីលំអិតទាំងអស់ពីឱកាសអស្ចារ្យនានា ដែលព្រះវិហារស្ថិតបានរក្សាទុកសម្រាប់អ្នក ប៉ុន្តែអ្នកមានទំនុកចិត្តថា អ្នកនឹងត្រូវបានរៀបចំដើម្បីទទួលបានពរជ័យទាំងនោះ បើសិនអ្នកចាំដើម្បីធ្វើតាមចំណុចខាងក្រោមក្នុងនាមជាអ្នកកាន់បព្វជិតភាពអើរ៉ុនម្នាក់ ។

សូមធ្វើតាមព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ

ក្នុងនាមជាអ្នកកាន់បព្វជិតភាពម្នាក់ អ្នកគឺជាអ្នកតំណាងឲ្យព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ។ នោះមានន័យថា អ្នកត្រូវបានអញ្ជើញឲ្យធ្វើតាមទ្រង់ និង ធ្វើអ្វីដែលទ្រង់នឹងធ្វើ ។ តើទ្រង់នឹងធ្វើអ្វីខ្លះ ? គ្រប់កាលៈទេសៈទាំងអស់ ទ្រង់បានបូជាជីវិតទ្រង់ ដើម្បីបម្រើ និង ប្រទានពរដល់មនុស្សដទៃទៀត ។ អ្នកក៏គួរធ្វើតាមដូចនោះផងដែរ ។ សូមលះបង់ខ្លួនអ្នកដើម្បីបម្រើមនុស្សដទៃ—ហើយបន្ទាប់មកក៏ចម្រើន និង កែលំអដូច្នោះហើយមានអ្វីៗជាច្រើនទៀតពីខ្លួនអ្នក ដើម្បីចែកចាយ ! សូមចាំពីរបៀបដែលព្រះគ្រីស្ទបានចម្រើនវ័យឆ្នើមក្នុងយុវវ័យរបស់ទ្រង់ ៖ ទ្រង់ « កាន់តែជំប្រកបដោយប្រាជ្ញាវិចិត្រច្រើនឡើង ហើយជាទីគាប់ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះ និង ចិត្តមនុស្សផង » (លូកា 2:52) ។

ផ្នែកនៃការធ្វើតាមព្រះអង្គសង្គ្រោះ គឺការប្រែជាមានភាពឆ្លាតវៃ និង សុខភាពរាងកាយមាំមួននៅក្នុងយុវវ័យរបស់អ្នក ។ នេះតម្រូវឲ្យអ្នកខិតខំធ្វើការ ហើយតែងតែធ្វើឲ្យអស់ពី

អ្នកកាន់បញ្ចូលភាពអើង ៖

របៀបដែលខ្ញុំអាចរៀបចំដើម្បី ៖

ធ្វើតាមព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទតាមរយៈ

- ការអធិស្ឋានប្រចាំថ្ងៃ និង ការសិក្សាដំណឹងល្អ
- គោរពប្រតិបត្តិតាម
- ស្វែងរកព្រះធម្មារម្មណ៍

អនុវត្តវិធីសាស្ត្រនានានៃបញ្ចូលភាព ដូចជា

- ប្រសិទ្ធភាពសាក្រាម៉ង់
- ជ្រមុជទឹកឲ្យអ្នកដទៃ

បម្រើនិច្ច តាមរយៈ

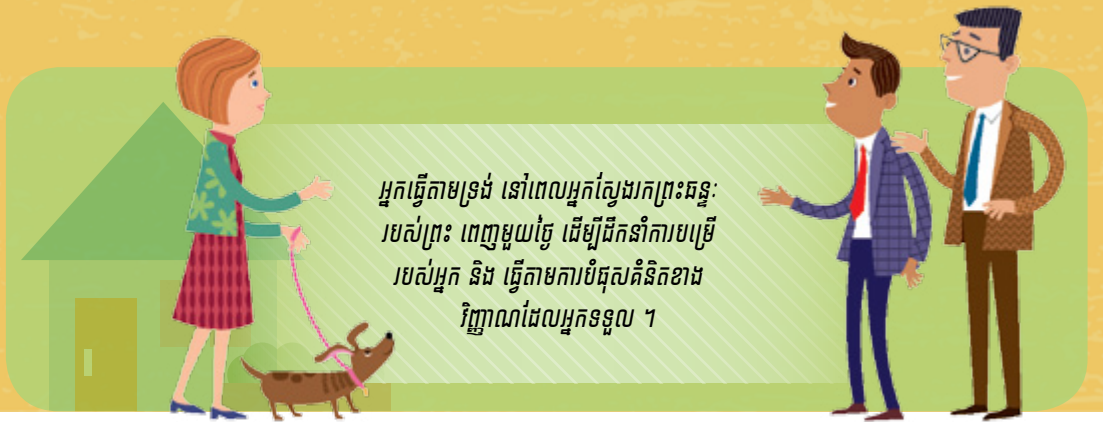
- ពង្រឹងសមាជិក គ្រួសារ និង កូរ៉ែម
- សង្គ្រោះសមាជិកមិនសូវសកម្ម
- បម្រើដល់ជនទីលក្រ

ទទួលបញ្ចូលភាពមិនល្អណាមួយ

ទទួលបានជ័យនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ

បម្រើសេវាកម្ម

ក្លាយជាស្វាមី និង ឪពុកម្តាយ

អ្នកធ្វើតាមទ្រង់ នៅពេលអ្នកស្វែងរកព្រះឆន្ទៈ
របស់ព្រះ ពេញមួយថ្ងៃ ដើម្បីដឹកនាំការបម្រើ
របស់អ្នក និង ធ្វើតាមការបំផុសគំនិតខាង
វិញ្ញាណដែលអ្នកទទួល ។

សម្មតភាពរបស់អ្នក (សូមមើលគ. និង ស. 4:2) ។ អ្នកក្លាយជា
ទីគាប់ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះ នៅពេលអ្នកខិតជិតទ្រង់ តាមរយៈ
ការអធិស្ឋានប្រចាំថ្ងៃ សិក្សាដំណឹងល្អ គោរពប្រតិបត្តិតាម និង
បម្រើ ។ អ្នកក្លាយជាទីគាប់ចិត្តដល់មនុស្ស នៅពេលអ្នកមានចិត្ត
សប្បុរស និង ស្មោះត្រង់ចំពោះគ្រួសាររបស់អ្នក និង ធ្វើជាមិត្តម្នាក់
ដែលមានលក្ខណៈដូចជាព្រះគ្រីស្ទ ចំពោះមិត្តទាំងអស់ ។

សូមចាំថា ព្រះយេស៊ូវតែងតែធ្វើតាមព្រះឆន្ទៈរបស់ព្រះវរបិតា
ជានិច្ច ។ អ្នកធ្វើតាមទ្រង់ នៅពេលអ្នកស្វែងរកព្រះឆន្ទៈរបស់ព្រះ
ពេញមួយថ្ងៃ ដើម្បីដឹកនាំការបម្រើរបស់អ្នក និង ធ្វើតាមការបំផុស
គំនិតខាងវិញ្ញាណដែលអ្នកទទួល ។

ការបម្រើពីធិបតីសុទ្ធនៃបញ្ចជិតភាព

ពិធីបរិសុទ្ធនៃបញ្ចជិតភាពគឺចាំបាច់សម្រាប់ កូនចៅរបស់
ព្រះទាំងអស់ ហើយប្រទានពរទាំងបុត្រា និង បុត្រីទ្រង់ទាំងអស់
ស្មើៗគ្នា ។ ចាប់តាំងពីអ្នកក្លាយជា ឪពុក នោះអ្នកជួយបម្រើនៅ
ក្នុងពិធីបរិសុទ្ធនៃបញ្ចជិតភាព តាមរយៈការចែកសាក្រាម៉ង់ ។ អ្នក
នឹងនៅតែបន្តបម្រើពិធីបរិសុទ្ធនៃបញ្ចជិតភាព នៅក្នុងបញ្ចជិតភាព
អេឌីននៅពេលក្រោយទៀត នៅពេលអ្នករៀបចំខ្លួន ហើយប្រសិទ្ធ
ពរសាក្រាម៉ង់ ជ្រមុជទឹក និង ចូលរួមការតែងតាំងបញ្ចជិតភាព
អេឌីនដល់អ្នកដទៃទៀត ។

ការចូលរួមនៅក្នុងពិធីបរិសុទ្ធពិសិដ្ឋនានា នោះយើងត្រូវតែ
ស្អាតស្អំ ។ ភាពជ្រះស្អាតនៃសីលធម៌របស់អ្នក អាចបន្ថែម
ព្រះចេស្ដាខាងវិញ្ញាណដ៏អស្ចារ្យទៅលើពិធីបរិសុទ្ធនានាដែល
អ្នកអនុវត្ត ។ សូមព្យាយាមឲ្យមានភាពស្រស់ស្អាតតាមគ្រប់វិធី
ទាំងអស់ ដើម្បីកាន់ពេលសាក្រាម៉ង់ដ៏ពិសិដ្ឋរបស់ព្រះអម្ចាស់
(សូមមើល គ. និង ស. 38:42) ។ នៅពេលណាអ្នកធ្វើដូច្នេះ នោះ
អ្នកអាចឈរនៅចំពោះរូង ឬ សាខារបស់អ្នក ថាជាអ្នកតំណាង
ដ៏ពិតម្នាក់របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ពួកគេនឹងបានពរ ដោយសារ
ការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់អ្នក ដើម្បីគោរពសេចក្តីសញ្ញានានាដែលអ្នក
កំពុងជួយព្រឹក្សាពួកគេសារជាថ្មី ។

សូមបម្រើជានិច្ច

ក្នុងនាមជាអ្នកកាន់បញ្ចជិតភាពអេឌីនម្នាក់ នោះអ្នកត្រូវបម្រើ ។

គ្រប់ពេលទាំងអស់ សូមស្វែងរកឱកាសដើម្បីបម្រើ គ្រួសារ
មិត្តភក្តិ សមាជិកក្រុមរបស់អ្នក និង មនុស្សដទៃទៀត ។ អ្វីៗគ្រប់
យ៉ាងដែលអ្នកធ្វើនៅក្នុងបញ្ចជិតភាព ជួយអ្នកបម្រើមនុស្សដទៃ
ទាំងខាងសាច់ឈាម និង ខាងវិញ្ញាណ ។ ឧទាហរណ៍ នៅពេល
អ្នកជួយ ប៊ីស្យូត ឬ ប្រធានសាខារបស់អ្នក ដោយការបម្រើ
គ្រួសារមួយដែលអ្នកបង្រៀនតាមផ្ទះ នោះអ្នកកំពុងតែរៀនពីរបៀប
ដើម្បី ស្វែងយល់ និង ថែទាំពីតម្រូវការរបស់អ្នកដទៃទៀត ។ អ្នក
នឹងបម្រើមនុស្សដទៃផងដែរ នៅពេលអ្នកឈោងទៅជួយពង្រឹង
សមាជិកក្រុមរបស់អ្នក ហើយសង្គ្រោះអ្នកមិនសូវសកម្ម ប្រមូល
ដង្ហាយតមអាហារ ដើម្បីជួយអ្នកក្រីក្រ និង ជនទីលក្រ ជួយធ្វើការ
បម្រើដល់អ្នកឈឺ និង ជនពិការ បង្រៀន និង ថ្លែងទីបន្ទាល់ពី
ព្រះគ្រីស្ទ និង ដំណឹងល្អរបស់ទ្រង់ និង សំរាលបន្ទុកនានានៃជន
ដែលបាក់ទឹកចិត្ត ។

អ្នកបម្រើ នៅពេលអ្នកបង្រៀនមេរៀននៅក្នុងការប្រជុំក្រុម
និង រាត្រីជួបជុំក្រុមគ្រួសាររបស់អ្នក ។ អ្នកបម្រើ នៅពេលអ្នក
អញ្ជើញមនុស្សទាំងអស់មកកាន់ព្រះគ្រីស្ទ (សូមមើល គ. និង ស.
50:29)—នៅផ្ទះ នៅក្នុងក្រុមរបស់អ្នក នៅសាលារៀន ជាមួយអ្នក
ផ្សព្វផ្សាយសាសនាពេញម៉ោង និង កន្លែងផ្សេងទៀតដែលអ្នករស់
នៅ ។

អនាគតរបស់អ្នក

សូមពិភាក្សាជាមួយឪពុកម្តាយរបស់អ្នក ឬ អ្នកផ្តល់ដំបូន្មាន
ពីអ្វីដែលតម្រូវឲ្យអ្នកត្រូវមាន នៅក្នុងតួនាទីនាពេលអនាគតរបស់
អ្នក ក្នុងនាមជាអ្នកកាន់បញ្ចជិតភាពមិលគីស្យាដែក អ្នកផ្សព្វផ្សា
សាសនា ស្វាមី និង ឪពុកម្នាក់ ។ សូមសរសេរនៅក្នុងចន្លោះ
ដែលបានដាក់ឲ្យ ពីទំនួលខុសត្រូវដ៏អស្ចារ្យមួយចំនួនទាំងនោះ
និង ពីរបៀបដែលអ្នកអាចរៀបចំខ្លួនសព្វថ្ងៃនេះ សម្រាប់ទំនួល
ខុសត្រូវទាំងនោះ ក្នុងនាមជាអ្នកបម្រើនៅក្នុងបញ្ចជិតភាពអេឌីន ។
វាប្រហែលជាស្មុគស្មាញពេកសម្រាប់ពេលឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែសូមចាំ
ថា វិធីដ៏ល្អបំផុតដើម្បីរៀបចំខ្លួននោះគឺ ធ្វើអ្វីៗដែលសាមញ្ញ ដែល
ព្រះវរបិតាស្នូត បានសម្តែងអ្នកធ្វើសព្វថ្ងៃនេះ ។ សូមឲ្យអ្នកទទួល
បានសុភមង្គល នៅពេលអ្នកបម្រើក្នុងពេលនេះ និង រៀបចំខ្លួន
សម្រាប់អនាគតដ៏រុងរឿងរបស់អ្នក ។ ■

អំណាចដើម្បីប្រទានពរ មនុស្សទាំងអស់

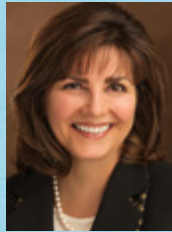
ពួកអ្នកដឹកនាំសាសនាចក្របានបង្រៀនយើងថា ពិធីបរិសុទ្ធ និង សេចក្តីសញ្ញានៃបព្វជិតភាព មានសម្រាប់កូនចៅទាំងអស់របស់ព្រះ—ទាំងបុរស និង ស្ត្រី ។

« បព្វជិតភាព គឺជាអំណាច និងសិទ្ធិអំណាចនៃព្រះ ដែល ត្រូវបានប្រទានឲ្យសម្រាប់ សេចក្តីសង្គ្រោះ និងជាពរដ៏យ ដល់—បុរស ស្ត្រី និងកុមារតូចៗ ទាំងអស់ ។ . . .

« មានពរដ៏យពិសេសៗមកពីព្រះ សម្រាប់មនុស្ស សក្តិសមគ្រប់រូប ដែលបានទទួលបុណ្យគ្រូមុធីទឹក ទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងទទួលទានសាក្រាមីង ជាទៀងទាត់ ។ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ នាំពន្លឺ និងកម្លាំង បន្ថែម ព្រមជាមួយនឹងការសន្យានៃជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ច [សូមមើល គ. និង ស. 138:37, 51] ។ »

អែលដើ រែល អិល. អាន់ដើសិន នៃភ្នំមនោរម្យកសាងដប់ពីរឆ្នាំ « Power in the Priesthood » Ensign ឬ យ៉ាហ្គោណា, ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 2013, 92 ។

« ពិធីបរិសុទ្ធបព្វជិតភាព និង សេចក្តីសញ្ញា ធ្វើឲ្យយើងទទួល បានពរដ៏យពេញលេញ ដែល ព្រះសន្យានឹងយើង ដែលអាចធ្វើ ទៅបាន តាមរយៈដង្ហាយធួនព្រះ សង្គ្រោះ ។ ពួកគេបានបំពាក់នៅ

ក្នុងដៃបុត្រា និងបុត្រីរបស់ព្រះ ជាមួយនឹងអំណាច ដែល ជាអំណាចរបស់ព្រះ ហើយផ្តល់ឱកាសដល់យើងដើម្បី ទទួលជីវិតអស់កល្បជានិច្ច—ដើម្បីត្រឡប់ទៅវត្តមានរបស់ ព្រះ និងរស់នៅជាមួយទ្រង់ក្នុងគ្រួសារដ៏អស់កល្បជានិច្ច របស់ទ្រង់ ។ »

ខ្យល់ អិម ស្ទីហ្វិនស៍ ជាទីប្រឹក្សាទីមួយក្នុងគណៈប្រធានសមាគមសង្គ្រោះទូទៅ « តើយើងដឹងនូវអ្វីដែលយើងមានឬទេ ? » Ensign ឬ Liahona ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ 2013 ទំព័រ 12 ។

« វាសំខាន់សម្រាប់យើងដើម្បី យល់ថា ព្រះវរបិតាស្តេច បាន ប្រទានមតិមួយសម្រាប់ បុត្រា និងបុត្រីរបស់ទ្រង់ទាំងអស់ គ្នា ដើម្បីមានពរដ៏យ និង ត្រូវបានពង្រឹងដោយអំណាច

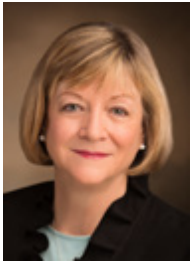
នៃបព្វជិតភាព ។ ចំណុចសំខាន់ចំពោះផែនការរបស់ ព្រះ សម្រាប់កូនចៅវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ គឺការប្រកាស ដោយផ្ទាល់របស់ទ្រង់ថា ៖ « នេះហើយជាកិច្ចការ របស់យើង និងសិរីល្អរបស់យើង គឺដើម្បីនាំឲ្យមាន អមតភាព និងជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចដល់មនុស្ស » (ម៉ូសេ 1:39) ។

អែលដើ អិម. វិសុល បាឡីដ រនេត្តីមនោរម្យកសាងដប់ពីរឆ្នាំ « This Is My Work and Glory. » Ensign ឬ Liahona, ខែឧសភា ឆ្នាំ 2013, 19 ។

ការរចនាដោយ ហ្គេល អាមេស្ត្រង

ការនាំពរជ័យ ទាំងឡាយនៃបញ្ញដិតភាព ចូលក្នុងគេហដ្ឋានរបស់អ្នក

ដោយប្អូន អិល. អូស្តរសុន
ប្រធានយុវនារីទៅ

នៅពេលអ្នករក្សា
សេចក្តីសញ្ញារបស់អ្នក
នោះអ្នកទាញយក
អំណាចបញ្ញដិតភាព
មកប្រទានពរដល់
គេហដ្ឋាន និងគ្រួសារ
របស់អ្នក ។

ក្នុងនាមជាយុវនារី ឬយុវជន តើអ្នកអាចធ្វើ
យ៉ាងណា ដើម្បីអាចទាញយកអំណាចនៃ
សេចក្តីសញ្ញាបញ្ញដិតភាព ដែលអ្នកបានធ្វើនៅ
ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ដើម្បីពង្រឹងគេហដ្ឋាន និងគ្រួសាររបស់
អ្នក មិនថាស្ថានសភាពគ្រួសាររបស់អ្នកយ៉ាងណាទេ ?
ការយល់អំពីតួនាទី និងសារៈសំខាន់នៃគ្រួសាររបស់យើង
នៅក្នុងផែនការរបស់ព្រះអម្ចាស់ អាចបំផុសគំនិតយើងឲ្យ
គោរពការសន្យាទាំងឡាយ ដែលយើងបានធ្វើ តាមរយៈការ
មើលឃើញថា ការបម្រើដ៏មោះមុតបំផុត និងល្អបំផុតរបស់
យើង គឺត្រូវតែធ្វើឡើងនៅក្នុងគេហដ្ឋានរបស់យើងផ្ទាល់ ។
ចូរមើលពីរបៀបមួយចំនួន ដែលយើង អាចទាញអំណាច
នៃសេចក្តីសញ្ញារបស់យើងមកពង្រឹង និងបម្រើដល់អ្នក
ទាំងឡាយដែលសំខាន់បំផុតចំពោះយើង ។

តើអ្នកនឹងឆ្លើយតបដោយរបៀបណា ?
វាជាការត្រឹមត្រូវ ហើយអ្នកមានលំហាត់យ៉ាងច្រើន ។
អ្នកឮឪពុកអ្នកហៅគ្រួសារមកជុំគ្នា សម្រាប់រាត្រីជួបជុំក្រុម
គ្រួសារ ។ តើអ្នកធ្វើយ៉ាងម៉េច ?

ជម្រើស ក ៖ ចម្លើយអ្នកគឺថា « ឱ ប៉ាអើយ ខ្ញុំគ្មានពេល
ទេយប់នេះ ! ខ្ញុំត្រូវរៀន ! »

ជម្រើស ខ ៖ អ្នកប្រញាប់ប្រញាល់ជួយហៅបងប្អូនមកជុំ
គ្នា ហើយចូលរួមអធិស្ឋាន ច្រៀងចម្រៀង និងរៀនសារលិខិត
ដោយរីករាយ ។

នៅពេលមានភាពជាអ្នកដឹកនាំបញ្ញដិតភាពនៅផ្ទះ

ការគាំទ្រឪពុកម្តាយរបស់អ្នក តាមរយៈការចូលរួមក្នុង
រាត្រីជួបជុំក្រុមគ្រួសារ ការអធិស្ឋានជាគ្រួសារ និងការសិក្សា
គម្ពីរជាគ្រួសារ គឺជារបៀបមួយចំនួន ដើម្បីពង្រឹងដល់ភាព
ជាអ្នកដឹកនាំបញ្ញដិតភាពនៅក្នុងគេហដ្ឋានរបស់អ្នក ។ មាន
របៀបដទៃទៀតជាច្រើនដូចជា ៖

- អធិស្ឋានឲ្យឪពុកម្តាយអ្នក ។ (ពួកគាត់អធិស្ឋាន
សម្រាប់អ្នកជាដំបូងរាល់ថ្ងៃយ៉ាងជាក់) ។
- គាំទ្រឪពុកម្តាយរបស់អ្នកក្នុងការហៅបម្រើនៅ
សាសនាចក្ររបស់គាត់ ហើយជួយក្នុងកិច្ចការផ្ទះ
ជាពិសេសនៅពេលពួកគាត់រស់នៅនឹងកិច្ចការពិសេស ។
- ជួយឪពុកម្តាយរបស់អ្នក ស្វាគមន៍គ្រូបង្រៀនតាមផ្ទះ
នៅពេលពួកគេមក ហើយស្តាប់សារលិខិតរបស់ពួកគេ
ដោយយកចិត្តទុកដាក់ ។

ការប្រទានពរដល់ ដំណើរការ

« ក្រុមគ្រួសារជា ផ្នែកសំខាន់មួយនៃ ផែនការរបស់ព្រះ ដ៏បង្កបង្កើត សម្រាប់ គោលដៅដ៏អស់កល្ប ជានិច្ចនៃកូនចៅរបស់ ព្រះអង្គ » ។

« ក្រុមគ្រួសារ ៖ សេចក្តីប្រកាស ដល់ពិភពលោក » Ensign ឬ Liahona, ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 2010, 129 ។

« កិច្ចការរបស់ ព្រះអម្ចាស់ដ៏សំខាន់ខ្លាំង បំផុត ដែលអ្នកនឹងធ្វើ នឹងស្ថិតនៅក្នុងជញ្ជាំង នៃគោលដ្ឋានផ្ទាល់ខ្លួន របស់អ្នក » ។

Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee (ឆ្នាំ 2000), ទំព័រ 134 ។

- បើមានព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៅក្នុងតំបន់អ្នក សូមជួយ មើលប្អូនៗអ្នក ដើម្បីឲ្យឪពុកម្តាយអ្នក អាចទៅ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ហើយចូលរួមក្នុងពិធីបរិសុទ្ធនៃ បព្វជិតភាព ។

សូមចាំថា វាពុំមែនឪពុកម្តាយតែម្នាក់ទេ ដែល ទទួលខុសត្រូវក្នុងការអញ្ជើញ និងការរក្សាព្រះវិញ្ញាណក្នុង គោលដ្ឋានរបស់អ្នកនោះ ។ មានអ្វីជាច្រើនដែលអ្នកអាច ធ្វើ ដើម្បីអញ្ជើញព្រះវិញ្ញាណតាមរយៈសកម្មភាព និង អាកប្បកិរិយារបស់អ្នក ។ តើអ្នកកំពុងធ្វើចំណែករបស់អ្នក ដើម្បីអញ្ជើញឲ្យមានឥទ្ធិពលនៃព្រះវិញ្ញាណក្នុងគោលដ្ឋាន របស់អ្នកឬទេ ?

នៅពេលគ្មានភាពជាអ្នកដឹកនាំបព្វជិតភាពនៅច្នោះ:

ក្រុមគ្រួសារពុំមានលក្ខណៈ ឬដំណើរការដូចគ្នាទាំងអស់ នោះទេ ។ អ្នកអាចនឹងមានគ្រួសារដែលមានតែឪពុក ឬតែ ម្តាយ ឬ គ្មានអ្នកកាន់បព្វជិតភាព ដែលធ្វើជាអធិបតីក្នុង គោលដ្ឋានរបស់អ្នក ។ នៅតែមានរបៀបជាច្រើន ដើម្បីអញ្ជើញ អំណាចបព្វជិតភាពមកពង្រឹងដល់អ្នក និងគ្រួសាររបស់ អ្នក ។ ទាំងនេះ គឺជារឿង ដែលយើងគួរធ្វើទាំងអស់គ្នា មិនថា ស្ថានភាពរបស់យើងយ៉ាងណាទេ ៖

- មានការអធិស្ឋានផ្ទាល់ខ្លួន សិក្សាព្រះគម្ពីរ និង តមអាហារ ។ កិច្ចខិតខំទាំងនេះ នឹងជួយអ្នករឹងមាំ ខាងវិញ្ញាណ ហើយអញ្ជើញព្រះវិញ្ញាណចូលក្នុងជីវិត អ្នក និងនៅក្នុងបរិយាកាសនៃឥទ្ធិពលរបស់អ្នក ។
- ចំណាយពេលដើម្បីតម្កើងការហៅបម្រើរបស់អ្នក ឬកិច្ចការសាសនាចក្ររបស់អ្នក ហើយត្រៀមខ្លួន ជាស្រេចសម្រាប់មេរៀននៅថ្ងៃអាទិត្យ ។ ការធ្វើដូច្នោះ ជួយអ្នកឲ្យមានទំនុកចិត្តទៅលើខ្លួនអ្នក ហើយបង្ហាញ នូវការគាំទ្រចំពោះកម្មវិធីបព្វជិតភាព ។
- បង្ហាញការគោរពដល់សមាជិកទាំងអស់ក្នុងគ្រួសារ អ្នក ហើយគាំទ្រសកម្មភាពល្អៗរបស់ពួកគេ ។ ជម្រើសទាំងនេះ ជួយពង្រឹងដល់គ្រួសារទាំងមូល ។

- ចូរចែកចាយជាមួយគ្រួសារអ្នកនូវរឿងទាំងឡាយ ដែលអ្នករៀន និងធ្វើនៅក្នុងថ្នាក់ និងក្រុមរបស់ អ្នកនៅសាលានាចក្រ ។ វាគឺជាវិធីមួយដើម្បីនាំការ បង្រៀនដំណឹងល្អចូលក្នុងគោលដ្ឋាន ។
- ស្វែងរករបៀបដើម្បីបម្រើអ្នកទាំងឡាយដែលនៅជុំ វិញអ្នក តាមរយៈទង្វើនៃសណ្តានចិត្តល្អដ៏សាមញ្ញ ៗ ។
- ជួយមើលការខុសត្រូវក្នុងគោលដ្ឋាន តាមរយៈការ ធ្វើកិច្ចការ ឬជួយដល់បងប្អូនប្រុស ឬស្តីណា ម្នាក់ ។
- បង្ហាញក្តីស្រឡាញ់ដូចព្រះគ្រីស្ទ ដល់គ្រួសារ អ្នក—វានឹងមានឥទ្ធិពលកាន់តែខ្លាំងមួយនៅក្នុង ការស្តាប់នាចំណងគ្រួសាររឹងមាំ ជាងអ្វីៗផ្សេង ទៀតទាំងអស់ដែលអ្នកអាចធ្វើ ។

ការគោរពសេចក្តីសញ្ញារបស់អ្នក

តាមរយៈការបម្រើ ការស្រឡាញ់ និងការពង្រឹង គ្រួសាររបស់យើង នោះយើងកំពុងតែពិតស្មោះត្រង់ ចំពោះសេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយ ដែលយើងធ្វើនៅ ពិធីបណ្តុំជម្រុជទឹក ដើម្បីឈរជាសាក្សីនៃ ព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ រក្សាបទបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ និងពង្រឹងដល់ អ្នកទាំងឡាយដែលនៅជុំវិញយើង ។ យើងអាចទាញ យកកម្លាំងនៃសេចក្តីសញ្ញាបព្វជិតភាពមកធ្វើជាពរជ័យ មួយមកក្នុងគោលដ្ឋាន និងក្រុមគ្រួសារយើង ហើយជួយ នៅក្នុងគោលដ្ឋាន និងក្រុមគ្រួសារយើង ។ *ការបម្រើ បព្វជិតភាព និងគោលដ្ឋាន* គឺជាពាក្យទាំងឡាយ ដែលគួរ តែមានជាប់នៅក្នុងគំនិតរបស់យើងដ៏អស់កល្បជានិច្ច ។ សមាជិកនៃក្រុមគ្រួសារផ្ទាល់ខ្លួនយើង គួរតែជាអាទិភាព ទីមួយ នៅពេលយើងរកវិធីដើម្បីចូលរួមក្នុងកិច្ចការនៃ សេចក្តីសង្គ្រោះ ។ នៅពេលយើងពង្រឹងក្រុមគ្រួសាររបស់ យើង នោះយើងកំពុងពង្រឹងដល់សាលានាចក្រ សហគមន៍ និងពិភពលោករបស់យើងផងដែរ ។ ■

ទំនុកចិត្តចំពោះ ភាពសក្តិសម

ខ្ញុំប៉ងចង់និយាយត្រង់ៗ អំពីរបៀបមានទំនុកចិត្តដ៏
ពិសេសបែបនោះ ។

ដោយ អលឌើ
ចេត្រី អ៊ី. ហូឡុន
នៃក្រុមនៃពួកសារកដបំពិនាត់

សារេខិតរបស់ខ្ញុំចំពោះអ្នក គឺជា
សេចក្តីសង្ឃឹម និង ការលើក
ទឹកចិត្តមួយសម្រាប់ពេលឥឡូវ
នេះ និងសម្រាប់ពេញមួយជីវិតរបស់អ្នក ។ មានភាពច្របូក
ច្របល់ជាច្រើននៅក្នុងពិភពលោក ប៉ុន្តែតែងតែមានភាព
ច្របូកច្របល់ជានិច្ចនៅគ្រប់ជំនាន់ និង យុគសម័យ ។ សូម
កុំព្រួយបារម្ភជាមួយភាពច្របូកច្របល់ទាំងនោះ ហើយសូម
កុំបាក់ទឹកចិត្តដោយសារវាឡើយ ។ ឆ្នាំបន្តបន្ទាប់ខាងមុខ
នេះ នឹងពោរពេញដោយឱកាស និង ពរជ័យដ៏អស្ចារ្យនានា ។
យើងនឹងបន្តជឿនលឿនទៅមុខនៅក្នុងវិស័យវិទ្យាសាស្ត្រ
និង បច្ចេកវិទ្យា វិស័យសុខាភិបាល និង ទំនាក់ទំនង—គឺ
គ្រប់វិស័យទាំងអស់ ដែលបានដើរតួយ៉ាងខ្លាំង ដើម្បីអភិវឌ្ឍ
ជីវិតរបស់យើង ។ អ្នករស់នៅក្នុងយុគសម័យដ៏រុងរឿងបំផុត
ដែលពិភពលោកមិនដែលធ្លាប់បានដឹងពីមុនមក ជាមួយនឹង
ពរជ័យនានាដទៃទៀត ដែលកំពុងមកកាន់មនុស្សជាច្រើនទៀត
នៅជុំវិញពិភពលោកសព្វថ្ងៃនេះ ជាងពេលណាៗផ្សេងទៀត
នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ ។ សូមចាំថា—ជំនួសរបស់អ្នកមិនធ្លាប់
ស្រមៃពីឧបករណ៍ digital tablet ឡើយ កាលពី គាត់មាន
អាយុស្របាលអ្នកនោះ ហើយជីវិតរបស់អ្នកក៏ពុំដឹងអ្វីទាល់តែ
សោះ អំពីរបៀបធ្វើសារតាមទូរស័ព្ទ ។ ដូច្នោះ សូមរីករាយ និង
មានសុខភាពល្អ និង មានសុដ្ឋិនិយមចុះ ។

ខ្ញុំសូមនិយាយការណ៍នេះជាផ្នែក ដោយសារអត្ថបទមួយ
ដែលខ្ញុំបានអានថ្មីៗនេះ បាននិយាយពីជំងឺដែលកើតមាន
យ៉ាង សាមញ្ញបំផុត ក្នុងចំណោមមនុស្សវ័យជំទង់ក្នុងសម័យ

នេះ គឺមិនមែនជំងឺទឹកនោមផ្អែម ឬ ជំងឺបេះដូង ឬ ជំងឺមហារីក
ឡើយ ។ (ជាទូទៅ ជំងឺទាំងនោះ គឺតែងតែច្រើនកើតមាន
ចំពោះមនុស្សអាយុស្របាលខ្ពស់ មិនមែនមនុស្សវ័យដុះអ្នក
ឡើយ) ។ គឺមិនមែនទេ វាត្រូវបានរាយការណ៍ថា ជំងឺដែល
មនុស្សជំទង់ និង មនុស្សក្មេងវ័យ 20 ឆ្នាំ រងទុក្ខភាគច្រើន
នោះគឺ ជំងឺដែលសង្ស័យពីខ្លួនឯង ភ័យខ្លាចពីអនាគត បន្ទាប
តម្លៃខ្លួន និង ខ្វះនូវទំនុកចិត្តទូទៅលើខ្លួនឯង និង នៅក្នុង
ពិភពលោកដែលនៅជុំវិញពួកគេ ។

ទោះបីជាខ្ញុំចាស់ច្រើនជាងអ្នកខ្លាំងយ៉ាងណាក៏ដោយ ខ្ញុំ
ពិតជាយល់ពីកង្វល់បែបនោះ ដោយសារភាគច្រើននៃជីវិត
យុវវ័យរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំហាក់បីដូចជាប្រឈមមុខនឹងស្ថានភាព
នានា ដែលធ្វើឲ្យខ្ញុំពុំមានទំនុកចិត្តខ្លាំងឡើងចំពោះខ្លួនឯង ខ្ញុំ
អាចចាំពីការខំព្យាយាមចង់បានពិន្ទុល្អពីការសិក្សា សង្ឃឹម
ចង់ឈ្នះឱកាសមួយសម្រាប់អាហាររូបករណ៍ ហើយងឿង
ឆ្ងល់ពីមូលហេតុដែលមនុស្សដទៃ ហាក់បីដូចជាមានប្រាជ្ញា
វាងវៃច្រើនជាងខ្ញុំអ្វីម្ល៉េះ ។ ខ្ញុំអាចចងចាំជាច្រើនឆ្នាំ ហើយ
ជាយូរឆ្នាំមកហើយ ពីការប្រកួតអត្តពលកម្មមួយ ដែលខ្ញុំ
ព្យាយាមលេងប្រកួតដោយមានទំនុកចិត្តសម្រាប់ជ័យជំនះ
នៅក្នុងកីឡាវិជ្ជាក្នុងវិទ្យាល័យ និង មហាវិទ្យាល័យ ចង់ឈ្នះ
ល្បែងសំខាន់ៗយ៉ាងអន្ទះសារ ឬ យកមកផ្ទះនូវពានរង្វាន់
ដែលចង់បាន ។ ជាពិសេសខ្ញុំចង់ចាំពីការខ្វះទំនុកចិត្តជាមួយ
ស្រីៗ ជាមូលហេតុញឹកញាប់មួយ នៃក្តីបារម្ភដ៏ធំដែលមាន
នៅក្នុងយុវជន ខ្ញុំមានអំណរគុណយ៉ាងខ្លាំងចំពោះស៊ីស្ទែរ
ហូឡេន ដែលផ្តល់ឱកាសដើរលេងជាគូជាមួយខ្ញុំ ។ មែន

ហើយ ខ្ញុំអាចចងចាំអ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នកចង់ចាំ—ដោយមិនប្រាកដថាមាន រូបរាងយ៉ាងដូចម្តេចនោះទេ ឬ បើសិនជានាងសុខចិត្តនឹងដើរលេងជាកូនមួយខ្ញុំ ឬ ថាអនាគតរបស់ខ្ញុំនឹងកើតឡើងយ៉ាងណានោះទេ ។

គោលបំណងរបស់ខ្ញុំពេលនេះ គឺមិនមែនពិភាក្សាពីបញ្ហាទាំងអស់ដែល យុវវ័យប្រឈមមុខ ដែលនាំឲ្យមានមន្ទិលសង្ស័យ និង មានទំនុកចិត្តមួយចំនួន លើខ្លួនឯងនោះទេ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំចង់និយាយត្រង់ៗ អំពីរបៀបមានទំនុកចិត្តដ៏ពិសេស បែបនោះ—គឺជាទំនុកចិត្តដែល នៅពេលស្វែងរកដោយត្រឹមត្រូវ នោះនឹងមាន ឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងក្លាលើចំណុចដទៃផ្សេងទៀតនៃជីវិតរបស់យើង ជាពិសេស ការឲ្យតម្លៃលើខ្លួនឯង និង របៀបដែលយើងប្រមើមើលពីអនាគត ។ ដើម្បីធ្វើបែប នេះបាន នោះខ្ញុំត្រូវតែប្រាប់អ្នកនូវរឿងមួយ ។

តម្លៃនៃភាពសក្តិសមផ្ទាល់ខ្លួន

ជាច្រើនឆ្នាំកន្លងទៅ កាលពីមុនពេលដែលខ្ញុំត្រូវបានហៅជាអ្នកមានសិទ្ធិ អំណាចទូទៅ នោះខ្ញុំបានចូលរួមជាអ្នកឡើងនិយាយម្នាក់នៅក្នុងសន្និសីទ យុវមជ្ឈិមវ័យមួយ ។ សន្និសីទនោះរួមមានទាំងការប្រជុំថ្លែងទីបន្ទាល់ ដែល មានអ្នកត្រឡប់ពីរបេសកកម្មស្រស់សង្ហារម្ភាម្នាក់បានក្រោកឈរដើម្បីថ្លែងទីបន្ទាល់ របស់គាត់ ។ គាត់មើលទៅស្អាតបាត បរិសុទ្ធ និង មានទំនុកចិត្ត—គឺមើលទៅ ដូចជាអ្នកត្រឡប់ពីរបេសកកម្ម ។

នៅពេលគាត់បានចាប់ផ្តើមនិយាយ នោះគាត់បានស្រែកទឹកភ្នែក ។ គាត់បាន និយាយថា គាត់មានអំណរគុណដើម្បីឈរនៅក្នុងចំណោមក្រុមយុវវ័យ នៃពួក បរិសុទ្ធច្រូងក្រោយដ៏អស្ចារ្យបែបនេះ និង មានអារម្មណ៍ល្អពីជីវិតដែលគាត់ត្រូវ បានព្យាយាមដឹកនាំ ។ គាត់បាននិយាយថា ប៉ុន្តែអារម្មណ៍នោះគ្រាន់តែអាចធ្វើ បានប៉ុណ្ណោះ ដោយសារតែបទពិសោធមួយដែលគាត់បានមានកាលពីប៉ុន្មាន ឆ្នាំមុន គឺជាបទពិសោធមួយដែល តម្រេចម្រង់ជីវិតរបស់គាត់ជារៀង រហូត ។

បន្ទាប់មក គាត់បានប្រាប់ពីពេល ដែលគាត់ត្រឡប់មកផ្ទះវិញ បន្ទាប់ពី

នៅពេលគាត់អង្គុយនៅក្នុង ទ្រុនមួយសន្ទុះនៅលើផ្លូវមុខផ្ទះ របស់គាត់ ដោយគិតពីរឿងទាំងឡាយ ហើយដោយអារម្មណ៍សោកសៅ យ៉ាងខ្លាំង នោះស្រាប់តែមួយរបស់គាត់ ដែលពុំមែនជាសមាជិកបានរត់ចេញពី ក្នុងផ្ទះមកយ៉ាងឆាប់រហ័ស ។

ដើរលេងជាកូន ដែលមិនយូរប៉ុន្មានក្រោយពីគាត់ត្រូវបានតែងតាំងជាអ្នកខ្ចីនៅ អាយុ 18 ឆ្នាំ ។ មានអ្វីមួយបានកើតឡើងនៅក្នុងការដើរលេងជាកូននេះ ដែលធ្វើ ឲ្យគាត់ពុំមានមោទនភាពចំពោះខ្លួនគាត់ ។ គាត់ពុំបានអធិប្បាយយ៉ាងល្អិតល្អន់ ហើយគាត់ក៏មិនគួរនិយាយអ្វីៗបែបនោះនៅមុខមនុស្សជាច្រើនឡើយ ។ រហូត មកដល់ថ្ងៃនេះ ខ្ញុំមិនបានដឹងពីរឿងពិតនៃហេតុការណ៍ដែលបានកើតឡើងនោះ ទេ ប៉ុន្តែវាពិតជាសំខាន់ចំពោះគាត់ ដែលបានប៉ះទង្គិចដល់វិញ្ញាណរបស់គាត់ និង ការឲ្យតម្លៃលើខ្លួនឯង ។

ខណៈដែលគាត់កំពុងអង្គុយនៅក្នុងទ្រុនមួយសន្ទុះ លើផ្លូវទៅផ្ទះរបស់គាត់ ដោយគិតអំពីរឿងរ៉ាវនានា និង មានអារម្មណ៍សោកស្តាយយ៉ាងខ្លាំងចំពោះអ្វី ដែលបានកើតឡើង នោះម្តាយរបស់គាត់ដែលមិនមែនសមាជិក បានរត់ចេញ មកពីផ្ទះ ដោយតម្រង់ទៅកាន់ទ្រុនរបស់គាត់ទាំងក្តីបារម្ភ ។ ភ្លាមនោះ ម្តាយរូប នេះ បាននិយាយប្រាប់ថា ប្អូនប្រុសរបស់យុវជនម្នាក់នេះ ដែលទើបតែបានដួល នៅក្នុងផ្ទះ បានប៉ះទង្គិចក្បាលយ៉ាងខ្លាំង ហើយបានប្រកាច់ និង កន្ត្រាក់ផង ដែរ ។ ឪពុកដែលមិនមែនជាសមាជិកនោះ បានទូរស័ព្ទហៅទ្រុនសង្គ្រោះបន្ទាន់ ប៉ុន្តែវាស្ថិតពេលច្រើនទំរាំមកដល់ដើម្បីជួយសង្គ្រោះ ។

ម្តាយរូបនោះបានស្រែកយំថា « សូមមកនេះ ហើយធ្វើអ្វីមួយដើម្បីជួយ » ។ « តើពុំមានអ្វីដែលកូនធ្វើនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់កូននៅចំពេលបែបនេះទេឬ ? កូន មានបព្វជិតភាពរបស់ពួកគេ ។ សូមមកនេះ ហើយធ្វើអ្វីមួយដើម្បីជួយ » ។

ម្តាយរបស់យុវជននេះពុំដឹងនូវអ្វីៗជាច្រើនពីសាសនាចក្រឡើយ នៅពេល នោះ ប៉ុន្តែម្តាយរូបនោះបានដឹងអ្វីមួយពីពរជ័យនៃបព្វជិតភាព ។ ហេតុដូច្នេះ ហើយ នៅពេលយប់នេះ នៅពេលមនុស្សម្នាក់ដែលគាត់ស្រឡាញ់យ៉ាងខ្លាំង ត្រូវការលេចក្តីជំនឿ និង កម្លាំងរបស់គាត់ នោះយុវជនរូបនេះពុំអាចឆ្លើយតបបាន ឡើយ ។ ដោយបានផ្តល់នូវអារម្មណ៍ដែលគាត់ទើបតែបានពុះពារ និង អារម្មណ៍

រើវាយចំពោះអ្វីដែលគាត់ទើបតែបានធ្វើ—មិនថាអ្វីនោះទេ—គាត់មិនអាចឲ្យខ្លួនរបស់គាត់ ទៅចំពោះព្រះក្រុមព្រះអម្ចាស់ ហើយអំពាវនាវសម្រាប់ពរជ័យដែលត្រូវការបានឡើយ ។

គាត់បានរត់ចេញពីឡានភ្លាម ហើយរត់ទៅតាមផ្លូវទៅកាន់ផ្ទះបុរសចំណាស់ដ៏សក្តិសមនោះ ដែលជាមិត្តនិងគាត់នៅក្នុងរដ្ឋ តាំងពីយុវជននោះបានផ្លាស់ប្តូរចិត្តជឿកាលពីពីរ ឬ បីឆ្នាំមុន ។ យុវជននោះបានពន្យល់ពីស្ថានភាពដល់បុរសនោះ ហើយពួកគេទាំងពីរបានត្រឡប់មកផ្ទះវិញទាន់ល្ងាច មុនពេលក្រុមសង្គ្រោះបន្ទាន់បានមកដល់ ។ ភាពរីករាយនៅចុងបញ្ចប់នៃរឿងនេះ ដូចដែលបានប្រាប់នៅក្នុងការប្រជុំទីបន្ទាល់នោះ គឺថា ភ្លាមនោះបុរសចាស់ជាងគាត់រូបនោះ បានផ្តល់ការប្រសិទ្ធពរព្រឹត្តិការណ៍ដ៏ផ្អែមល្អ និង មានអំណាច ដែលបានធ្វើឲ្យក្មេងដែលរងគ្រោះថ្នាក់នោះបានឈប់ប្រកាច់ ហើយគេងលង់លក់ចំពេលដែលក្រុមជំនួយពេទ្យបានមកដល់ ។ ការធ្វើដំណើរយ៉ាងលឿនទៅកាន់មន្ទីរពេទ្យ និង ការពិនិត្យយ៉ាងម៉ត់ចត់បានបង្ហាញថា ពុំមានរបួសអចិន្ត្រៃណាមួយឡើយ ។ ក្តីបារម្ភដ៏ខ្លាំងក្លាតែមួយរយៈពេលដ៏ខ្លីសម្រាប់គ្រួសារនេះ បានកន្លងផុតទៅ ។

បន្ទាប់មក អ្នកត្រឡប់ពីបេសកកម្មប្រនេះ ដែលខ្ញុំបាននិយាយនោះ បាននិយាយដូចនេះថា ៖ « គ្មាននរណាម្នាក់ដែលមិនធ្លាប់ប្រឈមមុខ ដូចអ្វីដែលខ្ញុំប្រឈមមុខនៅយប់នោះ ដែលនឹងដឹងពីក្តីអាម៉ាស់ដែលខ្ញុំបានទទួលអារម្មណ៍ និង ក្តីសោកសៅដែលខ្ញុំទ្រាំទ្រចំពោះអារម្មណ៍ដែលគ្មានភាពសក្តិសមដើម្បីប្រើបញ្ចេញកាតដែលខ្ញុំកាន់ ។ នេះគឺជាអនុស្សាវរីយ៍ដែលកាន់តែឈឺចាប់សម្រាប់ខ្ញុំ ដោយសារវាគឺជាប្អូនប្រុសតូចរបស់ខ្ញុំផ្ទាល់ ដែលត្រូវការខ្ញុំ និង ឪពុកម្តាយជាទីស្រឡាញ់ដែលមិនមែនជាសមាជិករបស់ខ្ញុំដែលមានការភ័យខ្លាចយ៉ាងខ្លាំង ហើយដែលមានសិទ្ធិរើងចង់បានច្រើនជាងនេះពីរូបខ្ញុំ ។ គាត់បាននិយាយថា ប៉ុន្តែ នៅពេលខ្ញុំឈរនៅពីមុខអ្នកទាំងអស់គ្នាថ្ងៃនេះ នោះខ្ញុំអាចសន្យានឹងអ្នកចំពោះរឿងនេះ ។ » ខ្ញុំមិនល្អឥតខ្ចោះនោះទេ ប៉ុន្តែចាប់តាំងពីយប់នោះ

គាត់បានច្រើនថា « ចាប់ពីយប់នោះមកខ្ញុំពុំដែលធ្វើអ្វីដែលរារាំងខ្ញុំមិនឲ្យទៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ដោយទំនុកចិត្ត ហើយទូលសុំជំនួយរបស់ទ្រង់ ពេលដែលត្រូវការទៀតហើយ »

មក ខ្ញុំមិនធ្លាប់ធ្វើអ្វីដែលខ្លួនខ្ញុំចាកចេញពីការទៅចំពោះព្រះក្រុមព្រះអម្ចាស់ជាមួយទំនុកចិត្ត ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់ជំនួយរបស់ទ្រង់នៅពេលចាំបាច់ឡើយ ។ គាត់ទទួលស្គាល់ថា ភាពសក្តិសមផ្ទាល់ខ្លួន គឺជាសង្គ្រាមមួយនៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដែលយើងរស់នៅ ប៉ុន្តែវាគឺជាសង្គ្រាមមួយដែលខ្ញុំមានជ័យជំនះ ។ ខ្ញុំបានទទួលអារម្មណ៍ម្រាមដៃនៃការកាត់ទោសចង្អុលមកកាន់ខ្ញុំម្តងនៅក្នុងជីវិតខ្ញុំ ហើយបើសិនខ្ញុំអាចធ្វើអ្វីបាននោះខ្ញុំគ្មានបំណងទទួលអារម្មណ៍បែបនេះម្តងទៀតឡើយ ។ មែនហើយ » គាត់បានបញ្ចប់ថា « ខ្ញុំអាចធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដើម្បីកុំឲ្យមានអារម្មណ៍បែបនោះទៀត » ។

គាត់បានបញ្ចប់ទីបន្ទាល់របស់គាត់ ហើយបានអង្គុយចុះ ។ ខ្ញុំនៅតែអាចចាំពីរូបគាត់ ។ ខ្ញុំនៅតែអាចឃើញពីស្ថានភាពដែលយើងធ្លាប់មាន ។ ហើយខ្ញុំនៅតែអាចចាំពី អារម្មណ៍សុខសាន្តនៃដួងចិត្ត ដែលមានបន្ទាប់ពីទីបន្ទាល់របស់គាត់ នៅពេលដែលមនុស្សគ្រប់រូបនៅក្នុងបន្ទប់ មានឱកាសស្វែងរកព្រលឹងរបស់ពួកគេឲ្យស៊ីជម្រៅបន្តិចទៀត សព្វខ្លាំងបន្តិចទៀត ដើម្បីរស់នៅតាមព្រះបន្ទូលដ៏មានអំណាចទាំងនេះដែលប្រទានឲ្យដោយព្រះអម្ចាស់ថា ៖

« សូមឲ្យគុណធម៌តុបតែងគំនិតអ្នក ដោយឥតឈប់ឈរឡើយខណៈនោះ អ្នកនឹងមានចិត្តស្រួលឡើង នៅចំពោះវត្តមាននៃព្រះហើយគោលលទ្ធិអំពីបញ្ចេញកាត និងចុះមកលើព្រលឹងអ្នក ដូចជាទឹកសន្សើមចុះពីលើមេឃ ។

« ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងទៅជាកូនអ្នកជានិច្ច ហើយដំបងពេជ្ររបស់អ្នកជាដំបងពេជ្រនៃសេចក្តីសុចរិត និង សេចក្តីពិត » (គ. និង ស. 121:45-46 សេចក្តីបញ្ជាក់ត្រូវបានបន្ថែម) ។

វិភាគនិងព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ

មិត្តយុវវ័យជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ សូមឲ្យមានជីវិតអស្ចារ្យឡើង ។ សូមគិតអ្វីដែលល្អបំផុត ហើយសង្ឃឹមអ្វីដែលល្អបំផុត ហើយមានជំនឿលើអនាគត ។ អ្នកទាំងអស់គ្នាមានជីវិតដ៏អស្ចារ្យកំពុងចាំអ្នក ។ ព្រះវរបិតាស្តីរបស់អ្នកស្រឡាញ់អ្នក ។ បើសិនជាអ្នកបានធ្វើខុស កំហុសនោះអាចត្រូវបានប្រែចិត្តបាន ហើយត្រូវបានអភ័យទោស គឺដូចជាយុវជនរូបនេះផងដែរ ។ អ្នកមានអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដើម្បីរស់នៅ និង ដាក់ផែនការ និង ជឿជាក់ ។ ការយល់ស្របជាមួយនិងសកិសម្បជញ្ញៈរបស់អ្នក នៅពេលអ្នកនៅតែដងជាមួយនិងអនុស្សាវរីយ៍នានារបស់អ្នក និងធ្វើឲ្យអ្នកទទួលអារម្មណ៍ពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះតាមរបៀបផ្ទាល់ខ្លួនមួយ ។ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករីករាយជាមួយនិងព្រះវិញ្ញាណនោះ ដើម្បីទទួលអារម្មណ៍នៃទំនុកចិត្តនៅក្នុងវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់ជានិច្ច ។ សូមឲ្យគំនិតគុណធម៌រក្សាសកម្មភាពនានារបស់យើងឲ្យបរិសុទ្ធនៅថ្ងៃនេះ និង ថ្ងៃស្អែក និង ជារៀងរហូត ។ ■

ដកស្រង់មកពីការប្រជុំពិសេសមួយរបស់យុវវ័យនៅថ្ងៃទី 31 ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ 2006 ។

ច្រកចូល និងផ្លូវ

ពិធីបរិសុទ្ធ និងសេចក្តីសញ្ញានៃបញ្ចេញជិតភាព ដាក់យើងនៅលើផ្លូវទៅកាន់ជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ច ហើយប្រទានពរយើងនូវកម្លាំង ដែលយើងត្រូវការនាពេលឥឡូវ ។

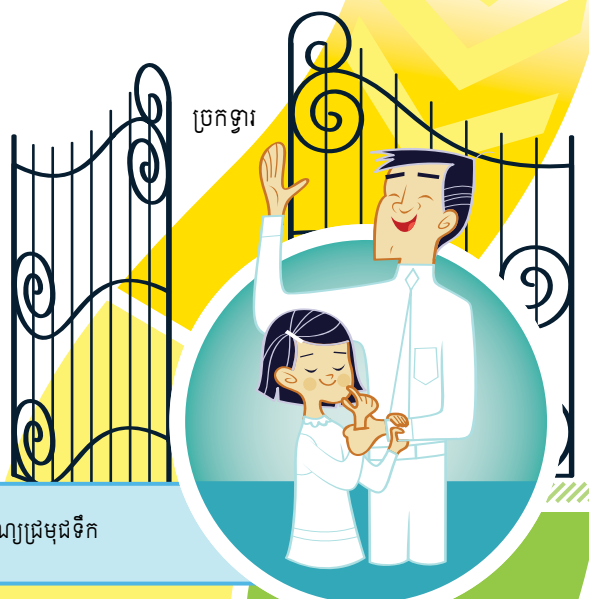
យើង ទាំងអស់គ្នា ស្វែងរកជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ច ដែលមានន័យថា ជាការបានសង្គ្រោះ និងតម្កើងឡើងនៅក្នុងសិរីល្អដ៏ខ្ពស់បំផុត នៃឥរិយាបថស្នេហា ជាកន្លែងដែលយើងអាចរស់នៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះវរបិតាស្តី ជាក្រុមគ្រួសារ ។

បន្ថែមទៅនឹងសេចក្តីជំនឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និង ការប្រចិត្ត ពិធីបរិសុទ្ធ និងសេចក្តីសញ្ញានៃបញ្ចេញជិតភាព អនុញ្ញាតឲ្យយើងចូលតាមផ្លូវដែលដឹកនាំទៅរកជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ច ។ មិនថាអ្នកចូលតាមផ្លូវនេះពេលណា ឬកន្លែងណានោះទេ—មិនថាអ្នកកើតនៅក្នុងសាលាសាចក្រ ឬជាអ្នកផ្លាស់ប្តូរចិត្តជឿពេលក្រោយនេះនោះទេ មិនថាអ្នកសកម្មពេញមួយជីវិតរបស់អ្នក ឬអ្នកទើបតែត្រឡប់មកសកម្មក្នុងសាលាសាចក្រនេះនោះទេ—អ្នកអាចរីកចម្រើន នៅពេលអ្នកផ្តោតទៅលើសេចក្តីសញ្ញារបស់អ្នក និងអ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើដើម្បីទទួល និងរក្សាវានោះ ។

ហើយវាសំខាន់ដើម្បីដឹងថា ពិធីបរិសុទ្ធ និងសេចក្តីសញ្ញានៃបញ្ចេញជិតភាព ពុំគ្រាន់តែផ្តល់នូវការសន្យានៃពេលអនាគតដ៏រុងរឿងនោះទេ ។ វាផ្តល់កម្លាំងការល្អលោមចិត្ត និងការគាំទ្រដែលយើងត្រូវការដល់យើងឥឡូវនេះ ដើម្បីដើរតាមផ្លូវ និងកាន់ខ្ជាប់ដរាបដល់ចុងបំផុតនៅក្នុងសេចក្តីសុចរិតផងដែរ ។ ■

ផ្លូវនាំទៅរកជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ច
(ការកាន់ខ្ជាប់ដរាបដល់ចុងបំផុត)

សូមមើល និហ្វេទី 2 31

ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក

« វាគឺជាសិទ្ធិវិញ្ញាណចម្រើនជិតភាពនៅក្នុងសាលាសាចក្រ ដែលផ្តល់ឲ្យសម្រាប់ពិធីបរិសុទ្ធដីពិសិដ្ឋ និងសេចក្តីសញ្ញា ដែលចងក្រុមគ្រួសារជាមួយគ្នា ហើយធ្វើឲ្យយើងម្នាក់ៗសន្តិសុខ និងត្រឡប់ទៅព្រះបិតាព្រះម្តាយ » ។

និងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទក្នុងនាមសេចក្តីស្នេហា ។ ពិធីបរិសុទ្ធទាំងនេះ នាំមកនូវសេចក្តីសុខសាន្ត ដោយសារពួកគេបានធ្វើសេចក្តីសញ្ញាជាមួយព្រះអម្ចាស់ » ។

មែលដេ ប៊ូនទិន អិល ប្រុក នៃក្លឹប នៃពួកសារកម្រងព័ន្ធកាត់ « Personal Peace: The Reward of Righteousness, » *Ensign* ឬ *Liahona*, ខែឧសភា ឆ្នាំ 2013, 34 ។

សាក្រមីង—ជាការព្រកនៃសេចក្តីសញ្ញាបុណ្យជ្រមុជទឹកប្រចាំសប្តាហ៍

អំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

ជួយនៅតាមផ្លូវ

ពិធីបរិសុទ្ធ និងសេចក្តីសញ្ញាដ៏សំខាន់
ការច្នែក និងការពង្រឹងដល់ពិធីបរិសុទ្ធទាំងឡាយ

ពរដ៏យអយុកោ—ជាការណែនាំដល់បុគ្គល
ម្នាក់ៗជាពិសេស និងពរដ៏យដែលបានសន្យា

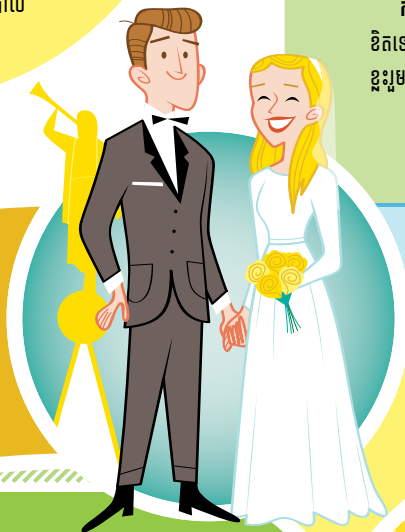
ការប្រគល់ និងការតែងតាំងបញ្ចូលពិធីភាព (សម្រាប់យុវជន)

អំណោយទានពិសិដ្ឋក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ

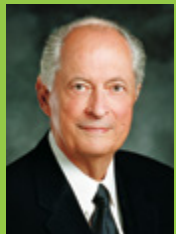
ការប្រសិទ្ធពរដល់អ្នកឈឺ
—ជួយ និងព្យាបាល

ពរដ៏យរបស់ឪពុក និងពរដ៏យនៃការលូងលោម
និងការទូន្មានដទៃទៀត—ជាសេចក្តីសុខសាន្ត
និងការណែនាំពេលត្រូវការ

ការផ្សារភ្ជាប់ក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ

« ការស្ថិតនៅលើផ្លូវនៃ
សេចក្តីសញ្ញា បទបញ្ញត្តិ
និងពិធីបរិសុទ្ធនៃដំណឹងល្អ
ការពារ យើង ហើយត្រៀម
ខ្លួន យើងដើម្បីធ្វើការរបស់
ព្រះនៅ ក្នុងពិភពលោក
នេះ » ។

អែលឌើរ រ៉ូប៊ើត ឌី ហេល នៃក្លឹបនៃពួកសាករដប់ពីរនាក់ « Stand
Strong in Holy Places » *Ensign* ឬ *Liahona*,
ខែឧសភា ឆ្នាំ 2013, 49 ។

« នៅពេលអ្នកចូលរួមក្នុង
ពិធីបរិសុទ្ធនៃបញ្ចូលពិធីភាព
ដោយសក្តិសម នោះ
ព្រះអម្ចាស់នឹងប្រទានកម្លាំង
ភាពសុខសាន្ត និងការរំពឹង
ទុកដ៏អស់កល្យជានិច្ចដល់អ្នក
កាន់តែច្រើន ។ »

អែលឌើរ នៃល អិល. អាន់ដ្រេសិន នៃក្លឹបនៃពួកសាករដប់ពីរនាក់
« Power in the Priesthood » *Ensign* ឬ *លីអាហ្គោណា*,
ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 2013, 95 ។

ជីវិតអស់កល្យជានិច្ច

(នគរសេឡេស្តាលជាមួយក្រុមគ្រួសារ)

« តើខ្ញុំត្រូវតែធ្វើដូចម្តេច នៅពេលដែលមានប្រធានបទមួយ ត្រូវបានលើកយកមកពិភាក្សា នៅឯសាលារៀនដែលដំទាស់នឹង ការបង្រៀននៃដំណឹងល្អ ដូចជាការពន្យល់ជំងឺមេរោគ ? »

មា

នរបៀបជាច្រើនដើម្បីឆ្លើយតប—ឬ មិន តប—អាស្រ័យទៅលើស្ថានភាព ។ ទី មួយ ចូរគិតអំពីអ្វីដែលអាចនឹងកើតឡើង បើអ្នកនិយាយ ឬមិននិយាយអ្វីសោះ នោះ ។ បើការស្ងាត់ស្ងៀមរបស់អ្នក នឹង

បណ្តាលឲ្យអ្នកដទៃគិតថា អ្នកយល់ស្របនឹងអ្វីមួយ នោះអ្នកនឹងខុស ដូច្នោះអ្នកអាច នឹងចង់រកវិធីសាមញ្ញមួយ ដើម្បីធ្វើឲ្យគេដឹងពីការមិនយល់ស្របរបស់អ្នក ។ បើអ្នក គិតថា មតិយោបល់របស់អ្នកនឹងបណ្តាលឲ្យមានការឈ្លោះប្រកែកគ្នា នោះអ្នកអាចរក ពេលផ្សេងទៀត ដើម្បីផ្តល់មតិ ។ ទោះជាយ៉ាងណា បើថ្នាក់រៀនរបស់អ្នក គោរពដល់គ្នា ទៅវិញទៅមក ហើយគ្រូសុំឲ្យមានការចូលរួម នោះអ្នកអាចអធិស្ឋានសុំការបំផុតគំនិត ហើយពន្យល់អំពីជំនឿរបស់អ្នក ។

អ្នកក៏អាចរៀបចំជាមុនផងដែរ បើអ្នកដឹងថាថ្នាក់រៀនរបស់អ្នក នឹងពិភាក្សាអំពី ប្រធានបទជាក់លាក់មួយ ។ ជាការបន្ថែមទៅបទគម្ពីរ និងសុទ្ធជាសន្និសីទ អំពី ប្រធានបទអ្វីមួយ សូមមើលនៅក្នុងសៀវភៅពិតចំពោះសេចក្តីជំនឿ គោលការណ៍ ដំណឹងល្អ ដើម្បីកម្លាំងនៃយុវវ័យ ។ អ្នកក៏អាចអនុវត្តការពន្យល់អំពីប្រធានបទនៅ ក្នុងភាគីជួបជុំក្រុមគ្រួសារផងដែរ ។ នៅពេលអ្នកត្រៀមខ្លួនជាស្រេច ចូរនិយាយទៅគ្រូ បង្រៀន ឬមិត្តរួមថ្នាក់របស់អ្នក ។

របៀប ដែលអ្នកឆ្លើយតប គឺសំខាន់ដូចជាអ្វីដែលអ្នកនិយាយ ។ ចូរមានការគោរព និងព្យាយាមកុំប្រើពាក្យរបស់សាសនាចក្រ ។ មិត្តរួមថ្នាក់របស់អ្នក នឹងមិនយល់មួយ រំពេច ពេលណាដែលអ្នកនិយាយពាក្យថា « អ្នកឲ្យដំបូន្មានថ្នាក់យុវនារី នៅក្នុងរូងដុំ បានបង្រៀនខ្ញុំថា . . . »

អ្វីដែលសំខាន់បំផុតសម្រាប់អ្នក គឺអ្នកត្រូវចេះនូវអ្វីដែលសាសនាចក្របង្រៀន និងអ្វី ដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកំពុងប្រាប់អ្នក ដើម្បីអ្នកនឹងមិនត្រូវបានបញ្ឆោត ដោយកំហុស ដែលអ្នកស្តាប់ឮ ឬអាននៅក្នុងថ្នាក់ ។

ចូរចាំថាអ្នកគាត់ណាម្នាក់

នៅពេលអ្នកជួបនឹងស្ថានភាពទាំងនេះ ចូរព្យាយាម ចាំថា អ្នកដទៃអាចនឹងពុំមានអារម្មណ៍ដូចគ្នាចំពោះ ប្រធានបទនេះ ដូចអ្នកទេ ។ ចូរកុំប្រើអំណាច ឬ បង្ខំឡើយ ប៉ុន្តែចូរកុំខ្លាចក្នុងការការពារជំនឿអ្នក ឡើយ ។ ចូរចងចាំថា អ្នកជាតំណាងឲ្យព្រះគ្រីស្ទ ។ ម៉ាឌីលីន ខេ អាយុ 16 ឆ្នាំ វ៉ាយអូមីង ស.វ.អា

ចូរចេះគ្រួសម

ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ដូចជាខ្ញុំគួរតែ ចែកចាយពីទស្សនៈរបស់ខ្ញុំ តាមរបៀបគ្រួសមមួយ ហើយ ថ្លែងថាហេតុអ្វីខ្ញុំជឿលើរឿង

នោះផងដែរ ។ ខ្ញុំពុំគិតថា ខ្ញុំចាំបាច់ត្រូវធ្វើឲ្យអ្នក ដទៃទទួលយកទស្សនៈខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថា ពួកគេ គួរតែដឹងថា ខ្ញុំឈរនៅកន្លែងណាលើប្រធានបទ ជាក់លាក់មួយ ហើយគេយល់ពីទស្សនៈរបស់ខ្ញុំ ។ សាត្រីណា អេស អាយុ 16 ឆ្នាំ អូរីហ្គិន ស.វ.អា

ចូរមានការគោរព

វាសំខាន់ឲ្យយើងស្តាប់ ឮរឿងអ្វីមួយ ប៉ុន្តែវាក៏សំខាន់ ណាស់ដែរ ដើម្បីមានការគោរព ដល់ជំនឿរបស់អ្នកដទៃ ។ ចូរ

កុំឈ្លោះប្រកែកគ្នា ។ ការឈ្លោះប្រកែក បង្កើតជា សត្រូវ និងការកាន់ច្រឡំ ។ បើមានគំនិតមួយលើក ឡើង ដែលទាស់នឹងសាសនាយើង ចូរនៅស្ងៀម ដោយយកចិត្តទុកដាក់ ហើយគោរព និងកុំភ្លេច ស្តាប់ព្រះវិញ្ញាណ ។ មានរឿងជាច្រើន ដែលយើងពុំ យល់ថាព្រះកំពុងធ្វើអ្វីទេ ។ យើងគួរតែស្តាប់ ហើយ រៀនពីព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ ។

ហាណា អិម អាយុ 18 ឆ្នាំ រដ្ឋយូថា ស.វ.អា

ចែកចាយអ្វីដែលសាសនាចក្របង្រៀន

ខ្ញុំព្យាយាមឆ្លើយសំណួរដូច្នោះ ឲ្យអស់ពីសមត្ថភាពរបស់ខ្ញុំ ពីព្រោះមិត្ត និងគ្រូបង្រៀនខ្ញុំពុំយល់ទេ លុះត្រាតែខ្ញុំប្រាប់ពួកគាត់ ថា តើជំហររបស់សាសនាចក្រស្ថិតនៅត្រង់ណា លើប្រធានបទដូច្នោះ ។ តាមរយៈការធ្វើដូច្នោះ នោះពួកគាត់អាចដឹងសម្រាប់ជាសេចក្តីយោងនាពេលក្រោយ ហើយអ្នកនឹងទទួលបានប្រយោជន៍ខាងវិញ្ញាណ ។ ចូរចាំថា ៖ « ឲ្យពន្លឺរបស់អ្នករាល់គ្នា បានភ្លឺទៅមុខមនុស្សលោកយ៉ាងនោះដែរ ដើម្បីឲ្យគេឃើញការល្អដែលអ្នករាល់គ្នា ប្រព្រឹត្តចូលរួមសេចក្តីដ៏ល្អដល់ព្រះវរបិតានៃអ្នក រាល់គ្នាដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ » (ម៉ាថាយ 5:16) ។

យូសេ អិម អាយុ 16 រដូវមែនធើរ្យ ប្រទេសអង់គ្លេស

ជួយអ្នកដទៃឲ្យគិតអំពីអ្វីត្រូវ

ចែកចាយអារម្មណ៍របស់អ្នកដោយស្មោះត្រង់ ។ ប្រធានបទជាច្រើនក្នុងសាលារៀន ដូចជាការពន្លតកូន គឺត្រូវបានគេពិភាក្សាយ៉ាងខ្លាំង ដូច្នោះចូរកុំខ្មាសអៀនក្នុងការនិយាយឡើយ ។ វាគឺជាឱកាសល្អមួយ ដើម្បីចែកចាយដំណឹងល្អ និងបទដ្ឋានដែលយើងជឿ ។ បើអ្នកចែកចាយព័ត៌មានរបស់អ្នក នោះអ្នកអាចជួយអ្នកដទៃឲ្យគិតអំពីអ្វីជាការត្រឹមត្រូវ ។

ម៉ាឌីសុន អិ អាយុ 14 ឆ្នាំ រដូវឧសភាខាងជើង

ដឹងអំពីជំហររបស់សាសនាចក្រ

ជាញឹកញាប់ ខ្ញុំស្ថិតនៅលើផ្លូវមួយ ដែលប្រធានបទផ្ទុយ ត្រូវបានលើកមកពិភាក្សា ។ រឿងដំបូងត្រូវធ្វើគឺ គោរពដល់ជំនឿរបស់អ្នកដទៃ ដូចដែលអ្នករំពឹងចង់បានពីមិត្តរួមថ្នាក់របស់អ្នកមកវិញផងដែរ ។ បើប្រធានបទមានភាពផ្ទុយច្របូកច្របល់ជាមួយនឹងសាសនាចក្រ ចូរកុំស្នាក់ស្នេរក្នុងការច្នៃផ្សំរបស់អ្នក ។ អ្នកពុំចាំបាច់និយាយពាក្យសាសនាចក្រនៅក្នុងការឆ្លើយតបរបស់អ្នកទេ ។ តែយ៉ាងណាក៏ដោយ ចូរដឹងឲ្យប្រាកដនូវជំហររបស់សាសនាចក្រលើរឿងទាំងនោះ ។

យ៉ូសេប ស្សី អាយុ 18 ឆ្នាំ រដូវមិថុនា ស.វ.អា

ចៀសវាងការឈ្លោះប្រកែក

ខ្ញុំនឹងពន្យល់អំពីមតិរបស់ខ្ញុំ ការពារគោលលទ្ធិ និងគោលការណ៍ទាំងឡាយនៃសាសនាចក្ររបស់ខ្ញុំ ដោយការគោរពដល់គំនិតយោបល់របស់អ្នកដទៃ ។ ខ្ញុំនឹងមិនឈ្លោះប្រកែកឡើយ ដែលវានឹងបណ្តេញព្រះវិញ្ញាណចេញ ដែលព្រះវិញ្ញាណអាចមានឥទ្ធិពលលើអ្នកដទៃក្នុងផ្លូវវិជ្ជមាន ។

ឌីអាណា វី អាយុ 15 ឆ្នាំ ប៊ូណូស អែរ អាហ្សង់ទីន

តែគោលលទ្ធិខុសគ្នា

យើងនៅក្នុងសាសនាចក្រដែលផ្តោតលើការផ្សព្វផ្សាយសាសនា ដែលយើងទាំងអស់គ្នាត្រូវបានហៅឲ្យផ្សព្វផ្សាយ ដូច្នោះហើយ យើងពុំអាចអនុញ្ញាតឲ្យគោលលទ្ធិខុសគ្នាមករីកសាយភាយបានឡើយ ។ នៅក្នុងស្ថានភាពដូច្នោះ យើងត្រូវនិយាយ ដើម្បីកែគោលលទ្ធិខុសគ្នាណាមួយ ហើយជួយមនុស្សយល់អំពីទស្សនៈរបស់ដំណឹងល្អដែលបានស្តារឡើងវិញទៅលើប្រធានបទនោះ ។

ដេវីឌ អិម អាយុ 16 ឆ្នាំ ខេត្តកាសា អូស្ត្រាលី ជនចលសាធារណៈរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យកុងហ្គោ

ឈររឹងមាំ
« យើង គឺត្រូវពន្យល់អំពីជំហរយើង តាមរយៈហេតុផល ការបញ្ចុះបញ្ចូលដោយមិត្តភាព និងកត្តាពិតត្រឹមត្រូវ ។ យើង គឺត្រូវឈរឲ្យរឹងមាំ ហើយកុំងាកបង់ពីរឿងសីលធម៌នៃសម័យនេះ ហើយគោលការណ៍នៃដំណឹងល្អដ៏អស់កល្បជានិច្ច តែកុំឈ្លោះប្រកែកនិងមនុស្ស ឬអង្គការណាមួយឡើយ ។ ការឈ្លោះប្រកែក គឺជាគោលដៅឆ្ងាយ ហើយដាក់របាំង ។ សេចក្តីស្រឡាញ់ មើកឡា » ។

អែលឌី ម៉ារីន ធរ អស្កុន (ឆ្នាំ 1915-94) នៃក្រុមនៃពួកសាករដបដីនាក់ « No Time for Contention, » *Ensign*, ខែឧសភា ឆ្នាំ 1978, 8 ។

សំណួរចេញលើកក្រោយ

« តើខ្ញុំអាចមានអារម្មណ៍ល្អ គ្រប់គ្រាន់ល្មម ដើម្បីនិយាយទៅបីស្ស័យរបស់ខ្ញុំអំពី បញ្ហានានា ម្នាក់ដល់ដោយរៀបរយណា ? »

សូមធ្វើចម្លើយរបស់អ្នក បើអ្នកចង់ សូមធ្វើរួមចត់ដែលច្បាស់មក នៅត្រឹមថ្ងៃទី 15 ខែ ឧសភា ឆ្នាំ 2014 ទៅកាន់ liahona@ldschurch.org ឬតាមសម្រាប់ (សូមមើលអាយសដ្ឋានទៅទំព័រ 3) ។

ចម្លើយអាចនឹងត្រូវបានតែសម្រេចឡើងវិញ មើរវែងពេក ឬមិនសូវច្បាស់លាស់ ។

ព័ត៌មាន និង ការអនុញ្ញាតខាងក្រោម ត្រូវតែបញ្ចូលនៅក្នុងអ៊ីម៉ែល ឬសម្រេចរបស់អ្នក ៖ (1) ឈ្មោះពេញ, (2) ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត, (3) រូប ឬ សាខា, (4) ស្តេច ឬ មណ្ឌល, (5) សម្រេចអនុញ្ញាតដែលមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់អ្នក ហើយមើលនូវអ្នកមានអាយុក្រោម 18 ឆ្នាំ នោះត្រូវមានសម្រេចអនុញ្ញាតពីឪពុកម្តាយរបស់អ្នកជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ (អ៊ីម៉ែល អាចនន្ទយកបាន) ដើម្បីធ្វើការបោះពុម្ពចម្លើយ និង រួមចត់របស់អ្នក ។

ត្រូវ ឬ ខុស?

ពេលខ្លះ ការដឹងសេចក្តីពិតចេញពីកំហុសឆ្គង គឺពិបាកណាស់ ប៉ុន្តែ ព្រះវរបិតាស្តុគ៍យើង បានប្រទានអំណោយដ៏មានអានុភាពដល់យើង ដើម្បីជួយយើងព្រែករវាងសេចក្តីពិតរបស់ព្រះ និងការកុហករបស់ សាតាំង ។

ដោយ ឆេវីឌ អេ អេដ្រុដ
នស្សនាវដ្តីសាសនាចក្រ

១ អ្នកធ្វើតេស្តមួយជាមួយសំណួរ ត្រូវ-ឬ-ខុស នោះអ្នកដឹងថា ពេលខ្លះវាពិបាកដើម្បី ប្រើ ឃើញពីភាពខុសឆ្គង ។ ដូចគ្នានេះដែរ នៅក្នុងសំណួរធំអំពីសេចក្តីជំនឿ ជំនឿ និង ការរស់នៅរៀងរាល់ថ្ងៃ វាមិនងាយស្រួលជានិច្ចទេដើម្បីយើងអាចដឹងពីភាពខុសគ្នា រវាងអ្វីដែលពិត និងអ្វីដែលមិនពិត ខណៈដែលវាមានសារៈសំខាន់ដលើសលប់នោះ ។

ទោះជាយ៉ាងណា យើងមិនត្រូវខ្លាច ដូចជាអ្នកដែលពុំបានត្រៀមខ្លួនប្រឡងនោះឡើយ ។ ព្រះវរបិតាស្តុគ៍យើង បានប្រទានពរយើងជាមួយអំណោយទានជាច្រើន ដើម្បីជួយយើងស្គាល់ សេចក្តីពិតទ្រង់ និងការកុហករបស់មាសត្រូវ ។

ប្រភេទនៃភាពខុសឆ្គងផ្សេងៗគ្នា

ទីមួយ ដើម្បីបង្ហាញចំណុចមួយនេះជាការប្រឡងតូចមួយស្តីពី ត្រូវ-ឬ-ខុស សម្រាប់អ្នក ៖

1

ព្រះចន្ទមានពណ៌បៃតង ។

- ខុស
- ត្រូវ

នេល អាមស្ត្រុង អ្នកអវកាសជិះអាប៊ូឡូទី 12 ដែលជា មនុស្សដំបូងគេបានដើរលើឋានព្រះចន្ទ បាននិយាយ ថា ព្រឹត្តិការនោះ គឺជា « ជំហានដ៏ធំមួយសម្រាប់ មនុស្សជាតិ » ។

- ខុស
- ត្រូវ

2

3

កម្មវិធីគ្រប់គ្រងអវកាស និងយានអវកាសជាតិ (ណាសា) មិនអាចទៅកាន់ភពផ្កាយព្រះអង្គ ក្នុងឆ្នាំ 1969 ដូច្នេះពួកគេត្រូវទៅភពព្រះចន្ទវិញ ។

ខុស

ត្រូវ

4

ខ្យល់ពន្លឺព្រះអាទិត្យ, វិទ្យុសកម្ម, កាំរស្មីលោហធាតុ និងឧបសគ្គផ្សេងទៀត នឹងបានធ្វើឱ្យការចុះចតព្រះចន្ទដោយមនុស្ស ពុំអាចធ្វើបានទៅរួចនោះទេ បូករួមទាំងការចក្ខុបថតមើល និងរឿងរបស់សាក្សីផ្ទាល់ភ្នែកបានឃើញ ពុំមានភាពចុះសម្រុងគ្នាសេចក្តីលម្អិតមួយចំនួន ដូច្នេះរដ្ឋាភិបាលសហរដ្ឋអាមេរិក ត្រូវសំដែងជារឿងទាំងមូល។

ខុស

ត្រូវ

ការកុហកសម័យទំនើប

ពេលមានរឿងដែលមានឥទ្ធិពលលើគំនិតជំនឿ ជម្រើស និងអាកប្បកិរិយារបស់អ្នក—ជារឿងទាំងឡាយដែលមានផលវិបាកដ៏អស់កល្បជានិច្ចយ៉ាងខ្លាំង—វាបែរជាឱ្យងាកចេញទៅរកប្រភេទនៃភាពខុសឆ្គងផ្សេងទៀត ពីព្រោះសាកាំង « ជាបិតាកុហក » (និហ្វែទី 2 9:9) ម៉្លោះ នឹងប្រើគ្រប់វិធីសាស្ត្រដែលវាអាចធ្វើបាន ដើម្បីបញ្ឆោតយើង ។

ចម្លើយចំពោះសំណួរនីមួយៗ គឺ ខុស ហើយសំណួរទាំងនេះ តំណាងឱ្យប្រភេទកំហុសឆ្គងជាមូលដ្ឋានមួយចំនួន ដែលអ្នកទំនងជានឹងជួបប្រទះ ។

សំណួរទី 1 គឺជា ការមិនពិតដ៏សាមញ្ញ ជាកំហុសឆ្គងជាក់ស្តែងមួយ ។ សំណួរទី 2 គឺមានភាពពិតខ្លះៗ ដែលជាល្បិច ព្រោះវាជាកំសេចក្តីពិតមួយ ឬច្រើនជាមួយនឹងភាពខុសឆ្គង (គឺជាអាប៊ូឡូទី 11, ពុំមែនអាប៊ូឡូទី 12 ទេ—ចាប់បានមួយ!) ។ សំណួរទី 3 មាន កំហុសឆ្គងបំបែកជាពីរ ឬជាស្ថានភាពមួយ ដែលមានជម្រើសតែពីរគត់ ដែលពុំមែនជាជម្រើសតែមួយគត់ពិតទេ (ឧទាហរណ៍ថា ណាសា អាចនឹងជ្រើសរើសមិនទៅកន្លែងណាទេ) ។ សំណួរទី 4 គឺជាការឈ្លោះប្រកែក « ទំនង » ដែលផ្តុំដោយរឿងសមហេតុផលជាច្រើន ប៉ុន្តែជាញឹកញាប់មានភស្តុតាងខុសឆ្គង ដើម្បីនាំទៅរកការសន្និដ្ឋានខុសឆ្គងជាក់លាក់មួយ ។

ភាពមិនពិតជាយសាមញ្ញ

គំនិតខុសឆ្គង ៖

រូបអាសត្រាម គឺជាប្រភេទធម្មតា ហើយវាពុំធ្វើបានណាទេ ។

ដែលកន្លែង (ការកុហកដ៏ធំ) ៖

ទៅមើកមើលរូបអាសត្រាមទៅ ។

ភាពពិត ៖
រូបអាសត្រាមម្តងទៀតស្រដៀងយ៉ាងខ្លាំងដល់វិញ្ញាណរបស់យើង ហើយអាចបំផ្លាញទំនាក់ទំនងទាំងឡាយ ។

ភាពពិតខ្លះៗ

គំនិតខុសឆ្គង ៖

មនុស្សម្នាក់ៗ ពិសេស ហើយអាចរស់នៅ តាមការជ្រើសរើសរបស់គេ ដូច្នេះរៀបរយដែលអ្នកទទួលបានអាម្មណ៍អំពីខ្លួនអ្នក ឬម្តងៗពីខ្លួនអ្នក គឺជាប្រៀបដូចជំនឿផ្ទាល់ខ្លួនអ្នក ។

ដែលកន្លែង (ការកុហកដ៏ធំ) ៖

អ្នកមិនគួរទុកឱ្យព្រះ ឬសាសនាព្រះ ប្រាប់អ្នកពីរបៀបរស់នៅទេ ដូច្នេះចូរទៅធ្វើនូវអ្វីដែលអ្នកចង់ធ្វើទៅ មើរធ្វើឱ្យអ្នកមានអារម្មណ៍ល្អនោះ ។

ភាពពិត ៖
យើងម្នាក់ៗ គឺជាកូនពិសេសរបស់ព្រះវរបិតាស្តី ដែលចង់ឱ្យយើងធ្វើខ្លួនបានល្អបំផុត ហើយប្រែក្លាយដូចជាស្រទាប់ ។ ការគោរពប្រតិបត្តិចំពោះមនុស្សល្អទ្រង់ ជួយយើងទទួលបានកិត្តិយសអំណាចនិងសុខុមាល័យ ។

របៀបដើម្បីស្គាល់សេចក្តីពិត

ដូច្នេះ តើទស្សនៈអំពីសេចក្តីពិតកាន់តែពេញលេញចេញមកពីណា ? តើយើងអាចមើលឃើញច្បាស់ពីភាពខុសឆ្គងដោយរបៀបណា ? នេះគឺជាអំណោយទានដ៏មានអំណាចមួយចំនួនដែលព្រះវរបិតាស្តី បានប្រទានដល់យើង ដើម្បីព្រឹកសេចក្តីពិតចេញពីកំហុសឆ្គង ។

- **ពន្លឺនៃព្រះគ្រីស្ទ ១** « ពន្លឺនៃព្រះគ្រីស្ទ . . . បំផុសបុគ្គលទាំងអស់នៅពេញផែនដី ដើម្បីព្រឹកសេចក្តីពិតពីកំហុសឆ្គង ត្រូវចេញពីខុស ។ វាធ្វើឲ្យមនសិការរបស់អ្នកសកម្មឡើងវិញ » ។¹
- **ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ១** « ព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត . . . នឹងនាំអ្នករាល់គ្នាចូលក្នុងគ្រប់ទាំងសេចក្តីពិត » (យ៉ូហាន 16:13) ។
- **ព្រះគម្ពីរ ១** « ព្រះប្រើគម្ពីរដើម្បីកែនូវការគិតខុសឆ្គង ទំនៀមទំលាប់ខុសឆ្គង និងអំពើបាបដោយឥទ្ធិពលបង្កើនបង្ហាចរបស់វា » ។² ព្រះគម្ពីរមែន គឺសំខាន់ជាពិសេសនៅក្នុងទស្សនៈនេះថា គួរតែវា « បង្ហាញពីមាសត្រូវនៃព្រះគ្រីស្ទ ។ វាផ្តាច់ផ្ទាល់នូវគោលលទ្ធិក្លែងក្លាយ ទាំងឡាយហើយបង្ក្រាបការទាស់ទែងគ្នាទាំងប៉ុន្មាន ។ (សូមមើល នីហ្វែរី 2 3:12) » ។³
- **ពួកព្យាករណ៍បច្ចុប្បន្ន ១** « ការទទួលខុសត្រូវរបស់ [ព្យាករណ៍] គឺធ្វើឲ្យគេស្គាល់ពីព្រះទ័យរបស់ព្រះ និងចរិតពិតចំពោះមនុស្សលោក ។ . . . ព្យាករណ៍ ប្រកាសបដិសេធអំពើបាបទាំងស្រុង ហើយទាយទុកពីផលវិបាករបស់វា » ។⁴
- **ការអប់រំ ១** « ពួកបរិសុទ្ធ . . . ស្វែងរកការរៀនសូត្រដោយការសិក្សា និងដោយជំនឿផងដែរ ។ ការអប់រំ . . . ធ្វើឲ្យមនុស្សម្នាក់មានសមត្ថភាពដើម្បីព្រឹកសេចក្តីពិតពីការខុសឆ្គង ជាពិសេសតាមរយៈការសិក្សាបទគម្ពីរ ។ (សូមមើល គ. និង ស. 88:118) » ។⁵

កំហុសឆ្គងបំបែកគ្នាពី (មានចម្រើនស្រស់ត្រកាល)

គំនិតខុសឆ្គង ៖

សាសនាចក្រ ប្រកាសដ៏ទាន់និងដំណើរជីវិតជាក់លាក់ ដូច្នេះការណ៍ខ្លះមិនអាចអត់ខិន និងស្អប់មនុស្ស—វាមិនអាចទទួលយកបាន និងមានក្តីស្រឡាញ់ចូលចិត្តបានទេ ។

ដែលរកនាំទៅរក (ការកុហកដ៏ធំ) ៖

ដោយសារសាសនាចក្រ គ្មានការអត់ខិន និងគួរឲ្យស្អប់ នោះវាសមនឹងទទួលការវិះគន់ និងការចោលទោសអញ្ចឹងហើយ ដូច្នេះអ្នកគួរតែឈប់ទាក់ទងនឹងវាទៅ ។

ការមិនទទួលយកដំណើរជីវិតរបស់មនុស្សម្នាក់ទៀត គឺពុំស្មើនឹងក្តីស្អប់ និងការមិនអត់ខិននោះទេ ។ យើងអាចបង្ហាញក្តីមេត្តា ការគោរព និងចិត្តល្អចំពោះមនុស្សគ្រប់គ្នា—រួមទាំងមនុស្សដែលមានដំណើរជីវិតដើរឆ្ងាយពីច្បាប់របស់ព្រះ—ដោយនៅពិតស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះ និងបទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ ។

ការឈ្លោះប្រកែក « ទំនង »

គំនិតខុសឆ្គង ៖

មានអ្វីៗមួយចំនួននៅក្នុងគម្ពីរមែន ត្រូវបានបដិសេធដោយភស្តុតាងខាងវិទ្យាសាស្ត្របច្ចុប្បន្ន ហើយដំណើររឿងអំពីរបៀបដែលវាត្រូវបានបកប្រែ គឺពុំមានភាពស្មើគ្នា ដូច្នេះយ៉ូសែប ស្ទីច ច្បាស់ជាបានបង្កើតឡើងទាំងអស់ ឬចត់ចម្លងមកពីកន្លែងណាមួយ ។

ដែលរកនាំទៅរក (ការកុហកដ៏ធំ) ៖

ព្រះគម្ពីរមែនមិនពិត ហើយយ៉ូសែប ស្ទីច ក៏ពុំមែនជាព្យាករណ៍ដែរ ដូច្នេះឈប់ទាក់ទងនឹងសាសនាចក្រទៅ ។

វិទ្យាសាស្ត្រ បញ្ជាក់ថារឿងជាច្រើនក្នុងគម្ពីរមែន និង « ភស្តុតាង » ដែលដ៏ទាន់និងវា គឺជាគុណវិបត្តិ ។ ប៉ុន្តែភស្តុតាងដ៏សំខាន់បំផុតសម្រាប់វា គឺសាក្សីនៃព្រះវិញ្ញាណដែលប្រាប់អ្នកថា វាគឺជាការពិត ហើយចាយ៉ូសែប ស្ទីច គឺជាព្យាករណ៍ពិត ។

ជានិច្ចកាល វាប្រហែលជាមិនងាយស្រួលទេ ដើម្បីឆ្លើយត្រូវ ឬ ខុសនោះទេ នៅពេលគេប្រឈមមុខនឹងគំនិតផ្សេងៗទាំងអស់នោះ នោះអំណោយទានទាំងឡាយរបស់ព្រះវរបិតាស្តី ដែលបានប្រទានដល់អ្នក អាចជួយអ្នកជាការសាកល្បង ។ ■

- កំណត់ចំណាំ**
1. វ៉ែនតា ជី ស្តីត « Peace of Conscience and Peace of Mind » *Ensign* ឬ *Liahona*, ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 2004, 15 ។
 2. ឌី ថិត គ្រីស្ទហ្វីលីន « The Blessing of Scripture » *Ensign* ឬ *Liahona*, ខែឧសភា ឆ្នាំ 2010, 33–34 ។
 3. អ៊ែសក ថាហ្វ ប៊ែនស័ន (ឆ្នាំ 1899–1994) «The Book of Mormon Is the Word of God,» *Ensign*, ខែឧសភា ឆ្នាំ 1975 ទំព័រ 64 ។
 4. សេចក្តីណែនាំដល់បទគម្ពីរទាំងឡាយ ។ ព្យាករណ៍ » scriptures.lds.org ។
 5. វ៉ែស្ត អិម ណិលស័ន « Thus Shall My Church Be Called » *Ensign*, ខែឧសភា ឆ្នាំ 1990, 16 ។

ចូលរួមក្នុងការសន្ទនា

រឿងដើម្បីពិចារណាសម្រាប់ថ្ងៃអាទិត្យ

- តើព្រះវរបិតាស្តី បានជួយអ្នកទទួលស្គាល់សេចក្តីពិតដោយរបៀបណា ?
- តើអ្នកអាចទប់ទល់នឹងកំហុសឆ្គងដោយរបៀបណា ?
- តើអ្នកអាចលើកទឹកចិត្តអ្នកដទៃឲ្យស្វែងរកសេចក្តីពិតដោយរបៀបណា ?

រឿងទាំងឡាយដែលអ្នកអាចធ្វើ

- ចូរចែកចាយពីរបៀបដែលអ្នកមកជឿថាដំណឹងល្អដែលបានស្តារឡើងវិញពិត នៅក្នុងព្រះវិហារ ។
- ចូរចែកចាយសេចក្តីពិតមួយ និងរបៀបដែលអ្នកដឹងពីវា នៅតាមប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គម ។

ឆាយ អែលឆើ អ៊ីនវ៉ាល អេ ហ្វែន្ស្តាហែលន្សា
នៃពួកចិត្តសិបនាក់

« នោះវាងាយស្រួលណាស់ លោកតា ! »

« ស្តង់មើលគម្ពីរដោយស្មានថា បានជីវិតជំនៅ អស់កល្បជានិច្ចអំពីគម្ពីរនោះមក ៖ គឺជាគម្ពីរនោះ ឯង ដែលធ្វើបន្ទាល់ពីខ្ញុំ » (យ៉ូហាន 5:39) ។

ស្រឡាញ់គម្ពីរមរមន និងព្រះអង្គសង្គ្រោះ ខ្ញុំ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ថ្ងៃមួយ ខ្ញុំបានសួរចៅ ស្រីរបស់ខ្ញុំ វ៉ាហ្គែល ថាតើនាងបានគិតយ៉ាងណា អំពីការដាក់គោលដៅមួយ ដើម្បីអាន ព្រះគម្ពីរមរមន ។ វ៉ាហ្គែល បានរៀនអំពីរបៀប អានក្នុងពេលថ្មីៗនេះ ។

នាងបាននិយាយថា « ប៉ុន្តែ លោកតា វា ពិបាកអានណាស់ ។ វាជាសៀវភៅដ៏ធំមួយ » ។

បន្ទាប់មកខ្ញុំបានសុំនាងឲ្យអានមួយទំព័រ ឲ្យខ្ញុំ ។ ខ្ញុំបានយកនាឡិកាមកកំណត់ម៉ោងឲ្យ នាង ។ វាចំណាយពេលត្រឹមតែបីនាទីប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីអានមួយទំព័រនោះ ។

យើងអានគម្ពីរមរមនជាភាសាអេស្ប៉ាញ ហើយគម្ពីរមរមនជាភាសាអេស្ប៉ាញមាន 642 ទំព័រ ។ ខ្ញុំបានប្រាប់នាងថា នាងនឹងចំណាយ ពេលតែ 1926 នាទីដើម្បីអានគម្ពីរមរមនទាំង មូល ។

រឿងនេះអាចនឹងធ្វើឲ្យនាងកាន់តែខ្លាច ដូច្នេះ ខ្ញុំបានចែកចំនួននោះនឹង 60 នាទី ។ ខ្ញុំបានប្រាប់ នាងថា នាងនឹងត្រូវការតែពេល 32 ម៉ោងប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីអានគម្ពីរ ។ នោះវាមានចំនួនតិចជាងមួយ ថ្ងៃកន្លះ !

បន្ទាប់មក នាងនិយាយមកខ្ញុំថា « នោះងាយ ស្រួលណាស់ លោកតា ! »

វាចំណាយពេលច្រើនបន្តិចសម្រាប់ វ៉ាហ្គែល ប្អូនរបស់នាង អ៊ីស្តេបាន និង ចៅៗផ្សេងៗទៀតរបស់យើង អាន គម្ពីរមរមន ។ នោះគឺដោយសារពេល យើងអានវា យើងត្រូវការចំណាយពេល ដើម្បីអធិស្ឋាន និងគិតអំពីអ្វីដែលយើង បានអាន ។

ក៏ដូចជា វ៉ាហ្គែល និងអ៊ីស្តេបាន យើងទាំងអស់គ្នាអាចរៀនស្រឡាញ់ គម្ពីរ ។ រួចយើងម្នាក់ៗអាចប្រកាស ថា ៖ « ព្រះបន្ទូលនៃទ្រង់ផ្តើមនៅ អណ្តាតទូលបង្គំណាស់ហ្ន៎ ! អើ ក៏ផ្តើមជាងទឹកឃ្មុំដល់មាត់ ទូលបង្គំទៅទៀត ! » (ទំនុកតម្កើង 119:103) ។ ■

ដកស្រង់ចេញពីសន្ទនាថានៅក្នុងសន្និសីទទូទៅ ខែ មេសា ឆ្នាំ 2013 ។

ការសន្យា

ដោយខ្យល់ អិម ស៊ីហ្វិន
ទីប្រឹក្សាទីពីរនៅក្នុង
គណៈប្រធានសមាគមសង្គ្រោះ
ទូទៅ

៧លឪពុកក្មេងខ្ញុំចែកឋាន គ្រួសារ
យើងបានជួបជុំគ្នា ហើយទទួលភ្ញៀវ
ដែលមកចូលរួមរំលែកទុក្ខ ។ ពេញមួយ
ល្ងាចនោះ ពេលខ្ញុំទាក់ទាក់ដល់គ្រួសារ និង
មិត្តភក្តិ ខ្ញុំតែងសម្គាល់ឃើញចៅប្រុសយើង
អាយុ 10 ឆ្នាំ ឈ្មោះ ផតទេរី ឈរកែវម្តាយក្មេក
ខ្ញុំ—ដែលត្រូវជាជីដូនទុកគាត់ ។ ពេលខ្លះ គាត់
ឈរនៅពីក្រោយមើលថែជីដូន ។ គ្រាមួយ ខ្ញុំបាន
សម្គាល់ឃើញគាត់បានកៀកដៃជីដូន ។ ខ្ញុំបាន
មើលគាត់អង្អែលដៃជីដូនដោយចម្ងល់ ឱប ហើយ
ឈរកែវជីដូន ។

អស់រយៈពេលជាច្រើនថ្ងៃបន្ទាប់
ពីបទពិសោធន៍នោះមក ខ្ញុំពុំអាចបំភ្លេចរូប

ភាពនោះបានឡើយ ។ ខ្ញុំបានបំផុសគំនិតឲ្យធ្វើ
សារខ្លីមួយទៅ ផតទេរី ។ ខ្ញុំបានប្រាប់គាត់ពីអ្វី
ដែលខ្ញុំបានឃើញ ហើយទទួលអារម្មណ៍ ។ ខ្ញុំ
បានរំពួក គាត់ ពីសេចក្តីសញ្ញាដែលគាត់បាន
ធ្វើ ពេលគាត់ជ្រមុជទឹក ដោយដកស្រង់ពាក្យ
អាសម៉ា ក្នុងម៉ូសាយជំពូក 18 ថា ៖

«ហើយឥឡូវនេះ ដោយអ្នករាល់គ្នាមាន
បំណងចង់ចូលរួមក្នុងក្រោលនៃព្រះ ហើយដើម្បី
ឲ្យបានហៅថាជាកស្រ្តរបស់ទ្រង់ ហើយយល់ព្រម
ទទួលបន្ទុកគ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីឲ្យបន្ទុកនោះ
បានស្រាល

«មែនហើយ ហើយយល់ព្រមទុក្ខយំជាមួយ
នឹងអ្នកណាដែលទុក្ខយំ មែនហើយ ហើយ

កម្សាន្តទុកដល់អស់អ្នកណាដែលកំពុងត្រូវការ
កម្សាន្តទុក ហើយឈរជាសាក្សីដល់ព្រះនៅ
គ្រប់ពេល និងគ្រប់សេចក្តី និងគ្រប់ទីកន្លែងដែល
អ្នករាល់គ្នាបាននៅរហូតដល់ពេលស្លាប់ . . .
ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចមានជីវិតដ៏នៅអស់កល្ប
ជានិច្ច—

« . . . បើសិននេះជាបំណងនៅក្នុងចិត្តអ្នក
តើមានអ្វីទៅដែលរារាំងអ្នកមិនឲ្យទទួលបុណ្យ
ជ្រមុជទឹក ដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់
ដើម្បីធ្វើជាសាក្សីដល់ទ្រង់ថា អ្នករាល់គ្នា
បានចូលក្នុងសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងទ្រង់ថា
អ្នករាល់គ្នានឹងបម្រើព្រះអង្គ ហើយកាន់តាម
ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឲ្យទ្រង់

របស់ឆតទើរ

សេចក្តីសញ្ញាមួយ គឺជាការសន្យារវាងអ្នក និងព្រះវរបិតាស្តី ។

ស្រាវព្រះវិញ្ញាណទ្រង់មកលើអ្នករាល់គ្នាយ៉ាង បរិបូណ៌ ? » (ខ 8-10) ។

ខ្ញុំបានពន្យល់ ឆតទើរ ថា អាលម៉ាបានបង្រៀនថា ជនដែលចង់ទទួល បុណ្យជ្រមុជទឹក ត្រូវយល់ព្រមបម្រើព្រះអម្ចាស់ តាមការបម្រើអ្នកដទៃ—ពេញមួយជីវិត ! ខ្ញុំ និយាយថា ៖ « ជីដូនពុំដឹងថា តើចៅដឹងវា ឬអត់ទេ តែវិធីមួយដែលចៅបង្ហាញក្តីស្រឡាញ់ និងការខ្វល់ខ្វាយដល់ជីដូនទុក នោះគឺចៅ កំពុងរក្សាសេចក្តីសញ្ញាហើយ ។ យើងរក្សា សេចក្តីសញ្ញាយើងរាល់ថ្ងៃ ពេលយើងមាន ចិត្តសប្បុរស បង្ហាញក្តីស្រឡាញ់ ហើយ មើលថែគ្នា ។ ជីដូនចង់ឲ្យចៅដឹងថា ជីដូន

មានមោទនភាពចំពោះចៅណាស់ ដែលធ្វើ ជាអ្នករក្សាសេចក្តីសញ្ញាដ៏ល្អ ! ពេលចៅរក្សា សេចក្តីសញ្ញាដែលចៅបានធ្វើពេលជ្រមុជទឹក ចៅ នឹងរៀបចំខ្លួនទទួលបញ្ចេញជិតភាព ។ សេចក្តីសញ្ញា បន្ថែមនេះ នឹងផ្តល់ឱកាសបន្ថែមដល់ចៅ ដើម្បីប្រទានពរ ហើយបម្រើអ្នកដទៃ និងជួយ រៀបចំចៅឲ្យធ្វើសេចក្តីសញ្ញាក្នុងព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ ។ អរគុណចំពោះការធ្វើជាគំរូដល់ ជីដូន ! អរគុណដែលបានបង្ហាញដល់ជីដូន ថា ការធ្វើអ្នករក្សាសេចក្តីសញ្ញាម្នាក់ ត្រូវមាន លក្ខណៈបែបណានោះ ! »

ឆតទើរ បានតបវិញថា៖ « លោកយាយ អរគុណចំពោះសារនេះ ។ ពេលចៅឱបជីដូនទុក

ចៅមិនដឹងថា ចៅកំពុងរក្សាសេចក្តីសញ្ញាទេ តែ ចៅមានអារម្មណ៍កក់ក្តៅក្នុងចិត្ត ។ ចៅដឹងថា វា ជាអារម្មណ៍ពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក្នុងចិត្តចៅ » ។ ខ្ញុំក៏កក់ក្តៅក្នុងចិត្តដែរ ពេលខ្ញុំដឹង ថា ឆតទើរ បានភ្ជាប់ការរក្សាសេចក្តីសញ្ញា របស់ទ្រង់ នោះគាត់នឹង « បានព្រះវិញ្ញាណ របស់ [ព្រះវរបិតាស្តី] គង់នៅជាមួយ នឹង [យើង] ជាដរាប » [គ. និង ស. 20:77] ។ នេះគឺជាការសន្យាមួយ ដែលកើតមានបាន តាមរយៈការទទួលអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ ។ ■

ដកស្រង់ពី « We Have Great Reason to Rejoice, » Ensign ឬ Liahona, វែរីតិកា ឆ្នាំ 2013, 115-16 ។

ចូរធ្វើជាអ្នករក្សាសេចក្តីសញ្ញា !

នៅពេលខ្ញុំទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ខ្ញុំសន្យាថា . . .
បង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់ និងចិត្តល្អ
លួងលោមអ្នកទាំងឡាយដែលសោកសៅ ។
រក្សាបទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះវរបិតាស្តី
ហើយប្រាប់អ្នកដទៃអំពីព្រះវរបិតាស្តី ។
ត្រឡប់មកវិញ ព្រះវរបិតាស្តីសន្យានឹងខ្ញុំ . . .
ថា ខ្ញុំនឹងមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជានិច្ច !
បានចុះហត្ថលេខា

ចូររៀនបន្ថែមអំពីការចនាច្នាក់បឋមសិក្សាក្នុងខែនេះ !

គ្រួសារ គឺសំខាន់នៅក្នុងផែនការ របស់ព្រះវរបិតាស្តី

ដោយ ចេន ចេលី

ម៉ាស្សា ចូលចិត្តសង់ដុំឈើ ប៉ុន្តែពេលខ្លះ នាងម្តាយម៉ែ ពេលដុំឈើដួលរលំធ្លាក់ចុះ មកដី ។ បន្ទាប់មកនាងរៀនអាចកំបាំងមួយ ។ នៅពេលនាងប្រើដុំឈើនៅខាងក្រោមប៉មរបស់ នាងឲ្យច្រើន នោះវានឹងធ្វើឲ្យការសង់ប៉មមានគ្រឹះ ភាពកាន់តែរឹងមាំ ។ វាត្រូវការការអត់ធ្មត់ និងការ ហាត់រៀន ប៉ុន្តែមិនយូរប៉ុន្មាន នាងអាចសង់ប៉ម ដែលពុំដួលដោយងាយៗបាន ។

ក៏ដូចជាម៉ាស្សា បានរៀនសង់ប៉មឲ្យកាន់ តែរឹងមាំ នោះយើងអាចរៀនស្ថាបនាគ្រួសារ កាន់តែរឹងមាំផងដែរ ។ ក្រុមគ្រួសារ គឺជាផ្នែក មួយដ៏សំខាន់នៃផែនការរបស់ព្រះវរបិតាស្តី សម្រាប់យើង ។ មុនពេលយើងកើតមក យើង បានរស់នៅជាបុត្រា និងបុត្រីវិញ្ញាណរបស់

ព្រះវរបិតាស្តី ។ នៅពេលដល់វេលាយើងមក កាន់ផែនដី នោះទ្រង់បានរៀបចំឲ្យយើងមក ក្នុងក្រុមគ្រួសារ ។ ទ្រង់ចង់ឲ្យក្រុមគ្រួសារយើង ការពារដល់យើង បង្រៀនយើង ហើយជួយយើង ត្រឡប់ទៅកាន់ទ្រង់វិញ ។

យើងអាចខំធ្វើការដើម្បីផ្តល់គ្រឹះរឹងមាំដល់ ក្រុមគ្រួសារ ។ យើងអាចអនុវត្តការបម្រើ និងការ ជួយគ្នាទៅវិញទៅមក ។ យើងអាចស្តាប់ និង និយាយល្អចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក ។ យើងអាច អធិស្ឋាន និងសិក្សាគម្ពីរជាមួយគ្នា ។ យើងអាច ធ្វើការរួមគ្នា ហើយចំណាយពេលដុំគ្នាធ្វើអ្វីៗ ដែលយើងពេញចិត្ត ។ ដោយការអត់ធ្មត់ និងការ ហាត់រៀន នោះយើងអាចស្ថាបនាគ្រួសារកាន់តែ រឹងមាំមួយ ។ ■

ចម្រៀង និង ព្រះគម្ពីរ

- « ក្រុមគ្រួសារអាចរស់នៅជាមួយគ្នាបានរន្ទ័រ »
(ចម្រៀងកុមារ ទំព័រ 188)
- លូកា 6:47-49

គំនិតយោបល់សម្រាប់ការ និយាយក្នុងគ្រួសារ

អ្នកអាចអានលូកា 6:47-49 ជាគ្រួសារ ។ បន្ទាប់មក អ្នកអាចនិយាយអំពីអ្វីដែលខ្លួនទាំងនេះ បង្រៀន យើងអំពីក្រុមគ្រួសារ ។ តើគ្រួសាររបស់អ្នក បានជួយគ្នា ទៅវិញទៅមកក្នុងការគ្រោះខុសគ្នាដោយរបៀបណា ? តើអ្នកអាចធ្វើអ្វីខ្លះ ដើម្បីស្ថាបនាគ្រឹះឲ្យកាន់តែរឹងមាំ ?

ចេន ចេលី ដោយ ផែនការ ដើម្បីស្តារប្រជាជន

ការអធិស្ឋានជាគ្រួសារ

ការបរិភោគអាហារពេលល្ងាចដុំគ្នា

រាត្រីជួបដុំក្រុមគ្រួសារ

ការលេងជាមួយគ្នា

ការសិក្សាគម្ពីរជាគ្រួសារ

ការសួរសុខទុក្ខនរណាម្នាក់ដែលឈឺ

ការសរសេរសំបុត្រទៅអ្នកជួញដូរសាសនា

ការរៀនរៀងអំពីជីវជនដ៏តារាងយើង

ការធ្វើឲ្យគ្រួសារយើងរឹងមាំ

អ្នកអាចធ្វើបណ្តាប្រកាសមួយ ដើម្បីជួយគ្រួសាររបស់អ្នក ឲ្យរីកចម្រើនកាន់តែរឹងមាំ !

- ដោយមានជំនួយពីមនុស្សធំ ចូរកាត់ដុំឈើទាំងឡាយ ។ បិទនៅលើក្រដាសមួយ នូវដុំឈើដែលបង្ហាញពីអ្វី ដែលគ្រួសាររបស់អ្នកកំពុងធ្វើរួចហើយ ។ ដុំឈើទាំងនេះ នឹងតំណាងឲ្យគ្រឹះគ្រួសាររបស់អ្នក ។
- ចូរជ្រើសរើសដុំឈើមួយទៀត ដែលបង្ហាញពីអ្វី ដែលគ្រួសារអ្នកនឹងធ្វើ ឬធ្វើឲ្យល្អប្រសើរជាង ។ បន្ទាប់ពីអ្នកបញ្ចប់គោលដៅនេះ ចូរបន្ថែមទៅលើប៉មរបស់អ្នក ។ ដាក់បណ្តាប្រកាស នៅកន្លែងដែលមនុស្សគ្រប់គ្នាអាចមើលឃើញ ហើយបន្ថែមដុំឈើដើម្បីធ្វើឲ្យគ្រួសារអ្នករឹងមាំ !

ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក

គឺជាចំណុចចាប់ផ្តើមនៅលើផ្លូវនៃ

ភាពជាសិស្ស រយស់យើង ។

ប្រធាន វៀម អេសូ អុជធួហ្វ
និមិត្តរូបក្នុងគណៈប្រធាននិមួយ
ចេញមកពីសន្និសីទទូទៅខែតុលា ឆ្នាំ 2013

ដោយ អែលឌើរ ធើបន អិម វិនសុន នៃពួកចិត្តសិបនាក់

តើមានអ្វីខ្លះ ដែលលំបាកយ៉ាងខ្លាំងសម្រាប់អ្នកធ្វើ ?
.....
តើអ្នកអាចសូមជំនួយរបស់ព្រះអមិតាស្និត នៅក្នុងការធ្វើរឿងលំបាកដោយរបៀបណា ?
.....
តើនរណាផ្សេងទៀត ដែលអ្នកអាចសូមជំនួយ ?
.....

ការរំកិល ថា

មានក្មេងប្រុសម្នាក់ព្យាយាមសម្អាតទីកន្លែងក្រោយផ្ទះ ដើម្បីគាត់អាចលេងជាមួយកូនឡានរបស់គាត់នៅទីនោះ ។ មានថ្មមួយដុំធំរារាំងការងាររបស់គាត់ ។ ក្មេងប្រុសនោះរុញ ហើយទាញអស់មួយទំហឹង ។ តែខំយ៉ាងណាក្តី ថ្មនោះពុំកម្រើកសោះ ។
ប៉ារបស់គាត់ឈរមើលមួយសន្ទុះ ។ រួចគាត់ដើរទៅកូនប្រុស ហើយសួរថា « កូនត្រូវប្រើកម្លាំង

ទាំងអស់របស់កូន ទើបអាចយកថ្មធំនេះចេញបាន » ។
ក្មេងប្រុសនោះឆ្លើយថា ៖ « កូនបានប្រឹងអស់ពីសមត្ថភាពហើយ ! »
ប៉ារបស់គាត់បានកែតម្រូវគាត់ថា « ទេកូនពុំបានធ្វើទេ ។ ប៉ាពុំទាន់បានជួយកូននៅឡើយទេ ! »
រួចហើយពួកគេបានអោនចុះទាំងអស់គ្នា

ហើយរំកិលថ្មនោះចេញបានយ៉ាងស្រួល ។
ព្រះអម្ចាស់ ចង់ឲ្យយើងពឹងផ្អែកទៅលើទ្រង់នៅក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហារបស់យើង ។ បន្ទាប់មក យើងអាចមានអារម្មណ៍នៃក្តីស្រឡាញ់កាន់តែខ្លាំងខ្លួន កាន់តែមានអានុភាព កាន់តែច្បាស់ និងកាន់តែផ្ទាល់ខ្លួន ។ យើងក្លាយជាសាមគ្គីជាមួយទ្រង់ ហើយយើងអាចក្លាយដូចជាទ្រង់ ។ ■

ដកស្រង់ពី « Drawing Closer to God, » Ensign ឬ Liahona, ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 2013, 105 ។
ខែមេសា ឆ្នាំ 2014 73

ការបោះពុម្ពផ្សាយ ដោយ ព្រះវិហារ

ខំឈ្មោះ ខ្លា មកពី ប្រទេសហ្វីលីពីន

ម៉ាយ៉ូហេ, ខែប៊ីហ្គាន!*

ឯកស្រង់ពីការសម្ភាសមួយ ដោយអាមី ធើន លីវិត

តើអ្នកធ្លាប់សុបិនអំពីការរស់នៅលើកោះមួយឬទេ ? នេះគឺជាអាស៊ីអាគ្នេយ៍ខ្លា ប៉ុន្តែគ្រួសារ និងមិត្តនាង ហៅនាងថា ខ្លា ។ នាងរស់នៅលើកោះ សេប៊ូ ក្នុងប្រទេស ហ្វីលីពីន ជាមួយនឹងម៉ាក់ ប៉ា និងបងប្អូនស្រីពីរនាក់ ។ នាងមានបងប្រុសម្នាក់ដែរ ប៉ុន្តែគាត់ស្លាប់មុនពេល ខ្លា បានកើតមកម្ល៉េះ ។ នាងនិយាយថា « ខ្ញុំដឹងថា គាត់នៅតែមានចំណែកក្នុងគ្រួសារយើង ហើយខ្ញុំនឹងជួបគាត់នៅថ្ងៃណាមួយ ដោយសារក្រុមគ្រួសារគឺអស់កល្បជានិច្ច » ។ ■

* « សូស្តី មិត្តភក្តិទាំងឡាយ ! » ជាភាសាតាហ្គាឡុក ។

រឿងដែលខ្ញុំចូលចិត្តធ្វើបំផុតមួយ គឺ រាំ ។ ខ្ញុំរាំអ្នករាំបោរបោរ ។ នៅឆ្នាំក្រោយ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា នឹងបានឡើងទៅដល់កម្រិតមួយទៀត ដែលជាចំនុចពិសេស ។ នេះមានន័យថា ខ្ញុំនឹងបានពាក់ស្បែកធ្វើបោរពិសេស ដែលជួយខ្ញុំរាំនៅចុងឆើងខ្ញុំបាន ។

ប្រទេសហ្វីលីពីន មានកោះច្រើនជាង 7000 កោះ ដូច្នេះមានកន្លែងស្រស់ស្អាតជាច្រើនដើម្បីទៅទស្សនា ។ ឆ្លុះបញ្ចាំងយើង គឺនៅជិតមាត់សមុទ្រ ហើយខ្ញុំចូលចិត្តលេងនៅក្នុងសមុទ្រ ។ រឿងដែលខ្ញុំចូលចិត្តធ្វើបំផុតមួយ គឺ ហែលទឹក ។ ខ្ញុំបានបង្រៀនខ្លួនឯង !

ខ្ញុំចូលចិត្តនៅលេងមាត់សមុទ្រផ្សេងៗជាមួយ គ្រួសារខ្ញុំ ។ ពេលយើងទៅដល់ ប៉ាន្យាត់—ជា កោះមួយ ដែលមានទន្លេក្រោមដីដ៏ធំបំផុតក្នុង ពិភពលោក ។ ខ្ញុំបានទៅមុជទឹកនៅទីនោះ ដោយពាក់ឧបករណ៍ហែលទឹក ហើយមើលត្រី គ្រប់ពណ៌ ។

នៅថ្ងៃមួយក្នុងសាលារៀន មិត្តរួម ថ្នាក់មួយចំនួនខ្ញុំបាននិយាយថា មរន ពុំជឿលើព្រះទេ ។ ខ្ញុំបានប្រាប់ពួកគេ ថា យើងជឿលើព្រះ ។ នៅថ្ងៃបន្ទាប់ ខ្ញុំបានយកខិតបណ្ណមួយចំនួន ដែល មានរូបភាពរបស់ព្រះយេស៊ូនៅខាង មុខ និងមានមាត្រានៃសេចក្តីជំនឿនៅ ខាងក្រោយទេ ។ នៅពេលមិត្តរួមថ្នាក់ ខ្ញុំមើលរូបភាព ហើយអានខ្លះពីជំនឿ របស់យើង នោះពួកគេសប្បាយចិត្ត ដែលដឹងថា យើងជឿលើព្រះ ។

ខ្ញុំចូលចិត្តមើល ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ

យើងមានសំណាងដើម្បីរស់នៅជិតព្រះវិហារបរិសុទ្ធសេដ្ឋី ស៊ីតី ហ្វីលីពីន ។ ខ្ញុំអាចដើរទស្សនាព្រះវិហារបរិសុទ្ធជាមួយ គ្រួសារខ្ញុំ មុនពេលខន្ធស្តុន ។ វាជាកន្លែងដ៏ស្រស់ស្អាត និងសុខសាន្ត ។ ខ្ញុំមានអំណរគុណ ដោយសារតែ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ នោះគ្រួសារខ្ញុំអាចនៅជុំគ្នាបាននូវនូវ ។

ត្រៀមខ្លួនហើយម្នាក់ៗ!

កាមូបរបស់ខ្លា បានដាក់ពេញទៅដោយវត្ថុដែលនាងចូលចិត្ត មួយចំនួន ។ តើរបស់ណាខ្លះ អ្នកចង់ដាក់ក្នុងកាមូបរបស់ អ្នក ?

ដើម្បីគិតអំពីព្រះយេស៊ូវ

ដោយ ម៉ាឌែល ចូន ហ្គាបុត

វាមិនគួរជារឿងលំបាក ដើម្បីអង្គុយនៅស្ងៀម
 ហើយគិតអំពីព្រះយេស៊ូវ គិតពីឈើឆ្កាងទ្រង់នៅលើភ្នំ
 និងអ្វីៗទាំងអស់ ដែលទ្រង់បានរងទុក្ខ ហើយបានធ្វើសម្រាប់ខ្ញុំនោះទេ
 វាពុំគួរជារឿងលំបាកដើម្បីអង្គុយដោយស្ងៀមស្ងាត់នោះទេ !

ខ្ញុំគិត អំពីចម្ងាយធ្លូវដែលទ្រង់
បានយាងនៅលើដី

ហើយនឹងកុមារតូចៗ ដែលទ្រង់បាន
ជួយឲ្យស្រឡាញ់ និងទុកចិត្ត

វាពុំគួរជារឿងលំបាកដើម្បីអង្គុយឲ្យក្រង់ខ្លួននៅកៅអីរបស់ខ្ញុំ
ដើម្បីស្តាប់ដោយគួរសម ដើម្បីទប់ជើងខ្ញុំឲ្យស្មើមនោះទេ ។
ទោះជាខ្ញុំនៅតូច វាពុំគួរជារឿងលំបាក ដើម្បីខ្ញុំគិតអំពីព្រះយេស៊ូវនោះ
ឡើយ វាពុំលំបាកសោះ ។ ■

ពេលពិសេសដើម្បីគិតអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ការប្រជុំសក្រាម៉ង់ គឺជាពេលពិសេសមួយ ដើម្បីអង្គុយដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយគិតអំពីព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។

ព្រះយេស៊ូវ បានទទួលបុណ្យប្រមូលទឹកនៅក្នុងទន្លេយ៉ាដាន់ ។

ព្រះយេស៊ូវ បានប្រាសាទសូម្បី ។

ព្រះយេស៊ូវ ស្រឡាញ់កុមារតូចៗ ។

ព្រះយេស៊ូវ បានងងុក ហើយសុគតសម្រាប់យើង ។

ព្រះយេស៊ូវ បានរស់ឡើងវិញនៅព្រឹកបុណ្យរឿងស្នើ ។

ដោយសារព្រះយេស៊ូវ នោះយើងនឹងរស់ឡើងវិញផងដែរ !

រូបគំនូរចម្លង
រូបភាពរបស់អ្នក
នៅទីនេះ ។

រូបភាព ក្រុមប្រមូលទឹកព្រះយេស៊ូវ ដោយ ហែរី អាន់ធីស្ទេន ព្រះគ្រីស្ទ ក្នុងបុណ្យពេលមនុស្សរស់ឡើងវិញ ដោយ ខែល ធាលុន ដូម៉ាត ក្នុងបុណ្យពេលមនុស្សរស់ឡើងវិញ ដោយ ខែល ធាលុន ភាសាខ្មែរ ដោយ ខែល ធាលុន ដោយ ខែល ធាលុន ដោយ ខែល ធាលុន ដោយ ខែល ធាលុន

ការស្វែងរកសេចក្តីសង្ឃឹមនា ពេលអនាគត

ដោយ ស្ថាន ធើរ្យស៊ី

នៅថ្ងៃទី 12 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 ភរិយាខ្ញុំ និងខ្ញុំ បានដើរទៅមកនៅមន្ទីរពេទ្យក្នុង ថ្នាក់សុន អាវីស្តូណា ស.រ.អា ដោយរន្ធត់សារ នៅពេលយើងរង់ចាំការចាប់កំណើតរបស់កូនប្រុសយើង ។ ចេញមកពីទូទស្សន៍យើង និងគ្រប់ទូទស្សន៍ទាំងអស់ក្នុងអគារ យើងបានឈប់ទ្រឹងដោយសារវីដេអូផ្សាយមកពីគ្រាមុននៅក្នុងទីក្រុងនូវយ៉ាក—រូបភាពនៃអគារខ្ពស់ពីរ ដែលធ្លាប់ជាយុទ្ធជាដ៏ខ្ពស់ស្តើមស្តើមនៃទីក្រុងនោះ បានរលំធ្លាក់ចុះក្លាយទៅជាធូលីផេះផង ។ រូបភាព ការចាក់ផ្សាយរាប់ម៉ោងនោះ បានបន្សល់ឲ្យយើងនូវអារម្មណ៍អស់សង្ឃឹម ។ វាហាក់ដូចជានេះជាគ្រាដ៏អាក្រក់បំផុត ដើម្បីនាំកំណើតទារកមកកាន់ពិភពលោក—ជាពិភពលោកមួយ ដែលហាក់ដូចជាខ្មៅងងឹត និងគំរាមគំហែង ។

នៅព្រឹកព្រលឹមស្អែកឡើង ទារកតូចរបស់យើង បានកើតមក ។ នៅពេលខ្ញុំកាន់កូនតូចរបស់យើង ខ្ញុំបានគិតអំពីព្រឹត្តិការដ៏ហិនហោចទាំងឡាយ កាលពីប៉ុន្មានថ្ងៃមុន ជាព្រឹត្តិការដែលធ្វើឲ្យខ្ញុំគិតត្រឡប់ទៅកាន់ការមានភ្លើងឆេះនៅក្នុង សួនច្បារជាតិ យេឡូស្តូន ក្នុងឆ្នាំ 1988 ។ អណ្តូងភ្លើង បានដុតឆេះព្រៃជិតនឹង 800,000 acres (323,750 ហិចតា) ។ ភាពហិនហោចរបស់សួននោះ ស្ទើរតែទាំងស្រុង ។ រូបភាពថ្មី បានបង្ហាញឲ្យយើងឃើញតែដីឆេះរាល និងផ្សែងខ្មៅក្រាស់នៅលើមេឃប៉ុណ្ណោះ ។ គ្មានមនុស្សណា អាចធ្វើឲ្យអ្វីៗត្រឡប់មកដូចដើមក្លាម នូវអ្វីដែលបានបាត់បង់នោះទេ ។ វាហាក់ដូចជា ទោះជាមានការបង្កើតឡើងវិញ និងកម្លាំងនៃធម្មជាតិដោយគ្មាននឿយហត់ក្តីក៏ពុំអាចផ្ទុះផ្ទួងនឹងអំណាចបំផ្លាញនៃភ្លើងនោះឡើយ ។

ប៉ុន្តែនៅរដូវផ្ការីកក្រោយ អព្ភតហេតុមួយបានកើតឡើង—ដើមឈើ និងផ្កាតូចៗ បានដុះឡើងចេញពីដីដែលឆេះរាល

ខ្យល់ដូចគ្នានេះ ដែលបោកបក់ និងគំរាមកំហែង ដើម្បីធ្វើឲ្យយើងរន្ធត់ ក៏បណ្តុះគ្រាប់ពូជនៃការផ្លាស់ប្តូរ និងការរីកចម្រើនផងដែរ ។

នោះ ។ ទីបំផុត មានផ្កា ដើមឈើ កូនឈើកាន់តែច្រើនឡើងៗ បានរីកដុះលូតឡើងចេញពីដី ។ កំណើតថ្មីរបស់សួនច្បារនោះ បានមានសន្សឹមៗ ហើយបំពេញដោយកូនឈើផ្កាតូចៗដ៏ស្រស់ស្អាត ហើយយូរៗទៅ លេចចេញជាការអស្ចារ្យ ។

នៅគ្រាមានភាពភ័យខ្លាច ដែលហាក់ដូចជាលេបត្របាក់យើង ដូចជាភ្លើងឆេះសួនយេឡូស្តូន នៅពេលជំនឿ និងក្តីសង្ឃឹមយើង មានកម្រិត នោះយើងត្រូវចងចាំថា មានគ្រឹះដ៏រឹងមាំ ខ្ជាប់ខ្ជួននៅក្រោមយើង ដែលមានអំណាចខ្លាំងជាងកម្លាំងសេចក្តីអាក្រក់ណាៗទាំងអស់ ដែលយើងជួបប្រទះ ។ ហេលេមិន ពន្យល់ថា គ្រឹះនេះ គឺជា « សិលានៃព្រះដ៏ប្រោសលោះនៃយើង គឺព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ » ។ បើយើងដាក់យុទ្ធជាខ្លួនយើងទៅនឹងទ្រង់ « កាលណាអារក្សបញ្ចេញខ្យល់ដ៏ខ្លាំងក្លារបស់វាមក មែនហើយ ព្រួញរបស់វានៅក្នុងខ្យល់គួចមែនហើយ កាលណាព្រិល និង ខ្យល់ព្យុះកំណាចទាំងអស់របស់វា បោកបក់មកលើកូន នោះវានឹងគ្មានអំណាចមកលើកូនឡើយ ដើម្បីទាញកូនចុះទៅក្នុងជង្កកនៃសេចក្តីវេទនា និងទុក្ខលំបាក ដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ពីព្រោះមកពីសិលាដែលកូនបានសង់នៅលើនោះ ដែលជាគ្រឹះដ៏ខ្ជាប់ខ្ជួនមួយជាគ្រឹះមួយ បើសិនណាមនុស្សសង់នៅលើនោះនោះពួកគេ មិនអាចរលំបានឡើយ » (ហេលេមិន 5:12) ។

នៅពេលប្រឈមមុខជាមួយនឹងកម្លាំងកំហឹងនៃសេចក្តីអាក្រក់ និងការល្អ្លងនៅក្នុងពិភពលោក យើងអាចគិតថា ឥទ្ធិពលតូចៗ និងសាមញ្ញនៃដំណឹងល្អ គឺជារឿងដ៏លើសលប់ និងពុំត្រូវគ្នា ។ យើងអាចមានអារម្មណ៍សង្ស័យ និងអស់សង្ឃឹម នៅពេលយើងរង់ចាំដោយឥតប្រយោជន៍ឲ្យរឿងខុសឆ្គងទៅជារឿងត្រូវ ឲ្យការឈឺចាប់បានធូរស្រាល និងសំណួរទាំងឡាយត្រូវបានដោះស្រាយ ។ ខ្យល់ទាំងឡាយដែលបោកបក់មកលើយើង ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ បានបណ្តុះគ្រាប់ពូជនៃការផ្លាស់ប្តូរ និងការរីកចម្រើន ហើយអំណាចដ៏មហិមាដ៏ដំណឹងល្អ ធ្វើការដោយស្ងាត់ស្ងៀមនៅខាងក្រោមដីនៃជីវិតលើផែនដី ដែលកំពុងតែរៀបចំគ្រាប់ពូជនៃក្តីសង្ឃឹម និងជីវិតល្អិកៗរាប់ពាន់ ។ ■

អ្នកនិពន្ធរស់នៅក្នុងរដ្ឋ អាវីស្តូណា ស.រ.អា. ។

រចនាប្រភេទដោយ វ៉ិច ធី ពៅ

ហាធីដ ដបុលយូ ហ៊ិនធើរ

ហ៊ិនធើរ, ហាធីដដបុលយូ. ហានធើរបានទទួលរង្វាន់ Eagle Scout Award របស់គាត់ (ជារង្វាន់ខ្ពស់បំផុតក្នុងកម្មវិធីសម្រេចស្នាដៃសម្រាប់យុវជន) នៅពេលគាត់មានអាយុ 15 ឆ្នាំ ។ គាត់ចូលចិត្តពង្សប្រវត្តិយ៉ាងខ្លាំង ហើយជាញឹកញាប់ចំណាយពេលស្រាវជ្រាវបណ្តាលយពង្សប្រវត្តិរបស់សាសនាចក្រ ឬស្ទួនសុខទុក្ខត្រួតសារ ។ នៅពេលបម្រើជាសាវកម្នាក់ គាត់បានជួយជ្រើសរើសទីតាំងសម្រាប់មជ្ឈមណ្ឌលយេរូសាឡឹម សាកលវិទ្យាល័យព្រិកហាំយ៉ង់ ។ ក្នុងនាមជាប្រធានសាសនាចក្រ គាត់បានលើកទឹកចិត្តសមាជិកឲ្យថ្វាយបង្គំក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធឲ្យញឹកញាប់ ហើយខ្លួនស្លុង ព្រះវិហារបរិសុទ្ធបោនទីហ្សុល យូថាហ៍ តិចជាងពីរឆ្នាំមុនពេលសេចក្តីស្លាប់របស់គាត់ ។

ក៏មាននៅក្នុងច្បាប់នេះផងដែរ

សម្រាប់មជ្ឈមវ័យវ័យក្មេង

បើក្មេករបស់អ្នកមើលស្មោះចំពោះ

សរសេររបស់ខ្ញុំ

យុវមជ្ឈមវ័យនៅជុំវិញពិភពលោក នឹកគិតអំពីអត្ថន័យ
ដើម្បីធ្វើតាមគំរូរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ហើយរស់នៅដោយ
រមន្យ ។

ទំព័រ
40

សម្រាប់យុវវ័យ

តើព្រះចន្ទមានពណ៌បែកឯងឬ? តើការចុះចល័តស្ថាន
ព្រះចន្ទក្នុងក្លាយ ? តួធ្វើការប្រឡងនេះ ហើយ
រៀនអំពីរបៀបមើលឲ្យដឹងរាងសេចក្តីពិតរបស់ព្រះ
និងការកុហករបស់សាតាំង ។

ត្រូវ ឬ ខុស

ទំព័រ
64

សម្រាប់កុមារ

« នោះវាងាយត្រូវស ណាស់ លោកតា ! »

តើអ្នកនឹងភ្នាក់ផ្អើលទេ ពេលឃើញថាអ្នកអាចអាន
ព្រះគម្ពីរមែនទាំងមូលបានតែក្នុងរយៈពេលមួយថ្ងៃកន្លះ
នោះ ?

ទំព័រ
67